



รายงานฉบับสมบูรณ์

การให้ความสนับสนุนทางเทคนิค
ต่อสำนักเลขาธิการไทย-อียู เฟล็กที และคณะทำงานกลุ่มย่อย
ในการแก้ไขนิยามความถูกต้องตามกฎหมายของไม้
(สัญญาเลขที่ 13/5043/2018)

โดย

ภาวิณี อุดมใหม่
ที่ปรึกษา ในการแก้ไขนิยามความถูกต้องตามกฎหมายของไม้

เดือนตุลาคม 2561

ได้รับทุนสนับสนุนจากสหภาพยุโรป

“เอกสารฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยทุนอุดหนุนของสหภาพยุโรป ข้อคิดเห็นใด ๆ ที่แสดงไว้ในรายงานนี้ ไม่อาจนำมาใช้ เพื่อ
สะท้อนความเห็นอย่างเป็นทางการของสหภาพยุโรปได้”

งานนี้ได้รับมอบหมายจากศูนย์อำนวยการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้าแห่งสหภาพยุโรป (EU
FLEGT Facility) ของสถาบันป่าไม้แห่งยุโรป (European Forest Institute) ซึ่งได้รับทุนจากสหภาพยุโรป รัฐบาลแห่ง
ประเทศฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร สเปน สวีเดน และสถาบันป่าไม้แห่งยุโรป

**การให้ความสนับสนุนทางเทคนิค
ต่อสำนักเลขาธิการไทย-อียู เฟล็กที และคณะทำงานกลุ่มย่อย
ในการแก้ไขนิยามความถูกต้องตามกฎหมายของไม้
(สัญญาเลขที่ 13/5043/2018)**

โดย ภาวิณี อุดมใหม่

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ความเป็นมา

โดยอาศัยอำนาจของรัฐสภา ประเทศไทยได้ร้องขออย่างเป็นทางการให้เริ่มการเจรจาความตกลงการเป็นหุ้นส่วนด้วยความสมัครใจ (Voluntary Partnership Agreement: VPA) กับสหภาพยุโรป เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2556 ทั้งสองฝ่ายจึงได้ประกาศการเข้าสู่ขั้นตอนการเจรจาอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2556 ศูนย์อำนวยการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้าแห่งสหภาพยุโรป (EU FLEGT Facility) โดยมี EFI ซึ่งได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้เสียในประเทศไทยและได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการ VPA และด้วยการสนับสนุนด้านเงินทุนจาก EU-FAO FLEGT จึงได้มีการจัดตั้งสำนักงานเลขาธิการไทย-อียู เฟล็กที (TEFSO) ภายใต้กรมป่าไม้เพื่อทำหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับ FLEGT กรมป่าไม้ได้มีการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจ (AHWG) เพื่อพัฒนาร่างนิยามความถูกต้องตามกฎหมาย (Legality Definition: LD) ร่วมกับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และผู้เชี่ยวชาญที่กำหนด AHWG ได้ให้แนวทางในการพัฒนา LD และระบุประเด็นที่จำเป็นต้องแก้ไขตามกฎหมายปัจจุบัน

ในเดือนมีนาคม 2558 ประเทศไทย ได้ยื่นร่าง LD ซึ่งประกอบด้วย หลักการ หลักเกณฑ์ และกฎหมายอ้างอิง ต่อสหภาพยุโรป และสหภาพยุโรปได้แสดงข้อคิดเห็นกลับมาในเดือนเมษายน 2558 ในระหว่างวันที่ 22 ถึง 24 กันยายน 2559 LD ได้รับการทดสอบภาคสนามขนาดย่อม ผลการทดสอบภาคสนามขนาดย่อม ยืนยันว่า LD มีคุณภาพดีและควรมีการทดสอบภาคสนามที่เต็มรูปแบบ ดังนั้น การทดสอบภาคสนามที่เต็มรูปแบบจึงมีขึ้นในระหว่างวันที่ 12 มีนาคม ถึงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2560 รายงานฉบับดังกล่าวประกอบด้วยข้อเสนอแนะโดยละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข LD และการพัฒนา TLAS ดังนั้น ที่ปรึกษาจึงได้รับมอบหมายให้นำข้อเสนอดังกล่าวมาดำเนินการปรับปรุง LD โดยผ่านการหารือร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง คณะทำงานกลุ่มย่อยด้าน LD TEFSO AHWG และ EFI ขอบเขตของงานนี้ประกอบด้วย การจัดทำ workplan, การแก้ไข LD การเชื่อมโยง LD กับการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน และการกำกับติดตามการปฏิรูปกฎหมายที่มีผลต่อการแก้ไขเปลี่ยนแปลง LD

กระบวนการแก้ไข LD

กระบวนการแก้ไข LD ดำเนินการโดยการปรึกษาหารืออย่างต่อเนื่องกับผู้ที่จะนำ TLAS ไปปฏิบัติและผู้มีส่วนได้เสีย กระบวนการนี้รวมถึงการประเมินข้อเสนอแนะในการทดสอบภาคสนามและการนำเสนอว่าจะดำเนินการกับข้อเสนอแนะนั้นอย่างไร หลังจากการหารือในแต่ละครั้ง จะได้ข้อสรุปว่าจะตอบสนองต่อข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนามอย่างไร ระหว่างการดำเนินงานนี้ ที่ปรึกษาได้มีการจัดประชุมร่วมกับคณะทำงานกลุ่มย่อยจำนวน 7 ครั้ง และหารือร่วมกับหน่วยงานรัฐอื่นจำนวนกว่า 10 ครั้ง รวมทั้งการหารือร่วมกับเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และ TEFSO และเข้าร่วมในการประชุมทางเทคนิค และการตัดสินใจได้รับการอนุมัติจาก AHWG ในการประชุมทั้งสิ้น 5 ครั้ง

ข้อเสนอแนะได้รับการจัดลำดับความสำคัญและระบุขั้นตอนต่อไปในการแก้ไข LD ทั้งนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าข้อกำหนดใน LD จะสะท้อนให้เห็นถึงข้อกำหนดทางกฎหมายและแนวปฏิบัติที่ใช้ได้จริง และเพื่อให้มั่นใจว่า LD ได้รับการพัฒนาไปในแนวทางที่สอดคล้องกับการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน และสะท้อนให้เห็นถึงการแก้ไขกฎหมายในปัจจุบัน สำหรับข้อเสนอแนะด้านสิ่งแวดล้อมและแรงงาน ที่ปรึกษาได้ปรึกษาหารือร่วมกับผู้แทนของกระทรวงแรงงานและผู้แทนในหน่วยงานภายใต้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แน่ใจว่าที่ปรึกษาได้นำประเด็นสำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการ VPA มาพิจารณาในกระบวนการแก้ไข LD นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่ปรึกษาได้จัดประชุมหลายครั้งอย่างต่อเนื่องเพื่อระบุว่าการแก้ไขกฎหมายใดที่มีผลต่อ LD และ TLAS บ้าง รายละเอียดปรากฏในหัวข้อถัดไปและในภาคผนวกที่แนบมานี้

ผลการดำเนินงาน

ก. การจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม

ขั้นตอนแรกในกระบวนการแก้ไข LD คือการจัดกลุ่มข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม ออกเป็น 4 กลุ่มตามลำดับความสำคัญ กลุ่มแรก คือข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไข LD (กลุ่ม LD ในรายการตามภาคผนวกที่ 3) ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ มีความสำคัญลำดับแรกสำหรับการแก้ไข LD คณะทำงานกลุ่มย่อยได้เลือกข้อเสนอแนะที่นำมาแก้ไข LD และแยกออกเป็น 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ LD-1) คือข้อกำหนดที่มีอยู่แล้วใน LD แต่ข้อกำหนดเหล่านั้นจำเป็นต้องปรับปรุง (เช่น ข้อกำหนดเกี่ยวกับการนำเคลื่อนที่ ข้อกำหนดเกี่ยวกับเลื่อยโซ่ยนต์) และ LD-2) คือข้อกำหนดทางกฎหมายซึ่งขาดหายไปจาก LD และจำเป็นต้องเพิ่มเติมไว้ใน LD (เช่น การทำไม้ในที่ป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535)

กลุ่มที่สอง กลุ่ม SCC ในภาคผนวก 3 คือ ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Control) ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ มีความสำคัญรองลงมาจากกลุ่ม LD และจำเป็นต้องคำนึงถึงอยู่เสมอเมื่อมีการแก้ไข LD แต่การระบุความเชื่อมโยงระหว่าง LD กับ SCC จะได้มีการดำเนินการต่อไป ภาคผนวก 8 ได้ระบุตารางแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างหลักการของแต่ละผู้ประกอบการใน LD และจุดควบคุมที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทาน

กลุ่มที่สาม กลุ่ม TLAS คือ ข้อเสนอแนะที่ไม่จัดอยู่ในกลุ่ม LD และ กลุ่ม SCC แต่มีความเกี่ยวข้องกับระบบการประกันความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ จำเป็นต้องสะท้อนให้เห็นในการพัฒนา TLAS แต่ไม่ต้อง

นำมาระบุไว้ใน LD หรือใน SCC รวมทั้งอยู่นอกเหนือจากขอบเขตการดำเนินงานนี้ แต่จะต้องนำไปพิจารณาและศึกษาเพิ่มเติมเมื่อมีการออกแบบ TLAS

กลุ่มสุดท้าย กลุ่ม N (Not relevant) คือ ข้อเสนอแนะไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ FLEGT VPA ของไทย จากผลการศึกษาในงานนี้ มีข้อสรุปว่าประเด็นตามข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ จะไม่ถูกนำมาพิจารณาในกระบวนการ FLEGT VPA ของไทย เนื่องจากอยู่นอกเหนือจากขอบเขตและวัตถุประสงค์ในการจัดทำ VPA (ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้อาจถูกนำมาพิจารณา หากสถานการณ์เปลี่ยนไปและผู้มีส่วนได้เสียประสงค์จะนำประเด็นดังกล่าวกลับมาหารือในกระบวนการ FLEGT VPA อีกครั้ง

(รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก 3 การจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม)

ข. การแก้ไข LD

หลังจากการจัดกลุ่มข้อเสนอแนะทั้งหมดแล้ว จึงได้ให้ความสำคัญกับการจัดการกับข้อเสนอแนะในกลุ่ม LD คณะทำงานกลุ่ม และตัวแทนหน่วยงานรัฐ รวมทั้งที่ปรึกษา ได้ทบทวนข้อเสนอแนะที่เลือกไว้ในกลุ่ม LD เพื่อพิจารณาว่าจะมีแนวทางการแก้ไขอย่างไร จากการปรึกษาหารือพบว่าข้อเสนอแนะส่วนใหญ่เป็นประเด็นที่ต้องมีการแก้ไขใน LD แต่วิธีการจัดการอาจแตกต่างจากที่นำเสนอไว้ในรายงานการทดสอบภาคสนาม ยกตัวอย่างเช่น ประเด็นด้านแรงงาน และประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งการทดสอบภาคสนามเสนอแนะให้เพิ่มเติมข้อกำหนดทางกฎหมายบางเรื่องไว้ใน LD แต่จากการหารือในกระบวนการนี้แล้วพบว่ามีข้อกำหนดอื่นที่เหมาะสมมากกว่าและควรนำมาระบุไว้ใน LD เป็นต้น นอกจากนี้ในการดำเนินงานนี้ยังได้มีการปรับปรุง LD ตามกฎหมายใหม่ที่มีผลใช้บังคับแล้ว

การแก้ไขที่ได้รับเลือก โดยคณะทำงานกลุ่มย่อยและมีอยู่ใน LD ฉบับแก้ไขนี้ ประกอบด้วย

1. การปรับปรุงโครงสร้างและเนื้อหาของตาราง LD
2. LD จะต้องครอบคลุมแหล่งที่มาของไม้ที่ถูกกฎหมายทุกแหล่ง ที่ทำเพื่อการค้า
3. ข้อกำหนดด้านแรงงาน รวมถึงความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
4. ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม
5. สะท้อนให้เห็นถึงข้อกำหนดเฉพาะของไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด
6. เพิ่มเติมตัวชี้วัดใหม่ เกี่ยวกับพิธีการศุลกากรในการนำเข้าและส่งออก
7. ตัดข้อกำหนดเกี่ยวกับเสียประโยชน์ออกจาก LD
8. ปรับปรุง LD ตามกฎหมายและกฎระเบียบใหม่

คณะทำงานกลุ่มย่อยได้ตรวจสอบความถูกต้องของ LD ฉบับแก้ไข โดยมีเงื่อนไขว่าหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ได้มีโอกาสทบทวนและตรวจสอบความถูกต้องของบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งรายละเอียดว่าการแก้ไขที่เลือกไว้นั้นจะได้รับการจัดการอย่างไรปรากฏอยู่ในภาคผนวก 5 สรุปการแก้ไข LD และตัวชี้วัดทั้งหมดของ LD ฉบับแก้ไขแสดงไว้ในภาคผนวก 6 สำหรับ LD ฉบับแก้ไขโปรดดูในภาคผนวก 7 ร่างภาคผนวก LD

ค. ความเชื่อมโยงของ LD กับ SCC

ผลการดำเนินการนี้ ปรากฏว่า มีจุดเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่าง LD และ SCC ทั้งในระดับโครงสร้างและในระดับเนื้อหา (ภาคผนวก 8 ความเชื่อมโยงของ LD กับ SCC)

1. ความเชื่อมโยงเชิงโครงสร้างระหว่าง ผู้ประกอบการ และ จุดควบคุมที่สำคัญ (Critical Control Point: CCP)

ตาราง LD ประกอบด้วย 6 ผู้ประกอบการ ซึ่งจำแนกตามลักษณะเฉพาะของกิจกรรมของผู้ประกอบการแต่ละราย ในขณะที่ SCC มุ่งไปที่จุดควบคุมที่สำคัญ ผู้ประกอบการที่ 1 ผู้ประกอบการบนที่ดินรัฐ (ป่าสงวนแห่งชาติ) ผู้ประกอบการที่ 2 ผู้ประกอบการบนที่ดินรัฐ (นอกเหนือจาก ป่าสงวนแห่งชาติ และป่าอนุรักษ์) ผู้ประกอบการที่ 3 ผู้ประกอบการบนที่ดินเอกชน และผู้ประกอบการที่ 4 ผู้ประกอบการนำเข้าไม้ สัมพันธ์กับจุดควบคุมที่สำคัญจุดแรก (CCP₁) ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของไม้รวมถึงจุดนำเข้า ผู้ประกอบการที่ 5 ผู้ประกอบการแปรรูปไม้ สัมพันธ์กับจุดควบคุมที่สำคัญจุดที่สองและจุดถัดไป (CCP_{2-(n-1)}) กล่าวคือ โรงงานแปรรูป และหรือโรงค้า และผู้ประกอบการที่ 6 ผู้ประกอบการค้า และการส่งออก สัมพันธ์กับจุดควบคุมลำดับสุดท้าย (CCP_n) กล่าวคือจุดส่งออก

2. SCC ที่ปรากฏอยู่ในตาราง LD

ตาราง LD สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่อุปทาน ในหลักการที่ 1 ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน) หลักการที่ 2 การจัดการป่าและการตัดโค่นไม้ และหลักการที่ 3 การจัดหาและการนำเคลื่อนที่ไม้ ตัวตรวจพิสูจน์ที่กำหนดไว้ในหลักการดังกล่าว คือหลักฐานในการตรวจสอบย้อนกลับ และคำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์อาจนำไปปรับใช้สำหรับกระบวนการตรวจพิสูจน์ของการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน

3. การควบคุมห่วงโซ่อุปทานที่ปรากฏในตาราง LD

ไม้จากที่ดินเอกชน (ซึ่งครอบคลุมไม้ทุกชนิดตามที่มีการแก้ไขมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484) จะไม่ถูกควบคุมโดยกฎหมายใด ๆ ไม้เรือนเก่าถูกควบคุมเฉพาะขั้นตอนการรื้อถอน กรณีที่ประสงค์จะนำออกนอกเขตจังหวัด แต่กระบวนการหลังจากนั้น จะไม่มีการควบคุมอีกต่อไป

4. การทำไม้ที่อนุญาตให้ทำได้เพื่อการใช้สอยส่วนตัว/ใช้สอยในชุมชน เท่านั้น (ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า)

ไม้จากที่ดินรัฐในบางพื้นที่ เช่น ป่าชุมชน ไม่สามารถทำไม้เพื่อขายได้ (ทั้งการขายในประเทศและการส่งออก) ดังนั้น กระบวนการที่แยกไม้เหล่านี้ออกจากห่วงโซ่อุปทานจะต้องอธิบายไว้ในเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน

5. มาตรการห้ามนำเข้าและมาตรการนำผ่าน

เมื่อไม้ที่ห้ามนำเข้าถูกนำเข้ามาในประเทศ ไม้เหล่านี้ควรมีการแสดงถึงวิธีการที่จะกำกับดูแลและเพื่อให้แน่ใจไม้หวงห้ามจะไม่มาปนรวมกับไม้ที่ถูกกฎหมายในห่วงโซ่อุปทาน นอกจากนี้ ไม้ที่นำผ่าน จะต้องไม่ถูกนำมารวมกับไม้ในห่วงโซ่อุปทานด้วย ดังนั้น กระบวนการเหล่านี้ จึงควรอธิบายไว้อย่างชัดเจนในการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน

6. ไม้ผิดกฎหมาย

ไม้ที่ถูกตัดสินแล้วว่าเป็นไม้ที่ผิดกฎหมายจะถูกนำไปแปรรูปที่โรงเลื่อยของ อ.อ.ป. เพื่อนำไปใช้ในการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างของรัฐ ไม้ผิดกฎหมายไม่สามารถกลับเข้ามาสู่ห่วงโซ่อุปทานได้อีก ดังนั้น กระบวนการแยกไม้ผิดกฎหมายออกจากห่วงโซ่อุปทานต้องได้รับการอธิบายไว้ในเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน

ง. การกำกับติดตามการปฏิรูปกฎหมาย

ปัจจุบัน มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายบางฉบับ บางฉบับทราบถึงการแก้ไขปรับปรุงก่อนที่จะเริ่มดำเนินงานนี้ และบางฉบับสำรวจพบในระหว่างการทำงานนี้ จากการหารือร่วมกับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายอยู่ระหว่างการแก้ไขปรับปรุง ได้แก่

1. ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
2. ร่าง พรบ. ป่าชุมชน พ.ศ.
3. ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.
4. ยกเลิกและแก้ไขระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และการอนุญาตใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
5. ร่างประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอขึ้นทะเบียน และการขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงหรือแปลงปลูกพืชอนุรักษ์ประเภทไม้ยืนต้นเพื่อการส่งออก ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 พ.ศ.
6. แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
7. ร่างประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ไม้ท่อน ไม้แปรรูป และถ่านไม้ เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และกำหนดให้สิ่งประดิษฐ์จากไม้ทุกชนิดและไม้ล้อยางบางชนิดเป็นสินค้าที่ต้องมีหนังสือรับรองในการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ.

การออกกฎหมาย/กฎระเบียบที่อาจมีผลต่อ LD

1. การออกกฎระเบียบในเรื่อง ระบบการรับรองตนเอง
2. การออกกฎระเบียบในเรื่อง ระบบ Due Diligence System
3. การออกกฎระเบียบในเรื่อง การออกใบอนุญาต FLEGT

ประเด็นสำคัญของร่างกฎหมายและกฎระเบียบที่กำหนดไว้ข้างต้น และ LD ส่วนที่อาจต้องมีการแก้ไข ได้ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 9 การกำกับติดตามการปฏิรูปกฎหมาย

ข้อเสนอแนะ/ขั้นตอนต่อไป (ภาคผนวก 10)

1. การพัฒนา LD ฉบับที่ได้นำเสนอในขอบเขตของงานนี้ (การดำเนินงานในระยะสั้น)

LD ฉบับแก้ไขที่จัดทำขึ้นในขอบเขตของงานนี้ ทำขึ้นบนพื้นฐานของกฎหมายที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามในระหว่างการทำงานนี้ พบว่ามีกฎหมายหลายฉบับที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไข กฎหมายที่สำคัญที่จะเสร็จสิ้นในเร็ววันนี้ คือ กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และอาจรวมถึงกฎระเบียบใหม่เกี่ยวกับ Due Diligence ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพิจารณาถึงความถูกต้องกฎหมายของไม้ ดังนั้น การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว จึงต้องกำกับติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อเพิ่มเติมไว้ใน LD เมื่อกฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ แนวทางการแก้ไข LD ได้ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 9 แล้ว

นอกจากนี้ ข้อกำหนดด้านแรงงาน สังคม และสิ่งแวดล้อม ในผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3 สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ อ.อ.ป. ยังไม่มีปรากฏใน LD เนื่องจากข้อกำหนดเหล่านี้ไม่สามารถพิสูจน์ได้ จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดีที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการขนาดต่าง ๆ และพิจารณาต่อไปว่าแนวปฏิบัติดังกล่าวจะสามารถรวมไว้ใน LD หรือ TLAS ได้อย่างไร

2. การจัดทำเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน (การดำเนินงานในระยะกลาง)

เอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน ควรจัดทำสอดคล้องกับหลักการที่ 1 2 และ 3 ของ LD ซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักฐานในการตรวจสอบย้อนกลับ และกระบวนการตรวจสอบพิสูจน์ห่วงโซ่อุปทาน สำหรับไม้ที่ไม่ถูกนำเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน กระบวนการป้องกันไม่ให้ไม้เหล่านั้นเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานควรได้รับการอธิบายไว้ นอกจากนี้ จำเป็นต้องศึกษาถึงการควบคุมห่วงโซ่อุปทานสำหรับไม้เรือนเก่าซึ่งมีความถูกต้องตามกฎหมายและไม่ได้รับการควบคุมโดยกฎหมาย

3. การกำกับติดตามการแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (การดำเนินงานในระยะกลางและระยะยาว)

จำเป็นต้องมีการกำกับติดตามกฎหมายและกฎระเบียบที่ระบุไว้ในภาคผนวก 9 เพื่อที่จะพัฒนา LD เมื่อกฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ นอกเหนือจากกฎหมายและกฎระเบียบที่ระบุไว้แล้ว ควรทำการสำรวจเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องว่ามี การแก้ไขกฎหมายใด ๆ ที่อาจกระทบต่อ LD หรือไม่

4. การพัฒนา TLAS (การดำเนินงานในระยะยาว)

มาตรการภาคสมัครใจที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ควรนำมาใช้ประกอบการออกแบบ TLAS เช่น นโยบายและ มาตรการด้านการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนของ อ.อ.ป. การออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน เป็นต้น นอกจากนี้ ประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่รายงานการทดสอบภาคสนามได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ และได้รับการยืนยันจาก การดำเนินงานนี้คือ ความจำเป็นในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานรัฐที่กำกับดูแลการปฏิบัติตาม LD มีความจำเป็น อย่างไรในการออกแบบ TLAS

Providing technical support to the Thai-EU FLEGT Secretariat Office (TEFSO) and the Legality Definition

Sub-Working Group

Contract no. 13/5043/2018

By Pawinee Udommai

Executive Summary

Background

Based on a parliamentary mandate, Thailand officially requested to start Voluntary Partnership Agreement (VPA) negotiations with the European Union on February 18th, 2013. Both Parties formally declared the entry into the negotiation phase on September 11th, 2013. The EU FLEGT Facility hosted by EFI has engaged with stakeholders in Thailand and provided information on the VPA process. With EU-FAO FLEGT funding support, the Thai side established the Thai-EU FLEGT Secretariat Office (TEFSO), which is under the Royal Forest Department (RFD) and coordinates all FLEGT related work. RFD also established an Ad-Hoc Working Group (AHWG) to further develop the Legality Definition (LD), which involves relevant government agencies, private sector, civil society and selected experts. The AHWG meets regularly to guide the development of the legality definition, as well as to identify any need for amendment of current legislation.

In March 2015, Thailand formally submitted a draft legality definition (LD) including Principles, Criteria and Legal References to the EU, who provided comments in April 2015. From 22-24 September 2016, the LD was tested in a mini field test. The mini field test confirmed that the LD is of good quality and that a complete field test should be conducted. As a result, a comprehensive field test of the LD was conducted from 12 May until 24 November 2017. The field test report includes detailed recommendations on steps for strengthening the legality definition and the development of the TLAS. To address these recommendations, a consultant was assigned to provide technical support to TEFSO and LD Sub-Working Group to revise the LD as requested by TEFSO. The consultant was assigned to address the recommendations and other related issues in consultation with associated government agencies, LD Sub-WG, TEFSO, Ad-hoc working group and EFI. The scope of this assignment includes elaborating a work plan, making practical amendment to the LD, linking the LD with the supply chain controls (SCC) and monitoring the upcoming legal reforms to identify potential changes to the LD that will be required.

Revision process

The revision process was conducted with ongoing consultations and discussions with those who will be responsible for implementing the TLAS and other stakeholders. This process required extensive preparation by the consultant to evaluate recommendations and to propose how to address them, while identifying relevant political and technical aspects to be considered. After each discussion, it was necessary to document decisions taken and identify how to carry them out. Decisions about how to respond to the FT recommendations were made in consultation with stakeholders including the LD Sub-Working Group, TEFSO, and officials of RFD and other government institutions with mandates covered by the LD. During this process, seven Sub-Working Group meetings were convened. The consultant met with over ten different government agencies and institutions, in addition to regular consultation with relevant RFD departments and TEFSO, and participation in technical meetings. Decisions were progressively reviewed and approved by the Ad Hoc Working Group (AHWG) during five meetings.

The recommendations were prioritized and next steps identified next steps for revising the legality definition, ensuring that the requirements in the LD that pertain to other sectors accurately reflect requirements and practice, ensuring that the LD is developed in a way to appropriately relate to supply chain verification and supply chain controls, and ensuring that the LD is revised to reflect any relevant revisions in the legal framework. For recommendations related to environmental and labour requirements, the consultant first discussed priorities and, later in the process, practical ways to revise the LD with environmental and labor ministry authorities. The consultant ensured that critical issues raised through the VPA process were considered in the revision process. In particular, the consultant held numerous meetings to identify and document ongoing and proposed legal revisions that would have implications for the LD and the TLAS. Further details are provided below and in the attached Annexes.

Results of the task

A. Categorise and prioritise the FT recommendations

The first step in the process was to categorize the FT recommendations into 4 groups, by priority. The first category is recommendations for revising the LD (Group LD in the list in Annex 3). This group was the first priority for the LD revision. The SWG selected relevant and feasible recommendations for revising the LD Matrix and divided them into 2 sub-groups: LD-1) Requirements already reflected in the LD but that needed improvement (such as transport of timber requirements, a chain saw requirement) and LD-2) Legal requirements which were missing from the LD and needed to be added in the LD (such as logging from Conversion Forest, environmental and social requirement specified in the Factory Act B.E. 2535 (1992)).

The second category, Group SCC in Annex 3, is recommendations which are relevant to the Supply Chain Controls. This group is a secondary priority and these recommendations were reflected in the revisions of the LD but the linkages with the SCC have also been further developed. Annex 8 includes a detailed table presenting the structural relations between principles for each operator in the LD and the critical control points in the supply chain.

The third category, labeled as Group TLAS, is the recommendations which are not included in Group LD or Group SCC but that are relevant to the Timber Assurance System. These recommendations are important

for development of the TLAS, but do not require revision of the LD or inclusion in the SCC. The recommendations in this category are thus outside the scope of this task but should be considered and further explored once the TLAS has been designed.

Finally, the fourth category, Group N (Not relevant) is the recommendations that are not relevant to Thai FLEGT VPA Process. As a result of this activity, it has been concluded that the recommendations in this group are not be considered in the Thai VPA Process because they are outside the scope and objectives for preparing the VPA. (This could only be reconsidered if the situation changes and the stakeholders decide to raise these recommendations again.

(Further details in Annex 3, Categorize and prioritize of field test recommendations.)

B. Revise the LD as per selected amendment.

After the categorization of all of the recommendations, focus turned to identifying the most effective way to carry out the recommendations identified as relevant and feasible for the LD. The Sub-WG and other government representatives, together with the consultant, reviewed each of the selected recommendations in Group LD to determine how they should be addressed. In this step in the process, it was determined that most of recommendations would be addressed but the ways to revise the LD are different from the FT report suggestions. For example, for labour and OSHE issues as well as environment and social issues, the FT recommendations identified specific requirements based on practice in the field. While these issues were considered to be among the priorities, the recommendations were impractical. In consideration of the legal requirements and further input on procedures and practice, the Sub-WG and the other government agencies, with support from the consultant, formulated practical ways to assure these concerns were appropriate reflected in the LD. In addition to addressing the selected FT recommendations, this task also addressed some issues essential for the LD revision, including incorporating new laws and regulations.

The amendments selected by the SWG and reflected in the current revisions include

1. Restructure the LD and improve the contents
2. LD covers all source of legal timber for commercial purpose
3. Improve labour requirement including OSHE
4. Improve social and environmental requirements
5. Reflect a unique requirement for rubber
6. Add new Indicators for import and export customs clearance
7. Remove the chainsaw requirement from the LD
8. Update the LD as per new laws and regulations

The SWG has reviewed and validated the revised LD. The details of how the selected amendments are addressed are in Annex 5, Conclusion of LD revision. The complete set of indicators of the revised LD is shown in Annex 6. For the revised LD please see Annex 7, Draft of LD Annex.

C. Link the LD with the SCC

The result of this task reveals that there are critical linkages between the LD and SCC at both the structural and substantive levels. (Annex 8, Linkage of the LD and SCC)

1. The structural linkages between Operator and Critical Control Point.

The LD Matrix includes 6 Operators which are separated by particularities of each operator's activities, while the SCC focuses on a series of critical control points. Operator 1: Public Land (National Reserved Forest) , Operator 2: Public Land (other than national reserved forest and protected forest), Operator 3: Private Land and Operator 4: Imported Timber are associated with the first critical control point (CCP₁) that are sources of timber including import point, Operator 5: Processing and Production is associated with the second critical control point to the last critical control point before export stage (CCP_{2-(n-1)}) that are a processing factory and/or a trading place, and Operator 6: Export and Trade is associated with the last critical control point (CCP_n) that is an export point.

2. Representation of SCC in the LD Matrix.

The LD Matrix reflects a linkage of each activities in supply chain control in Principle 1: Operator Legality (including Land), Principle 2: Operator's Forest Management, Harvesting Obligations and Practices and Principle 3: Sourcing and transportation of Timber. Verifiers specified in such Principles are evidence for traceability and its Description of Verification process could be applied for the verification process of SCC.

3. SCC of legal timber that is not presented in the LD Matrix.

Timber sourced from private land (covering all species as per the draft revised Section 7 of Forest Act) is not regulated by any law or regulation. Timber sourced from old buildings is regulated only before demolition, and thus in case of intending to transport such timber outside the provincial boundary, no law or regulation applies.

4. Timber permitted to harvest for personal or community use only, not for commercial purpose.

Timber sourced from specific area of public land such as community forest cannot be sold (not in the domestic market nor for export). Therefore, the process to exclude this timber from the supply chain control must be described.

5. Prohibited import measure and measure for transit of timber.

When species prohibited for import are imported, this timber should be declared in order to monitor this timber and ensure that prohibited species are not mixed with legal timber supply chain. In addition, transit timber must not be mixed with the supply chain, therefore the process for transit must be described clearly in the supply chain controls.

6. Illegal timber.

Timber that is judged as illegal will be used to construct government buildings through a process conducted by the FIO. This means that illegal timber is not returned to the supply chain. Therefore, the process for excluding illegal timber from the supply chain must be described in the supply chain controls.

D. Monitor the legal reform.

There are some legal reforms that were publically announced before the beginning of this task. However, many more legal reforms were identified during this activity in the process of consultations with the other government agencies.

Legal reforms which are in the process include:

1. Forest Bill (No. ...) B.E. ...
2. Community Forest Bill B.E. ...
3. National Land Policy Committee Bill B.E. ...
4. Repeal and revise RFD rules on criteria, procedure, condition and permission of a utilization within the National Reserved Forest
5. Draft of the Department of Agriculture on criteria, procedure and condition of an application for register a place for growing or planting a Conserved Plant, which is a perennial, intending to export under PLANTS ACT B.E. 2518, B.E. ...
6. Revise an Announcement of the Ministry of Natural Resources and Environment on a category and size of a project or business that prepare an EIA.
7. Draft of an Announcement of the Ministry of Commerce on regulating round log, sawn timber and charcoal to apply for a permission to export and regulate a timber product derive from any species and some species of balled and burlap trees to hold a certificate to export B.E. ...

Legal reforms which may result in new regulations include:

1. Regulation on Self-declaration
2. Regulation on Due Diligence System
3. Regulation on FLEGT License

The main points of the draft laws and regulations outlined above and where the LD might be revised are specified in Annex 9.

Recommendations/Next steps (Annex 10)

1. Develop the revised LD (Short-term next step)

The revised LD prepared in this task is based on current laws and regulations. However, during the period of this activity, a number of new laws or regulations are being currently developed. The important laws and regulations that will be finalized soon are the revised Forest Act and the new regulation on DDS. These are keys requirement to examine the legality of timber. Therefore, these legal reforms will be monitored closely in order to be added into the LD once they enter into force. These areas are listed in detail in Annex 9, along with the legal instruments or provisions being revised.

Furthermore, labour, environmental and social requirement of Operator 1, 2 and 3 for non-FIO are missing from the LD because they have not been established. There is a need to develop good practice guidance appropriate for different sizes of operators. Then, how the guidance can be incorporated into the LD or TLAS should be considered further.

2. Prepare a supply chain control (Medium-term next step)

The supply chain control paper should be prepared to conform with Principles 1, 2 and 3 of the LD that relate to evidence for traceability and verification processes of the supply chain. For timber that is not brought into the supply chain, the process to exclude them from the supply chain will also have to be

described. Furthermore, there is need to explore the supply chain controls for timber from old buildings which is a legal timber but is not regulated by any law.

3. Monitor the legal reform (Medium-term and long-term next step)

Need to monitor the laws and regulations specified in Annex 9 in order to develop the LD once such laws or regulations are effective. Other new laws and regulation should also be investigated continually.

4. Develop the TLAS (Long-term next step)

Existing voluntary measures should be considered to design TLAS such as FIO's policy and measure on sustainable forest management, A certificate of forest sustainable management under the Plantation Act. Referring to a finding in the FT report the result of this task confirms that sharing of information between various regulator/government departments is needed to design the TLAS.

สารบัญ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร.....	i
Executive Summary.....	Error! Bookmark not defined.
สารบัญ	xiii
สารบัญตาราง.....	xvi
สารบัญภาพ.....	xvi
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 ขอบเขตของงานและผลงาน	2
1.4 ระเบียบวิธีดำเนินงาน	2
1.5 ระยะเวลาดำเนินงาน.....	3
2. การจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม	4
2.1 กลุ่ม LD: ข้อเสนอแนะที่จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงใน LD.....	6
2.2 กลุ่ม SCC: ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Control).....	9
2.3 กลุ่ม TLAS: ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับระบบการประกันความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ แต่ไม่จัดอยู่ใน กลุ่ม LD และ กลุ่ม SCC	10
2.4 กลุ่ม N: ข้อเสนอแนะที่ไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ FLEGT VPA ของไทย (Not relevant).....	13
3. การแก้ไข LD.....	15
3.1 การปรับปรุงแก้ไขตามประเด็นที่พบจากการทดสอบภาคสนาม	15
3.1.1 โครงสร้างและเนื้อหาของ LD	15
3.1.2 กระบวนการที่ขาดไปจาก LD	19
3.1.3 ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ที่ขาดไป ที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือที่ไม่มีประสิทธิภาพ	26
3.1.4 ข้อค้นพบเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์และสิทธิการเช่าที่ดิน รวมถึงประเด็นเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในต้นไม้.....	33

3.1.5	ข้อค้นพบ สำหรับหรือที่เกี่ยวข้องกับ อ.อ.ป.	34
3.1.6	กฎหมายและข้อกำหนดด้านแรงงาน รวมถึงสุขอนามัยและความปลอดภัย - หลักการที่ 4	38
3.1.7	ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม - รวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับโรงงานและการแปรรูป - หลักการที่ 6	46
3.1.8	ข้อกำหนดเกี่ยวกับเลื่อยโซยนต์	50
3.1.9	ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน - CITES.....	52
3.2	การปรับปรุงแก้ไขตามประเด็นที่พบในระหว่างทำการศึกษา.....	52
3.2.1	ทบทวนแหล่งที่มาให้ครอบคลุมทุกแหล่ง	52
3.2.2	สะท้อนให้เห็นข้อกำหนดเฉพาะสำหรับไม้ยางพารา.....	53
3.2.3	เพิ่มข้อกำหนดเกี่ยวกับการสำแดงข้อมูลการนำเข้าและส่งออกสินค้า.....	54
3.2.4	ปรับปรุงข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำไม้ในที่ดินเอกชน ตามร่างมาตรา 7 พรบ. ป่าไม้	55
3.3	การปรับปรุงแก้ไขตามกฎหมายใหม่ที่ประกาศใช้บังคับแล้ว.....	56
3.3.1	กฎกระทรวง การขอขึ้นทะเบียนและการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า พ.ศ. 2561	56
3.3.2	กฎกระทรวง การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ใช้สถานที่ เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจาก การทำสวนป่า พ.ศ. 2561	57
3.3.3	กฎกระทรวง การขอและการออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน พ.ศ. 2561	57
3.3.4	กฎกระทรวง การขออนุญาตและการอนุญาตทำไม้หวงห้าม พ.ศ. 2560.....	58
3.3.5	พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560.....	58
3.3.6	พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560	59
3.4	ข้อสรุปแนวทางการแก้ไข LD.....	59
3.5	สรุปร่าง LD ฉบับแก้ไข.....	61
3.5.1	ภาพรวมของร่าง LD ฉบับแก้ไข.....	61
3.5.2	การจัดทำภาคผนวก LD	62
4.	ความเชื่อมโยงระหว่าง LD กับการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน.....	64
4.1	ความสัมพันธ์ในเชิงโครงสร้างระหว่าง LD กับ SCC	64

4.2	การควบคุมห่วงโซ่อุปทานที่ปรากฏอยู่ใน LD.....	66
4.2.1	หลักฐานการตรวจสอบย้อนกลับที่ปรากฏอยู่ในตาราง LD	66
4.2.2	กระบวนการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน ที่ปรากฏอยู่ในตาราง LD	67
4.3	การควบคุมห่วงโซ่อุปทานไม้เพื่อการค้า ที่ถูกกฎหมาย แต่ไม่ปรากฏอยู่ใน LD	69
4.3.1	การทำไม้บนที่ดินเอกชน.....	69
4.3.2	ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากไม้เรือนเก่า	69
4.4	ไม้ที่อนุญาตให้ทำได้เพื่อการใช้สอยเท่านั้น ที่มีใช้เพื่อการค้า	71
4.5	มาตรการห้ามนำเข้าและมาตรการนำผ่านสินค้าไม้.....	71
4.6	การควบคุมไม้ผิดกฎหมาย.....	72
5.	การกำกับติดตามการแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง.....	74
5.1	กฎหมายและกฎระเบียบที่อยู่ระหว่างการร่างและหรือแก้ไขเพิ่มเติม	74
5.2	ความเป็นไปได้ในการออกกฎหมาย/กฎระเบียบที่อาจมีผลต่อ LD.....	78
6.	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	81
6.1	บทสรุป	81
6.2	ข้อเสนอแนะ	83
	บรรณานุกรม	85
	ภาคผนวก.....	86
	ภาคผนวก 1 แผนการดำเนินงาน	
	ภาคผนวก 2 การบริหารหรือหน่วยงานรัฐ	
	ภาคผนวก 3 การจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม	
	ภาคผนวก 4 การแก้ไข LD	
	ภาคผนวก 5 สรุปการแก้ไข LD	
	ภาคผนวก 6 รายการตัวชี้วัดทั้งหมดที่มีการแก้ไข	
	ภาคผนวก 7 ร่างภาคผนวก LD	
	ภาคผนวก 8 ความเชื่อมโยงของ LD กับห่วงโซ่อุปทาน	
	ภาคผนวก 9 การกำกับติดตามการปฏิรูปกฎหมาย	
	ภาคผนวก 10 ข้อเสนอแนะ/ขั้นตอนต่อไป	

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 หลักการและหลักเกณฑ์ใน LD ฉบับแก้ไข.....	17
ตารางที่ 2 โครงสร้างทั้งหมดของตาราง LD.....	61
ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่าง LD กับ SCC.....	65
ตารางที่ 4 หลักฐานการตรวจสอบย้อนกลับที่ปรากฏอยู่ในตาราง LD	66
ตารางที่ 5 กระบวนการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน ที่ปรากฏอยู่ในตาราง LD	67

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 รูปแบบอย่างง่ายของห่วงโซ่อุปทาน	64
--	----

1. บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

โดยอาศัยอำนาจของรัฐบาล ประเทศไทยได้ร้องขออย่างเป็นทางการให้เริ่มการเจรจาความตกลงการเป็นหุ้นส่วนด้วยความสมัครใจ (Voluntary Partnership Agreement: VPA) กับสหภาพยุโรป เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2556 ทั้งสองฝ่ายจึงได้ประกาศการเข้าสู่ขั้นตอนการเจรจาอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2556

ตั้งแต่ พ.ศ. 2553 ศูนย์อำนวยการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้าแห่งสหภาพยุโรป (EU FLEGT Facility) โดยมี EFI ซึ่งได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้เสียในประเทศไทยและได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการ VPA และด้วยการสนับสนุนด้านเงินทุนจาก EU-FAO FLEGT จึงได้มีการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการไทย-อียู เฟล็กที (TEFSO) ภายใต้กรมป่าไม้เพื่อทำหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับ FLEGT

ในเดือนมีนาคม 2558 ประเทศไทย ได้ยื่นร่าง LD ซึ่งประกอบด้วย หลักการ หลักเกณฑ์ และกฎหมายอ้างอิง ต่อสหภาพยุโรป และสหภาพยุโรปได้แสดงข้อคิดเห็นกลับมาในเดือนเมษายน 2558 หลังจากนั้น TEFSO ได้ร้องขอการสนับสนุนให้มีการสรรหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อดำเนินการพัฒนาร่าง LD และจัดทำเอกสารวิเคราะห์ประเด็นช่องว่างในการพิสูจน์ความถูกกฎหมายของไม้ เพื่อทำงานร่วมกับผู้มีส่วนได้เสีย

ในระหว่างวันที่ 22 ถึง 24 กันยายน 2559 TEFSO ผู้แทนผู้มีส่วนได้เสีย และ EFI ได้ทำการทดสอบภาคสนามขนาดเล็ก ผลการทดสอบภาคสนามขนาดเล็ก ยืนยันว่า LD มีคุณภาพดีและควรมีการทดสอบภาคสนามที่เต็มรูปแบบ TEFSO ได้ตกลงที่จะมีการทดสอบภาคสนามที่เต็มรูปแบบ และมีการให้คำปรึกษารวมถึงการเตรียมร่างโครงสร้างแรกของ TLAS และภาคผนวกสำหรับการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน

การทดสอบภาคสนามที่เต็มรูปแบบมีขึ้นในระหว่างวันที่ 12 มีนาคม ถึงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2560 รวมถึงการทบทวนและให้ข้อคิดเห็นโดยผู้เกี่ยวข้องเสร็จสิ้นลงในเดือนกุมภาพันธ์ 2561 รายงานฉบับดังกล่าวประกอบด้วยข้อเสนอแนะโดยละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข LD และการพัฒนา TLAS คณะทำงานกลุ่มย่อยในด้าน LD ของไทย ได้มีการจัดลำดับความสำคัญของข้อเสนอแนะและระบุถึงขั้นตอนต่อไปในการทบทวนแก้ไข LD เพื่อให้มั่นใจว่าข้อกำหนดใน LD จะต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดและแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง เพื่อให้มั่นใจว่าได้มีการพัฒนา LD ไว้อย่างเหมาะสมกับกระบวนการตรวจพิสูจน์ห่วงโซ่อุปทานและการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน และเพื่อให้มั่นใจว่า LD จะได้รับการแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขกฎหมายใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของงานนี้ มีขึ้นเพื่อให้ความสนับสนุนทางเทคนิคต่อ สำนักงานเลขานุการไทย-อียู เฟล็กที (TEFSO) และคณะทำงานกลุ่มย่อยด้าน LD เพื่อดำเนินการตามข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม เพื่อใช้สำหรับการเจรจากับสหภาพยุโรป

LD ได้มีการจัดทำขึ้นโดย TEFSO และผู้มีส่วนได้เสียและได้นำเสนอต่อสหภาพยุโรป ซึ่งประกอบด้วยไป หลักการหลักเกณฑ์ ตัวชี้วัด ตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ข้อเสนอแนะจากรายงานการทดสอบภาคสนามได้มีการหารือร่วมกันโดยคณะทำงานกลุ่มย่อย LD และตกลงที่จะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ผู้เชี่ยวชาญจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปดังกล่าวร่วมกับคณะทำงานกลุ่มย่อย และ TEFSO และจัดทำ LD ฉบับใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานของผู้เชี่ยวชาญจะต้องประกอบด้วย

- การจัดทำแผนการดำเนินงาน ในการดำเนินงานตามขอบเขตของงานนี้ร่วมกับ TEFSO Ad-hoc Working Group คณะทำงานกลุ่มย่อย LD และ EFI
- แก้ไขปรับปรุง LD เช่น เพิ่มเติมข้อมูลในส่วนที่ขาด และปรับปรุงรูปแบบและการจัดเรียงหมายเลข
- เชื่อมโยง LD กับการตรวจพิสูจน์ห่วงโซ่อุปทาน/การควบคุมห่วงโซ่อุปทาน
- ระบุว่าหัวข้อใดใน LD อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่กำลังจะประกาศใช้ เพื่อเตรียมพร้อมในการเพิ่มเติมใน LD เมื่อจำเป็นต้องเพิ่ม
- ปรึกษารื้อกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐอื่น เพื่อให้แน่ใจว่าวิธีปฏิบัติและข้อกำหนดของหน่วยงานดังกล่าว ถูกรวบรวมไว้ใน LD อย่างเหมาะสม
- จัดทำเอกสารฉบับแปล เพื่อใช้สำหรับการปรึกษารื้อร่วมกัน

1.3 ขอบเขตของงานและผลงาน

ผู้เชี่ยวชาญมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการแก้ไข LD ให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะทำงานกลุ่มย่อย LD โดยทำงานร่วมกับ TEFSO Ad-hoc Working Group คณะทำงานกลุ่มย่อย LD และ EFI ภารกิจในการจัดทำ LD ฉบับใหม่นี้ ประกอบด้วย 5 กิจกรรม คือ

- ก. การเตรียมงาน: ผลงานที่ได้ คือ แผนการดำเนินงาน
- ข. การระบุแนวทางแก้ไข การหารือเพื่อหาแนวทางแก้ไข และดำเนินการแก้ไข LD: ผลงานที่ได้ คือ LD ฉบับแก้ไข
- ค. การเชื่อมโยงระหว่าง LD กับการตรวจพิสูจน์ห่วงโซ่อุปทาน/การควบคุมห่วงโซ่อุปทาน: ผลงานที่ได้ คือ LD ฉบับแก้ไข
- ง. การกำกับติดตามกระบวนการแก้ไขกฎหมาย และระบุว่าส่วนของ LD ที่อาจต้องมีการแก้ไขปรับปรุง: ผลงานที่ได้คือ บันทึกข้อความเกี่ยวกับการแก้ไข LD ตามกฎหมายที่มีการแก้ไข
- จ. ปรึกษารื้อกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐอื่น เพื่อให้แน่ใจว่าวิธีปฏิบัติและข้อกำหนดของหน่วยงานดังกล่าว ถูกรวบรวมไว้ใน LD อย่างเหมาะสม: ผลงานที่ได้ คือ LD ฉบับแก้ไข

1.4 ระเบียบวิธีดำเนินงาน

- ก. ทบทวนเอกสารและตัวบทกฎหมาย

- ร่าง LD ฉบับเดิม
- ข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม
- ข้อเสนอแนะที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะทำงานกลุ่มย่อย LD
- เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน
- ทบทวนกฎหมายและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ข. ปรึกษาหารือที่เกี่ยวข้อง

- การปรึกษาหารือ ร่วมกับ TEFSO Ad-hoc Working Group คณะทำงานกลุ่มย่อย LD และ EFI
- การปรึกษาหารือ ร่วมกับ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐอื่น เพื่อให้แน่ใจว่าวิธีปฏิบัติและข้อกำหนดของหน่วยงานดังกล่าว ถูกรวบรวมไว้ใน LD อย่างเหมาะสม (ปรากฏตามภาคผนวกที่ 2 การปรึกษาหารือหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง)

ค. นำเสนอผลงานต่อ Ad-Hoc Working Group เพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ

1.5 ระยะเวลาดำเนินงาน

ระยะเวลาดำเนินงานทั้งสิ้น 60 วัน (ตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม ถึง วันที่ 31 ตุลาคม 2561 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามภาคผนวกที่ 1 แผนการดำเนินงาน

2. การจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม

ตามขอบเขตของงานนี้ ที่ปรึกษาต้องทบทวนข้อเสนอแนะในรายงานการทดสอบภาคสนาม และหารือร่วมกับ คณะทำงานกลุ่มย่อยเพื่อระบุแนวทางการแก้ไข LD โดยจัดลำดับความสำคัญของข้อเสนอแนะที่ให้ไว้จากผลการทดสอบภาคสนาม

ตามวัตถุประสงค์ของรายงานฉบับนี้ การแก้ไข LD จำเป็นต้องยึดตามข้อเสนอแนะการทดสอบภาคสนามเป็นสำคัญ ดังนั้น ที่ปรึกษาและคณะทำงานกลุ่มย่อย จึงได้ศึกษาประเด็นข้อเสนอแนะจากรายงานการทดสอบภาคสนาม **หัวข้อที่ 5 ข้อค้นพบ ข้อสรุป และข้อเสนอแนะ** เป็นหลัก เพื่อที่จะหารือร่วมกันต่อไปว่าจะมีแนวทางแก้ไข LD ตามข้อเสนอแนะดังกล่าวเหล่านั้นอย่างไร โดยจัดลำดับความสำคัญของประเด็นที่จำเป็นต้องมีการแก้ไขทันที หรือแก้ไขในภายหลัง ทั้งนี้ โดยไม่จำเป็นต้องแก้ไขตามข้อเสนอแนะทุกกรณี

ตามรายงานการทดสอบภาคสนาม หัวข้อที่ 5 ได้จำแนก ข้อค้นพบ ข้อสรุป และข้อเสนอแนะ ออกเป็น ... หัวข้อย่อย ดังนี้

หัวข้อที่ 5.1	บทนำ – การนำเสนอข้อค้นพบและผลการทดสอบภาคสนาม
หัวข้อที่ 5.2	ข้อคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับข้อค้นพบ
หัวข้อที่ 5.3	ค้นพบเกี่ยวกับโครงสร้างและเนื้อหาของ LD
	5.3.1 หน้าที่และจุดประสงค์ของตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ใน LD
	5.3.2 ประเภทของผู้ประกอบการที่ต่างกันโดยพื้นฐาน ที่มีการใช้ใน LD
	5.3.3 รูปแบบตัวเลขของ LD
หัวข้อที่ 5.4	กระบวนการที่ขาดหายไปจาก LD
หัวข้อที่ 5.5	ตัวชี้วัดหรือตัวตรวจพิสูจน์ที่ขาดหายไป ที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือที่ไม่มีประสิทธิภาพ
หัวข้อที่ 5.6	ข้อค้นพบเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดินและการเช่าที่ดิน รวมถึงประเด็นปัญหาเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์
ในต้นไม้	
หัวข้อที่ 5.7	กรมป่าไม้ในฐานะเป็นหน่วยงานกำกับดูแล – กระบวนการตรวจพิสูจน์ในปัจจุบัน และด้านป่าไม้
หัวข้อที่ 5.8	หน่วยงานกำกับดูแลอื่น-ระบบการตรวจพิสูจน์ในปัจจุบันและประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้อง
หัวข้อที่ 5.9	ข้อค้นพบเกี่ยวกับ ลักษณะเฉพาะหรือที่เกี่ยวกับ อ.อ.ป.
หัวข้อที่ 5.10	กฎหมายแรงงาน และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและความปลอดภัย - หลักการที่ 4
หัวข้อที่ 5.11	ประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม – ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับโรงงานและการแปรรูป – หลักการ 6
หัวข้อที่ 5.12	ป่าชุมชนและโครงการริเริ่มขนาดเล็ก
หัวข้อที่ 5.13	ข้อค้นพบที่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับเกี่ยวกับเลื่อยโซ่ยนต์

หัวข้อที่ 5.14	ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับ Chain of Custody – ปัญหาขั้นพื้นฐาน
หัวข้อที่ 5.15	ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับ Chain of Custody – National Single Window and eTree
หัวข้อที่ 5.16	ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับ Chain of Custody – การสอบทานธุรกิจ (Due Diligence) และความเสี่ยง (รวมถึง การนำเข้า การส่งออก และการซื้อขายและการเปลี่ยนมือภายในประเทศ)
หัวข้อที่ 5.17	ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับ Chain of Custody - CITES
หัวข้อที่ 5.18	ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับ Chain of Custody – พันธุ์ไม้ที่ไม่หวงห้าม
หัวข้อที่ 5.19	พ่อค้า ตัวแทน และนายหน้า
หัวข้อที่ 5.20	ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับ Chain of Custody – ห่วงโซ่ของไม้เชื้อเพลิง ชีวมวล และเชื้อเพลิงอัดเม็ด
หัวข้อที่ 5.21	การเตรียมเอกสาร วิธีปฏิบัติ และระบบการจัดการคุณภาพ (Quality Management Systems)

จากการศึกษาพบว่า ในหัวข้อที่ 5.1 และหัวข้อที่ 5.2 เป็นบทนำและภาพรวมการนำเสนอผลการทดสอบภาคสนาม สำหรับหัวข้อที่ 5.3 ถึงหัวข้อที่ 5.2 จำแนกตามประเด็นที่เป็นข้อค้นพบ แต่ไม่ได้จำแนกตามองค์ประกอบของ TLAS เช่น ข้อเสนอแนะที่มีผลต่อการแก้ไข LD การพัฒนาเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน หรือเอกสารอื่น ๆ อันเป็นองค์ประกอบของ TLAS เป็นต้น

ที่ปรึกษาและคณะทำงานกลุ่มย่อย ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุม Ad-hoc Working Group จึงได้จัดกลุ่มข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม แบ่งตามลักษณะของข้อเสนอแนะ และจัดลำดับตามความสำคัญในการแก้ไข LD ได้ตามลำดับดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือ ข้อเสนอแนะที่จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงใน LD (หรือเรียกว่า “กลุ่ม LD”)

ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ มีความสำคัญลำดับแรกและต้องได้รับการดำเนินงานในขอบเขตของงานนี้ กล่าวคือ เป็นประเด็นที่ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขตาราง LD โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ

LD-1 ข้อกำหนดที่มีระบุอยู่แล้วใน LD แต่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข เช่น ข้อกำหนดเกี่ยวกับการนำไม้เคลื่อนที่ ข้อกำหนดเกี่ยวกับเลื่อยโซยนต์ เป็นต้น

LD-2 ข้อกำหนดที่มีกฎหมาย แต่ไม่ปรากฏอยู่ใน LD และจำเป็นต้องเพิ่มเติม เช่น การทำไม้จากบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมตาม พรบ. โรงงาน พ.ศ. 2535 เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 คือ ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Control) (หรือเรียกว่า “กลุ่ม SCC”)

ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ มีความสำคัญรองลงมาจากกลุ่ม LD และจำเป็นต้องคำนึงถึงอยู่เสมอเมื่อมีการแก้ไข LD ประกอบกับขอบเขตของงานนี้ จะได้ระบุถึงความเชื่อมโยงระหว่าง LD กับ SCC เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะสำหรับการจัดทำเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทานต่อไป

กลุ่มที่ 3 คือ ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับระบบการประกันความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ แต่ไม่จัดอยู่ในกลุ่ม LD และ กลุ่ม SCC (หรือเรียกว่า “กลุ่ม TLAS”)

ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ จำเป็นต้องสะท้อนให้เห็นอยู่ในเอกสารส่วนใดส่วนหนึ่งอันเป็นองค์ประกอบของ TLAS แต่ไม่ต้องนำมาระบุไว้ใน LD หรือใน SCC รวมทั้งอยู่นอกเหนือจากขอบเขตการดำเนินงานนี้ ดังนั้น ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ จะต้องนำไปพิจารณาและศึกษาเพิ่มเติมเมื่อมีการออกแบบ TLAS ในกระบวนการ FLEGT VPA ของไทย

กลุ่มที่ 4 คือ ข้อเสนอแนะไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ FLEGT VPA ของไทย (Not relevant) (หรือเรียกว่า “กลุ่ม N”)

จากการศึกษาในงานนี้ มีข้อสรุปว่าประเด็นตามข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ จะไม่ถูกนำมาพิจารณาในกระบวนการ FLEGT VPA ของไทย เนื่องจากอยู่นอกเหนือจากขอบเขตและวัตถุประสงค์ในการจัดทำ VPA ทั้งนี้ เว้นแต่ ในอนาคตหากสถานการณ์เปลี่ยนไปและผู้มีส่วนได้เสียประสงค์จะนำประเด็นดังกล่าวกลับมาหารือในกระบวนการ FLEGT VPA

ทั้งนี้ ตารางการจัดกลุ่มและจัดลำดับความสำคัญของข้อเสนอแนะการทดสอบภาคสนาม ปรากฏตามภาคผนวก 3

2.1 กลุ่ม LD: ข้อเสนอแนะที่จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงใน LD

ข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม

ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะที่ให้ปรับปรุงโครงสร้างและเนื้อหาโดยรวมของ LD ให้สอดคล้องกับโครงสร้างทางกฎหมายกฎหมายไทย ข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงตัวชี้วัด ตัวตรวจพิสูจน์ รวมถึงกระบวนการที่ระบุไว้อยู่แล้วใน LD ให้ถูกต้องเหมาะสม และข้อเสนอแนะให้เพิ่มเติมตัวชี้วัด ตัวตรวจพิสูจน์ หรือกระบวนการที่มีอยู่ในกฎหมายแต่ไม่ปรากฏอยู่ใน LD ซึ่งประกอบด้วย 25 ข้อเสนอแนะ ได้แก่

- โครงสร้างและเนื้อหาของ LD (อ้างอิงรายงานการทดสอบภาคสนาม หัวข้อ 5.3)
- (1) ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์จำแนกตามหน้าที่และเป้าหมายได้ 2 ประเภท คือ ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ซึ่ง (1) กำหนดตามผลลัพธ์ (เช่น ใบเสร็จรับเงิน รายชื่อเอกสาร เป็นต้น) และ (2) ออกแบบเพื่อตรวจพิสูจน์ว่ากระบวนการได้รับการปฏิบัติอย่างครบถ้วน แต่ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ไม่เพียงพอหรือมีรายละเอียดไม่ครบถ้วน จึงต้องทบทวนและปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสม
- (2) LD ประกอบด้วยผู้ดำเนินการ 2 ประเภทหลัก คือ ผู้ประกอบการซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบและหน่วยงานกำกับดูแลซึ่งต้องปฏิบัติงานตามกระบวนการที่กำหนด จึงจำเป็นต้องทบทวนและวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ และสะท้อนให้เห็นใน LD อย่างเหมาะสม
- (3) การเรียงลำดับตัวเลข ไม่ควรเกิน 2 หลักเพื่อป้องกันความสับสน

- กระบวนการที่ขาดไปจากนิยามความถูกต้องตามกฎหมาย (อ้างอิงรายงานการทดสอบภาคสนาม หัวข้อ 5.4)
 - (4) การทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์
 - (5) ไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้
 - (6) การตัดรื้อไม้และการทำเครื่องหมายบนไม้
 - (7) การตรวจพิสูจน์บัญชีไม้ประจำโรงงาน
- ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ที่ขาดไป ที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือที่ไม่มีประสิทธิภาพ (อ้างอิงรายงานการทดสอบภาคสนาม หัวข้อ 5.5)
 - (8) การกำหนดไม้หวงห้ามตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 106/2557 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้
 - (9) เอกสารการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินตามนโยบายรัฐบาล โดยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ
 - (10) จำแนกตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ที่มีการกล่าวซ้ำ
 - 12.3.2 ในผู้ประกอบการทุกราย
 - 15.1.1 และ 15.1.2 ในผู้ประกอบการทุกราย
 - 12.2.2 ใน O5
 - 12.3.1 ใน O5 และ O6
 - (11) อธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์เงื่อนไขการครอบครองที่ดินประเภทต่าง ๆ
 - (12) การนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ต้องตรวจพิสูจน์ (1) แหล่งกำเนิดที่แท้จริง และ (2) ความถูกต้องกฎหมาย ณ แหล่งกำเนิด
 - (13) ปรับปรุง “O5-11.2.1 ผู้ประกอบการดำเนินการในพื้นที่สวนป่าที่ขึ้นทะเบียนต้องได้รับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง” ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ และสะท้อนให้เห็นสิ่งที่จะตรวจพิสูจน์
 - (14) ตัวชี้วัด O5-14.1.1 และ O5-4.1.2 เกี่ยวกับการนำส่งข้อบังคับการทำงาน และการปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ควรปรับปรุงแก้ไข
- ข้อค้นพบเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์และสิทธิการเช่าที่ดิน รวมถึงประเด็นเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ (อ้างอิงรายงานการทดสอบภาคสนาม หัวข้อ 5.6)
 - (15) ในแต่ละผู้ประกอบการ จะต้องประกอบด้วยตัวชี้วัดที่พิสูจน์ถึงความถูกต้องกฎหมายและกรรมสิทธิ์ในที่ดิน กรรมสิทธิ์ในต้นไม้ และกรรมสิทธิ์ในไม้ ตามแต่กรณี
- ข้อค้นพบสำหรับหรือที่เกี่ยวข้องกับ อ.อ.ป. (อ้างอิงรายงานการทดสอบภาคสนาม หัวข้อ 5.9)

- (16) การใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทาน ตามมติคณะรัฐมนตรี และสวนป่าที่ปลูกโดยงบประมาณของกรมป่าไม้
- (17) ข้อกำหนดด้านแรงงานของ อ.อ.ป.
- (18) ตัวตรวจพิสูจน์ คือ “เอกสาร ปส. 32” ในผู้ประกอบการที่ 1 ไม่สามารถตรวจสอบได้จริงในทางปฏิบัติ เสนอให้ปรับปรุงแก้ไข
- (19) เพิ่มเติมตัวชี้วัดในการนำเคลื่อนที่ไม่แปรรูป สิ่งประดิษฐ์ ฯลฯ ออกจากโรงงาน
- กฎหมายและข้อกำหนดด้านแรงงาน รวมถึงสุขอนามัยและความปลอดภัย (อ้างอิงรายงานการทดสอบภาคสนาม หัวข้อ 5.10)
 - (20) จากการทดสอบภาคสนามพบตัวชี้วัดด้านการคุ้มครองแรงงานบางรายการ ซึ่งไม่ปรากฏอยู่ใน LD
 - (21) จากการทดสอบภาคสนามพบตัวชี้วัดด้าน OSHE บางรายการ ซึ่งไม่มีปรากฏอยู่ใน LD
- ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม – รวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับโรงงานและการแปรรูป (อ้างอิงรายงานการทดสอบภาคสนาม หัวข้อ 5.11)
 - (22) ใน LD มีตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมจำนวนน้อยมาก ควรพิจารณากำหนดตัวชี้วัดตามข้อกำหนดใน พรบ. โรงงาน พ.ศ. 2535
 - (23) เพิ่มเติมตัวชี้วัดเกี่ยวกับ ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- ข้อกำหนดเกี่ยวกับเลื่อยโซยนต์ (อ้างอิงรายงานการทดสอบภาคสนาม หัวข้อ 5.13)
 - (24) การกำหนดเรื่องเลื่อยโซยนต์ไว้เป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่ใช่ประเด็นหลักในการตัดสินความถูกกฎหมายของไม้ จึงไม่จำเป็นต้องรวมอยู่ใน LD
- ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน - CITES (อ้างอิงรายงานการทดสอบภาคสนาม หัวข้อ 5.17)
 - (25) LD เดิม ยังไม่ได้แสดงให้เห็นถึงข้อกำหนดในการตรวจสอบไม้ CITES ควรเพิ่มเติมให้ครบถ้วน

ลำดับความสำคัญในการแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข LD ภายใต้ขอบเขตของงานนี้ โดยได้นำเสนอแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมไว้ในหัวข้อ 3 ของรายงานฉบับนี้

2.2 กลุ่ม SCC: ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Control)

ข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม

ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะที่จำเป็นต้องนำไปพัฒนาเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน อันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของ TLAS ซึ่งประกอบด้วย 14 ข้อเสนอแนะ ได้แก่

- กระบวนการที่ขาดไปจากนิยามความถูกต้องตามกฎหมาย (หัวข้อ 5.4)
 - (1) การตีตราไม้และการทำเครื่องหมายบนไม้
 - (2) การจัดการกับไม้ที่ผิดกฎหมายหรือความถูกต้องกฎหมายยังไม่มี ضمان
 - (3) ไม้ที่ได้มาจากการเปิดที่ดินเพื่อทำประโยชน์ (รวมถึง ไม้ไผ่น้ำ)
 - (4) ไม้เรือนเก่า
 - (5) ต้นไม้ในเมือง ไม้ข้างทาง
 - (6) การตรวจพิสูจน์บัญชีไม้
- กรมป่าไม้ ซึ่งเป็นหน่วยงานกำกับดูแล (การตรวจพิสูจน์และการตรวจ ณ ด่านป่าไม้ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน)
 - (7) ขั้นตอนในการตรวจพิสูจน์ความถูกต้องกฎหมายของไม้ (หรือผิดกฎหมายหรือสงสัยว่าผิดกฎหมาย) โดยกรมป่าไม้ที่มีความชัดเจน จะเป็นประโยชน์ต่อ LD และ TLAS จึงควรอธิบายขั้นตอน (และข้อกำหนดทางกฎหมาย) ในการตรวจพิสูจน์ของกรมป่าไม้ สำหรับการยึดอายัด การจับกุมไม้ที่ถูกยึด การบันทึกและติดตามไม้ที่ถูกยึด เป็นหัวข้อย่อยใน LD และ/หรือใน TLAS
- ป่าชุมชน และโครงการขนาดเล็ก
 - (8) จากการทดสอบภาคสนามพบว่า ป่าชุมชนและโครงการขนาดเล็ก เป็นแหล่งผลิตไม้แหล่งหนึ่ง ซึ่งจากการหารือในที่ประชุมทราบว่ามีความเป็นไปได้ที่ไม้เหล่านี้ จะเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน แม้ว่าปัจจุบันจะเป็นไม้ที่ไม่ได้ปฏิบัติถูกต้องครบถ้วนตามข้อกำหนดทางกฎหมาย
- ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน - ประเด็นพื้นฐาน
 - (9) ข้อค้นพบประการหนึ่ง การตรวจสอบย้อนกลับไม้ที่ซื้อขายปริมาณมาก (ตามน้ำหนัก) (เช่น ยางพารา ยูคาลิปตัส และกระถิน) ไม่ได้ซื้อขายเป็นรายต้น ไม้เหล่านี้ไม่จำเป็นต้องพัฒนาระบบการเก็บรักษาเอกสารหลักฐานที่ซับซ้อนเพื่อติดตามตรวจสอบเป็นรายต้น ศึกษาความเป็นไปได้ของระบบห่วงโซ่การเก็บรักษาพยานหลักฐานและระบบห่วงโซ่อุปทาน สำหรับการจัดส่งไม้ปริมาณมาก โดยใช้น้ำหนักแทนที่จะติดตามเป็นรายต้นหรือปริมาตรของไม้

(10) ห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน ที่ยังพบข้อบกพร่องอยู่ คือ ไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม การนำเข้า ชนิดพันธุ์ไม้ตาม CITES จัดทำขั้นตอนที่เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อการตรวจสอบบัญชีไม้ของผู้ประกอบการ ที่ 5 สำหรับไม้ชนิดต่าง ๆ

- ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – Due Diligence และความเสี่ยง (รวมถึง การนำเข้า การส่งออก และการซื้อขายและถ่ายโอนภายในประเทศ)

(11) การสอบทานธุรกิจ (Due Diligence) ปัจจุบันถูกนำมาใช้ทั้งในบริษัทผู้นำเข้าและบริษัทผู้ส่งออก ประเทศไทยกำลังพัฒนาระเบียบวิธีสำหรับการสอบทานธุรกิจ ของประเทศ และนำมารวมไว้ใน TLAS

(12) โดยที่ระบบการสอบทานธุรกิจจำเป็นต้องคำนึงถึงบทบาทของตัวแทนด้วย

- ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – ไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม

(13) ระบบในการเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน จะต้องได้รับการพัฒนาไว้ในการควบคุมห่วงโซ่อุปทานและ TLAS

- ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – ห่วงโซ่อุปทานสำหรับไม้เชื้อเพลิง เชื้อเพลิงชีวภาพ และเชื้อเพลิงอัดเม็ด

(14) ระบบการตรวจพิสูจน์และการควบคุมในปัจจุบัน ไม่ได้ออกแบบ ให้รวมเอาห่วงโซ่อุปทานสำหรับไม้เชื้อเพลิง เชื้อเพลิงชีวภาพ และเชื้อเพลิงอัดเม็ด ไว้ด้วย ดังนั้น LD ปัจจุบันจึงไม่ครอบคลุมถึง ความเป็นเจ้าของ การบ่งชี้ชนิดพันธุ์ไม้ การตรวจสอบย้อนกลับ และการตรวจสอบติดตาม

ลำดับความสำคัญในการแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ในการปรับปรุงแก้ไข LD จำเป็นต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่าง LD กับการควบคุมห่วงโซ่อุปทานตามข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น ในขอบเขตของงานนี้ จึงได้แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงไว้หัวข้อ 4 ของรายงานฉบับนี้

อย่างไรก็ดี การพัฒนาเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทานซึ่งจะได้ดำเนินการในลำดับถัดไปนั้น จำเป็นต้องคำนึงข้อเสนอแนะในการทดสอบสภาพสนามและความเชื่อมโยงกับ LD ตามที่ได้วิเคราะห์และนำเสนอไว้ในรายงานฉบับนี้

2.3 กลุ่ม TLAS: ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับระบบการประกันความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ แต่ไม่จัดอยู่ในกลุ่ม LD และ กลุ่ม SCC

ข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม

ในการจัดทำเอกสารคำอธิบาย TLAS จำเป็นต้องคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ซึ่งผลการทดสอบภาคสนามได้ค้นพบและให้ข้อเสนอแนะไว้ ซึ่งประกอบด้วย 16 ข้อเสนอแนะ ได้แก่

- โครงสร้างและเนื้อหาของ LD (หัวข้อ 5.3)
 - (1) ปัจจุบันยังไม่มีกลไกเชิงสถาบันหรือกระบวนการที่จะ รวมเอาหน้าที่ของหน่วยงานกำกับดูแลหลาย หน่วยงานเข้าด้วยกัน หรือแชร์ข้อมูลระหว่างกัน จึงไม่มีฐานข้อมูลกลาง หรือรูปแบบทั่วไปสำหรับการ บันทึกรายการตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ประกอบการ ควรมีการแชร์ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน กำกับดูแล และหน่วยงานที่มีอำนาจออกใบอนุญาต FLEGT
- หน่วยงานกำกับดูแลอื่น ๆ (ระบบการตรวจพิสูจน์และประเด็นที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน)
 - (2) ประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของการตรวจพิสูจน์ ต้องการการติดต่อประสานงานอย่างใกล้ชิด การ สื่อสารที่ดี การแชร์ข้อมูล และการเข้าถึงอย่างโดยตรง และเรลไทม์ ระหว่างหน่วยงานทั้งหมดที่ รับผิดชอบในการวางข้อกำหนดและการปรับใช้กฎหมาย จำเป็นต้องมีระบบที่สามารถทำงานได้อย่าง เรลไทม์ นอกจากนี้ จะได้รับประโยชน์จากการมีขั้นตอนการปฏิบัติที่กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรและมีความชัดเจน ตามมาตรฐานและแบบฟอร์มเดียวกัน ดังนั้น ระบบ ISO QMS จึงเป็นทางเลือกหนึ่ง ที่ อาจใช้เป็นพื้นฐาน ในการจัดทำระบบการดำเนินงานดังกล่าว
- ข้อค้นพบ สำหรับหรือที่เกี่ยวข้องกับ อ.อ.ป.
 - (3) แม้ว่าข้อกำหนดและเงื่อนไขของ อ.อ.ป. จะเทียบกับที่กำหนดไว้ใน LD ปัจจุบัน แต่จำเป็นต้องมี กระบวนการตรวจพิสูจน์สำหรับ อ.อ.ป. ในการพิสูจน์ว่า อ.อ.ป. ปฏิบัติข้อกำหนดของ อ.อ.ป. หรือไม่ การตรวจพิสูจน์เป็นประจำ ของ อ.อ.ป.ด้วยข้อกำหนดภายในของ อ.อ.ป. เอง จะต้องได้รับการตรวจ พิสูจน์ภายใต้ TLAS
 - (4) การทดสอบภาคสนามพบว่า ระบบการโอนข้อมูลบัญชีไม้ระหว่างสวนป่าของ อ.อ.ป. และโรงเลื่อยของ อ.อ.ป. มีความเรียบง่ายและมีประสิทธิภาพ แต่อยู่นอกระบบ NSW ทั้งนี้ โดยใช้กระบวนการโอนข้อมูล ภายในเอกสาร excel ซึ่งแนบไปกับการส่งอีเมล โรงเลื่อยจะนำข้อมูลใน excel เพิ่มบัญชีไม้ของ โรงเลื่อย และสวนป่าจะตัดบัญชีไม้ของสวนป่าตามข้อมูลใน excel ขั้นตอนการโอนไม้ ควรทำให้ชัดเจน เป็นขั้นตอนที่ให้เป็นลายลักษณ์อักษร และจำเป็นต้องรวมไว้ใน TLAS
- กฎหมายและข้อกำหนดด้านแรงงาน รวมถึงสุขอนามัยและความปลอดภัย - หลักการที่ 4
 - (5) การทดสอบภาคสนามหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดที่กำหนดใน LD เดิม ทำได้ยากมาก เนื่องจากเป็นไปตาม หลักฐานที่มีอยู่ที่สถานประกอบการเท่านั้น แต่หลักฐานอยู่ที่กระทรวงแรงงาน การตรวจพิสูจน์ ภายใต้ TLAS จะต้องเข้าถึงข้อมูลที่บ้านที่ไว้ที่หน่วยงานกำกับดูแลได้โดยง่ายและโดยตรง ดังนั้น TLAS จึงต้อง อาศัยการตรวจสอบและระบบการดำเนินงานโดยหน่วยงานอื่น (ในที่นี้คือกระทรวงแรงงาน) และมี วิธีการแชร์ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์ที่มีประสิทธิภาพ และเรลไทม์

- (6) การนำเสนอรายงานประจำปีทางอิเล็กทรอนิกส์ต่อกระทรวงแรงงาน แต่ไม่สามารถตรวจพบเอกสารได้ในระหว่างทดสอบภาคสนาม การตรวจพิสูจน์จำเป็นต้องเข้าถึงข้อมูลของกระทรวงแรงงาน การตรวจพิสูจน์ ภายใต้ TLAS จะต้องเข้าถึงข้อมูลที่บันทึกไว้ที่หน่วยงานกำกับดูแลได้โดยง่ายและโดยตรง ดังนั้น TLAS จึงต้องอาศัยการตรวจสอบและระบบการดำเนินงานโดยหน่วยงานอื่น (ในที่นี้คือกระทรวงแรงงาน) และมีวิธีการแชร์ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์ที่มีประสิทธิภาพ และเรลไทม์
 - (7) สัญญาจ้างช่วง ซึ่งอาจไม่เหมาะสมที่จะพยายามรวมไว้ใน LD และจำเป็นต้องได้รับการระบุไว้ใน TLAS ระบุการตรวจพิสูจน์สัญญาจ้างช่วงใน TLAS
- ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม – รวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับโรงงานและการแปรรูป - หลักการที่ 6
 - (8) จากการทดสอบภาคสนามพบว่า O1 – O3 มีวิธีปฏิบัติที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและสังคม แต่วิธีปฏิบัติดังกล่าวเป็นแนวปฏิบัติของชุมชน ไม่ใช่ข้อกำหนดทางกฎหมาย
 - (9) การตรวจพิสูจน์ดำเนินการโดยหน่วยงานกำกับดูแล (ในที่นี้ คือ กรมโรงงานอุตสาหกรรม) การตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายโดยหน่วยงานกำกับดูแลนี้ ต้องดำเนินการโดยการพัฒนา TLAS
 - (10) การทดสอบภาคสนาม พบว่าผู้ประกอบการบางรายปฏิบัติตามมาตรฐาน ISO 26000 จึงควรศึกษาจะรวมไว้ใน TLAS หรือไม่ การพัฒนา TLAS ควรพิจารณารวมเอาข้อกำหนดซึ่งสะท้อนถึงแนวทางปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับในทางระหว่างประเทศ สำหรับกระบวนการแปรรูปไว้ด้วย
 - ประเด็นห่วงโซ่อุปทานการเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน - ประเด็นพื้นฐาน
 - (11) การทดสอบภาคสนามพบว่า มีการใช้ทั้งระบบเอกสาร และ NSW โดยกรมป่าไม้เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ
 - ประเด็นห่วงโซ่อุปทานการเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – National Single Window และ eTree
 - (12) รูปแบบการติดตามและการอนุญาตนำเข้าเคลื่อนที่ในระบบ NSW เป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับ TLAS การพัฒนาหรือการเพิ่มเติมองค์ประกอบใด ๆ เกี่ยวกับระบบการติดตามตรวจสอบและการขนส่งของ TLAS ควรพัฒนาในระบบ NSW ต่อไป
 - (13) รูปแบบการขึ้นทะเบียนสวนป่าโดยใช้ NSW ยังมีประสิทธิภาพน้อยเนื่องจากกระบวนการที่ล่าช้า พัฒนา NSW
 - ประเด็นห่วงโซ่อุปทานการเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – CITES
 - (14) การตรวจพิสูจน์ไม้ CITES จะดำเนินการเมื่อมีการสำแดงว่าเป็นไม้ CITES แต่ในกรณีที่ไม่นำเข้าไม่ได้ สำแดงว่าเป็นไม้ CITES ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์ดังกล่าวนี้ จำเป็นต้องอธิบายไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

อย่างชัดเจน อธิบายขั้นตอนการตรวจสอบการนำเข้าไม้ที่ไม่ได้สำแดงว่าเป็นไม้ CITES เพื่อป้องกันการลักลอบการนำเข้าไม้ CITES

- (15) การทดสอบภาคสนาม พบว่าในการออกใบอนุญาตส่งออก มีขั้นตอนสำหรับการตรวจสอบผลิตภัณฑ์จากไม้ CITES (ทั้งในประเทศและที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ) อย่างไร จัดทำขั้นตอนที่เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน
- *การจัดทำเอกสาร วิธีปฏิบัติงาน และระบบบริหารงานคุณภาพ*
 - (16) ขั้นตอนปฏิบัติงานในบางเรื่องมีเอกสารอยู่แล้ว เพียงแต่ไม่ได้ถูกรวบรวมไว้ตามมาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ การออกแบบ TLAS จำเป็นต้องตระหนักว่า TLAS จะเป็นแผนงานหนึ่งที่รวบรวมเอาใบอนุญาตต่าง ๆ มาใช้ในการตรวจสอบย้อนกลับและตรวจสอบติดตาม อย่างเป็นระบบ ตามมาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างสากล

ลำดับความสำคัญในการแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเหล่านี้ จำเป็นต้องถูกนำมาพิจารณาประกอบการออกแบบและพัฒนา TLAS

2.4 กลุ่ม N: ข้อเสนอแนะที่ไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ FLEGT VPA ของไทย (Not relevant)

ข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม

ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ เป็นข้อเสนอแนะที่จะไม่ถูกนำมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุง LD ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้อง เนื่องจาก ผลการศึกษาสรุปว่าเป็นข้อเสนอแนะที่อยู่นอกเหนือจากขอบเขตและวัตถุประสงค์ในการจัดทำ VPA ซึ่งประกอบด้วย 8 ข้อเสนอแนะ ได้แก่

- *กระบวนการที่ขาดไปจากนิยามความถูกต้องตามกฎหมาย (หัวข้อ 5.4)*
 - (1) ไม้เก่าเสื่อมสภาพ (ซึ่งอาจนำกลับมาใช้ใหม่โดยวิธีการรีไซเคิล)
 - (2) เอกสารที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้เป็นกรณีพิเศษ
 - (3) เชื้อเพลิงชีวภาพและชีวมวล
 - (4) สวัสดิการสัตว์
- *ข้อค้นพบ สำหรับหรือที่เกี่ยวข้องกับ อ.อ.ป.*
 - (5) อ.อ.ป. ใช้สัตว์ (ช้าง) สำหรับชักลาก แต่ยังขาดตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์เกี่ยวกับการใช้และสวัสดิการของสัตว์
- *กฎหมายและข้อกำหนดด้านแรงงาน รวมถึงสุขอนามัยและความปลอดภัย - หลักการที่ 4*

- (6) การทดสอบภาคสนาม พบว่า มีการจ้างแบบรายวัน และการจ้างทำของ ซึ่งอยู่นอกเหนือจากการกำกับดูแลตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
- ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – CITES
- (7) ชนิดพันธุ์ไม้ในบัญชี CITES ซึ่งนำเข้าสู่กระบวนการเพื่อผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้อยู่ในรูปของไม้ (เช่น น้ำมันจากไม้กฤษณา)
- การจัดทำเอกสาร วิธีปฏิบัติงาน และระบบบริหารงานคุณภาพ
- (8) การจัดทำเอกสารการส่งมอบสินค้า (Delivery Note) ทำกันอยู่ทั่วไป แต่ไม่มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน เสนอแนะให้มีการจัดทำแบบฟอร์มเอกสารส่งมอบสินค้า (Delivery Note) และแบบฟอร์มบัญชีรายการสินค้าที่ซื้อขาย (Bill of Sale) ที่เป็นมาตรฐาน รายละเอียดนำเสนอไว้ในภาคผนวกที่ 6 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม

ลำดับความสำคัญในการแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเหล่านี้ ไม่ถูกนำมาพิจารณาในกระบวนการ FLEGT VPA เว้นแต่ หากในอนาคตสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป ผู้มีส่วนได้เสียจะให้นำข้อเสนอแนะเหล่านี้ กลับมาพิจารณาอีกครั้ง

3. การแก้ไข LD

จากการศึกษาทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับการปรึกษาหารือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการ VPA ได้แก่ คณะทำงานกลุ่มย่อย เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ เจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐอื่น รวมถึง TEFSO และตัวแทน EFI ทำให้ได้ข้อสรุปแนวทางการแก้ไขปรับปรุง LD ทั้งที่เป็นการปรับปรุงแก้ไขเพื่อสนองตอบต่อข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนามตามที่ระบุไว้ในหัวข้อ 2.1 การปรับปรุงแก้ไขตามประเด็นที่พบในระหว่างทำการศึกษา และการปรับปรุงแก้ไขตามกฎหมายใหม่ที่ประกาศใช้บังคับแล้ว (ปรากฏตามภาคผนวก ภาคผนวก 4 การแก้ไข LD) โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 การปรับปรุงแก้ไขตามประเด็นที่พบจากการทดสอบภาคสนาม

ตามข้อเสนอแนะที่ได้จัดกลุ่มไว้ในหัวข้อ 2.1 เป็นพื้นฐานในการปรับปรุงแก้ไข LD โดยพิจารณาแนวทางการแก้ไขตามประเด็นดังกล่าว ดังนี้

3.1.1 โครงสร้างและเนื้อหาของ LD

ผลการทดสอบภาคสนาม

จากการทดสอบภาคสนามพบว่า ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์จำแนกตามหน้าที่และเป้าหมายได้ 2 ประเภท คือ ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ซึ่ง (1) กำหนดตามผลลัพธ์ (เช่น ใบเสร็จรับเงิน รายชื่อเอกสาร เป็นต้น) และ (2) ออกแบบเพื่อตรวจพิสูจน์ว่ากระบวนการได้รับการปฏิบัติอย่างครบถ้วน แต่ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ใน LD ฉบับเดิม ยังไม่เพียงพอหรือมีรายละเอียดไม่ครบถ้วน

ดังนั้น จึงเสนอให้มีการปรับปรุงตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ให้คำนึงถึงกิจกรรมที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน มิใช่กำหนดเพียงผลลัพธ์ของกิจกรรมเท่านั้น นอกจากนี้ ในภาคผนวกของรายงานผลการทดสอบภาคสนาม ยังได้เสนอว่าการจัดทำ LD ควรคำนึงถึงโครงสร้างทางกฎหมายของไทย

แนวทางการแก้ไข

จากทบทวนตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ตามข้อเสนอแนะ ตลอดจนทบทวนหลักการและหลักเกณฑ์ ซึ่งเป็นหัวข้อที่กำหนดโครงสร้างของตาราง LD ทั้งหมด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบโครงสร้างและเนื้อหาของ LD ให้ครอบคลุมตามเป้าหมายของกระบวนการ FLEGT VPA และสอดคล้องกับโครงสร้างทางกฎหมายและห่วงโซ่อุปทานไม้ของไทย จากผลการศึกษาพบว่า

1) ทบทวนโครงสร้างของ LD

- หลักการที่ใช้ ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของ FLEGT ในการตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมายของไม้

หลักการที่ตั้งไว้ครอบคลุมตามเป้าหมายของกระบวนการ FLEGT VPA แต่ควรมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย คือ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ควรจัดอยู่ในหลักการเดียวกับ ด้านสิ่งแวดล้อม (เดิม อยู่ในกลุ่มเดียวกับ ด้านแรงงาน)

- LD ต้องคำนึงระบบและโครงสร้างทางกฎหมายไทย

การจัดเรียงหลักการ (Principle) ใน LD ฉบับเดิม ไม่สอดคล้องกับห่วงโซ่อุปทานไม้ และการจัดกลุ่มของหลักเกณฑ์ (Criteria) ไม่ได้จำแนกตามกลุ่มของกฎหมายที่นำมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการ ทำให้เกิดความสับสนในการระบุตัวชี้วัดใน LD ฉบับเดิม และก่อให้เกิดปัญหาในการนำ LD ไปปฏิบัติ ตามที่พบในการทดสอบภาคสนาม

- LD ประกอบด้วยผู้ดำเนินการที่ต่างกัน 2 ประเภท

ตาราง LD จะต้องสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ที่ต่างกันของผู้ดำเนินการ 2 ประเภท คือ ผู้ประกอบการ และหน่วยงานรัฐที่กำกับดูแล โดยที่

ผู้ประกอบการ มีบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมาย และจัดให้มีหลักฐานเพื่อพิสูจน์ถึงการปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งหากพิจารณาเปรียบเทียบกับองค์ประกอบของตาราง LD อาจกล่าวได้ว่า ผู้ประกอบการมีหน้าที่ปฏิบัติตามตัวชี้วัด และแสดงหลักฐานตามตัวตรวจพิสูจน์

หน่วยงานรัฐที่กำกับดูแล มีบทบาทหน้าที่ในการตรวจพิสูจน์ว่าผู้ประกอบการได้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือไม่ โดยมีวิธีปฏิบัติในการตรวจพิสูจน์ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบปฏิบัติของหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งหากพิจารณาเปรียบเทียบกับองค์ประกอบของตาราง LD อาจกล่าวได้ว่า หน่วยงานรัฐที่กำกับดูแล มีขั้นตอนและกระบวนการดำเนินงานตามที่ระบุไว้ในกระบวนการตรวจพิสูจน์

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าการออกแบบองค์ประกอบในตาราง LD ตัวชี้วัดและตัวพิสูจน์ โดยหลักแล้วจะสกัดมาจากกฎหมายและกฎกระทรวง สำหรับกระบวนการตรวจพิสูจน์ โดยหลักแล้วจะสรุปมาจากระเบียบของหน่วยงาน

2) ทบทวนเนื้อหาของ LD

- ตัวชี้วัด (Indicator) รวมถึงตัวตรวจพิสูจน์ (Verifier) ต้องแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแต่ละกิจกรรมของผู้ประกอบการ

การกำหนดตัวชี้วัด (Indicator) รวมถึงตัวตรวจพิสูจน์ (Verifier) ใน LD ฉบับเดิม ส่วนใหญ่มุ่งที่การตรวจพิสูจน์ผลลัพธ์ของกิจกรรมเป็นสำคัญ จึงควรมีการปรับปรุงเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่อุปทาน ยกตัวอย่างเช่น หลักเกณฑ์ O1-C2.3: ความสามารถในการตามรอยไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)

ตัวชี้วัด O1-I2.3.2: บุคคลที่ขนส่งไม้มีเอกสารในการนำไม้เคลื่อนที่

ตัวตรวจพิสูจน์ O1-V2.3.2.1: ใบเบิกทางของกรมป่าไม้สำหรับไม้ซุงและไม้แปรรูป หรือ หนังสือกำกับไม้แปรรูป/หนังสือกำกับไม้ยางพาราแปรรูป/หนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ฯ

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ระบุถึงผลลัพธ์ของกิจกรรม คือ “การมีเอกสารในการนำเคลื่อนที่” หลักฐาน คือ “ใบเบิกทาง” แต่ไม่ได้ระบุถึงรายละเอียดของเอกสาร ซึ่งมีข้อมูลที่เชื่อมโยงกันแต่ละกิจกรรมของกระบวนการทำไม้ ที่จะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการตามรอยไม้ ตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ ดังนั้น กรณีนี้ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงตัวชี้วัด เป็น “บุคคลที่ขนส่งไม้มีเอกสารในการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งระบุเลขทะเบียนใบเบิกทาง อ้างถึงหลักฐานการได้มา และระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง” เป็นต้น

- คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์ (Verification Process) สะท้อนให้เห็นบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่กำกับดูแล

การให้คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์ (Verification Process) ใน LD ฉบับเดิม ส่วนใหญ่บรรยายถึงวิธีการยื่นคำขออนุญาต แต่ไม่ได้บรรยายถึงกระบวนการที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ และวิธีปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐที่กำกับดูแล ซึ่งรวมถึงกระบวนการติดตามและการตรวจสอบบัญชีไม่ประจำโรงงาน ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญและเป็นประโยชน์แก่การตรวจสอบย้อนกลับไม่

ในตาราง LD เดิม พบว่า กระบวนการตรวจพิสูจน์บางรายการ ได้อธิบายถึงขั้นตอนดำเนินการของผู้ประกอบการ ซึ่งไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของหน่วยงานกำกับดูแลในการตรวจพิสูจน์ว่าผู้ประกอบการได้ปฏิบัติตามตัวชี้วัด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับปรุงกระบวนการตรวจพิสูจน์ให้เหมาะสม

LD ที่มีการแก้ไข

ปรับเปลี่ยนหลักการที่กำหนดไว้ใน LD เสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับลำดับของห่วงโซ่อุปทาน และจำแนกหลักเกณฑ์ให้สอดคล้องระบบของกฎหมายที่ใช้บังคับ ดังนี้

ตารางที่ 1 หลักการและหลักเกณฑ์ใน LD ฉบับแก้ไข

หลักการ	หลักเกณฑ์
(1) ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	สิทธิของผู้ประกอบการในการเข้าถึงที่ดิน
	สิทธิของผู้ประกอบการในการนำเข้า/ส่งออก
	สิทธิของผู้ทำสวนป่าในการแปรรูปไม้ ตาม พรบ. สวนป่า
	สิทธิของผู้ประกอบการในการแปรรูปไม้ ตาม พรบ. ป่าไม้
	สิทธิของผู้ประกอบการในการประกอบกิจการค้าไม้
(2) การจัดการป่าและการตัดโค่นไม้	การตัดโค่นไม้ ภายใต้อำนาจ พรบ. สวนป่า
	การทำไม้ ที่ไม่อยู่ภายใต้อำนาจ พรบ.สวนป่า
(3) การจัดหาไม้และการขนส่งไม้	ข้อกำหนดตามพรบ. สวนป่า
	ข้อกำหนด ที่ไม่อยู่ภายใต้อำนาจ พรบ.สวนป่า
(4) การจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคม	การตรวจสอบสภาพป่าและการใช้ประโยชน์ที่ดิน
	ความรับผิดชอบต่อสังคม
	การควบคุมการใช้วัตถุอันตราย
	การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม
	การบรรเทาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม
(5) ด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	สำหรับแรงงานในรัฐวิสาหกิจ (อ.อ.ป.)
	การคุ้มครองแรงงานในภาคเอกชน

หลักการ	หลักเกณฑ์
	ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในภาคเอกชน
(6) ด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)
	การชำระภาษีอากร ที่ไม่ใช่ด้านการป่าไม้

สำหรับตัวชี้วัด ตัวตรวจพิสูจน์ และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ที่มีการแก้ไขตามแนวทางข้างต้น โปรดดู ภาคผนวก 7 ร่างภาคผนวกตารางนิยามความถูกต้องตามกฎหมายของไม้

3) แก้ไขการจัดเรียงตัวเลข

การจัดเรียงตัวเลขจะยึดตามตัวชี้วัดเป็นหลัก เนื่องจากตัวชี้วัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของ LD กล่าวคือ เป็นข้อกำหนดที่ผู้ประกอบการแต่ละรายจะต้องปฏิบัติ เลขข้อประกอบด้วยตัวเลข 3 ตำแหน่ง ประกอบด้วย

ตำแหน่งที่ 1 แทนลำดับของ หลักการ ซึ่งมีอยู่ในผู้ประกอบการนั้น ๆ

ตำแหน่งที่ 2 แทนลำดับของ หลักเกณฑ์ ซึ่งมีอยู่ในหลักการเรื่องนั้น ๆ

ตำแหน่งที่ 3 แทนลำดับของ ตัวชี้วัด ซึ่งมีอยู่ในหลักเกณฑ์เรื่องนั้น ๆ

อย่างไรก็ดี ด้วยตาราง LD ประกอบด้วย 6 ตารางตามผู้ประกอบการแต่ละกลุ่ม ดังนั้น เพื่อป้องกันการอ้างตัวเลขที่ซ้ำซ้อนจึงระบุตัวย่อของผู้ประกอบการไว้ด้วย

ตัวอย่าง

ตัวชี้วัด O2-3.1.2: ผู้ที่ขนส่งไม้ออกจากสวนป่า ต้องมีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างถึงหนังสือรับรองการแจ้งบัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่

O2 หมายถึง ผู้ประกอบการที่ 2

3 หมายถึง หลักการที่ 3 (ในผู้ประกอบการที่ 2) “หลักการที่ 3 การจัดหาไม้และการขนส่งไม้”

1 หมายถึง หลักเกณฑ์ที่ 1 (ในหลักการที่ 3) “หลักเกณฑ์ 3.1: สำหรับไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า”

2 หมายถึง ตัวชี้วัดที่ 2 (ในหลักเกณฑ์ที่ 1) “O2-3.1.2: ผู้ที่ขนส่งไม้ออกจากสวนป่า ต้องมีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างถึงหนังสือรับรองการแจ้ง บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่”

LD ที่มีการแก้ไข

รายละเอียดโปรดดู ภาคผนวก 7 ร่างภาคผนวกตารางนิยามความถูกต้องตามกฎหมายของไม้

3.1.2 กระบวนการที่ขาดไปจาก LD

ผลการทดสอบภาคสนาม พบว่ามีกระบวนการหรือขั้นตอนที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทานไม้ ซึ่งมีความสำคัญและไม่ปรากฏอยู่ใน LD จึงเสนอให้เพิ่มเติมกระบวนการดังกล่าวไว้ใน LD หรือ TLAS ตามความเหมาะสม

จากผลการจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญในหัวข้อที่ 2.1 ที่ปรึกษาและคณะทำงานกลุ่มย่อยได้จัดกลุ่มไว้แล้วว่า กระบวนการใดบ้างที่จำเป็นต้องระบุไว้ใน LD ซึ่งประกอบด้วย การทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ ต้นไม้ในเมืองและต้นไม้ข้างทาง ไม้เรือนเก่า กระบวนการตีตราไม้ กระบวนการตรวจสอบบัญชีไม้ประจำโรงงาน

1) การทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ (รวมถึง ไม้ได้น้ำ)

ผลการทดสอบภาคสนาม

การทดสอบภาคสนามพบว่า แหล่งที่มาของไม้ประการหนึ่งมาจากกรณีที่มีการเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าเพื่อดำเนินโครงการของรัฐในการพัฒนาประเทศ เช่น การสร้างเขื่อน ถนน เป็นต้น แต่แหล่งที่มาและการทำไม้ออกจากที่ดินดังกล่าวยังไม่มีปรากฏอยู่ใน LD จึงเสนอให้พิจารณาเพิ่มเติมข้อหนดทางกฎหมายให้ครอบคลุมห่วงโซ่อุปทานไม้จากแหล่งที่มาดังกล่าว

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

การทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ หมายความว่ารวมถึงการทำไม้ที่อยู่ใต้น้ำด้วย ไม่ว่าจะอยู่ในบริเวณเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือที่ป่าที่ไม่ใช่ป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งจำแนกข้อกำหนดในการดำเนินงานออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ สิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดิน และสิทธิและหน้าที่ในการทำไม้ โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

(1) สิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดิน

สำหรับบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ในลักษณะดังกล่าวส่วนราชการหรือองค์กรของรัฐ จะต้องได้รับอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับที่ป่าแต่ละประเภท โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

มาตรา 13/1 ในกรณีที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐมีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมิให้นำมาตรา 14 และมาตรา 16 มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนวเขตทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา 14 อยู่แล้ว ให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลง เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2546

พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484

มาตรา 54 ห้ามมิให้ผู้ใด ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือหรือครอบครองป่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่จะกระทำภายในเขตที่ได้จำแนกไว้เป็นประเภทเกษตรกรรม และรัฐมนตรีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือโดยได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ. 2558

(2) สิทธิและหน้าที่ในการทำไม้

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ข้อ 11 ไม้ที่จำเป็นต้องทำออกจากพื้นที่ที่ประกาศกำหนดให้ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐเข้าใช้ประโยชน์ ตามที่ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐตัดฟันรวมกองไว้ รวมทั้งไม้ยืนต้นที่จำเป็นต้องทำออกและได้แจ้งให้สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ทราบแล้ว ให้สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ส่งเจ้าหน้าที่ป่าไม้ไม่ต่ำกว่าระดับ 5 ออกไป ดำเนินการภายใน 15 วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งโดยให้ทำการตรวจประทับดวงตราหรือเครื่องหมายตามที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด เลขเรียง ปี พ.ศ. และจัดทำบัญชีแสดงรายละเอียดของไม้แต่ละชนิดให้เสร็จสิ้นโดยด่วน และแจ้งให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดำเนินการทำไม้ในนามของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ออก โดยไม่ต้องออกใบอนุญาตให้ทำไม้นั้น และจำหน่ายให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

การทำไม้ตามวรรคหนึ่ง ไม่นำมาใช้บังคับแก่การทำไม้ในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่มีแนวเขตทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 ภายในกำหนด 360 วัน นับจากวันประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าว เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์

กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ. 2558

ข้อ 24 การทำประโยชน์ในเขตป่าที่ได้รับอนุญาต หากมีกรณีที่ต้องทำไม้และนำเคลื่อนที่ออกจากพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือต่อหน่วยตรวจสอบสภาพป่าเพื่อแจ้งให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดำเนินการทำไม้และนำเคลื่อนที่ออกตามระเบียบที่กรมป่าไม้กำหนด

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ.2525 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

LD ที่มีการแก้ไข

(1) ผู้ประกอบการที่ 1 “O1-1.1.1: ผู้ประกอบการได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ”

เพิ่มตัวตรวจพิสูจน์ คือ “1) ประกาศอธิบดีกรมป่าไม้ กำหนดบริเวณพื้นที่ให้ส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐเข้าใช้ประโยชน์” รวมทั้งเพิ่มเติมกฎหมายอ้างอิง และคำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์

(2) ผู้ประกอบการที่ 1 “O1-2.2.2: สำหรับการทำไม้ออกจากป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ในเขตป่า ให้ อ.อ.ป. ทำไม้ออกตามชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้เท่านั้น”

เพิ่มตัวชี้วัด ตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์

(3) ผู้ประกอบการที่ 2 “O2-2.2.2: สำหรับการทำไม้ออกจากป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ในเขตป่า ให้ อ.อ.ป. ทำไม้ออกตามชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้เท่านั้น”

เพิ่มตัวชี้วัด ตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์

(หมายเหตุ: สำหรับตัวชี้วัดเกี่ยวกับการเข้าใช้ประโยชน์ที่ดินในผู้ประกอบการที่ 2 ตามมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 นั้น มีปรากฏอยู่ใน LD ใน O2-1.1.1 อยู่แล้ว จึงไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมอีก)

2) ไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ (ไม้เรือนเก่า)

ผลการทดสอบภาคสนาม

การทดสอบภาคสนาม พบว่า ไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ หรือเคยอยู่ในรูปของสิ่งประดิษฐ์มาก่อน อาจถูกนำเข้าสู่กระบวนการแปรรูปและกลับเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานอีกครั้ง ดังนั้น จึงควรศึกษาทบทวนแหล่งที่มาและห่วงโซ่อุปทานของไม้ดังกล่าวนี้ และพิจารณาว่าควรรวมไว้ใน LD หรือไม่

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

การศึกษาได้คำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการทำ FLEGT VPA และข้อกำหนดทางกฎหมาย พบว่าไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ อาจนำเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานการทำไม้ใน LD ได้ แต่สำหรับไม้เก่าเสื่อมสภาพ (ซึ่งอาจนำกลับมาใช้ใหม่โดยวิธีการรีไซเคิล) จะไม่นำมาพิจารณาในบริบทของห่วงโซ่อุปทานของ FLEGT เนื่องจากไม่ถูกกำหนดอยู่ในขอบเขตของผลิตภัณฑ์ (Product Scope)

กระบวนการนำไม้เก่าเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484

มาตรา 39 ตรี ผู้ใดนำไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีสำหรับไม้อื่นที่มีใช้ไม้สัก และไม่น้อยกว่าสิบปีสำหรับไม้สัก และพ้นจากสภาพการเป็นสิ่ง

ปลูกสร้างหรือเครื่องใช้แล้ว เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสิ่งปลูกสร้างหรือเป็นที่ประกอบเครื่องใช้นั้น ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้เป็นการเฉพาะ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดจังหวัดใดที่ห้ามมิให้มีการเคลื่อนย้ายไม้ตามวรรคหนึ่ง ออกนอกเขตจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสิ่งปลูกสร้างหรือที่ประกอบของเครื่องใช้นั้น เว้นแต่ไม้ที่เป็นไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปี และต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพิสูจน์ได้ว่าได้ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย และได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมป่าไม้ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการนำไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัด พ.ศ. 2560

ข้อ 5 ผู้ใดประสงค์จะนำไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีสำหรับไม้เนื้อแข็ง และไม่น้อยกว่าสิบปีสำหรับไม้เนื้ออ่อน และพ้นจากสภาพการเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้แล้ว เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสิ่งปลูกสร้างหรือเป็นที่ประกอบของเครื่องใช้นั้น ให้ยื่นคำขอตามแบบคำขอรับใบอนุญาตให้นำไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเคยอยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัด (ม.ก.1) ท้ายระเบียบนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ (ม.ก.1) ดังต่อไปนี้....

ข้อ 6 ไม้ตามข้อ 5 ที่จะอนุญาตให้เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัดได้ จะต้องมีลักษณะและสภาพ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องเป็นไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ ทั้งนี้ ตลอดเวลาที่อยู่ในสภาพเช่นนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี สำหรับไม้เนื้อแข็ง และไม่น้อยกว่าสิบปีสำหรับไม้เนื้ออ่อน และกรณีรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดจังหวัดใดที่ห้ามมิให้มีการเคลื่อนย้ายไม้ ออกนอกเขตจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสิ่งปลูกสร้าง หรือที่ประกอบของเครื่องใช้นั้น ต้องพิสูจน์ว่าไม้นั้นเป็นไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้าง หรือเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปี หรือพิสูจน์ได้ว่าได้ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย

(2) กรณีเป็นไม้ที่รื้อจากสิ่งปลูกสร้าง หรือเครื่องใช้แล้ว ต้องเป็นไม้ที่พิสูจน์ได้ว่าเคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้าง หรือเคยอยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้มาแล้วตาม (1)

ข้อ 7 ไม้ตามข้อ 5 ต้องปลูกสร้างหรือเคยปลูกสร้างในที่ดินประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) ที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือสิทธิใช้ประโยชน์ในที่ดินแล้วแต่กรณี
- (2) ที่ดินที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ ถูกเจ้าหน้าที่หรือศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้รื้อถอน ทำลาย หรือกระทำการอื่นใดแก่สิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้นั้นในพื้นที่ป่าหรือที่ดินอื่นของหน่วยงานของรัฐ

LD ที่มีการแก้ไข

- (1) ผู้ประกอบการที่ 1 ตัวชี้วัด O1-3.2.3 ผู้ประกอบการที่ 2 ตัวชี้วัด O2-3.2.3 และผู้ประกอบการที่ 3 ตัวชี้วัดที่ O3-3.2.2

เพิ่มตัวชี้วัด เกี่ยวกับการได้มาซึ่งไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ ไว้ในซึ่งกำหนดว่า “สำหรับไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่ได้มาจากสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ จะต้องเคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ไม่น้อยกว่า 10 ปีสำหรับไม้สัก หรือ 5 ปีสำหรับไม้อื่น เว้นแต่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้จังหวัดใดให้สิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้นั้นเป็นไม้ที่เคยอยู่ในสภาพสิ่งปลูกสร้างหรือใช้ไม่น้อยกว่า 20 ปี” รวมทั้งตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์

(2) ผู้ประกอบการที่ 1 ตัวชี้วัด O1-3.2.4 ผู้ประกอบการที่ 2 ตัวชี้วัด O2-3.2.4 และผู้ประกอบการที่ 3 ตัวชี้วัดที่ O3-3.2.3

เพิ่มเติมตัวตรวจพิสูจน์ คือ “2) สำหรับไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ ให้ใช้ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ (ม.ก.4)” พร้อมทั้ง เพิ่มเติมกฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์

3) การตีตราไม้และการทำเครื่องหมายบนไม้

ผลการทดสอบภาคสนาม

ในทางปฏิบัติ ไม้ท่อนและไม้แปรรูปที่อยู่ภายใต้การกำกับควบคุมโดยกรมป่าไม้ จะได้รับการตรวจพิสูจน์และตีตราโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้ ในการทำสวนป่า ตามพรบ. สวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องตีตราหรือทำเครื่องหมายบนไม้ก่อนนำเคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ซึ่งการตีตราบนไม้นี้ เป็นหลักฐานทางกายภาพของกระบวนการตรวจพิสูจน์ แต่กระบวนการดังกล่าวไม่ปรากฏอยู่ใน LD จึงควรอธิบายถึงกระบวนการเหล่านี้ไว้ใน LD ด้วย

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

กระบวนการตีตราหรือทำเครื่องหมายบนไม้ เป็นกระบวนการที่มีกำหนดไว้ในกฎหมาย จึงควรนำมาระบุเป็นคำอธิบายเพิ่มเติมไว้ในคำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์ ซึ่งขั้นตอนต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้มีการตีตราหรือทำเครื่องหมายบนไม้ มีดังนี้

(1) สำหรับไม้ที่มาจากสวนป่า ตาม พรบ. สวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของ บนไม้ที่จะนำเคลื่อนที่ออกจากสวนป่า

พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 9 ผู้ทำสวนป่าต้องจัดให้มีตราเพื่อแสดงการเป็นเจ้าของไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า และจะนำตราออกใช้ได้เมื่อได้นำขึ้นทะเบียนแล้ว

ตราที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับตี ตอก หรือประทับที่ไม้ซึ่งผู้ทำสวนป่าจะตัดหรือโค่นต้องเป็นตราที่มีการรับรองจากนายทะเบียนโดยมีเครื่องหมายที่นายทะเบียนทำกำกับไว้ด้วย

มาตรา 13 ไม้ที่จะนำเคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ต้องมีรอยตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของ และในการนำเคลื่อนที่ ผู้ทำสวนป่าต้องมีหนังสือรับรองการแจ้งตลอดจนบัญชีแสดงรายการไม้กำกับไปด้วยตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

(2) สำหรับไม้ที่ไม่ได้มาจากสวนป่า ตาม พรบ. สวนป่าฯ พนักงานเจ้าหน้าที่จะเป็นผู้ตีตราในขั้นตอนต่าง ๆ ได้แก่ ตีตราประทับบนต้นไม้ที่อนุญาตให้ทำได้ ตีตราก่อนการชักลาก ตีตราค่าภาคหลวง ตีตราเพื่อออกใบเบิกทางและเข้าเขตด่าน เป็นต้น

กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำไม้หวงห้าม พ.ศ. 2560

ข้อ 6 เมื่อมีคำสั่งรับคำขอรับใบอนุญาตทำไม้ตามข้อ 5 แล้ว อธิบดีกรมป่าไม้จะมีคำสั่งออกใบอนุญาตทำไม้ให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตทำไม้ได้ต่อเมื่อปรากฏว่าอธิบดีกรมป่าไม้ได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้แล้วเสร็จ

- (1) กรณีทำไม้หวงห้ามในป่า
 - (ก) ตรวจสอบว่าผู้ขอรับใบอนุญาตทำไม้มีสิทธิเข้าใช้พื้นที่ป่าโดยชอบด้วยกฎหมาย
 - (ข) ตรวจสอบและหมายแนวเขตของป่าที่ขอรับใบอนุญาตทำไม้ในป่านั้น
 - (ค) ตรวจสอบและประทับตราอนุญาตที่ไม้หวงห้าม จัดทำบัญชีไม้หวงห้าม รวมทั้งจัดทำแผนที่สังเขปแสดงตำแหน่งไม้หวงห้ามในป่านั้น
- (2) กรณีทำไม้หวงห้ามที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีใช้ป่า
 - (ก) ตรวจสอบว่าผู้ขอรับใบอนุญาตทำไม้เป็นผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดิน หรือมีสิทธิเข้าใช้ที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย

- (ข) ตรวจสอบสถานที่ตั้งของที่ดินที่ขอรับใบอนุญาตทำไม้ในที่ดินนั้น
- (ค) ตรวจสอบและประทับตราอนุญาตที่ไม้หวงห้าม จัดทำบัญชีไม้หวงห้าม รวมทั้งจัดทำแผนที่สังเขปแสดงตำแหน่งไม้หวงห้ามในที่ดินนั้น

ข้อ 8 ในการทำไม้หวงห้าม ให้ผู้รับใบอนุญาตทำไม้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (4) กรณีที่เป็นการทำไม้ตามใบอนุญาตทำไม้ซึ่งกำหนดให้ทำเฉพาะต้นหรือท่อนที่มีรอยตราอนุญาตพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้ จะชักลากไม้ไม่ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตชักลาก เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่สามารถประทับตราอนุญาตชักลากได้ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ชักลากไม้ได้

กฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่

ข้อ 3 เมื่อได้รับคำขอใบเบิกทางนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ตรวจสอบไม้หรือของป่าตามที่ระบุไว้ในคำขอใบเบิกทางและเอกสารหลักฐานแสดงการได้มาซึ่งไม้หรือของป่าดังกล่าว เมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้วให้ประทับตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองการตรวจสอบไม้หรือของป่านั้นทุกท่อน ทุกชิ้น หากไม่สามารถประทับตราได้เพราะเหตุใด ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หมายเหตุไว้ในบัญชีรายการไม้หรือของป่า แล้วจึงออกใบเบิกทางตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. 2525 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 11 เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบควบคุมของเจ้าหน้าที่ จึงให้ผู้อนุญาตกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ใช้ตราประจำป่าขององค์การฯ แทนการประทับตราอนุญาตชักลากไม้ได้เฉพาะกรณีที่ต้องการฯ เป็นผู้รับอนุญาต และดำเนินการทำไม้เองเป็นป่าฯ ไปเท่านั้น

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการนำไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัด พ.ศ. 2560

ข้อ 12 สำหรับไม้ตามข้อ 6 (2) ให้คณะกรรมการตามข้อ 9 ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) ทำการตรวจสอบลักษณะและสภาพของไม้เห็นว่าไม้ชิ้นใดเป็นองค์ประกอบส่วนใดของสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ โดยผู้ขออนุญาตจะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าเป็นไม้ตามข้อ 6 (2) แล้วให้คณะกรรมการจัดทำบัญชีแสดงชนิด จำนวน ขนาด ปริมาตร พร้อมทั้งให้คณะกรรมการและผู้ขออนุญาตลงลายมือชื่อกำกับบัญชีรายการไม้ชิ้นไม้ทุกแผ่น แล้วส่งคำขอ บัญชี ภาพถ่าย และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดพร้อมความเห็นเสนอให้ผู้อนุญาตพิจารณาต่อไป

(2) เมื่อผู้อนุญาตได้รับรายงานตาม (1) และเห็นว่าควรอนุญาต ให้ส่งคณะกรรมการดำเนินการจัดทำบัญชี รายการแสดงชนิด จำนวน ขนาด ปริมาตร พร้อมกับให้ประทับตราประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งเป็น คณะกรรมการไว้ที่ไม้ทุกท่อน แผ่น ขึ้น หากไม่สามารถประทับตราได้เพราะเหตุใดให้หมายเหตุไว้ในบัญชีรายการไม้ด้วย โดยให้คณะกรรมการและผู้ขออนุญาตลงลายมือชื่อกำกับบัญชีรายการไม้ชิ้นไม้ทุกแผ่น แล้วเสนอผู้อนุญาตเพื่อออก ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ต่อไปตามแบบ (ม.ก.4) ท้ายระเบียบนี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันทำการ นับแต่วันได้รับรายงานตาม (1)

LD ที่มีการแก้ไข

ปรับปรุงและเพิ่มเติมกระบวนการตีตราไม้หรือทำเครื่องหมายบนไม้ไว้ใน คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์ ใน ตัวชี้วัดต่าง ๆ ดังนี้

- (1) ผู้ประกอบการที่ 1 ตัวชี้วัด O1-2.2.1, O1-2.2.2, O1-3.1.1, O1-3.2.1, O1-3.2.4
- (2) ผู้ประกอบการที่ 2 ตัวชี้วัด O2-2.2.1, O2-2.2.2, O2-3.1.1, O2-3.2.1, O2-3.2.2, O2-3.2.4
- (3) ผู้ประกอบการที่ 3 ตัวชี้วัด O3-3.1.1
- (4) ผู้ประกอบการที่ 4 ตัวชี้วัด O4-3.2.4
- (5) ผู้ประกอบการที่ 5 ตัวชี้วัด O5-2.2.4
- (6) ผู้ประกอบการที่ 6 ตัวชี้วัด O6-2.1.3

4) การตรวจบัญชีไม้ประจำโรงงาน

ผลการทดสอบภาคสนาม

ผลการทดสอบภาคสนามระบุว่า การบันทึกข้อมูลลงในบัญชีไม้ประจำโรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ บัญชีไม้ของผู้ประกอบการรายแรกที่ทำกรแปรรูปไม้ เป็นจุดควบคุมที่สำคัญ (Critical Control Point) เนื่องจากเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างสัดส่วนของปริมาตรและจำนวนไม้ก่อนก่อนแปรรูปและหลังการแปรรูป หน้าที่ในการบันทึก

บัญชีไม่เป็นหน้าที่ที่ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติ ดังนั้น กระบวนการตรวจพิสูจน์การบันทึกบัญชีไม่ประจำโรงงาน จึงเป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยควบคุมห่วงโซ่อุปทานไม้ และควรระบุไว้ใน LD

กระบวนการนี้ มีแนวโน้มว่าจะกลายเป็นจุดควบคุมที่สำคัญยิ่งในห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีการใช้ระบบการสำแดงตนเอง (Self-declaration)

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

กระบวนการตรวจสอบบัญชีไม่ประจำโรงงาน ดำเนินการโดยพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีการขอใบอนุญาตรายปี และเมื่อเข้าตรวจสอบสถานประกอบการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง จึงควรนำมาระบุเพิ่มเติมไว้ใน LD โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 7 เอกสารประกอบการพิจารณา

ข้อ 7.9 การขออนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป และขออนุญาตค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่หาด้วยไม้หวงห้าม หากมีไม้แปรรูปหรือสิ่งประดิษฐ์ฯ อยู่ในครอบครองก่อนขออนุญาต ให้ยื่นบัญชีแสดงรายการไม้แปรรูป หรือสิ่งประดิษฐ์ฯ ดังกล่าว พร้อมหลักฐานการได้มาประกอบการขออนุญาตด้วย

ข้อ 10 สารสำคัญการตรวจสอบเบื้องต้น มีดังนี้

10.4 กรณีขออนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ทุกประเภท โรงงานจะใช้ไม้ท่อนหรือไม้แปรรูปเป็นวัตถุดิบ

LD ที่มีการแก้ไข

ปรับปรุงและเพิ่มเติมกระบวนการตีตราไม้หรือทำเครื่องหมายบนไม้ไว้ใน คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์ ในตัวชี้วัดต่าง ๆ ดังนี้

(1) ผู้ประกอบการที่ 5 ตัวชี้วัดที่ O5-1.2.1 O5-2.2.1 O5-2.2.2 O5-2.2.6

(2) ผู้ประกอบการที่ 6 ตัวชี้วัดที่ O6-1.1.1 O6-2.1.1 O6-2.1.5

3.1.3 ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ที่ขาดไป ที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือที่ไม่มีประสิทธิภาพ

1) การกำหนดไม้หวงห้ามตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 106/2557 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

ผลการทดสอบภาคสนาม

ตามผลการทดสอบภาคสนามให้ความสำคัญกับการกำหนดเพิ่มเติมชนิดพันธุ์ไม้หวงห้าม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือไม้โรสุด

แนวทางการแก้ไข

เนื่องจากประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 106/2557 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้วันที่ 21 กรกฎาคม 2557 มีขึ้นเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมความในบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งบทบัญญัติ ในมาตราที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ มาตรา 7 เรื่องการทำไม้ และมาตรา 48 เรื่องการควบคุมการแปรรูปไม้ ได้รับการระบุไว้ใน LD ฉบับเดิมอยู่แล้ว

ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องแก้ไขตาราง LD เนื่องจากครอบคลุมตามคํานียามศัพท์ที่กำหนดไว้ในภาคผนวก 7 ร่าง ภาคผนวกตารางนิยามความถูกต้องตามกฎหมายของไม้

LD ที่มีการแก้ไข

ระบุคํานียามศัพท์ในภาคผนวก 7 ร่างภาคผนวกตารางนิยามความถูกต้องตามกฎหมายของไม้

2) การอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินตามนโยบายของรัฐบาล โดยคณะกรรมการนโยบายที่ดิน แห่งชาติ (คทช.)

ผลการทดสอบภาคสนาม

ในการทดสอบภาคสนาม ได้ลงพื้นที่ตัวอย่างสำหรับการใช้ประโยชน์ที่ดินตามนโยบาย คทช. คือ การจัดที่ดินทำ กินในพื้นที่ตำบลแม่ทา อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ รายงานดังกล่าวจึงมีข้อเสนอแนะให้เพิ่มเติมการอนุญาตตาม กระบวนการดังกล่าวไว้ใน LD

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

การจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนของ คทช. เป็นการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐเป็นกลุ่มหรือชุมชน หรือ เรียกว่า การอนุญาตแปลงรวม โดยไม่ให้กรรมสิทธิ์ ทั้งนี้ เพื่อร่วมกันบริหารจัดการที่ดิน รวมทั้งส่งเสริมการประกอบอาชีพ ตามศักยภาพของพื้นที่ อย่างไรก็ตามการอนุญาตภายใต้การดำเนินงานของ คทช. ต้องเป็นไปตามกฎหมายและหลักเกณฑ์ ที่หน่วยงานของรัฐกำหนด ได้แก่

- (1) มาตรา 16 (1) แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507
- (2) มาตรา 30 (3) และวรรคสอง และมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- (3) มาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน
- (4) พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511 และระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ ว่าด้วยการ อนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตนิคมสร้างตนเอง พ.ศ. 2534 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
- (5) พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 กฎกระทรวงด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์ เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงการคลัง ว่า ด้วยการจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2552

ซึ่งการอนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ได้ถูกระบุไว้ใน LD ฉบับเดิมอยู่แล้วดังนั้น จึงไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมอีก

กรณีการทำไม้ บุคคลที่ได้รับอนุญาตในผังแปลงรวม เป็นผู้มีสิทธิใช้ประโยชน์ที่ดินตามขอบเขตที่กำหนดและเป็นผู้มีสิทธิขออนุญาตทำไม้ได้ แต่จากการหารือร่วมกับคณะทำงานกลุ่มย่อย พบว่ายังมีประเด็นปัญหาในการกระบวนการขออนุญาตทำไม้ แม้ว่าโดยหลักแล้วบุคคลที่ได้รับอนุญาตจะมีสิทธิขออนุญาตทำไม้ แต่การนำกฎหมายไปปฏิบัติไม่มีความเป็นเอกภาพ กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ในแต่ละพื้นที่อาจมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการนำกฎหมายไปปฏิบัติ

ทั้งนี้ ข้อคิดเห็นดังกล่าวข้างต้น เป็นเพียงประเด็นที่ถูกหยิบยกขึ้นมาในการประชุมหารือเท่านั้น จำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาละเอียดรอบคอบต่อไป อย่างไรก็ตาม ในท้ายที่สุดเพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายเป็นไปอย่างมีเอกภาพ จึงควรจัดทำเอกสารคำอธิบายขั้นตอนกระบวนการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการทำไม้ในที่ดินดังกล่าว และอาจนำมาใช้ประกอบการจัดทำ TLAS ต่อไป

LD ที่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไขใน LD

3) จำแนกตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ที่มีการกล่าวซ้ำ

ผลการทดสอบภาคสนาม

ในระหว่างการทดสอบภาคสนามพบว่า LD มีปัญหาในการนำไปปฏิบัติ เนื่องจากตัวชี้วัดบางรายการมีการกล่าวซ้ำ ทำให้เกิดความสับสนและไม่สามารถทดสอบตัวชี้วัดดังกล่าวได้ ยกตัวอย่างเช่น

- O1 I2.3.2 บุคคลที่ขนส่งไม้มีเอกสารในการนำไม้เคลื่อนที่ กล่าวซ้ำในผู้ประกอบการทุกราย
- O1 I5.1.1 และ I5.1.2 กล่าวซ้ำเกี่ยวกับการชำระเงิน
- O5 I2.2.2 การได้มาซึ่งไม้จากสวนป่า พบว่า มีการอ้างตัวตรวจพิสูจน์ที่ซ้ำกับตัวชี้วัดอื่น
- O5 I2.3.1 การจัดทำบัญชีไม้ประจำโรงงาน

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

ข้อค้นพบดังกล่าว เกิดจากข้อบกพร่องใน LD เดิม แต่มีข้อกำหนดทางกฎหมายกำหนดจำแนกไว้อยู่แล้ว และได้กล่าวรวมไว้ใน LD เดิม ดังนั้น จึงต้องพิจารณา “จำแนกตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์” โดยคำนึงถึงผู้ประกอบการแต่ละราย เป้าหมายของหลักเกณฑ์ และแก้ไขตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับข้อกำหนดทางกฎหมายต่อไป

ตัวชี้วัดที่มีการแก้ไขใน LD

ทบทวนตัวชี้วัดใน LD ทั้งหมดและแก้ไขข้อที่บกพร่องให้ถูกต้องเหมาะสม (โปรดดู LD ฉบับเต็ม)

4) เงื่อนไขการครอบครองที่ดินประเภทต่าง ๆ (เช่น ผู้ครอบครองที่ดินกับสิทธิขออนุญาตทำไม้

ผลการทดสอบภาคสนาม

ข้อค้นพบจากการทดสอบภาคสนาม ให้ความสนใจกับประเด็นที่ว่า ผู้ที่ขออนุญาตทำไม้ตามข้อกำหนดในตัวชี้วัด 12.3.1 ในบางกรณีอาจจะไม่ใช่ผู้ครอบครองที่ดิน จึงควรมีตัวชี้วัดที่พิจารณาจำแนกว่าบุคคลใดเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ หรือไม้ที่ทำการตัดโค่น

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

การพิจารณาถึงสิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิทธิในการขออนุญาตทำไม้หรือขออนุญาตขึ้นทะเบียนสวนป่า อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาอนุญาตทำไม้หรือรับขึ้นทะเบียนสวนป่า ดังนั้น ในการแก้ไข LD จึงได้เพิ่มเติมกระบวนการตรวจพิสูจน์ไว้ในหลักการที่ 1 ในผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3

นอกจากนี้ ยังได้เพิ่มเติมตัวชี้วัดที่จำแนกว่าบุคคลใดเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ หรือในไม้ที่ทำการตัดโค่น ตลอดจนเงื่อนไขการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

(1) ไม้ขอขึ้นทะเบียนสวนป่าในที่ดินของรัฐ ต้องไม่เป็นไม้ที่มีอยู่เดิมตามธรรมชาติ

พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535

มาตรา 7 ก่อนรับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าตามมาตรา 6 หากที่ดินที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นที่ดินตามมาตรา 4 (4) หรือ (5) ให้นายทะเบียนสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบ และทำรายงานเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง สภาพที่ดิน ชนิด ขนาด และจำนวนของไม้ที่มีอยู่เดิมตามธรรมชาติ ตลอดจนรายละเอียดของที่ดินที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่า และในกรณีที่เป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือไม้ที่การทำไม้ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดแจ้งในรายงานดังกล่าวให้แจ้งชัดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้รายงานผลการตรวจสอบต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง[7]

เมื่อได้รับรายงานผลการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งให้ผู้ยื่นคำขอเก็บหาของป่า ผ่าถางป่า ตัดโค่น เก็บบริบ สมเผา ทำลาย หรือสงวนไว้ซึ่งไม้หรือของป่าดังกล่าว โดยผู้ยื่นคำขอเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

ไม้และของป่าที่ได้มาตามวรรคสอง ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

(2) การชำระค่าภาคหลวง เพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ของไม้จากที่ดินของรัฐ (เว้นแต่จะได้รับการยกเว้น)

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 15 การทำไม้หรือการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้กระทำได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประกาศอนุญาตไว้เป็นคราว ๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ

มาตรา 16 ทวิ วรรค 5 ให้บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามวรรคสาม (1) และ (2) ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า สำหรับไม้ที่ได้ปลูกขึ้นภายในที่ดินที่ได้รับอนุญาต

กฎกระทรวง ฉบับที่ 1221 พุทธศักราช 2531

พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484

มาตรา 14 ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องเสียค่าภาคหลวงตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้า ต้นหรือท่อนละสองบาท เมื่อรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ในท้องที่ใดที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจากรัฐมนตรีให้งดเว้นไม่ต้องเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าหรือให้ลดอัตราค่าภาคหลวงล่วงหน้าจากอัตราที่กำหนดนี้ ก็ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการจังหวัดนั้น ๆ

การทำไม้สัก ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้า ตามอัตราที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจากรัฐมนตรี หรือตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดเป็นราย ๆ ไป

การทำไม้พิน หรือทำไม้เผ่าถ่าน ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงล่วงหน้า

(2) ต้องชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งจำนวนค่าภาคหลวงให้ทราบ

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ไม้ ไม้พิน ไม้เผ่าถ่าน หรือถ่านนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระค่าภาคหลวงต่อไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ได้ชำระเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าไว้ และได้ทำไม้ออกมาแล้วภายในกำหนดอายุใบอนุญาต ก็ให้ไม้ส่วนที่เกินจำนวนจากที่ชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าไว้แล้วตกเป็นของแผ่นดิน

(3) กรณี อ.อ.ป. ทำไม้จากพื้นที่ที่ปลูกโดยงบประมาณของกรมป่าไม้ จะต้องชำระค่าตอบแทนการซื้อไม้

ระเบียบกรมป่าไม้ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ การให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. 2555

LD ที่มีการแก้ไข

(1) ผู้ประกอบการที่ 1 ตัวชี้วัด O1-1.1.1 ผู้ประกอบการที่ 2 ตัวชี้วัด O2-1.1.1 และผู้ประกอบการที่ 3 ตัวชี้วัด O3-1.1.1

ปรับปรุงเพิ่มเติมคำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์ เพื่อแสดงให้เห็นว่าการอนุญาตทำไม้ และหรือรับขึ้นทะเบียนสวนป่า พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบหลักฐานการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตรวจสอบเงื่อนไข และตรวจสอบพื้นที่ อันเป็นขั้นตอนที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจพิสูจน์เงื่อนไขการครอบครองที่ดินประเภทต่าง ๆ ตามข้อค้นพบในการทดสอบภาคสนาม

(2) ผู้ประกอบการที่ 1 ตัวชี้วัด O1-2.1.1 และผู้ประกอบการที่ 2 ตัวชี้วัด O2-2.1.1 “ผู้ทำสวนป่า ขึ้นทะเบียนสวนป่าได้เฉพาะไม้ที่ปลูกขึ้นเท่านั้น”

เพิ่มตัวชี้วัด รวมทั้งตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์

(3) ผู้ประกอบการที่ 1 ตัวชี้วัด O1-3.2.1 และผู้ประกอบการที่ 2 ตัวชี้วัด O2-3.2.1 “ผู้รับอนุญาตทำไม้ ต้องชำระค่าภาคหลวงให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้ได้มาซึ่งไม้ เว้นแต่ได้รับการยกเว้นค่าภาคหลวง”

เพิ่มตัวชี้วัด รวมทั้งตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์

(4) ผู้ประกอบการที่ 1 O1-3.2.2: กรณี อ.อ.ป. ทำไม้จากพื้นที่ที่ปลูกโดยงบประมาณของกรมป่าไม้ จะต้องชำระค่าตอบแทนการซื้อไม้

เพิ่มตัวชี้วัด รวมทั้งตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์

5) ปรับปรุงตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์การนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้

ผลการทดสอบภาคสนาม

ผลการทดสอบภาคสนาม ระบุว่า O4 ตัวชี้วัด I2.1.1 บุคคลใดที่นำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ สามารถแสดงให้เห็นได้ถึงความต้องการตามกฎหมายของไม้ ในประเทศที่มีการตัดโค่นไม้ จำเป็นต้องมีตัวตรวจพิสูจน์ 2 เรื่อง คือ การพิสูจน์แหล่งกำเนิดที่แท้จริงของไม้ และการพิสูจน์ความถูกต้องตามกฎหมาย ณ จุดที่เป็นแหล่งกำเนิด

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

ปรับปรุงตัวชี้วัด เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการตรวจพิสูจน์ทั้ง แหล่งกำเนิดที่แท้จริงของไม้ และความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ ณ แหล่งกำเนิด ตามข้อเสนอแนะ

อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันอยู่ระหว่างการออกแบบระบบ Due diligence ซึ่งครอบคลุมถึงการตรวจพิสูจน์ทั้งสองเรื่อง ดังนั้น หาก Due Diligence มีผลใช้บังคับ จึงจะสามารถระบุตัวตรวจพิสูจน์ที่ใช้บังคับแก่ทั้งสองเรื่องดังกล่าวได้ โดยเชื่อมโยงไปถึงการควบคุมห่วงโซ่อุปทานด้วย

LD ที่มีการแก้ไข

ผู้ประกอบการที่ 4 ตัวชี้วัด O4-2.1.1 ปรับปรุงตัวชี้วัดเป็น “ผู้นำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (ที่ไม่มีหนังสืออนุญาตนำเข้า CITES) สามารถแสดงให้เห็นได้ถึงแหล่งกำเนิดที่แท้จริงและความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ ในประเทศที่มีการตัดโค่นไม้”

สำหรับตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ จะระบุเพิ่มเติมเมื่อ DDS มีผลใช้บังคับแล้ว

6) ปรับปรุงตัวชี้วัด O5 I1.2.1 ผู้ประกอบการดำเนินการในพื้นที่สวนป่าที่ขึ้นทะเบียน ต้องได้รับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง

ผลการทดสอบภาคสนาม

ตัวชี้วัดนี้ ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับไม้ (การทำสวนป่า ภายใต้อพรบ. สวนป่า) และไม่ได้แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ต้องทำการตรวจพิสูจน์ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงให้มีชี้เฉพาะมากขึ้นว่าต้องการให้ตรวจสอบประเด็นใด

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

ตัวชี้วัดนี้ เกี่ยวข้องกับความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ทำสวนป่าที่ประสงค์จะทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากสวนป่าตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จากการทบทวนบทบัญญัติในพระราชบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งกฎกระทรวงฉบับใหม่ที่ประกาศใช้บังคับแล้ว จึงได้จำแนกตัวชี้วัดเกี่ยวกับการแปรรูปภายใต้พระราชบัญญัตินี้ออกเป็น 2 กรณี คือ การแปรรูปไม้โดยไม่ต้องขออนุญาต และการแปรรูปไม้ที่ต้องขออนุญาตใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

(1) การแปรรูปไม้โดยไม่ต้องขออนุญาต

พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535

มาตรา 10 ในการทำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ผู้ทำสวนป่าอาจตัดหรือโค่นไม้ แปรรูปไม้ ค้าไม้ มีไว้ในครอบครอง และนำไม้เคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ได้โดยไม่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

(2) การแปรรูปไม้ที่ต้องขออนุญาตใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้

พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535

มาตรา 10/1 ผู้ทำสวนป่าผู้ใดประสงค์จะใช้สถานที่ใดเพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยต้องกำหนดขั้นตอนและวิธีการตรวจสอบเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการนำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าเข้าไปแปรรูปในสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตด้วย

การใช้สถานที่ใดเพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือเป็นการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

กฎกระทรวง การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า พ.ศ. 2561

LD ที่มีการแก้ไข

ปรับปรุงและเพิ่มเติมตัวชี้วัด รวมทั้งตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ในผู้ประกอบการที่ 5 ดังนี้

(1) O5-1.1.1: ผู้ทำสวนป่า มีสิทธิแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าของตนเองได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตแปรรูป

(2) O5-1.1.2: ผู้ทำสวนป่า มีสิทธิขอรับอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้จากการทำสวนป่า และต้องทำบัญชีไม้ให้ครบถ้วนตามความเป็นจริงอยู่เสมอ

(3) O5-2.1.1: ผู้รับอนุญาต จะต้องทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าใด ๆ ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้เท่านั้น

7) ปรับปรุงตัวชี้วัดด้านแรงงาน

การศึกษารายละเอียดในประเด็นนี้ รวมอยู่ในหัวข้อ 3.1.6

3.1.4 ข้อค้นพบเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์และสิทธิการเช่าที่ดิน รวมถึงประเด็นเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในต้นไม้

ผลการทดสอบภาคสนาม

ข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม เสนอว่า ณ จุดควบคุมที่สำคัญจุดแรก (ที่ดินที่ไม่ขึ้นชั้นอยู่) ในแต่ละ O1 2 3 จะต้องประกอบด้วย C I และ V ซึ่งทำการตรวจพิสูจน์ความถูกต้องกฎหมายขององค์ประกอบทั้ง 4 ประการ คือ

1. กรรมสิทธิ์ในที่ดิน (และสิทธิหรือเงื่อนไขการใช้สิทธิ)
2. สิทธิหรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการปลูกและการดูแลรักษาต้นไม้
3. ความถูกต้องกฎหมายของต้นไม้ (ข้อกำหนดเกี่ยวกับ ชนิดพันธุ์ การใช้สารเคมี สุขอนามัยของพืช การควบคุมแมลง เป็นต้น)
4. ความถูกต้องกฎหมายของกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ (หรือไม้ เมื่อต้นไม้ถูกตัดโค่น)

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

1) กรรมสิทธิ์ในที่ดิน (และสิทธิหรือเงื่อนไขการใช้สิทธิ)

ข้อค้นพบในหัวข้อนี้ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับข้อค้นพบที่กล่าวไว้ในหัวข้อ.....ข้างต้น และได้ให้คำอธิบายแนวทางแก้ไขไว้แล้ว

2) สิทธิหรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการปลูกและการดูแลรักษาต้นไม้

เนื่องจาก ไม่มีข้อบังคับทางกฎหมายที่กำหนดขั้นตอนหรือมาตรการให้เกษตรกรผู้ปลูกต้นไม้ ต้องปฏิบัติตาม จากการทดสอบภาคสนาม ก็ได้แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรมีแนวปฏิบัติร่วมกันในระหว่างชุมชนที่ไม่ใช่ข้อมูลกฎหมาย ดังนั้น จึงไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมตัวชี้วัดในเรื่องดังกล่าวนี้ไว้ใน LD

3) ความถูกต้องกฎหมายของต้นไม้ (ข้อกำหนดเกี่ยวกับ ชนิดพันธุ์ การใช้สารเคมี สุขอนามัยของพืช การควบคุมแมลง เป็นต้น)

เนื่องจาก ไม่มีข้อบังคับทางกฎหมายที่กำหนดขั้นตอนหรือมาตรการให้เกษตรกรผู้ปลูกต้นไม้ ต้องปฏิบัติตาม จากการทดสอบภาคสนาม ก็ได้แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรมีแนวปฏิบัติร่วมกันในระหว่างชุมชนที่ไม่ใช่ข้อมูลกฎหมาย ดังนั้น จึงไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมตัวชี้วัดในเรื่องดังกล่าวนี้ไว้ใน LD

4) ความถูกต้องกฎหมายของกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ (หรือไม้ เมื่อต้นไม้ถูกตัดโค่น)

ข้อค้นพบในหัวข้อนี้ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับข้อค้นพบที่กล่าวไว้ในหัวข้อ 3.1.3 หัวข้อย่อยที่ 4) ข้างต้น และได้ให้คำอธิบายแนวทางแก้ไขไว้แล้ว

อย่างไรก็ดี ในด้านความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมในการปลูกต้นไม้ นั้น จำเป็นที่จะต้องหาแนวทางดำเนินการที่เหมาะสมต่อไป ซึ่งที่ปรึกษามีความเห็นว่าควรจัดทำแนวทางปฏิบัติที่ดีด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม และกำหนดแผนในการผลักดันและส่งเสริมให้เกษตรกรปฏิบัติตาม และนำไปประกอบการพัฒนา TLAS ต่อไป

LD ที่มีการแก้ไข

โปรดดูในหัวข้อหัวข้อ 3.1.3 หัวข้อย่อยที่ 4) ข้างต้น

3.1.5 ข้อค้นพบ สำหรับหรือที่เกี่ยวข้องกับ อ.อ.ป.

1) การใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทาน

ผลการทดสอบภาคสนาม

การปลูกสร้างสวนป่าของ อ.อ.ป. นอกเหนือจากพื้นที่ที่ อ.อ.ป. เป็นผู้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดินแล้ว พบว่า ยังมีโครงการสวนป่า ที่รับมอบพื้นที่มาจากรมป่าไม้ด้วย

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

สวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ มีพื้นที่ดำเนินการจำแนกเป็น 6 ประเภท (โครงการ 1 – 6) ได้แก่

โครงการที่ 1 ปลูกด้วยเงินลงทุนของ อ.อ.ป. เอง

โครงการที่ 2 ปลูกทดแทนตามเงื่อนไขสัมปทานของ อ.อ.ป. เอง

โครงการที่ 3 ปลูกทดแทนตามเงื่อนไขสัมปทานแทนบริษัทจังหวัดทำไม้

สวนป่าโครงการที่ 1 - 3 เป็นสวนป่าที่ อ.อ.ป. ดำเนินการเองมาตั้งแต่ต้น

โครงการที่ 4 เป็นสวนป่าที่ปลูกโดยบริษัททำไม้จังหวัด โดย อ.อ.ป. ได้รับมอบสวนป่ามาจากกรมป่าไม้ โดยให้ อ.อ.ป. บำรุง ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์

โครงการที่ 5 เป็นสวนป่าที่ปลูกโดยงบประมาณของรัฐบาล ดำเนินการปลูกโดยกรมป่าจากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2535 มอบให้ อ.อ.ป. เป็นผู้ดูแลและใช้ประโยชน์เป็นพื้นที่ ๆ ไป

โครงการที่ 6 เป็นสวนป่าที่ปลูกโดยงบประมาณของบริษัทไม้อัดไทย จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ อ.อ.ป. ถือหุ้น 100 เปอร์เซ็นต์ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ให้ยุบเลิกบริษัทไม้อัดไทย จำกัด อ.อ.ป. จึงได้รับมอบสวนป่าของบริษัทมาดำเนินการต่อ¹

¹ รายงานประจำปี 2559 องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้, เข้าถึงข้อมูลได้ที่ <http://www.fio.co.th> เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2561, หน้า 2.

สวนป่าบางโครงการได้รับมอบมาจากกรมป่าไม้ โดยมีบันทึกการส่งมอบ-รับมอบพื้นที่ระหว่างกรมป่าไม้และ อ.อ.ป. และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2535 แก้ไขปรับปรุงโดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2536 อนุมัติให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ซึ่งไม่อยู่ในเขตอนุรักษ์

บันทึกข้อตกลง เรื่อง การใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ ระหว่างกรมป่าไม้ กับ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

บันทึกการมอบสวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ วันที่ 16 สิงหาคม 2548

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้ งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. 2541

อย่างไรก็ดี แม้ว่า อ.อ.ป. จะเป็นเพียงผู้ประกอบการรายเดียวที่เป็นผู้รับมอบพื้นที่จากกรมป่าไม้ แต่การแยกตัวชีวิตให้ชัดเจนเฉพาะสำหรับ อ.อ.ป. อาจทำให้เกิดความสับสน ดังนั้น จึงได้ระบุเพิ่มเติมตรวจสอบพิสูจน์ “บันทึกข้อตกลง” รวมทั้งกฎหมายอ้างอิง ไว้ในตัวชีวิตที่มีอยู่เดิม

LD ที่มีการแก้ไข

ผู้ประกอบการที่ 1 ตัวชีวิต O1-1.1.1: ผู้ประกอบการได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

เพิ่มเติมตรวจสอบพิสูจน์ คือ “5) บันทึกข้อตกลงระหว่างกรมป่าไม้ กับ อ.อ.ป.” และกฎหมายอ้างอิง

2) ข้อกำหนดด้านแรงงานของ อ.อ.ป.

ผลการทดสอบภาคสนาม

อ.อ.ป. ในฐานะที่เป็นรัฐวิสาหกิจ จึงมีกฎหมายเฉพาะที่กำกับดูแลในด้านแรงงาน และมีมาตรการภายในที่กำกับดูแลการบริหารงานของ อ.อ.ป. การทดสอบภาคสนามพบว่า ตัวชีวิตที่กำหนดไว้ใน LD ฉบับเดิม ไม่ได้ออกแบบมาสำหรับ อ.อ.ป. จึงไม่สามารถตรวจสอบได้เมื่อลงทดสอบภาคสนาม

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

เนื่องจาก อ.อ.ป. มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งในด้านการคุ้มครองแรงงาน จะต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายแรงงานวิสาหกิจสัมพันธ์ สำหรับด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยฯ แม้ว่า อ.อ.ป. จะอยู่ภายใต้บังคับตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 เช่นเดียวกับผู้ประกอบการภาคเอกชน แต่กระบวนการตรวจสอบพิสูจน์ดำเนินการโดยสำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป. ดังนั้น ในการแก้ไข LD จึงได้จำแนกข้อกำหนดด้านแรงงานสำหรับ อ.อ.ป. ไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543

มาตรา 27 ถ้านายจ้างกับสหภาพแรงงานสามารถตกลงเกี่ยวกับข้อเรียกร้องได้แล้ว ให้ทำข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างนั้นเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้แทนในการเจรจาของนายจ้างและสหภาพแรงงาน ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้แทนฝ่ายตนและให้นายจ้างประกาศข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างโดยเปิดเผยไว้ ณ สถานที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน โดยเริ่มประกาศภายในสามวันนับแต่วันที่ได้ตกลงกัน

ให้นายจ้างนำข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างตามวรรคหนึ่ง ไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ตกลงกัน

ประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ

พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554

มาตรา 3 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

- (1) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น
- (2) กิจการอื่นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และกิจการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จัดให้มีมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในหน่วยงานของตนไม่ต่ำกว่ามาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 8 ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกำหนดมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัดทำเอกสารหรือรายงานใด โดยมีการตรวจสอบหรือรับรองโดยบุคคล หรือนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ลูกจ้างมีหน้าที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา 22 ให้นายจ้างจัดและดูแลให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ลูกจ้างมีหน้าที่สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลและดูแลรักษาอุปกรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถใช้งานได้ตามสภาพและลักษณะของงานตลอดระยะเวลาทำงาน

กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549

กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำพ.ศ. 2552

ข้อบังคับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ว่าด้วยการแบ่งส่วนงานและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบส่วนงานของ
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พ.ศ. 2556

ข้อ 7 สำนักตรวจสอบภายในมีผู้อำนวยการสำนัก (ระดับ 8-9) เป็นผู้รับผิดชอบมีหน้าที่ความรับผิดชอบ
ดังต่อไปนี้

(1) สอบทานและประเมินความเสี่ยงระบบการควบคุมภายในที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลการปฏิบัติงานและระบบ
สารสนเทศขององค์กรกิจกรรมหรือหน่วยงานที่ตรวจสอบในประเด็นที่เกี่ยวกับความเชื่อถือได้และความครบถ้วนถูกต้อง
ของข้อมูลทางการเงินและการดำเนินงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานการดูแลรักษาทรัพย์สินและ
การใช้ทรัพยากรทุกประเภทว่าเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และประหยัดการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ
ข้อบังคับคำสั่งมติ คณะรัฐมนตรี นโยบายและสัญญาที่เกี่ยวข้อง

(9) พิจารณาดำเนินงานตามระบบการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจด้านการบริหารจัดการองค์กร หัวข้อ
การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน

LD ที่มีการแก้ไข

ปรับปรุงเพิ่มเติมตัวชี้วัดในผู้ประกอบการที่ 1 และ 2 ในหลักการที่ 5: หน้าที่ของผู้ประกอบการ ในด้านสวัสดิการ
และคุ้มครองแรงงาน หลักเกณฑ์ 5.1: สำหรับแรงงานในรัฐวิสาหกิจ (อ.อ.ป.) เป็นดังนี้

(1) O1 และ O2-5.1.1: “อ.อ.ป. จะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่าง อ.อ.ป. กับแรงงาน ซึ่งเป็นไปตาม
มาตรฐานขั้นต่ำ ได้แก่ แรงงานเด็ก วันและเวลาทำงาน ค่าจ้าง เป็นต้น”

(2) O1 และ O2-5.1.2: อ.อ.ป. จัดให้มีคู่มือความปลอดภัยในการทำงานแก่ผู้ปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับ
แผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงานของ อ.อ.ป.

(3) O1 และ O2-5.1.3: อ.อ.ป. ต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและ
เหมาะสม ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเสื้อชูชีพ และดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานใช้อุปกรณ์ดังกล่าวตลอดเวลาที่ทำงาน

3) เอกสาร ปส. 32

ผลการทดสอบภาคสนาม

ตัวชี้วัดนี้ ไม่สามารถตรวจสอบได้จริงในทางปฏิบัติ โดยเสนอให้ปรับปรุงและศึกษาเพิ่มเติมเพื่อกำหนด
ตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมเสียใหม่

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

จากการทบทวนข้อกฎหมายและหารือร่วมกับเจ้าหน้าที่ อ.อ.ป. พบว่า ตัวชี้วัดนี้ ไม่เกี่ยวข้องกับการตรวจพิสูจน์
ด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตัดออก

อย่างไรก็ดี อ.อ.ป. มีการประกาศใช้นโยบาย และกำหนดมาตรฐานการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืนของ อ.อ.ป. ซึ่งมีกระบวนการตรวจพิสูจน์และจัดทำรายงานการบันทึกผลการปฏิบัติตามมาตรการโดยสำนักงานตรวจสอบภายในเป็นประจำทุกปี ดังนั้น จึงควรรณานโยบายและมาตรฐานดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาออกแบบ TLAS ต่อไป

LD ที่มีการแก้ไข

ตัดตัวชีวิตในเรื่องนี้ออกจาก LD ในผู้ประกอบการที่ 1

4) เพิ่มเติมตัวชีวิตในการนำเคลื่อนที่ไม่แปรรูป สิ่งประดิษฐ์ ฯลฯ ออกจากโรงงาน

การนำเคลื่อนที่ไม่แปรรูป สิ่งประดิษฐ์ ฯลฯ ออกจากโรงงาน มีข้อกำหนดทางกฎหมายกำหนดไว้ แต่เนื่องจากข้อบกพร่องของ LD เดิม จึงทำให้ตัวชีวิตในเรื่องนี้ขาดหายไป ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเพิ่มเติมตัวชีวิตในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม ตัวชีวิตนี้ใช้บังคับทั้ง อ.อ.ป. และผู้ประกอบการเอกชน แนวทางการแก้ไขจึงเป็นไปตามที่กล่าวไว้ใน หัวข้อ 3.1.3

3.1.6 กฎหมายและข้อกำหนดด้านแรงงาน รวมถึงสุขอนามัยและความปลอดภัย - หลักการที่ 4

1) ด้านการคุ้มครองแรงงาน (ที่ไม่ใช่ อ.อ.ป.)

ผลการทดสอบภาคสนาม

การทดสอบภาคสนามแสดงให้เห็นว่า มีตัวชีวิตด้านการคุ้มครองแรงงานที่ตรวจพบในการทดสอบภาคสนาม แต่ไม่มีใน LD จึงเสนอให้ทบทวนกฎหมายและปรับปรุงตัวชีวิตและตัวตรวจพิสูจน์ให้เหมาะสม

นอกจากนี้ ในการประชุมทางเทคนิค มีข้อเสนอแนะว่าการออกแบบตัวชีวิตด้านแรงงาน ควรคำนึงขนาดและความสามารถของผู้ประกอบการ ซึ่งอาจมีข้อกำหนดทางกฎหมายที่กำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบการไว้ต่างกัน ตามปัจจัยต่าง ๆ เช่น จำนวนลูกจ้าง ขนาดของ SMEs เป็นต้น ทั้งนี้ โดยคำนึงว่าข้อกำหนดที่ระบุไว้ใน LD ผู้ประกอบการจะต้องสามารถปฏิบัติตามได้จริง

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

การพิจารณาปรับปรุง LD ตามข้อเสนอแนะนี้ ได้จำแนกการพิจารณาออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อกำหนดด้านแรงงานในภาคการเกษตรที่ปลูกต้นไม้ คือ ผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3 และข้อกำหนดด้านแรงงานในภาคอุตสาหกรรม คือ ผู้ประกอบการที่ 5

1) ข้อกำหนดด้านแรงงานในภาคการเกษตรที่ปลูกต้นไม้ คือ ผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3

สำหรับแรงงานในภาคการเกษตรมีกฎกระทรวงกฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. 2557 ซึ่งบังคับกับงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างตลอดปี และมีได้ให้ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานดังกล่าว ซึ่งบทบัญญัติในบางเรื่องก็ได้จำแนกตามขนาดของจำนวนลูกจ้าง เช่น การเก็บรักษาหลักฐานการชำระค่าจ้าง ได้กำหนดจำแนกไว้สำหรับนายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปเท่านั้น

แต่อย่างไรก็ดี จากการศึกษาได้ข้อสรุปว่าตัวชี้วัดด้านแรงงานใน LD ฉบับเดิม รวมถึงกฎระเบียบดังกล่าวข้างต้น ไม่สามารถนำมาใช้ได้จริงกับผู้ประกอบการภาคการเกษตรที่เป็นผู้ปลูกต้นไม้ได้ เนื่องจากลักษณะงานของการทำงานในลักษณะนี้ มักไม่ก่อให้เกิดนิติสัมพันธ์ในฐานะนายจ้างและลูกจ้าง เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ทำการเกษตรในภาคครัวเรือนและโดยการพึ่งพาอาศัยกันของคนในชุมชน การกำหนดตัวชี้วัดทางกฎหมายไว้ใน LD ย่อมจะไม่สามารถนำมาใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ ดังนั้น จึงควรตัดข้อกำหนดในเรื่องดังกล่าวนี้ออกจาก LD ในผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3 และหารือถึงแนวทางการส่งเสริมและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีแนวปฏิบัติที่ดีด้านแรงงานในลำดับถัดไป

2) ข้อกำหนดด้านแรงงานในภาคอุตสาหกรรม คือ ผู้ประกอบการที่ 5

จากการศึกษาได้พบทบทวนและปรับปรุงตัวชี้วัดที่มีอยู่ทั้งหมดเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดทางกฎหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ ซึ่งจากการทบทวนกฎหมายและหารือหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และควรนำมาระบุไว้ใน LD ดังนี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

มาตรา 44 ห้ามมิให้นายจ้างจ้างเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปีเป็นลูกจ้าง

มาตรา 70 ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้ถูกต้องและตามกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้างเป็นรายเดือน รายวัน รายชั่วโมง หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นที่ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง เว้นแต่จะมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์แก่ลูกจ้าง

(2) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้าง นอกจาก (1) ให้จ่ายตามกำหนดเวลาที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน

(3) ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้าง ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ตามที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับ ให้แก่ลูกจ้างภายในสามวันนับแต่วันที่เลิกจ้าง

มาตรา 112 ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไปจัดทำทะเบียนลูกจ้างเป็นภาษาไทย และเก็บไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการหรือสำนักงานของนายจ้าง พร้อมทั้งจะให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจได้ในเวลาทำการ

การจัดทำทะเบียนลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัดทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ลูกจ้างเข้าทำงาน

มาตรา 113 ทะเบียนลูกจ้างนั้นอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อตัวและชื่อสกุล
- (2) เพศ
- (3) สัญชาติ
- (4) วันเดือนปีเกิด หรืออายุ
- (5) ที่อยู่ปัจจุบัน
- (6) วันที่เริ่มจ้าง

- (7) ตำแหน่งหรืองานในหน้าที่
- (8) อัตราค่าจ้างและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่นายจ้างตกลงจ่ายให้แก่ลูกจ้าง
- (9) วันสิ้นสุดของการจ้าง

เมื่อมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียนลูกจ้าง ให้นายจ้างแก้ไขเพิ่มเติมทะเบียนลูกจ้างให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น หรือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ลูกจ้างได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงให้นายจ้างทราบ

มาตรา 114 ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไปจัดทำมีเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (1) วันและเวลาทำงาน
- (2) ผลงานที่ทำได้สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย
- (3) อัตราและจำนวนค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดที่ลูกจ้างแต่ละคนได้รับ

เมื่อมีการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้าง ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างลงลายมือชื่อในเอกสารตามวรรคหนึ่งไว้เป็นหลักฐาน

รายการในเอกสารตามวรรคหนึ่งจะอยู่ในฉบับเดียวกันหรือจะแยกเป็นหลายฉบับก็ได้

ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้าง โดยการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินอื่น ให้ถือว่าหลักฐานการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของลูกจ้างเป็นเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินดังกล่าว

มาตรา 115/1 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานตรวจแรงงานตามมาตรา 139 ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไปยื่นแบบแสดงสภาพการจ้างและสภาพการทำงานต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในเดือนมกราคมของทุกปี ทั้งนี้ ให้พนักงานตรวจแรงงานส่งแบบตามที่อธิบดีกำหนดให้นายจ้างภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพการจ้างและสภาพการทำงานที่ได้ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นหนังสือต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในเดือนถัดจากที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560

มาตรา 9 ห้ามผู้ใดรับคนต่างด้าวทำงานโดยที่คนต่างด้าวไม่มีใบอนุญาตทำงานหรือให้คนต่างด้าวทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้

กระบวนการตรวจพิสูจน์การปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวนี้ ดำเนินการโดยพนักงานตรวจแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานและได้มีการจัดทำบันทึกและเก็บรวบรวมหลักฐานไว้ ดังนั้น ในแง่ของการตรวจพิสูจน์การปฏิบัติตาม

LD จึงควรออกแบบ TLAS ให้มีการแชร์ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้สามารถตรวจยืนยันได้ว่าผู้ประกอบการได้ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว ก่อนพิจารณาออกใบอนุญาต FLEGT

LD ที่มีการแก้ไข

ผู้ประกอบการที่ 5 หลักการที่ 4: หน้าที่ของผู้ประกอบการ ในด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (รวมถึงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน)

ปรับปรุงตัวชี้วัด รวมถึงตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ในหลักเกณฑ์ 4.2: การคุ้มครองแรงงานในภาคเอกชน ซึ่งประกอบด้วย

O5-4.2.1: นายจ้าง ที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป จะต้องยื่นแบบแสดงสภาพการจ้างและสภาพการทำงานของสถานประกอบการเป็นประจำทุกปี

O5-4.2.2: นายจ้าง ที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการชำระค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ซึ่งระบุจำนวนเงินที่ชำระไม่น้อยกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด

O5-4.2.3: นายจ้างต้องไม่จ้างแรงงานเด็กที่อายุต่ำกว่า 15 ปี

O5-4.2.4: นายจ้างต้องไม่รับคนต่างด้าวซึ่งไม่มีใบอนุญาตทำงานกับตนเข้าทำงาน

3) ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ที่ไม่ใช่ อ.อ.ป.)

ผลการทดสอบภาคสนาม

การทดสอบภาคสนามแสดงให้เห็นว่า มีตัวชี้วัดด้านการคุ้มครองแรงงานที่ตรวจพบในการทดสอบภาคสนาม แต่ไม่มีใน LD จึงเสนอให้ทบทวนกฎหมายและปรับปรุงตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ให้เหมาะสม กรณีการประกอบการภาคการเกษตร พบว่าไม่มีหลักฐานการปฏิบัติตามข้อกำหนดในเรื่องนี้

นอกจากนี้ ในการประชุมทางเทคนิค มีข้อเสนอแนะว่าการออกแบบตัวชี้วัดด้านแรงงาน ควรคำนึงขนาดและความสามารถของผู้ประกอบการ ซึ่งอาจมีข้อกำหนดทางกฎหมายที่กำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบการไว้ต่างกัน ตามปัจจัยต่าง ๆ เช่น จำนวนลูกจ้าง ขนาดของ SMEs เป็นต้น ทั้งนี้ โดยคำนึงว่าข้อกำหนดที่ระบุไว้ใน LD ผู้ประกอบการจะต้องสามารถปฏิบัติตามได้จริง

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

การพิจารณาปรับปรุง LD ตามข้อเสนอแนะนี้ ได้จำแนกการพิจารณาออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อกำหนดความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในภาคการเกษตรที่ปลูกต้นไม้ คือ ผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3 และข้อกำหนดด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในภาคอุตสาหกรรม คือ ผู้ประกอบการที่ 5

1) ข้อกำหนดความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในภาคการเกษตรที่ปลูกต้นไม้ คือ ผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3

ใน LD ฉบับเดิม ไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดในเรื่องนี้ไว้ และจากการศึกษานี้ ได้ยืนยันว่า กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในภาคการเกษตรที่ปลูกต้นไม้ ไม่สามารถนำมาใช้ได้จริงกับผู้ประกอบการ ภาคการเกษตรที่เป็นผู้ปลูกต้นไม้ได้ เนื่องจากลักษณะงานของการทำงานในลักษณะนี้ มักไม่ก่อให้เกิดนิตสัมผัสพื้นฐาน นายจ้างและลูกจ้าง เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ทำการเกษตรในภาคครัวเรือนและโดยการพึ่งพาอาศัยกันของคนในชุมชน การกำหนดตัวชี้วัดทางกฎหมายไว้ใน LD ย่อมจะไม่สามารถนำมาใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ ดังนั้น จึงไม่มีการเพิ่มเติมตัวชี้วัดในเรื่องนี้ไว้ใน LD และเห็นควรหาหรือถึงแนวทางการส่งเสริมและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีแนวปฏิบัติที่ดีด้านแรงงานในลำดับถัดไป

2) ข้อกำหนดด้านแรงงานในภาคอุตสาหกรรม คือ ผู้ประกอบการที่ 5

จากการศึกษานี้ ได้ทบทวนและปรับปรุงตัวชี้วัดที่มีอยู่ทั้งหมดเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดทางกฎหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ ซึ่งจากการทบทวนกฎหมายและหาหรือหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และควรนำมาระบุไว้ใน LD ดังนี้

พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554

มาตรา 8 ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกำหนดมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัดทำเอกสารหรือรายงานใด โดยมีการตรวจสอบหรือรับรองโดยบุคคล หรือนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ลูกจ้างมีหน้าที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา 22 ให้นายจ้างจัดและดูแลให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ลูกจ้างมีหน้าที่สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลและดูแลรักษาอุปกรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถใช้งานได้ตามสภาพและลักษณะของงานตลอดระยะเวลาทำงาน

ในกรณีที่ลูกจ้างไม่สวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าว ให้นายจ้างสั่งให้ลูกจ้างหยุดการทำงานนั้นจนกว่าลูกจ้างจะสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าว

กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2556

ข้อ 2 ให้นายจ้างที่มีสารเคมีอันตรายอยู่ในครอบครองจัดทำบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมทั้งแจ้งต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีสารเคมีอันตรายอยู่ในครอบครอง

ภายในเดือนมกราคมของทุกปี ให้นายจ้างแจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย และรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายที่ตนมีอยู่ในครอบครองต่ออธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายด้วย

ข้อ 12 ให้นายจ้างจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามลักษณะอันตรายและความรุนแรงของสารเคมีอันตราย หรือลักษณะของงาน ให้ลูกจ้างใช้หรือสวมใส่เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง

กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำพ.ศ. 2552

ข้อ 96 นายจ้างต้องจัดให้สภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการอยู่ในลักษณะที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง หากนายจ้างไม่สามารถดำเนินการป้องกันแก้ไขอันตรายได้ นายจ้างต้องจัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่สามารถป้องกันอันตรายนั้นให้ลูกจ้างสวมใส่

ข้อ 97 นายจ้างต้องจัดและดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับประเภทและชนิดของงาน ตลอดเวลาที่ทำงาน ดังต่อไปนี้

(1) งานเชื่อมหรือตัดชิ้นงานด้วยไฟฟ้า ก๊าซ หรือพลังงานอื่น ให้สวมถุงมือผ้าหรือถุงมือหนัง กระบังหน้า ลดแสงหรือแว่นตาลดแสง รองเท้านิรภัย และแผ่นปิดหน้าอกกันประกายไฟ

(2) งานลับ ฝน หรือแต่งผิวโลหะด้วยหินเจียรระโน ให้สวมแว่นตาชนิดใสหรือหน้ากากชนิดใส ถุงมือผ้า และรองเท้านิรภัย

(3) งานกลึงโลหะ งานกลึงไม้ งานไสโลหะ งานไสไม้ หรืองานตัดโลหะ ให้สวมแว่นตาชนิดใสหรือหน้ากากชนิดใส ถุงมือผ้า และรองเท้านิรภัย

(4) งานปั๊มโลหะ ให้สวมแว่นตาชนิดใสหรือหน้ากากชนิดใส ถุงมือผ้า และรองเท้านิรภัย

(5) งานชุบโลหะ ให้สวมถุงมือยางและรองเท้านิรภัย

(6) งานพ่นสี ให้สวมที่กรองอากาศสำหรับใช้ครอบจมูกและปากกันสารเคมี ถุงมือผ้าและรองเท้านิรภัย

(7) งานยก ขนย้าย หรือติดตั้ง ให้สวมหมวกนิรภัย ถุงมือผ้า และรองเท้านิรภัย

(8) งานควบคุมเครื่องจักร ให้สวมหมวกนิรภัยและรองเท้านิรภัย

(9) งานปั่นจั่น ให้สวมหมวกนิรภัย ถุงมือผ้าหรือถุงมือหนัง และรองเท้านิรภัย และในกรณีปั่นจั่นทอสูง ให้สวมใส่เข็มขัดนิรภัยและสายชูชีพด้วย

(10) งานหม้อน้ำ ให้สวมแว่นตาชนิดใสหรือหน้ากากชนิดใส ปลั๊กอุดเสียงหรือครอบหูลดเสียงชุดป้องกันความร้อนหรืออุปกรณ์ป้องกันความร้อน และรองเท้านิรภัย

นอกจากอุปกรณ์ที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลอื่นให้ลูกจ้างตามความเหมาะสมกับลักษณะงานและอันตรายที่อาจเกิดกับลูกจ้างด้วย

กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2559

ข้อ 12 นายจ้างต้องจัดให้มีและดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามความเหมาะสมกับลักษณะงานตลอดเวลาที่ทำงาน ดังต่อไปนี้

(1) งานที่มีระดับความร้อนเกินมาตรฐานที่กำหนด ให้สวมใส่ชุดแต่งกาย รองเท้า และถุงมือ สำหรับป้องกันความร้อน

(2) งานที่มีแสงตรง หรือแสงสะท้อนจากแหล่งกำเนิดแสง หรือดวงอาทิตย์ที่มีแสงจ้าส่องเข้านัยน์ตาโดยตรง ให้สวมใส่แว่นตาลดแสงหรือกระบังหน้าลดแสง

(3) งานที่ทำในสถานที่มืด ทึบ และคับแคบ ให้สวมใส่หมวกนิรภัยที่มีอุปกรณ์ส่องแสงสว่าง

(4) งานที่มีระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กำหนด ให้สวมใส่ปลั๊กอุดเสียงหรือที่ครอบหูลดเสียง

ข้อ 13 ให้นายจ้างบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย รวมทั้งจัดให้ลูกจ้างได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล และเก็บหลักฐานการฝึกอบรมไว้ ณ สถานประกอบกิจการ เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยสามารถตรวจสอบได้

กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2555

ข้อ 27 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนลูกจ้างในแต่ละหน่วยงานของสถานประกอบกิจการรับการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น โดยให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรม

ข้อ 30 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างทุกคนฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ ให้ลูกจ้างของนายจ้างทุกรายที่ทำงานอยู่ภายในอาคารเดียวกันและในวันและเวลาเดียวกันทำการฝึกซ้อมพร้อมกัน และก่อนการฝึกซ้อมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ให้นายจ้างส่งแผนการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกซ้อมต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟตามวรรคหนึ่งได้เอง จะต้องให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้ดำเนินการฝึกซ้อม

ให้นายจ้างจัดทำรายงานผลการฝึกซ้อมดังกล่าวตามแบบที่อธิบดีกำหนด และยื่นต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการฝึกซ้อม

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสุขภาพของลูกจ้างและส่งผลการตรวจแก่นักงานตรวจแรงงาน

ข้อ 3 ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงโดยแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ หรือที่ผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ หรือที่มีคุณสมบัติตามที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยตรวจสุขภาพลูกจ้างครั้งแรกให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับลูกจ้างเข้าทำงาน และตรวจสุขภาพลูกจ้างครั้งต่อไปอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ 5 ในการตรวจสุขภาพของลูกจ้างตามข้อ 3 ให้แพทย์ผู้ทำการตรวจบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการตรวจสุขภาพ โดยให้ระบุความเห็นของแพทย์ที่บ่งบอกถึงสภาวะสุขภาพของลูกจ้างที่มีผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการ

ทำงานหรือลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายของลูกจ้าง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อแพทย์ผู้ทำการตรวจหรือให้ความเห็นในวันทำการตรวจหรือให้ความเห็นนั้น

ข้อ 6 ให้นายจ้างจัดให้มีสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้นายจ้างบันทึกผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างในสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้างตามผลการตรวจของแพทย์ทุกครั้งที่มีการตรวจสุขภาพ

ข้อ 7 ให้นายจ้างเก็บบันทึกผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างตามข้อ 3 รวมทั้งข้อมูลสุขภาพอื่นที่เกี่ยวข้อง และพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้ตลอดเวลา โดยให้เก็บไว้ ณ ที่ทำการของนายจ้างไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันสิ้นสุดของการจ้างแต่ละราย เว้นแต่มีการร้องทุกข์ว่านายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือมีการฟ้องร้องคดีเกี่ยวกับโรคหรืออันตรายอย่างใดต่อสุขภาพของลูกจ้าง แม้จะพ้นเวลาที่กำหนด ให้นายจ้างเก็บรักษาเอกสารนั้นไว้จนกว่าจะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ มิให้นายจ้างนำข้อมูลนั้นไปใช้ในทางที่เป็นโทษแก่ลูกจ้างโดยไม่มีเหตุอันสมควร พ.ศ. 2547

กระบวนการตรวจพิสูจน์การปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวนี้ ดำเนินการโดยพนักงานตรวจความปลอดภัย กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานและได้มีการจัดทำบันทึกและเก็บรวบรวมหลักฐานไว้ ดังนั้น ในแง่ของการตรวจพิสูจน์การปฏิบัติตาม LD จึงควรออกแบบ TLAS ให้มีการแชร์ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้สามารถตรวจยืนยันได้ว่าผู้ประกอบการได้ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว ก่อนพิจารณาออกใบอนุญาต FLEGT

LD ที่มีการแก้ไข

ผู้ประกอบการที่ 5 หลักการที่ 4: หน้าที่ของผู้ประกอบการ ในด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (รวมถึงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน)

ปรับปรุงตัวชี้วัด รวมถึงตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ในหลักเกณฑ์หลักเกณฑ์ 4.3: ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในภาคเอกชน ซึ่งประกอบด้วย

O5-4.3.1: นายจ้างที่มีสารเคมีอันตรายในความครอบครอง จัดทำบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและระบบป้องกัน และควบคุมระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศ

O5-4.3.2: นายจ้างต้องจัดและดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับประเภทและชนิดของงาน ตลอดเวลาที่ทำงาน

O5-4.3.3: นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง เช่น สารเคมีอันตราย ความร้อน เสียง ฝุ่น เป็นต้น อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

O5-4.3.4: นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น และฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพ

3.1.7 ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม – รวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับโรงงานและการแปรรูป - หลักการที่ 6

ผลการทดสอบภาคสนาม

ข้อค้นพบที่ได้รับจากการทดสอบภาคสนามระบุว่า ใน LD ฉบับเดิมมีข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมอยู่จำนวนน้อยมาก จึงควรทบทวนกฎหมายและปรับปรุงเพิ่มเติม ทั้งนี้ ในส่วนของผู้ประกอบการที่ 5 ควรรวมบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ไว้ด้วย

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

การปรับปรุงเพิ่มเติม LD ในด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ได้ทำการทบทวนข้อกำหนดกฎหมาย และปรึกษาหารือหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องแล้ว จึงได้ปรับปรุง LD เสียใหม่ โดยจำแนกเป็น 3 ประเภท คือ 1) การตรวจสอบสภาพป่าและการสำรวจปัญหาภัยกับราษฎรก่อนการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน 2) ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมในการดูแลรักษาต้นไม้ และ 3) ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมในภาคอุตสาหกรรม

1) การตรวจสอบสภาพป่าและการสำรวจปัญหาภัยกับราษฎรก่อนการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน

- สำหรับพื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ ดังนี้

ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548

ขอ 8 การประกาศกำหนดบริเวณพื้นที่ให้ส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐเช่าใช้ประโยชน์ ตามขอ 7 จะกระทำได้เมื่อพื้นที่ที่ขอใช้ต้อง

8.1 ไม่เป็นพื้นที่ป่าซึ่งใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการป่าไม้

8.2 ไม่อยู่ในพื้นที่ป่าที่มีสภาพเป็นต้นน้ำลำธารชั้นที่ 1 เอ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2528 เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2529 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2531 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2534 และเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538

8.3 ไม่มีปัญหาภัยกับราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียงและต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่นที่ป่านั้นตั้งอยู่

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548

ขอ 8 พื้นที่ที่จะพิจารณาอนุญาตได้ ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) ไม่เป็นพื้นที่ป่าซึ่งใช้ในการศึกษา ค้นคว้าทางวิชาการป่าไม้

(2) ไม่ขัดกับมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำ มาตรการการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนและมาตรการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติไว้แล้ว หรือผู้ขออนุญาตจะต้องปฏิบัติตามมาตรการที่คณะรัฐมนตรีได้กำหนดไว้

(3) ไม่เป็นบริเวณที่มีพืชพันธุ์สหายงามอันควรรักษาไว้

- (4) ไม่เป็นบริเวณที่ควรรักษาไว้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า
- (5) ไม่มีปัญหาภัยพิบัติในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่นที่ป่านั้นตั้งอยู่
- (6) ต้องมีไม้ขนาดความโตวัดโดยรอบลำต้นตรงที่สูง 130 เซนติเมตร ตั้งแต่ 50 - 100 เซนติเมตร ขึ้นกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ไม่เกินไร่ละ 8 ต้น หรือมีไม้ขนาดความโตเกิน 100 เซนติเมตรขึ้นไป ขึ้นกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ไม่เกินไร่ละ 2 ต้น
- (7) ต้องมีลักษณะขนาด อาณาเขต และเนื้อที่เหมาะสมกับกิจการตามวัตถุประสงค์ที่ขอและแผนการใช้พื้นที่ตามโครงการประกอบคำขอ
- (8) ไม่ขัดกับหลักในการพิจารณาอนุญาตในกรณีต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในหมวด 3 ของระเบียบนี้
- ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548**

- ข้อ 9 การอนุญาตตามข้อ 8 จะกระทำได้เมื่อพื้นที่ที่ขออนุญาตต้อง
- 9.1 ไม่เป็นพื้นที่ป่าซึ่งใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการป่าไม้
- 9.2 ไม่อยู่ในพื้นที่ป่าที่มีสภาพเป็นป่าต้นน้ำลำธาร ชั้นที่ 1 เอ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2528 เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2529 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2531 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2535 และเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538
- 9.3 ไม่มีปัญหาภัยพิบัติในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่นที่ป่านั้นตั้งอยู่
- 9.4 เป็นป่าเสื่อมโทรมตามข้อ 4.1 ในระเบียบนี้
- ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ เงื่อนไขในการอนุญาตให้ทำประโยชน์และอยู่อาศัยภายในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2530**

- ข้อ 6 ผู้ขออนุญาตต้องเป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้
- 6.3 ต้องเป็นผู้ได้ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในพื้นที่ที่ขอยุ่แล้ว ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2525 และยังคงทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยต่อเนื่องจนถึงวันที่ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ
- ข้อ 7 พื้นที่ที่จะขออนุญาตให้ทำประโยชน์และอยู่อาศัยในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ จะต้องมียุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้
- 7.1 เป็นพื้นที่ที่ได้ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยอยู่แล้ว
- 7.2 ไม่เป็นพื้นที่ป่าซึ่งใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการป่าไม้
- 7.3 ไม่อยู่ในพื้นที่ป่าที่มีสภาพเป็นต้นน้ำลำธาร ชั้น 1A ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2528 และตามที่คณะรัฐมนตรีจะได้มีมติต่อไปด้วย
- 7.4 ไม่เป็นบริเวณที่มีทิวทัศน์สวยงามอันควรรักษาไว้
- 7.5 ไม่เป็นพื้นที่ซึ่งได้ทำการปลูกสร้างสวนป่า หรือไม้รับอนุมัติโครงการสำหรับปลูกป่าระยะ 5 ปีไว้แล้ว

- สำหรับพื้นที่ป่า นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ ดังนี้

กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ. 2558

ข้อ 9 การขออนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่าในจังหวัดใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ออกไปทำการตรวจสอบป่าร่วมกับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพป่าภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับรายงานตามข้อ 8 วรรคสอง

สำหรับการขออนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่าตามมติคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1 หรือชั้นที่ 2 หรือในพื้นที่ที่มีความลาดชันเกินสามสิบห้าองศาเพื่อการสำรวจแร่หรือการทำเหมืองแร่ หรือเพื่อการสำรวจปิโตรเลียม หรือการผลิตปิโตรเลียม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและอธิบดีกรมป่าไม้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ประเภททั่วไปตั้งแต่ระดับอาวุโส หรือประเภทวิชาการตั้งแต่ระดับชำนาญการ หรือเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการตรวจสอบประทานบัตรเหมืองแร่ออกไปทำการตรวจสอบสภาพป่าร่วมกันภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง

ข้อ 12 พื้นที่ที่จะพิจารณาอนุญาตได้ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (1) ไม่เป็นพื้นที่ป่าที่มีสภาพป่าไม้สมบูรณ์
- (2) ไม่เป็นพื้นที่ที่ควรรักษาไว้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า
- (3) ไม่เป็นพื้นที่ที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดหลักเกณฑ์ห้ามใช้ประโยชน์ไว้เป็นการเฉพาะ

หลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับแก่กรณีการอนุญาตเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพพื้นที่ป่าและการอยู่อาศัยของสัตว์ป่าตามข้อ 21

LD ที่มีการแก้ไข

(1) ผู้ประกอบการที่ 1 หลักการที่ 4: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในการจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคม ปรับปรุงตัวชี้วัด รวมถึงตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ประกอบด้วย

หลักเกณฑ์ที่ 4.1: การตรวจสอบสภาพป่าและการใช้ประโยชน์ที่ดิน

O1-4.1.1: สภาพป่าที่รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน ต้องไม่ขัดกับมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำ ป่าชายเลน ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ ทิวทัศน์ และสัตว์ป่า

O1-4.1.2: สำหรับการหนังสืออนุญาตให้ทำประโยชน์และอยู่อาศัยภายในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ (สทก.) บุคคลที่ขอรับอนุญาตจะต้องเข้าทำประโยชน์และอยู่อาศัยในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมก่อนวันที่ประกาศกำหนดเป็นเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ และไม่อยู่ในพื้นที่ซึ่งได้กำหนดแนวพื้นที่ป่ามีสภาพเป็น ดันน้ำลำธาร ภูเขาสูงชัน พื้นที่ล่อแหลมคุกคามต่อระบบนิเวศ หรือมีสภาพที่ควรรักษาไว้

หลักเกณฑ์ที่ 4.2: ความรับผิดชอบต่อสังคม

O1-4.2.1: การประกอบกิจการในพื้นที่ที่รับอนุญาต จะต้องไม่มีปัญหากับราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์กรบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล

(2) ผู้ประกอบการที่ 2 หลักการที่ 4: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในการจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคม

หลักเกณฑ์ที่ 4.1: การตรวจสอบสภาพป่าและการใช้ประโยชน์ที่ดิน

O2-4.1.1: สภาพป่าที่รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน ต้องไม่ขัดกับมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำ ไม่เป็นป่าที่มีสภาพป่าไม่สมบูรณ์ ไม่เป็นพื้นที่ที่ควรรักษาไว้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า และไม่เป็นพื้นที่ที่ห้ามใช้ประโยชน์

2) ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมในการดูแลรักษาต้นไม้

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

ไม่มีกฎหมายกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและสังคมในการดูแลรักษาต้นไม้ ส่วนใหญ่เกษตรกรเต็มใจที่จะดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และบางพื้นที่มีแนวปฏิบัติร่วมกันภายในชุมชนหรือกลุ่มเกษตรกร ดังนั้น จึงไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมไว้ใน LD อย่างไรก็ดี จำเป็นต้องมีการหารือและศึกษาต่อไปว่าจะมีแนวทางการกำกับดูแลในเรื่องนี้อย่างไร

LD ที่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไขใน LD

3) ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมในภาคอุตสาหกรรม

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

ใน LD ฉบับเดิม ได้ระบุข้อกำหนดเกี่ยวกับการควบคุมการใช้วัตถุอันตราย และการบรรเทาผลกระทบสิ่งแวดล้อมไว้อยู่แล้ว ในการศึกษานี้ ได้ทำการปรับปรุงตัวชี้วัดที่มีอยู่เดิม รวมถึงพิจารณาเพิ่มเติมตัวชี้วัดตามบัญญัติในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ซึ่งจากการศึกษาพบว่า โรงงานลำดับที่ 34 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับไม้ อย่างไรก็ดี อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ทุกขนาด ให้เป็นโรงงานประเภทที่ 3 ซึ่งต้องขออนุญาตตั้งโรงงาน

ข้อกำหนดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม จะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อมีการพิจารณาออกใบอนุญาตตั้งโรงงานและต่อใบอนุญาตทุก ๆ ห้าปี และตรวจพิสูจน์ตามแผนประจำปีของกรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือเมื่อมีข้อร้องเรียน โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อให้โรงงานจำพวกใดจำพวกหนึ่งหรือทุกจำพวกตามมาตรา 7 ต้องปฏิบัติตามในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้งของโรงงาน สภาพแวดล้อมของโรงงาน ลักษณะอาคารของโรงงานหรือลักษณะภายในของโรงงาน
- (2) กำหนดลักษณะ ประเภทหรือชนิดของเครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์หรือสิ่งที่ต้องนำมาใช้ในการประกอบกิจการโรงงาน
- (3) กำหนดให้มีคนงานซึ่งมีความรู้เฉพาะตามประเภท ชนิดหรือขนาดของโรงงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่หนึ่งหน้าที่ใดประจำโรงงาน

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติ กรรมวิธีการผลิตและการจัดให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใด เพื่อป้องกันหรือระงับหรือบรรเทาอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนที่อาจเกิดแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน

(5) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน

(6) กำหนดการจัดให้มีเอกสารที่จำเป็นประจำโรงงานเพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย

(7) กำหนดข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานที่ผู้ประกอบการโรงงานต้องแจ้งให้ทราบเป็นครั้งคราวหรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

(8) กำหนดการอื่นใดเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน เพื่อป้องกันหรือระงับหรือบรรเทาอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ยกเว้นโรงงานประเภท ชนิด หรือขนาดใดจากการต้องปฏิบัติตามเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ และกฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิคหรือเป็นเรื่องที่ต้องเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ได้

กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

LD ที่มีการแก้ไข

ผู้ประกอบการที่ 5 หลักการที่ 3: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคม

เพิ่มเติมตัวชี้วัด รวมถึงตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ในหลักเกณฑ์ที่ 3.2: การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ซึ่งประกอบด้วย

O5-3.2.1: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน มีระบบการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

O5-3.2.2: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน มีมาตรการป้องกันการก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญเกี่ยวกับ เสียง กลิ่น และความสั่นสะเทือน

O5-3.2.3: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน มีระบบควบคุมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัตถุที่ไม่ใช้แล้ว

นอกจากนี้ ยังได้มีการปรับปรุงตัวชี้วัดเกี่ยวกับการควบคุมการใช้วัตถุอันตราย และการบรรเทาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีอยู่ใน LD ฉบับเดิม

3.1.8 ข้อกำหนดเกี่ยวกับเลื่อยโซยนต์

ผลการทดสอบภาคสนาม

การกำหนดเรื่องเลื่อยโซยนต์ไว้เป็นเรื่องที่ดี แต่ไม่ใช่ประเด็นหลักในการตัดสินใจความถูกกฎหมายของไม้ และหากไม้ถูกตัดโค่นโดยเลื่อยโซยนต์ที่ไม่มีใบอนุญาต จะหมายความว่าไม้นั้นถูกจัดว่าเป็นไม้ที่ผิดกฎหมาย หรือไม้ จำเป็นต้อง

พิจารณาต่อไปว่า ข้อกำหนดนี้ยังคงต้องเป็นข้อกำหนดทางกฎหมายสำหรับประเทศไทยหรือไม่ แต่ข้อกำหนดเหล่านี้ไม่เป็นจำเป็นต้องรวมอยู่ใน LD

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

ตัดออกจาก LD โดยให้เหตุผลดังนี้

1) การใช้เลื่อยโซยนต์ที่ผิดกฎหมาย ไม่มีผลต่อความถูกกฎหมายของไม้

มาตรา 17 – 22 ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ ไม่มีบทบัญญัติใดกำหนดให้ทำการริบไม้เนื่องจากสาเหตุที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. 2535 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า

ซึ่งมีความแตกต่างจากบทบัญญัติในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งระบุสิ่งที่ต้องถูกริบไว้อย่างชัดเจน กล่าวคือ

มาตรา 74 บรรดาไม้และของป่าอันได้มาหรือมีไว้เนื่องจากการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้และสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ และสิ่งอื่นใด บรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามที่มีไว้ เนื่องจากการกระทำความผิดตามมาตรา 53 ตรี ให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา 74 ทวิ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามมาตรา 11 มาตรา 48 มาตรา 54 หรือมาตรา 69 ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

2) เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ เป็นการเพิ่มมาตรการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าตามนโยบายของรัฐบาลในสมัยนั้น

เนื่องจาก ในเวลาที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้โดยเฉพาะการป้องกันและปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าไม่อาจประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย สาเหตุหนึ่งเนื่องจากการใช้เลื่อยโซยนต์ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้และแปรรูปไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงกันอย่างแพร่หลาย แม้ว่าจะได้มีมาตรการควบคุมการนำเข้าไม้ในราชอาณาจักรโดยกฎหมายอื่นอยู่แล้วก็ตาม แต่ยังมีการลักลอบนำเลื่อยโซยนต์เข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการตัดไม้ทำลายป่าจำนวนมาก จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเลื่อยโซยนต์เพื่อควบคุมการมีไว้ในครอบครอง และการนำเข้าไม้ในราชอาณาจักร ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าตามนโยบายของรัฐบาล และในขณะเดียวกันไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์โดยสุจริต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

แต่เนื่องจากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป รัฐบาลมีนโยบายปิดป่า ประกอบกับปัจจุบันมีการส่งเสริมให้เอกชนปลูกไม้เศรษฐกิจ

ดังนั้น บทบัญญัติเกี่ยวกับการขออนุญาตให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ นอกจากจะไม่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาความถูกกฎหมายตามเหตุผลที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ยังเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องระบุไว้ใน LD

3.1.9 ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – CITES

ผลการทดสอบภาคสนาม

LD เดิม ยังไม่ได้แสดงให้เห็นถึงข้อกำหนดในการตรวจสอบไม้ CITES

แนวทางการแก้ไขและกฎหมายอ้างอิง

เพิ่มเติมข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์ไม้ CITES เป็นตัวชี้วัด ตัวตรวจพิสูจน์ และกระบวนการตรวจพิสูจน์

พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“พืชอนุรักษ์” หมายความว่า พืชชนิดที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 29 ตรี ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์และซากของพืชอนุรักษ์ เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การขออนุญาต การออกหนังสืออนุญาต และการปฏิบัติในการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

หนังสืออนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์ ให้ใช้ได้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ออกหนังสืออนุญาต

ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์และซากของพืชอนุรักษ์ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 พ.ศ. 2547

ตัวชี้วัดที่มีการแก้ไขใน LD

(1) ผู้ประกอบการที่ 4 ตัวชี้วัด O4-1.1.2: กรณีนำเข้าชนิดพันธุ์ไม้ที่อยู่ภายใต้อนุสัญญา CITES ต้องได้รับอนุญาตจากกรมวิชาการเกษตร

(2) ผู้ประกอบการที่ 6 ตัวชี้วัด O6-1.2.3: กรณีส่งออกชนิดพันธุ์ไม้ที่อยู่ภายใต้อนุสัญญา CITES ต้องได้รับอนุญาตจากกรมวิชาการเกษตร

3.2 การปรับปรุงแก้ไขตามประเด็นที่พบในระหว่างทำการศึกษา

3.2.1 ทบทวนแหล่งที่มาให้ครอบคลุมทุกแหล่ง

หลักการและเหตุผล

นอกเหนือจากการเพิ่มเติม มาตรา 13/1 และบันทึกข้อตกลงส่งมอบพื้นที่ระหว่างกรมป่าไม้ กับ อ.อ.ป. ซึ่งแก้ไขตามข้อเสนอแนะการทดสอบภาคสนามแล้ว ที่ปรึกษาและคณะทำงานกลุ่มย่อย ได้ทบทวนแหล่งที่มาของไม้ซึ่งอาจมีการทำไม้เข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานเพื่อการค้า ซึ่งพบว่า ใน LD ยังขาดเอกสาร 2 ฉบับ ที่จำเป็นต้องระบุเพิ่มเติม คือ

- หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของนิคมสหกรณ์ (กสน.3) หรือหนังสือแสดงการทำประโยชน์ (กสน.5) ออกตามพระราชบัญญัติการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511 มาตรา 23, 24
- ใบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) ออกตามประมวลกฎหมายที่ดิน

LD ที่มีการแก้ไข

(1) ผู้ประกอบการที่ 2 ตัวชี้วัด O2-1.1.1

เพิ่มเติมตัวตรวจพิสูจน์ คือ “(2) หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของนิคมสหกรณ์ (กสน.3) หรือหนังสือแสดงการทำประโยชน์ (กสน.5)”

(2) ผู้ประกอบการที่ 3 ตัวชี้วัด O3-1.1.1

เพิ่มเติมตัวตรวจพิสูจน์ คือ “(3) ใบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1)”

3.2.2 สะท้อนให้เห็นข้อกำหนดเฉพาะสำหรับไม้ยางพารา

หลักการและเหตุผล

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่ได้รับการส่งเสริมการปลูกโดยกองทุนการยางแห่งประเทศไทย และเนื่องจากไม้ยางพาราเป็นไม้โตเร็ว จึงที่นิยมนำมาแปรรูปและผลิตเป็นเฟอร์นิเจอร์ ในการปลูกยางพารา เกษตรกรที่สมัครเป็นสมาชิก และขอรับทุนส่งเสริมจาก กยท. จะได้รับการส่งเสริมและการกำกับดูแลในด้านการดูแลรักษาและการตัดโค่นต้นยางพารา

ในขั้นตอนการแปรรูปและการนำไม้แปรรูปหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้มาจากไม้ยางพาราเคลื่อนที่ เป็นไปตามข้อกำหนด ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2525) ว่าด้วยการควบคุมการตั้งโรงงานแปรรูปโดยใช้เครื่องจักรเพื่อทำการแปรรูปไม้ยางพารา ซึ่งออกภายใต้บังคับมาตรา 48 และ 50 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 กำหนดเกี่ยวกับการขออนุญาตแปรรูปไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด ไว้เป็นการเฉพาะ

นอกจากนี้ กรณีการขออนุญาตส่งออกไม้ท่อนและไม้แปรรูป ที่ได้มาจากไม้ยางพารา ผู้ส่งออกจะต้องได้รับอนุญาตจากกรมการค้าต่างประเทศ โดยไม่ต้องผ่านการรับรองจากกรมป่าไม้ ดังเช่นไม้ท่อนและไม้แปรรูปชนิดอื่น

ดังนั้น ใน LD จึงจำเป็นต้องสะท้อนให้เห็นถึงข้อกำหนดที่เฉพาะเจาะจงสำหรับไม้ยางพารา

LD ที่มีการแก้ไข

(1) ผู้ประกอบการที่ 5

เพิ่มตัวชี้วัด O5-2.2.2: “สำหรับโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด ผู้รับอนุญาตมีไม้ไว้ในครอบครองและทำการแปรรูปได้เฉพาะแต่ไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิดตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย” รวมทั้งกฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ แต่สำหรับตัวตรวจพิสูจน์ จำเป็นต้องระบุ “เอกสารการสำแดงตนเอง” เมื่อเอกสารดังกล่าวมีผลใช้บังคับแล้ว

(2) ผู้ประกอบการที่ 5 และ 6

ในตัวอย่าง 05-2.2.3 และ 06-2.1.2: ผู้ขนส่งไม้แปรรูป และ/หรือสิ่งประดิษฐ์ออกจากโรงงาน จะต้องมีโอกาสการนำเคลื่อนที่ ซึ่งระบุอ้างอิงแหล่งที่มาของไม้ บัญชีรายการไม้แปรรูปและ/หรือสิ่งประดิษฐ์ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่ ได้เพิ่มเติมคำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์สำหรับการออกหนังสือกำกับไม้ยางพาราแปรรูปไว้เป็นการเฉพาะ

(3) ผู้ประกอบการที่ 6

ในตัวอย่าง 06-1.2.2: “ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้และไม้แปรรูปตามชนิดพันธุ์และหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตการส่งออกจากการการค้าต่างประเทศ” และตัวอย่าง 06-2.2.1: “ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้และไม้แปรรูป ตามชนิดพันธุ์และหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (ยกเว้น ไม้ยางพารา) จะต้องได้รับการรับรองแหล่งที่มาของไม้” ได้กำหนดยกเว้น กรณีไม้ยางพารา ไว้แล้ว

3.2.3 เพิ่มข้อกำหนดเกี่ยวกับการสำแดงข้อมูลการนำเข้าและส่งออกสินค้า

หลักการและเหตุผล

การตรวจสอบสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและส่งออกนอกราชอาณาจักร ขั้นตอนที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การปฏิบัติพิธีการศุลกากร ในขั้นตอนนี้ ผู้นำเข้าและผู้ส่งออก จะต้องสำแดงข้อมูลสินค้า เช่น ชนิด จำนวน ปริมาณ แหล่งที่มา เป็นต้น โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560

มาตรา 51 ก่อนที่จะนำของใดไปจากอารักขาของศุลกากรหรือก่อนที่จะส่งของใดออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งออกต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร กับต้องยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้อง และเสียอากรจนครบถ้วนหรือวางประกันไว้

การยื่นใบขนสินค้า การเสียอากร และการวางประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอและอธิบดีเห็นว่ามีความจำเป็นต้องนำของใดออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือต้องส่งของใดออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร่งด่วน อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้นำของนั้นไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักรโดยยังไม่ต้องยื่นใบขนสินค้าให้สมบูรณ์หรือยังไม่ต้องเสียอากรจนครบถ้วน ทั้งนี้ อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ร้องขอต้องปฏิบัติตามก็ได้ และในกรณีที่ต้องเสียอากร ให้ผู้ร้องขอวางประกันค่าอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการกำหนดด่านศุลกากรนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548

นอกจากนี้ สำหรับในขั้นตอนการปฏิบัติพิธีการศุลกากร ยังได้รับไปถึงกระบวนการเปิดตรวจร่วมกับกรมป่าไม้ในกระบวนการตรวจพิสูจน์ด้วย

LD ที่มีการแก้ไข

(1) ผู้ประกอบการที่ 4 เพิ่มเติมตัวชี้วัด รวมถึงตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ดังนี้

O4-1.1.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ต้องสำแดงข้อมูลสินค้าที่นำเข้าต่อกรมศุลกากร

O4-2.1.2: ผู้นำเข้าต้องผ่านพิธีการศุลกากรนำเข้า เพื่อแสดงให้เห็นถึงการได้มาซึ่งไม้โดยชอบด้วยกฎหมาย

(2) ผู้ประกอบการที่ 6 เพิ่มเติมตัวชี้วัด รวมถึงตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ดังนี้

O6-1.2.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ต้องสำแดงข้อมูลสินค้าที่ส่งออกต่อกรมศุลกากร

นอกจากนี้ ยังได้มีการปรับปรุงตัวชี้วัดอื่นที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการในแต่ละกิจกรรมมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน

3.2.4 ปรับปรุงข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำไม้ในที่ดินเอกชน ตามร่างมาตรา 7 พรบ. ป่าไม้

หลักการและเหตุผล

ด้วยปัจจุบัน อยู่ระหว่างการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 โดยยกเลิกการกำหนดไม้หวงห้ามในที่ดินกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครอง หรือที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ทำประโยชน์ ทั้งนี้ ตามร่าง พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ... ที่ประชุม Ad-hoc Working Group เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2561 มีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงตาราง LD ในผู้ประกอบการที่ 3 ให้สอดคล้องกับร่างมาตรา 7 ที่กำลังอยู่ระหว่างการแก้ไข โดยไม่ต้องรอให้มีการประกาศใช้ และให้นำระบบการสำแดงตนเองที่กำลังอยู่ระหว่างการออกแบบระบบไว้ใน LD ด้วย

ดังนั้น ตาราง LD ฉบับแก้ไขตามรายงานฉบับนี้ ในผู้ประกอบการที่ 3 จึงไม่มีตัวชี้วัดเกี่ยวกับการทำไม้หวงห้าม แต่ได้ออกแบบ LD ไว้เพื่อรองรับเอกสารการสำแดงตนเอง ซึ่งอยู่ระหว่างการออกแบบระบบ

LD ที่มีการแก้ไข

(1) ผู้ประกอบการที่ 3 ตัวชี้วัดที่ O3-3.2.1: ผู้ประกอบการจะต้องมีหลักฐานการได้มาซึ่งไม้ ซึ่งระบุถึงแหล่งที่มาของไม้

ออกแบบไว้สำหรับการสำแดงตนเอง อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องทบทวนและเพิ่มเติมข้อมูลให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์เมื่อมีการออกกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

อย่างไรก็ดี การสำแดงตนเอง เป็นระบบทางเลือกที่ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการเพื่อรับรองแหล่งที่มาของไม้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องระบุทางเลือกอื่นไว้ด้วย คือ หนังสือรับรองไม้ที่ออกตามร่างมาตรา 18/1 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.

(2) ผู้ประกอบการที่ 3 ตัวชี้วัดที่ O3-3.2.3: ผู้ขนส่งไม้หวงห้ามหรือไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ มีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างอิงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่

ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่ และ ตัวชี้วัดที่ O3-3.2.4: ผู้รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่

เพิ่มเติมตัวตรวจพิสูจน์ คือ “เอกสารการสำแดงตนเอง” หรือ “หนังสือรับรองไม้”

(3) ผู้ประกอบการที่ 5 ตัวชี้วัดที่ O5-2.2.1: ผู้รับอนุญาต มีไม้ไว้ในครอบครองและทำการแปรรูปไม้ได้ทุกชนิด ที่มีหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย และผู้ประกอบการที่ 6 ตัวชี้วัดที่ O6-2.1.1: ผู้รับอนุญาต ต้องครอบครองเฉพาะไม้ที่มีหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น

โดยต้องหาร่วมกันว่า ร่างมาตรา 51(6) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ให้คำว่า “หลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย” หมายความว่ารวมถึง เอกสารการสำแดงตนเอง ด้วยหรือไม่

3.3 การปรับปรุงแก้ไขตามกฎหมายใหม่ที่ประกาศใช้บังคับแล้ว

3.3.1 กฎกระทรวง การขอขึ้นทะเบียนและการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า พ.ศ. 2561

สาระสำคัญและผลกระทบต่อ LD

กฎกระทรวงนี้ ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอขึ้นทะเบียนสวนป่า ซึ่งมาตรา 5 วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 กำหนดไว้ว่า

“ผู้มีกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือผู้มีสิทธิใช้ประโยชน์ในที่ดินตามมาตรา 4 ประสงค์จะใช้ที่ดินนั้นทำสวนป่าเพื่อการค้า ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนต่อนายทะเบียน

การยื่นคำขอขึ้นทะเบียน และการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องทบทวนข้อกำหนดใน LD ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการขึ้นทะเบียนสวนป่า และปรับปรุงให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงฉบับนี้

LD ที่มีการแก้ไข

ผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3

โดยเพิ่มเติมตัวชี้วัด O1 O2 และ O3-2.1.2: “ผู้ทำสวนป่ามีสิทธิตัดหรือโค่นไม้ ตามชนิดและไม่เกินจำนวนที่ขึ้นทะเบียนไว้เท่านั้น” รวมทั้งตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์

3.3.2 กฎกระทรวง การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ใช้สถานที่ เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า พ.ศ. 2561

สาระสำคัญและผลกระทบต่อ LD

กฎกระทรวงนี้ ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ซึ่งมาตรา 10/1 แห่งพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 กำหนดไว้ว่า

“ผู้ทำสวนป่าผู้ใดประสงค์จะใช้สถานที่ใดเพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยต้องกำหนดขั้นตอนและวิธีการตรวจสอบเพื่อป้องกันไม่ให้มีการนำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าเข้าไปแปรรูปในสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตด้วย

การใช้สถานที่ใดเพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือเป็นการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้”

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องทบทวน ข้อกำหนดใน LD ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการขออนุญาตใช้สถานที่ เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า และปรับปรุงให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงฉบับนี้

LD ที่มีการแก้ไข

ปรับปรุงและเพิ่มเติมตัวชี้วัด รวมทั้งตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ในผู้ประกอบการที่ 5 ดังนี้

(1) O5-1.1.2: ผู้ทำสวนป่า มีสิทธิขอรับอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า และต้องทำบัญชีไม้ให้ครบถ้วนตามความเป็นจริงอยู่เสมอ

(2) O5-2.1.1: ผู้รับอนุญาต จะต้องทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าใด ๆ ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้เท่านั้น

3.3.3 กฎกระทรวง การขอและการออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน พ.ศ. 2561

สาระสำคัญและผลกระทบต่อ LD

กฎกระทรวงนี้ ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ซึ่งมาตรา 8/1 แห่ง

พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 กำหนดไว้ว่า

“ในกรณีที่มีการส่งออกไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าจะต้องมีใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนจากกรมป่าไม้ตามความต้องการของประเทศปลายทาง หรือผู้ทำสวนป่าผู้ใดประสงค์จะขอให้กรมป่าไม้ออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน และชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ หรือดำเนินการอื่นใดตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การยื่นคำขอ การออกใบสำคัญ และการเพิกถอนใบสำคัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยต้องกำหนดให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศที่เป็นการรับรองโดยทั่วไป

ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้สถาบันหรือองค์กรอื่นออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนแทนได้”

การขอใบรับรองดังกล่าวเป็นภาคสมัครใจ ไม่มีสภาพบังคับแก่ผู้ทำสวนป่าที่ไม่ประสงค์จะขอออกใบรับรองแต่อย่างใด ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องระบุไว้ใน LD แต่ควรนำไปพิจารณาประกอบการออกแบบและพัฒนา TLAS ต่อไป

LD ที่มีการแก้ไข

ไม่มีการปรับปรุงใน LD แต่ควรนำไปประกอบการพิจารณาออกแบบและพัฒนา TLAS

3.3.4 กฎกระทรวง การขออนุญาตและการอนุญาตทำไม้หวงห้าม พ.ศ. 2560

สาระสำคัญและผลกระทบต่อ LD

กฎกระทรวงนี้ ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตทำไม้หวงห้าม ซึ่ง “ไม้หวงห้าม” หมายความว่า ไม้หวงห้ามประเภท ก. ไม้หวงห้ามธรรมดา ได้แก่ ไม้ซึ่งการทำไม้จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้ และไม้หวงห้ามประเภท ข. ไม้หวงห้ามพิเศษ ได้แก่ ไม้หายากหรือไม้ที่ควรสงวนซึ่งไม่อนุญาตให้ทำไม้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตในกรณีพิเศษ โดยที่กฎกระทรวงฉบับนี้ ให้อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตทำไม้หวงห้าม ไม่ว่าจะเป็นการทำไม้ในเขตกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดอื่น

LD ที่มีการแก้ไข

แก้ไขผู้ที่มีอำนาจออกใบอนุญาตทำไม้หวงห้าม เป็น “อธิบดีกรมป่าไม้” ในผู้ประกอบการที่ 1 ตัวชี้วัด O1-2.2.1 และผู้ประกอบการที่ 2 ตัวชี้วัด O2-2.2.1 ตลอดจนส่วนใด ๆ ใน LD ที่อ้างถึงใบอนุญาตทำไม้หวงห้าม

3.3.5 พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560

สาระสำคัญและผลกระทบต่อ LD

พระราชกำหนดนี้ ได้ยกเลิก พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 และพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. 2559 โดยมีเหตุผลเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีการใช้ระบบอนุญาตเพียงเท่าที่

จำเป็นและกำหนดกระบวนการในการควบคุมและตรวจสอบการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน การทำงานของคนต่างด้าว การรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน ให้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวได้ทั้งระบบ รวมทั้งปรับปรุงอัตราโทษให้มีความเหมาะสม

การประกาศใช้พระราชกำหนดดังกล่าวนี้ ทำให้ต้องมีการปรับปรุงข้อกำหนดด้านแรงงานต่างด้าวในตาราง LD โดยปรับปรุงตัวชี้วัดและกฎหมายอ้างอิง ซึ่งมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง คือ มาตรา 9 ห้ามผู้ใดรับคนต่างด้าวทำงานโดยที่คนต่างด้าวไม่มีใบอนุญาตทำงานหรือให้คนต่างด้าวทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้

ตัวชี้วัดที่ต้องปรับปรุงใน LD

ปรับปรุงกฎหมายอ้างอิงใน ผู้ประกอบการที่ 5 ตัวชี้วัด O5-4.2.3

3.3.6 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560

สาระสำคัญและผลกระทบต่อ LD

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานและมีบทบัญญัติบางเรื่องล้าสมัยหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งยังมีการตรากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บังคับกฎหมายประกอบกับการค้าและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ทำให้มีความจำเป็นต้องปรับปรุงการดำเนินพิธีการศุลกากรและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องทบทวนข้อกำหนดใน LD ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนทางศุลกากร รวมถึงการปรับปรุงแก้ไข LD ตามขอบเขตของงานนี้ จำเป็นต้องอ้างอิงกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งมีตัวชี้วัดที่จำเป็นต้องปรับปรุงคือ ตัวชี้วัดเกี่ยวกับการปฏิบัติพิธีการศุลกากร (มาตรา 51) และการชำระอากร (มาตรา 13)

LD ที่มีการแก้ไข

ปรับปรุงกฎหมายอ้างอิงใน

- (1) ผู้ประกอบการที่ 4 ตัวชี้วัด O4-1.1.1 O4-2.1.2 และ O4-3.2.1
- (6) ผู้ประกอบการที่ 6 ตัวชี้วัด O6-3.2.1 และ O6-3.2.1

3.4 ข้อเสนอแนะทางการแก้ไข LD

จากการพิจารณาข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนามที่ได้จัดทำแนกไว้ในกลุ่ม LD ประเด็นที่พบในระหว่างการทำการศึกษาของงานนี้ และการสำรวจกฎหมายใหม่ที่มีผลใช้บังคับแล้ว สรุปได้ว่าตาราง LD มีประเด็นหลักที่แก้ไขดังนี้

1. การปรับปรุงโครงสร้างและเนื้อหาของตาราง LD

จากการศึกษาตาราง LD ฉบับเดิม พบว่าการจัดลำดับข้อกำหนดทางกฎหมายตามลำดับของหลักการที่ตั้งไว้ไม่เป็นไปตามระบบกฎหมายไทยและห่วงโซ่อุปทานที่เป็นอยู่ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการนำ LD ไปปรับใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขโครงสร้าง LD กล่าวคือ หลักการและหลักเกณฑ์เสียใหม่ รวมถึงปรับปรุงเนื้อหาของ LD โดยการปรับปรุงตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์เพื่อแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมต่างๆ ที่มีความเชื่อมโยงกันในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกระบวนการตรวจพิสูจน์ให้มีความชัดเจนและสะท้อนถึงบทบาทของหน่วยงานรัฐที่กำกับดูแล

2. LD จะต้องครอบคลุมแหล่งที่มาของไม้ถูกกฎหมายทุกแหล่ง ที่ทำเพื่อการค้า

เนื่องจากแหล่งที่มาของไม้เพื่อการค้าบางแหล่ง ยังไม่ได้ระบุไว้ใน LD เช่น ไม้ที่ทำออกจากป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ ไม้เรือนเก่า และไม้จากเอกสารเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินบางประเภท ดังนั้น จึงต้องระบุเพิ่มเติมให้ครบถ้วน

3. ข้อกำหนดด้านแรงงาน รวมถึงความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

เนื่องจาก อ.อ.ป. มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ ดังนั้น จึงได้ระบุข้อกำหนดสำหรับแรงงานในรัฐวิสาหกิจไว้สำหรับ อ.อ.ป. เป็นการเฉพาะ ในส่วนของผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3 ที่ไม่ใช่ อ.อ.ป. กฎหมายไม่ได้กำหนดจำแนกข้อกำหนดตามขนาดของผู้ประกอบการ และกฎหมายว่าด้วยแรงงานอาจจะยังไม่สามารถปรับใช้ได้จริงสำหรับแรงงานในภาคเกษตร ดังนั้น จึงควรตัดข้อกำหนดด้านแรงงานออกก่อน เพื่อศึกษาหาแนวทางในการปรับใช้แนวปฏิบัติที่ดินด้านแรงงานต่อไป สำหรับข้อกำหนดด้านแรงงานในผู้ประกอบการที่ 5 ได้ดำเนินการเพิ่มเติมไว้ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

4. ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม

เพิ่มเติมตัวชี้วัดใหม่ เกี่ยวกับการสำรวจสภาพป่า ก่อนการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในที่ป่า รวมถึงข้อกำหนดด้านสังคมในการตรวจสอบว่าการใช้ประโยชน์ดังกล่าวจะไม่มีปัญหาเกี่ยวกับชุมชน สำหรับข้อกำหนดเกี่ยวกับการปลูกต้นไม้และการดูแลรักษาต้นไม้ ไม่มีกฎหมายกำหนดข้อบังคับไว้ ดังนั้นจึงควรศึกษาและออกแบบแนวปฏิบัติที่ดีด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อนำมาใช้กับเกษตรกร นอกจากนี้ ในผู้ประกอบการที่ 5 ได้มีการปรับปรุงเพิ่มเติมตามข้อกำหนดในกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

5. สะท้อนให้เห็นถึงข้อกำหนดเฉพาะของไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด

เนื่องจากไม้ยางพาราและไม้ที่กำหนดไว้จำนวน 13 ชนิด มีข้อกำหนดเฉพาะในการกำกับดูแลการแปรรูปและการนำเคลื่อนที่ไม้แปรรูป รวมถึงการส่งออก ดังนั้น จึงได้ระบุจำแนกไว้ใน LD ฉบับนี้

6. เพิ่มเติมตัวชี้วัดใหม่ เกี่ยวกับพิธีการศุลกากรในการนำเข้าและส่งออก

ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์เกี่ยวกับพิธีการศุลกากร เป็นขั้นตอนสำคัญในการกำกับดูแลไม้นำเข้าและที่จะทำการส่งออก ซึ่งกฎระเบียบของไทยกำหนดขั้นตอนการตรวจร่วมระหว่างกรมป่าไม้และกรมศุลกากร สำหรับการนำเข้าไม้ท่อนและไม้แปรรูปไว้ค่อนข้างรัดกุมและชัดเจน ดังนั้น จึงได้เพิ่มเติมขั้นตอนนี้ไว้ใน LD

7. ตัดข้อกำหนดเกี่ยวกับเลื่อยโซยนต์ออกจาก LD

เนื่องจากไม่มีผลต่อความถูกกฎหมายของไม้ และเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมไม้เศรษฐกิจตามนโยบายปัจจุบัน

8. ปรับปรุง LD ตามกฎหมายและกฎระเบียบใหม่

ภายหลังจากการร่าง LD ฉบับก่อนหน้านี้นี้ ปรากฏว่ามีกฎหมายและกฎระเบียบจำนวนมากหลายฉบับที่มีการประกาศใช้บังคับและส่งผลให้ต้องมีการแก้ไข LD ให้สอดคล้องกับกฎหมายและกฎระเบียบดังกล่าว

ทั้งนี้ โดยมีรายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก 5 สรุปการแก้ไข LD

3.5 สรุปร่าง LD ฉบับแก้ไข

3.5.1 ภาพรวมของร่าง LD ฉบับแก้ไข

ตามที่ได้มีการแก้ไขปรับปรุง LD ตามแนวทางการแก้ไขที่ระบุไว้ในหัวข้อที่ 3.1 ถึง 3.3 จึงได้มีการปรับปรุงตาราง LD ใหม่ ซึ่งสามารถสรุปภาพรวมโครงสร้าง LD ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 โครงสร้างทั้งหมดของตาราง LD

หลักการ	หลักเกณฑ์	O1	O2	O3	O4	O5	O6
(1) ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	สิทธิของผู้ประกอบการในการเข้าถึงที่ดิน	✓	✓	✓	-	-	-
	สิทธิของผู้ประกอบการในการนำเข้า/ส่งออก	-	-	-	✓	-	✓
	สิทธิของผู้ทำสวนป่าในการแปรรูปไม้ตาม พรบ. สวนป่า	-	-	-	-	✓	-
	สิทธิของผู้ประกอบการในการแปรรูปไม้ตาม พรบ. ป่าไม้	-	-	-	-	✓	-
	สิทธิของผู้ประกอบการในการประกอบกิจการค้าไม้	-	-	-	-	-	✓
(2) การจัดการป่าและการตัดโค่นไม้	การตัดโค่นไม้ ภายใต้ พรบ. สวนป่า	✓	✓	✓	-	-	-
	การทำไม้ ที่ไม่อยู่ภายใต้ พรบ.สวนป่า	✓	✓	✓	-	-	-
(3) การจัดหาไม้และการขนส่งไม้	ข้อกำหนดตามพรบ. สวนป่า	✓	✓	✓		✓	✓
	ข้อกำหนด ที่ไม่อยู่ภายใต้ พรบ.สวนป่า	✓	✓	✓	✓	✓	✓
	การตรวจสอบสภาพป่าและการใช้ประโยชน์ที่ดิน	✓	✓	-	-	-	-

หลักการ	หลักเกณฑ์	O1	O2	O3	O4	O5	O6
(4) การจัดการ สิ่งแวดล้อมและ สังคม	ความรับผิดชอบต่อสังคม	√	-	-	-	-	-
	การควบคุมการใช้วัตถุอันตราย	-	-	-	-	√	-
	การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและ สังคม	-	-	-	-	√	-
	การบรรเทาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและ สังคม	-	-	-	-	√	-
(5) ด้านสวัสดิการ และ ค ู ม คร อ ง แรงงาน	สำหรับแรงงานในรัฐวิสาหกิจ (อ.อ.ป.)	√	√	-	-	√	-
	การคุ้มครองแรงงานในภาคเอกชน	-	-	-	-	√	-
	ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงาน ใน ภาคเอกชน	-	-	-	-	√	-
(6) ด้าน ภา ชี ค่าธรรมเนียม และ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช้การ ทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)	√	√	√	√	√	√
	การชำระภาษีอากร ที่ไม่ใช่ด้านการป่าไม้	-	-	-	√	-	√

ทั้งนี้ โดยมีสรุปตัวชี้วัดทั้งหมดของตาราง LD ฉบับแก้ไข ตามภาคผนวกที่ 6 รายการตัวชี้วัดทั้งหมดที่มีการแก้ไข และรายละเอียดตาราง LD ฉบับแก้ไข ปรากฏตามภาคผนวก 7 ร่างภาคผนวกนิยามความถูกต้องตามกฎหมายของไม้

3.5.2 การจัดทำภาคผนวก LD

เนื่งด้วยตาราง LD ฉบับเดิม ไม่มีคำอธิบายองค์ประกอบ ขอบเขตการใช้ รวมถึงคำนิยามศัพท์ที่ชัดเจน ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในการนำไปปฏิบัติ ดังนั้น เอกสารภาคผนวก LD จึงควรประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 คำอธิบายวิธีการใช้งาน LD (Introduction)

- ขอบเขตการบังคับใช้ LD
- ส่วนประกอบของ LD
 - (1) ผู้ประกอบการ

- (2) หลักการและหลักเกณฑ์
- (3) ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์
- (4) กระบวนการตรวจพิสูจน์

ส่วนที่ 2 นิยามศัพท์ (Definition)

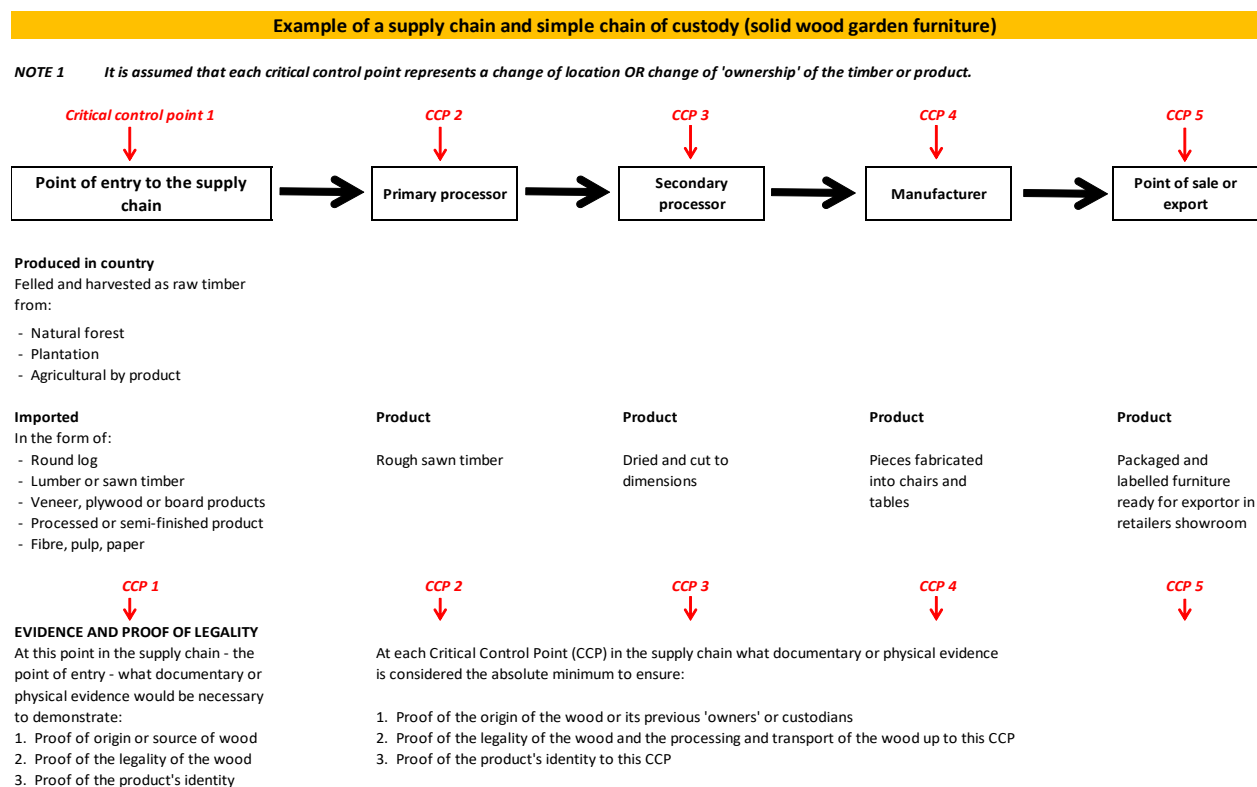
ส่วนที่ 3 ตารางนิยามความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ (Legality Definition Matrix)

ทั้งนี้ โดยมีร่างภาคผนวก LD ปราบปรามตามภาคผนวกที่ 7 ร่างภาคผนวกนิยามความถูกต้องตามกฎหมายของไม้

4. ความเชื่อมโยงระหว่าง LD กับการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน

4.1 ความสัมพันธ์ในเชิงโครงสร้างระหว่าง LD กับ SCC

TLAS จะสามารถประกันความถูกต้องของไม้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น องค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญ คือ การควบคุมห่วงโซ่อุปทาน โดยการควบคุมห่วงโซ่อุปทานการทำไม้จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องทราบว่าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้มีแหล่งที่มาจากแหล่งไหนบ้าง และไม้และผลิตภัณฑ์ไม้จากแหล่งที่มาใดบ้างที่จะสามารถเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานการค้าไม้ได้บ้าง นอกจากนี้ สิ่งสำคัญที่จะต้องทราบเพื่อประโยชน์ในการควบคุมห่วงโซ่อุปทานคือ คือ จุดควบคุมที่สำคัญ (Critical Control Point: CCP) ซึ่งหมายถึงจุดเชื่อมโยงของไม้ที่มีการเคลื่อนย้าย การถ่ายโอน การเปลี่ยนแปลงทำเลที่ตั้ง หรือการถือครองกรรมสิทธิ์ของไม้ ในแต่ละประเทศอาจมีลักษณะของห่วงโซ่อุปทานที่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม CCP พื้นฐาน ได้แก่ จุดที่ไม้เข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานหรือแหล่งที่มาของไม้ (ที่ดินที่ไม้ขึ้นและจุดนำเข้า) โรงงานแปรรูปรายแรก โรงงานแปรรูปหรือผลิตสินค้ารายถัดไปและจุดส่งออก โดยมีตัวอย่างของจุดควบคุมที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทาน ดังภาพที่ 1



ที่มา: เอกสารการนำเสนอโครงการ “การสำรวจทางเลือกสำหรับการควบคุมไม้บนที่ดินเอกชน” ต่อที่ประชุม AHWG เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2561 โดยเจมส์ แชนดอม

ภาพที่ 1 รูปแบบอย่างง่ายของห่วงโซ่อุปทาน

ในการเชื่อมโยง LD กับ SCC จึงต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของตาราง LD ซึ่งจำแนกตามผู้ประกอบการจำนวน 6 ราย และประกอบด้วยหลักการ จำนวน 6 หลักการ จากการศึกษาเปรียบเทียบเชิงโครงสร้างพบว่า LD กับ SCC มีเชื่อมโยงกันดังตารางที่ 1

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่าง LD กับ SCC

ผู้ประกอบการ		ผู้ประกอบการที่ 1 ผู้ประกอบการบนที่ดินรัฐ (ป่าสงวน	ผู้ประกอบการที่ 2 ผู้ประกอบการบนที่ดินรัฐ (นอกเหนือจาก ป่าสงวนแห่งชาติ และ	ผู้ประกอบการที่ 3 ผู้ประกอบการบนที่ดินเอกชน	ผู้ประกอบการที่ 4 ผู้ประกอบการนำเข้าไม้	ผู้ประกอบการที่ 5 ผู้ประกอบการแปรรูปไม้	ผู้ประกอบการที่ 6 ผู้ประกอบการค้าและการส่งออก	
จุดควบคุมที่สำคัญ		ที่ดิน	ที่ดิน	ที่ดิน	จุดนำเข้า	โรงงาน	โรงค้า	จุด ส่งออก
เชื่อมโยงกับ การควบคุมห่วงโซ่อุปทาน	(1) ความถูกต้องตาม กฎหมายของ ผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	CCP1				CCP2 – CCP(n-1)		CCPn
	(2) การจัดการป่าและ การตัดโค่นไม้							
	(3) การจัดหาไม้และ การขนส่งไม้							
ไม่เกี่ยวข้อง กับการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน	(4) การจัดการ สิ่งแวดล้อมและสังคม	-	-	-	-	-	-	-
	(5) ด้านสวัสดิการและ คุ้มครองแรงงาน	-	-	-	-	-	-	-
	(6) ด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า การควบคุมห่วงโซ่อุปทานเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กับการตรวจพิสูจน์ความถูกต้องตามหลักการที่ 1 ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน) หลักการที่ 2 การจัดการป่าและการตัดโค่นไม้ และหลักการที่ 3 การจัดหาไม้และการขนส่งไม้ โดยที่

CCP1 คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้น ณ ที่ดินที่เป็นแหล่งกำเนิดไม้ภายในประเทศ ในผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3 และกิจกรรมที่เกิดขึ้น ณ จุดที่มีการนำเข้าไม้ ในผู้ประกอบการที่ 4

CCP2 – CCP(n-1) คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้น ณ โรงงานแปรรูป ในผู้ประกอบการที่ 5 และร้านค้า ในผู้ประกอบการที่ 6 ไม่ว่าจะมีการนำเคลื่อนที่ไปที่ทอดก็ตาม โดยมีจุดควบคุมที่สำคัญที่สุดคือ โรงงานแปรรูปรายแรก

CCPn คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้น ณ จุดที่มีการส่งออก ในผู้ประกอบการที่ 6

4.2 การควบคุมห่วงโซ่อุปทานที่ปรากฏอยู่ใน LD

กระบวนการควบคุมห่วงโซ่อุปทานที่ปรากฏอยู่ใน LD จะมีเฉพาะกระบวนการที่มีกฎหมายกำกับดูแลเท่านั้น โดยที่ในการออกแบบเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน จะต้องมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับ LD ดังนี้

4.2.1 หลักฐานการตรวจสอบย้อนกลับที่ปรากฏอยู่ในตาราง LD

ในตาราง LD ได้ระบุถึงเอกสารการตรวจพิสูจน์ ที่ใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบย้อนกลับได้ กล่าวคือ เอกสารดังกล่าวออกให้เพื่อแสดงให้เห็นว่าไม้นั้นมีแหล่งที่มาจากที่ได้ และจะถูกนำเคลื่อนที่ไปยังสถานที่ใด เอกสารหลักฐานดังกล่าว ได้รับการกำกับดูแลโดยข้อกำหนดทางกฎหมายและตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยได้สรุปความเชื่อมโยงระหว่างหลักฐานการตรวจสอบย้อนกลับที่ปรากฏอยู่ในตาราง LD ในส่วนของตัวตรวจพิสูจน์ ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 4 หลักฐานการตรวจสอบย้อนกลับที่ปรากฏอยู่ในตาราง LD

ผู้ประกอบการ หลักการใน LD	กฎหมาย	O1	O2	O3	O4	O5	O6
		CCP ₁			CCP ₂ – (n-1)		CCP _n
(1) ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	พรบ. สวนป่า	หลักฐานการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน, เอกสารสิทธิในที่ดิน, สัญญา/บันทึกข้อตกลง				ใบอนุญาตฯ, บัญชีไม้, บัญชีสิ่งประดิษฐ์	
	กฎหมายอื่น				ใบขนสินค้าขาเข้า, หนังสืออนุญาต CITES	ใบอนุญาตฯ, บัญชีไม้, บัญชีสิ่งประดิษฐ์	ใบขนสินค้าขาออก หนังสืออนุญาต CITES, ใบอนุญาตส่งออก
(2) การจัดการป่าและการตัดโค่นไม้	พรบ. สวนป่า	สป. 3 สป. 13			-	-	-
	กฎหมายอื่น	ใบอนุญาตทำไม้			-	-	-

ผู้ประกอบการ หลักการใน LD	กฎหมาย	O1	O2	O3	O4	O5	O6
		CCP ₁			CCP _{2 - (n-1)}		CCP _n
(3.1) การจัดหาไม้	พรบ. สวนป่าฯ	สป.13		-	สป.13, สป.15	-	
	กฎหมายอื่น	สป.15, ใบเบิกทาง		ใบเบิกทาง, ใบ ขนสินค้าเข้า	สป.15, ใบเบิกทาง, หนังสือกำกับ,	-	
(3.2) การขนส่งไม้	พรบ. สวนป่าฯ	สป.13		-	สป.13, สป.15	-	
	กฎหมายอื่น	สป.15, ใบเบิกทาง		ใบเบิกทาง, ใบ ขนสินค้าเข้า	ใบเบิกทาง, หนังสือ กำกับ, Invoice	-	

4.2.2 กระบวนการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน ที่ปรากฏอยู่ในตาราง LD

ในตาราง LD ได้ระบุถึงกระบวนการตรวจพิสูจน์ห่วงโซ่อุปทานของไม้ และการออกเอกสารหลักฐานเพื่อยืนยันความถูกต้องของแหล่งที่มาของไม้ รวมทั้งการควบคุมห่วงโซ่อุปทานโดยใช้หลักฐานทางกายภาพ คือ การตีตราบนไม้ กระบวนการเหล่านี้ สามารถนำไปปรับใช้เพื่อระบุคำอธิบายกระบวนการควบคุมห่วงโซ่อุปทานของไม้ โดยได้สรุปความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการควบคุมห่วงโซ่อุปทานที่ปรากฏอยู่ในตาราง LD ในส่วนของกระบวนการตรวจพิสูจน์ ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 5 กระบวนการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน ที่ปรากฏอยู่ในตาราง LD

ผู้ประกอบการ หลักการใน LD	กฎหมาย	O1	O2	O3	O4	O5	O6
		CCP ₁			CCP _{2 - (n-1)}		CCP _n
(1) ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึงที่ดิน)	พรบ. สวนป่าฯ	พนักงานเจ้าหน้าที่		-	กระบวนการตรวจสอบปล่อยสินค้า (ทั้งที่เปิดตรวจและไม่เปิดตรวจ)	กระบวนการตรวจสอบบัญชีไม้และบัญชีสิ่งประดิษฐ์	กระบวนการตรวจสอบปล่อยสินค้า
	กฎหมายอื่น	ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของเอกสาร และตรวจสอบสภาพและขอบเขตพื้นที่ก่อนการขึ้นทะเบียนสวนป่า/การขออนุญาตทำไม้					
(2) การจัดการป่าและการตัดโค่นไม้	พรบ. สวนป่าฯ	กระบวนการจัดทำบัญชีไม้ที่ขอขึ้นทะเบียน		-	-	-	-

ผู้ประกอบการ หลักการใน LD	กฎหมาย	O1	O2	O3	O4	O5	O6
		CCP ₁			CCP _{2 - (n-1)}	CCP _n	
		และตัดบัญชีไม้เมื่อแจ้งตัดโค่น					
	กฎหมายอื่น	กระบวนการตีตราสำหรับ คัดเลือกไม้ และชักลาก			-	-	-
(3.1) การจัดหาไม้	พรบ. สวนป่าฯ	แสดงความเป็นเจ้าของไม้ โดยใช้ตราที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับนายทะเบียน			-	ตรวจสอบบัญชีไม้ที่นำมาขออนุญาต	-
	กฎหมายอื่น	พนักงานเจ้าหน้าที่ตีตราค่าภาคหลวง หรือ ยกเว้นค่าภาคหลวง			Due Diligence System	การบันทึกหลักฐานการได้มาไว้ในบัญชีไม้ประจำโรงงาน	การตรวจสอบแหล่งที่มาของไม้เพื่อออกหนังสือรับรองไม้
(3.2) การขนส่งไม้	พรบ. สวนป่าฯ	ใช้หนังสือ สป. 15 ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับเจ้าหน้าที่และนำส่งสำเนาตอน 2 ต่อนายทะเบียน			-	ใช้หนังสือ สป. 15 ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับเจ้าหน้าที่ และนำส่งสำเนาตอน 2 ต่อนายทะเบียน	-
	กฎหมายอื่น	พนักงานเจ้าหน้าที่ตีตราสำหรับออกใบเบิกทางและเข้าเขตด่านป่าไม้			ไม้หรือไม้แปรรูป: พนักงานเจ้าหน้าที่ตีตราสำหรับออกใบเบิกทาง และเข้าเขตด่านป่าไม้ สิ่งประดิษฐ์: แม้ว่าไม่ถูกควบคุมโดยกฎหมายป่าไม้ แต่ใบขนสินค้าพร้อมหลักฐานการชำระอากรใช้กำกับกับการนำเคลื่อนที่	(1) ออกหนังสือกำกับที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว หรือออก Invoice และบันทึกรายการไม้จำหน่ายในบัญชีไม้ (2) สำหรับไม้แปรรูปออกนอกเขตจังหวัด พนักงานเจ้าหน้าที่ตีตราสำหรับออกใบเบิกทาง และเข้าเขตด่านป่าไม้	-

4.3 การควบคุมห่วงโซ่อุปทานไม้เพื่อการค้า ที่ถูกกฎหมาย แต่ไม่ปรากฏอยู่ใน LD

ห่วงโซ่อุปทานของไม้ที่ถูกกฎหมายบางประเภทอาจจะไม่มีอยู่ใน LD เนื่องจากผู้ประกอบการสามารถดำเนินการได้อย่างเสรี โดยไม่มีกฎหมายควบคุม เช่น การทำไม้บนที่ดินเอกชนและการนำไม้เคลื่อนที่ ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากไม้เรือนเก่า การนำเคลื่อนที่สิ่งประดิษฐ์ที่มีได้ทำมาจากไม้หวงห้าม เป็นต้น

อย่างไรก็ตามไมเหล่านี้ จำเป็นต้องถูกนิยามให้เป็นไม้ที่ถูกกฎหมายตาม LD เพื่อที่จะสามารถส่งออกได้ ดังนั้นอย่างน้อยที่สุดการควบคุมห่วงโซ่อุปทานของไมเหล่านี้ จะต้องเชื่อมโยงกับ LD ณ จุดใดจุดหนึ่ง อย่างน้อยที่สุด คือ ณ จุดที่มีการส่งออก

4.3.1 การทำไม้บนที่ดินเอกชน

ปัจจุบันอยู่ระหว่างการออกแบบระบบการสำแดงตนเอง ซึ่งจะต้องมีคำอธิบายการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน และควรคำนึงว่าเอกสารสำแดงตนเองนั้น จะเชื่อมโยงกับ LD ณ จุดใดของห่วงโซ่อุปทาน เช่น กำหนดให้มีตรวจพิสูจน์เมื่อมีการทำไม้ หรือ ณ จุดที่มีการนำไม้เข้าสู่โรงงานแปรรูปรายแรก เป็นต้น

สำหรับตาราง LD ที่ปรับปรุงตามรายงานฉบับนี้ ได้ออกแบบสำหรับการตรวจพิสูจน์หลักฐานการสำแดงตนเอง ณ ที่ดินที่เป็นแหล่งกำเนิดไม้ (กล่าวคือ ในผู้ประกอบการที่ 3) ตามข้อเสนอแนะของที่ประชุม Ad-hoc Working Group แต่ยังไม่มียละเอียดเกี่ยวกับตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ซึ่งจำเป็นต้องระบุเพิ่มเติมต่อไปในอนาคต

4.3.2 ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากไม้เรือนเก่า

กรณีการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้เรือนเก่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาจำแนกเป็น 3 ประเด็นคือ

(1) กฎหมายควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้เรือนเก่าออกนอกเขตจังหวัด ดังนั้นจึงสามารถตรวจพิสูจน์แหล่งที่มาได้

การเคลื่อนย้ายไม้เรือนเก่า หรือไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ อยู่ในบังคับต้องขออนุญาตตามมาตรา 39 ตรี แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งกำหนดว่า

“ผู้ใดนำไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีสำหรับไม้อื่นที่มีใช้ไม้สัก และไม่น้อยกว่าสิบปีสำหรับไม้สัก และพ้นจากสภาพการเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้แล้ว เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสิ่งปลูกสร้างหรือเป็นที่ประกอบเครื่องใช้นั้น ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้เป็นการเฉพาะ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดจังหวัดใดที่ห้ามมิให้มีการเคลื่อนย้ายไม้ตามวรรคหนึ่ง ออกนอกเขตจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสิ่งปลูกสร้างหรือที่ประกอบของเครื่องใช้นั้น เว้นแต่ไม้เป็นไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี และต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพิสูจน์ได้ว่าไม้ผู้นั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย และได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมป่าไม้ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ระเบียบดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติตามด้วยก็ได้

ในกรณีที่เหตุจำเป็นตามวรรคสองในจังหวัดใดสิ้นสุดลง ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษายกเลิกการ กำหนดให้จังหวัดนั้นเป็นจังหวัดที่ห้ามมิให้มีการเคลื่อนย้ายไม้ออกนอกเขตจังหวัด”

ประกอบกับระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการนำไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ใน สภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัด พ.ศ. 2560 ได้กำหนดขั้นตอนปฏิบัติในการขอ เคลื่อนย้ายและกระบวนการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ไว้แล้ว

ดังนั้น การควบคุมแหล่งที่มาและการนำเคลื่อนที่ไม้จากแหล่งที่มาดังกล่าวนี้ จึงมีกฎหมายควบคุมและปรากฏอยู่ LD ในผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3

(2) กฎหมายไม่ควบคุมการแปรรูปไม้เรือนเก่า ดังนั้น จึงไม่มีการควบคุมผลิตภัณฑ์จากไม้เรือนเก่า

เนื่องจากไม้เรือนเก่า ไม่ถือว่าเป็นไม้แปรรูป ตามคำนิยามที่กำหนดไว้ใน มาตรา 4 (4) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งกำหนดว่า

“ไม้แปรรูป” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว และหมายความรวมถึงไม้ที่อยู่ในสภาพปรางว่าเป็นสิ่งปลูกสร้าง หรืออยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างอันไม่ชอบด้วยลักษณะสิ่งปลูกสร้างทั่ว ๆ ไป หรือที่ผิปกติวิสัย หรืออยู่ในสภาพเป็น เครื่องใช้ที่ไม่ชอบด้วยลักษณะของเครื่องใช้ที่ใช้เป็นปกติในท้องถิ่น หรือที่ผิปกติวิสัย

ไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ ทั้งนี้ ตลอดเวลาที่อยู่ในสภาพเช่นนั้น รวมทั้งไม้ที่ เคยอยู่ในสภาพดังกล่าว และผู้ครอบครองพิสูจน์ได้ว่าได้เคยมีสภาพเช่นนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีสำหรับไม้อื่นที่มิใช่ไม้สัก และไม่น้อยกว่าสิบปีสำหรับไม้สัก มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป”

การที่กฎหมายกำหนดไว้เช่นนี้ เนื่องจากมีเจตนารมณ์ที่จะยกเว้นไม่ให้ไม้เรือนเก่าอยู่ในความควบคุมของ กฎหมายว่าด้วยป่าไม้และตามสภาพความเป็นจริงไม้ที่อยู่ในสภาพที่เป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ เมื่อรื้อถอนออกจาก สภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้แล้วก็ไม่อาจกลับสภาพเป็นไม้ที่มีลักษณะเป็นต้น เป็นกอ หรือเป็นเถาได้ คงมีลักษณะ เป็นไม้แปรรูปได้เท่านั้น แต่เนื่องด้วยมาตรา 4(4) กำหนดไว้ จึงมีผลทางกฎหมายมิให้ถือเป็นไม้แปรรูปด้วย ดังนั้น ไม้เรือน เก่าดังกล่าวจึงมิใช่ทั้งไม้และไม้แปรรูป²

ดังนั้น ในการนำไม้เรือนเก่ามาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่อีกครั้ง จึงไม่อยู่ในบังคับตามกฎหมายป่าไม้ โรงงานแปรรูปสามารถครอบครองไม้เรือนเก่าและทำการแปรรูปได้โดยมีหลักฐานตามที่กำหนดในมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติป่า ไม้ พุทธศักราช 2484 และไม่มีหน้าที่ต้องบันทึกบัญชีไม้ประจำโรงงานหรือออกหนังสือกำกับ³ อย่างไรก็ตาม ในแง่ของ การตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ผู้แปรรูปย่อมต้องปฏิบัติตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 เนื่องจาก

² บันทึกสำนักงานกฤษฎีกา เรื่อง การนำไม้ที่ติดกรรมสิทธิ์และไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี สำหรับไม้อื่นที่ไม่ใช่ไม้สัก และห้าปีสำหรับไม้สักเข้าโรงงานแปรรูปไม้มาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 เรื่องเสร็จที่ 33/2553, หน้า 4-5.

³ สรุปความ จากบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 33/2553, อ้างแล้วข้างบนนี้.

กฎหมายดังกล่าวมุ่งที่จะควบคุมการตั้งโรงงานแปรรูป โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าไม้ที่จะนำเข้ามาในโรงงานแปรรูปเป็นไม้ใหม่หรือไม้เรือนเก่า⁴ กรณีนี้ จึงมีปัญหาในแง่ของ FLEGT ว่าผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากไม้เรือนเก่าแม้ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ถูกกฎหมาย แต่ไม่มีการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน

นอกจากนี้ จากการศึกษาโครงการ การวินิจฉัยและการประเมินข้อบังคับเกี่ยวกับผู้ประกอบการด้านผลิตภัณฑ์ป่าไม้ขนาดเล็ก ระดับจุลภาค และที่อยู่นอกระบบในภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง โดย NEPCON ได้ทำการศึกษาห่วงโซ่คุณค่าของไม้เก่าเพื่อจำหน่ายในประเทศและการส่งออก พบปัญหาการทุจริตและการให้สินบน เนื่องจากเจ้าหน้าที่บางแห่งกล่าวว่าเป็นช่องทางในการสวมต่อไม้เนื้อแข็งที่ผิดกฎหมาย ดังนั้นเพื่อให้สามารถเคลื่อนย้ายไม้ดังกล่าวได้ ผู้ให้สัมภาษณ์หลายรายเปิดเผยว่าบ่อยครั้งที่มีการให้สินบนเพื่อให้สามารถเคลื่อนย้ายและนำไม้เก่าไปใช้ประโยชน์ได้⁵

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว ที่ปรึกษามีความเห็นว่ โดยหลักแล้วหากไม้เรือนเก่ามีการรื้อถอนโดยถูกต้องตาม มาตรา 39 ตรี แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 อย่างไรก็ตาม โรงงานแปรรูปนั้นจะต้องขออนุญาตตั้งโรงงาน ตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 แม้ว่าจะไม่จำเป็นต้องบันทึกบัญชีไม้และออกหนังสือกำกับก็ตาม อย่างไรก็ตามจะต้องมีการควบคุมห่วงโซ่อุปทานไม้ดังกล่าวนี้จนกระทั่งถึงจุดที่มีการส่งออก

กรณีปัญหาในทางปฏิบัติ จำเป็นต้องศึกษาในรายละเอียดต่อไปว่าจะมีแนวทางแก้ไขและออกแบบการควบคุม ห่วงโซ่อุปทานอย่างไร

4.4 ไม้ที่อนุญาตให้ทำได้เพื่อการใช้สอยเท่านั้น ที่มีใช้เพื่อการค้า

การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐบางประเภท เช่น ป่าชุมชน ผู้รับอนุญาตอาจมีสิทธิขออนุญาตทำไม้เพื่อการใช้สอยเท่านั้น ไม่สามารถทำไม้เพื่อการค้า เอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน ควรแสดงให้เห็นแหล่งที่มาของไม้ทุกประเภทซึ่งรวมถึงแหล่งที่มาดังกล่าว และมีคำอธิบายกระบวนการกำกับดูแลไม่ให้ไม้เหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานการทำไม้เพื่อการค้า

4.5 มาตรการห้ามนำเข้าและมาตรการนำผ่านสินค้าไม้

ในเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน จำเป็นต้องระบุมาตรการและกระบวนการควบคุมการห้ามนำเข้าและ มาตรการการนำผ่านสินค้า โดยมีกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องดังนี้

ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การนำไม้และไม้แปรรูปรวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้ เข้ามาในราชอาณาจักร ตามแนวชายแดนจังหวัดตาก และจังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2548

⁴ สรุปลความ จากหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ขอรื้อปัญหาข้อกฎหมาย ฉบับลงวันที่ 19 มิถุนายน 2538

⁵ NEPCON, ร่างรายงานการวินิจฉัยและการประเมินข้อบังคับเกี่ยวกับผู้ประกอบการด้านผลิตภัณฑ์ป่าไม้ขนาดเล็ก ระดับจุลภาค และที่อยู่นอกระบบในภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง ฉบับวันที่ 2 พฤษภาคม 2551, เผยแพร่ในการประชุม Ad-hoc Working Group วันที่ 3 ตุลาคม 2561 ณ อาคารเทียมคมกฤส กรมป่าไม้ กรุงเทพมหานคร, หน้า 23.

ข้อ 4 ให้ไม้ซุงท่อนและไม้แปรรูป ประเภทไม้สัก ไม้ยาง และไม้ที่มีชนิดตรงกับไม้หวงห้าม ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. 2530 เป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามแนวชายแดนจังหวัดตากและจังหวัดกาญจนบุรี

ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ไม้ท่อน ไม้แปรรูป และสิ่งประดิษฐ์ของไม้ชิงชันและไม้กระพี้เขาควาย และสิ่งประดิษฐ์ของไม้พะยุง เป็นสินค้าที่ต้องห้ามนำผ่านราชอาณาจักร พ.ศ. 2559

ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ไม้ท่อน ไม้แปรรูป และสิ่งประดิษฐ์ของไม้บางประเภทเป็นสินค้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการนำผ่านราชอาณาจักร พ.ศ.2559

4.6 การควบคุมไม้ผิดกฎหมาย

สำหรับไม้ผิดกฎหมายหรือไม้ของกลาง มีกฎหมายควบคุมมิให้ไม้ดังกล่าวกลับเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน ดังนั้น ในเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน จำเป็นต้องระบุคำอธิบายกระบวนการควบคุมดังกล่าวไว้ โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ พ.ศ. 2533

หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนมาก ที่ 9044/2502 ลงวันที่ 9 กันยายน 2502 เรื่อง นโยบายป้องกันการลักลอบตัดฟันไม้ทำลายป่า และอัตราค่าจำหน่ายไม้ของกลางให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0704(5)/11086 ลงวันที่ 20 เมษายน 2530 เรื่อง การพิจารณาปรับปรุงอัตราค่าจำหน่ายไม้ของกลางให้ อ.อ.ป.

หนังสือกรมป่าไม้ ที่ 731/2503 ลงวันที่ 22 มกราคม 2503 เรื่อง ซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจยึดไม้และการรักษาไม้ของกลาง

หนังสือกรมป่าไม้ ที่ 3104-3105/2503 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2503 เรื่อง การจำหน่ายไม้ของกลางให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0704(5)/ว.7318 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2530 เรื่อง การเร่งรัดจำหน่ายไม้ของกลาง

หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนมาก ที่ กษ 0704.03/4940 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535 เรื่อง การจำหน่ายไม้ที่ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2532) มาตรา 68 เบญจ วรรคท้าย

หนังสือกรมป่าไม้ ที่ 8202/2505 ลงวันที่ 6 กันยายน 2505 เรื่อง การจำหน่ายไม้ของกลางนอกประเภทหวงห้ามที่ตกเป็นของแผ่นดินแล้ว แจ้งให้จังหวัดทราบและปฏิบัติ ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ 25 8201/2505 ลงวันที่ 6 กันยายน 2505

หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0743.03/33238 ลงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2533 เรื่อง การหาหรือเรื่องการจำหน่ายไม้ของกลางที่ไม่ใช่ไม้หวงห้าม เรียนผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดอ่างทอง)

หนังสือกรมป่าไม้ ที่ 6843/2503 ลงวันที่ 7 กันยายน 2503 เรื่อง การจำหน่ายไม้ของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดินแล้วให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ในเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน จำเป็นต้องอธิบายกระบวนการกำกับควบคุมมิให้ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้เหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานการทำให้ไม้อ่อน

5. การกำกับติดตามการแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินงานตามขอบเขตของงานนี้ ที่ปรึกษาได้ปรึกษาหารือเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ FLEGT พบว่าปัจจุบันมีกฎหมายและกฎระเบียบที่อยู่ระหว่างการร่างและหรือแก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงที่คาดว่าจะอาจมีการยกย่องและประกาศใช้ในอนาคตเพื่อรองรับกระบวนการ FLEGT ดังนี้

5.1 กฎหมายและกฎระเบียบที่อยู่ระหว่างการร่างและหรือแก้ไขเพิ่มเติม

1) ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และมีบทบัญญัติบางประการ เช่น มาตรา 7 ที่ได้กำหนดเกี่ยวกับไม้หวงห้ามที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีป่า ก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคต่อการทำไม้ในที่ดินของประชาชน และบทบัญญัติที่บังคับถึงการอนุญาตทำไม้ การแปรรูปไม้ และการควบคุมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไม้ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินของประชาชน ตลอดจนบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการสัมปทานการทำไม้ ซึ่งในปัจจุบันไม่ได้มีการอนุญาตให้สัมปทานการทำไม้แล้ว รวมถึงบทบัญญัติที่กล่าวถึงการจัดการของกลาง ค่าธรรมเนียม มาตรการควบคุมผู้ประกอบการ มาตรการควบคุมการดูแลป่า ที่ไม่บังคับใช้เป็นเวลานาน สมควรที่ปรับปรุงแก้ไขให้สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับสถานการณ์ในปัจจุบัน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น เป็นการสมควรที่จะยกเลิกการกำหนดไม้หวงห้ามในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง ตามประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อเป็นการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจของประชาชน โดยจะควบคุมเฉพาะไม้ในป่าเท่านั้น ไม่ควบคุมไม้ในที่มิหนาสื่อแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินข้างต้น เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนปลูกและตัดไม้ได้โดยสะดวก ไม่กระทบสิทธิและเพิ่มภาระให้แก่ประชาชน และสร้างระบบการรับรองไม้ในที่ดินของเอกชนเพื่อให้รู้แหล่งที่มาของไม้

ร่างพระราชบัญญัตินี้ มีสาระสำคัญและแนวทางการแก้ไข LD ดังนี้

(1) (ยกเลิกและแก้ไขมาตรา 4(5)) เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7

LD ที่อาจต้องแก้ไข

ไม่ต้องแก้ไขใน LD

(2) (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7) ยกเลิกการกำหนดไม้หวงห้ามในที่ดินกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครอง หรือที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ทำประโยชน์

ที่ประชุม AHWG มีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงตาราง LD ในผู้ประกอบการที่ 3 ให้สอดคล้องกับร่างมาตรา 7 ที่กำลังอยู่ระหว่างการแก้ไข โดยไม่จำเป็นต้องรอให้มีการประกาศใช้

ดังนั้น ตาราง LD ฉบับแก้ไขตามรายงานฉบับนี้ ในผู้ประกอบการที่ 3 จึงไม่มีตัวชี้วัดเกี่ยวกับการทำไม้หวงห้าม และการนำไม้หวงห้ามเคลื่อนที่ เมื่อร่างมาตรา 7 นี้ มีผลใช้บังคับจึงไม่จำเป็นต้องแก้ไข LD ต่อไปอีก

LD ที่อาจต้องแก้ไข

ร่าง LD ตามรายงานฉบับนี้ ได้มีการตัดข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำไม้หวงห้ามออกไปแล้ว จึงไม่ต้องแก้ไขอีก

(3) (เพิ่มมาตรา 18/1) กำหนดให้มีการออกหนังสือรับรองไม้ที่ขึ้นในที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิ

ครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ภาคสมัครใจ

ผู้ประกอบการที่ 1-3 ในหลักการเรื่อง การจัดหาไม้และการขนส่ง

แนวทางดำเนินการอาจเป็นไปได้สองกรณี คือ

กรณีที่ 1 กรณีระบุเอกสารการสำแดงตนเองไว้ในตาราง LD

จำเป็นต้องระบุเอกสารที่เป็นทางเลือกทั้งหมดไว้ในตาราง LD ด้วย ซึ่งรวมถึงหนังสือรับรองไม้ตามมาตรา 18/1

กรณีที่ 2 กรณีไม่ระบุเอกสารการสำแดงตนเองไว้ใน LD

จำเป็นต้องเพิ่มคำอธิบายกระบวนการสำแดงตนเองและกระบวนการออกหนังสือรับรองไม้ไว้ในเอกสารการ

ควบคุมห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงใน TLAS

อย่างไรก็ตาม จากการประชุม AHWG ที่ประชุมได้มีมติให้เพิ่มเติมเอกสารการสำแดงตนเองไว้ในตาราง LD ดังนั้น ที่ปรึกษาจึงได้ดำเนินการแก้ไขตาราง LD ตามกรณีที่ 1

LD ที่อาจต้องแก้ไข

ร่าง LD ตามรายงานฉบับนี้ ได้มีการออกแบบสำหรับหนังสือรับรองไม้ ไว้แล้ว แต่จำเป็นต้องมีการทบทวนข้อมูลอีกครั้งเมื่อมีการประกาศใช้บังคับ ทั้งนี้ ในผู้ประกอบการที่ 3 ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

O3-3.2.1: ผู้ประกอบการจะต้องมีหลักฐานการได้มาซึ่งไม้ ซึ่งระบุถึงแหล่งที่มาของไม้

O3-3.2.3: ผู้ขนส่งไม้หวงห้ามหรือไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ มีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างอิงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่

O3-3.2.4: ผู้รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่

(4) (เพิ่มมาตรา 18/2) การออกหนังสือรับรองไม้ เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ภาคสมัครใจ

LD ฉบับปัจจุบัน อ้างอิงระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการออกหนังสือรับรองไม้ ผลิตภัณฑ์ไม้ และถ่านไม้ เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2552 ดังนั้น เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผลใช้บังคับต้องดำเนินการแก้ไขกฎหมายอ้างอิง และทบทวนข้อกำหนดรวมถึงกระบวนการตรวจพิสูจน์ว่าจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือไม่

LD ที่อาจต้องแก้ไข

ผู้ประกอบการที่ 6 ตัวชี้วัด O6-2.2.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์ส่งออกไม้และไม้แปรรูป ตามชนิดพันธุ์และหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (ยกเว้น ไม้ยางพารา) จะต้องได้รับการรับรองแหล่งที่มาของไม้

โดยแก้ไขกฎหมายอ้างอิง และทบทวนข้อกำหนดและกระบวนการตรวจพิสูจน์อีกครั้ง

อย่างไรก็ดี สำหรับไม้และผลิตภัณฑ์ไม้บางประเภทที่ไม่อยู่ในบังคับต้องมีหนังสือรับรองตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ อาจขอรับการรับรองจากกรมป่าไม้ได้โดยเป็นภาคสมัครใจ ซึ่งในกรณีดังกล่าวควรพิจารณากำหนดไว้ใน TLAS

(5) (ยกเลิกและแก้ไขมาตรา 25) การนำไม้ในที่ดินที่ได้รับอนุญาตทำประโยชน์ ที่มีไม้หวงห้าม เข้าเขตด้านป่าไม้ ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

LD ที่อาจต้องแก้ไข

LD ในผู้ประกอบการที่ 2 ให้ตัดตัวชี้วัดออก ดังนี้

ตัวชี้วัด O2-3.2.2: สำหรับไม้ที่มีไม้หวงห้าม ผู้ประกอบการจะต้องได้รับการรับรองว่าไม้ที่นำเข้ามาได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

O2-6.1.3: สำหรับไม้ที่มีไม้หวงห้าม ต้องชำระค่าธรรมเนียมการนำไม้ที่มีไม้หวงห้ามเข้าเขตด้าน ณ ด้านป่าไม้ด่านแรก

(6) เพิ่มมาตรา 51(6) โดยให้ผู้รับอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้ที่มีหนังสือรับรองตามมาตรา 18/1 และมาตรา 18/2 หรือไม้ที่มีหลักฐานแสดงว่าได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ได้

LD ที่อาจต้องแก้ไข

เพิ่มเติมตัวตรวจพิสูจน์ไว้ในตัวชี้วัด O5-2.2.1: ผู้รับอนุญาต มีไม้ไว้ในครอบครองและทำการแปรรูปไม้ได้ทุกชนิด ที่มีหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

จะเห็นว่า หนังสือรับรองไม้ตามมาตรา 18/1 ซึ่งเป็นภาคสมัครใจนั้น สามารถนำมาใช้อ้างอิงเป็นหลักฐานการได้มาของผู้ประกอบการที่ 5 และ 6 ได้ จึงมีข้อสังเกตว่า “ไม้ที่มีหลักฐานแสดงว่าได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย” ควรหมายความว่ารวมถึงเอกสารการสำแดงตนเองด้วย

2) ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้มีการจัดตั้งป่าชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมกับรัฐในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู จัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างสมดุล และยั่งยืนอันจะเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

LD ที่อาจต้องแก้ไข

ไม่กระทบต่อ LD เนื่องจากไม่สามารถทำไม้เพื่อการค้าได้

3) ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.

ปัจจุบันการใช้ทรัพยากรดินและที่ดินของประเทศยังไม่เกิดประโยชน์สูงสุด เนื่องจากมีปัญหาอุปสรรคในการกำหนดนโยบายการใช้ทรัพยากรดินและที่ดิน การสงวนหวงห้ามที่ดินของรัฐ การจัดที่ดินให้แก่ประชาชน การพัฒนาที่ดิน การกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานการใช้ที่ดินอย่างยั่งยืน ประกอบกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรดินและที่ดินมิได้ให้อำนาจในการบริหารจัดการทรัพยากรดินและที่ดินแก่องค์กรใดองค์กรหนึ่งโดยเฉพาะ หากแต่กระจายไปตามหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องซึ่งเป็นเอกเทศจากกัน ทำให้การบริหารจัดการทรัพยากรดินและที่ดินไม่เป็นเอกภาพและขาดประสิทธิภาพอย่างแท้จริงจึงสมควรมีคณะกรรมการนโยบายที่ดิน

แห่งชาติเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรดินและที่ดิน หรือคณะกรรมการตามกฎหมายต่าง ๆ รวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรดินและที่ดินของประเทศไทยมีประสิทธิภาพสูงขึ้น เป็นไปในทิศทางเดียวกันเกิดประโยชน์สูงสุด สมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงและสาธารณสุขและเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานหรือคณะกรรมการอื่นใดเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรดินและที่ดินตลอดจนกำหนดให้มีหน่วยงานของรัฐขึ้นใหม่ทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ไม่ต้องแก้ไข LD เนื่องจากเอกสารที่ออกให้ เป็นไปตามกฎหมายที่ระบุไว้ใน LD อยู่แล้ว

LD ที่อาจต้องแก้ไข

ไม่กระทบต่อ LD เนื่องจากการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดกำหนดไว้อยู่ ซึ่งกฎหมายดังกล่าว มีระบุอยู่ใน LD ฉบับปัจจุบันอยู่แล้ว

4) ยกเลิกและแก้ไขระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และการอนุญาตใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

กรมป่าไม้ อยู่ระหว่างการทบทวน ปรับปรุง และยกย่องระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และการอนุญาตใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติฉบับใหม่ ทั้งนี้ จำเป็นต้องรอความชัดเจนถึงข้อหนดในร่างระเบียบดังกล่าว เพื่อดำเนินการแก้ไข LD ต่อไป

LD ที่อาจต้องแก้ไข

จำเป็นต้องรอความชัดเจนของบทบัญญัติในระเบียบดังกล่าว อย่างไรก็ตาม LD ที่อาจต้องแก้ไข คือ

O1-4.1.1: สภาพป่าที่รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน ต้องไม่ขัดกับมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำ ป่าชายเลน ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ ทิวทัศน์ และสัตว์ป่า

O1-4.2.1: การประกอบกิจการในพื้นที่ที่รับอนุญาต จะต้องไม่มีปัญหากับราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล

5) ร่างประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอขึ้นทะเบียน และการขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงหรือแปลงปลูกพืชอนุรักษ์ประเภทไม้ยืนต้นเพื่อการส่งออก ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 พ.ศ.

ร่างประกาศนี้ มีขึ้นเพื่อกำหนดให้มีการขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงหรือแปลงปลูกพืชอนุรักษ์ประเภทไม้ยืนต้นเพื่อการส่งออก ทั้งนี้ จำเป็นต้องรอความชัดเจนถึงข้อหนดในร่างประกาศดังกล่าวว่าจะกระทบต่อการแก้ไข LD หรือไม่อย่างไร

LD ที่อาจต้องแก้ไขปรับปรุง

LD ฉบับปัจจุบัน ไม่มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

6) แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ปัจจุบัน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ระหว่างการทบทวนแก้ไข ประเภท และขนาดของโครงการหรือกิจการที่ต้องทำ EIA ซึ่งยังไม่มีมติชัดเจนว่าจะมีผลกระทบต่อ LD หรือไม่ จึงจำเป็นต้องรอความชัดเจน มีการแก้ไขกิจการที่เกี่ยวข้องกับไม้และผลิตภัณฑ์หรือไม่ อย่างไร

LD ที่อาจต้องแก้ไขปรับปรุง

ผู้ประกอบการที่ 5 ตัวชี้วัดที่ O5-3.3.2: ผู้ประกอบการที่ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ผลิตเยื่อกระดาษ มากกว่า 50 ตันต่อวัน ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

ผู้ประกอบการที่ 5 ตัวชี้วัดที่ O5-3.3.3: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ผลิตเยื่อกระดาษ มากกว่า 50 ตันต่อวัน ต้องมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

7) ร่างประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ไม้ท่อน ไม้แปรรูป และถ่านไม้ เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตส่งออกนอกราชอาณาจักร และกำหนดให้สิ่งประดิษฐ์จากไม้ทุกชนิดและไม้ล้อยางชนิดเป็นสินค้าที่ต้องมีหนังสือรับรองในการส่งออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ.

ร่างประกาศฉบับนี้ จะมีผลเป็นการยกเลิกประกาศฉบับเดิม โดยมีสาระสำคัญที่เปลี่ยนแปลงไป คือ

1. ผู้ประกอบการรายใด ๆ สามารถส่งออกไม่ได้ (เดิมจำกัดเฉพาะ อ.อ.ป.)
2. ประเภทและชนิดของไม้ที่ต้องขออนุญาตส่งออก หรือต้องมีหนังสือรับรองในการส่งออก
3. ให้ขออนุญาตส่งออกที่กรมป่าไม้

LD ที่อาจต้องแก้ไขปรับปรุง

จำเป็นต้องรอความชัดเจนของบทบัญญัติในประกาศดังกล่าว อย่างไรก็ดี LD ที่อาจต้องแก้ไข คือ

O6-1.2.2: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้และไม้แปรรูปตามชนิดพันธุ์และหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตการส่งออกจากการค้าต่างประเทศ

O6-2.2.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้และไม้แปรรูป ตามชนิดพันธุ์และหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด จะต้องได้รับการรับรองแหล่งที่มาของไม้

5.2 ความเป็นไปได้ในการออกกฎหมาย/กฎระเบียบที่อาจมีผลต่อ LD

นอกเหนือจากกฎระเบียบที่อยู่ระหว่างการร่าง และแก้ไขปรับปรุงแล้ว การศึกษานี้ พบว่ามีความเป็นไปได้ที่จะมีการออกกฎหมายหรือกฎระเบียบที่อาจมีผลให้ต้องปรับปรุงแก้ไข LD ดังนี้

- 1) การออกกฎหมายเพื่อรองรับ Due Diligence System

ใน LD ฉบับแก้ไขตามรายงานฉบับนี้ ได้มีการระบุข้อกำหนดเกี่ยวกับ Due Diligence System ไว้แล้ว แต่ข้อมูลยังไม่มีครบถ้วนสมบูรณ์จำเป็นต้องรอความชัดเจนของระบบที่พัฒนาขึ้น และทบทวนข้อกำหนดในเรื่องดังกล่าวใน LD อีกครั้ง

LD ที่อาจต้องแก้ไขปรับปรุง

ผู้ประกอบการที่ 4 ตัวชี้วัด O4-1.1.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ต้องสำแดงข้อมูลสินค้าที่นำเข้าต่อกรมศุลกากร

โดยอาจต้องเพิ่มเติมตัวตรวจพิสูจน์ คือ เอกสารที่ออกตาม Due Diligence System

ผู้ประกอบการที่ 4 ตัวชี้วัดที่ O4-2.1.1: ผู้นำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (ที่ไม่มีหนังสืออนุญาตนำเข้า CITES) สามารถแสดงให้เห็นได้ถึงแหล่งกำเนิดที่แท้จริงและความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ ในประเทศที่มีการตัดโค่นไม้

โดยต้องระบุข้อกำหนด ตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ใน LD ให้ครบถ้วนสอดคล้องตามระบบที่พัฒนาขึ้น

2) การออกกฎหมายเพื่อรองรับการสำแดงตนเอง

ใน LD ฉบับแก้ไขตามรายงานฉบับนี้ ได้มีการระบุข้อกำหนดเกี่ยวกับการสำแดงตนเองไว้แล้ว แต่ข้อมูลยังไม่มีครบถ้วนสมบูรณ์จำเป็นต้องรอความชัดเจนของระบบที่พัฒนาขึ้น และทบทวนข้อกำหนดในเรื่องดังกล่าวใน LD อีกครั้ง

LD ที่อาจต้องแก้ไขปรับปรุง

ผู้ประกอบการที่ 3 ตัวชี้วัดที่ O3-3.2.1: ผู้ประกอบการจะต้องมีหลักฐานการได้มาซึ่งไม้ ซึ่งระบุถึงแหล่งที่มาของไม้

โดยต้องระบุข้อกำหนด ตัวตรวจพิสูจน์ กฎหมายอ้างอิง และกระบวนการตรวจพิสูจน์ใน LD ให้ครบถ้วนสอดคล้องตามระบบที่พัฒนาขึ้น

ผู้ประกอบการที่ 3 ตัวชี้วัดที่ O3-3.2.3: ผู้ขนส่งไม้หรือไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ มีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างอิงถึงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่

โดยระบุเพิ่มเติมตัวตรวจพิสูจน์ คือ เอกสารการสำแดงตนเอง

ผู้ประกอบการที่ 5 ตัวชี้วัดที่ O5-2.2.1: ผู้รับอนุญาต มีไม้ไว้ในครอบครองและทำการแปรรูปไม้ได้ทุกชนิด ที่มีหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย และผู้ประกอบการที่ 6 ตัวชี้วัดที่ O6-2.1.1: ผู้รับอนุญาต ต้องครอบครองเฉพาะไม้ที่มีหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น

โดยต้องหารหรือร่วมกันว่า ร่างมาตรา 51(6) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ให้คำว่า “หลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย” หมายความว่ารวมถึง เอกสารการสำแดงตนเอง ด้วยหรือไม่

3) การออกใบอนุญาต FLEGT

ในกรณีที่มีการออกแบบกระบวนการออกใบอนุญาต FLEGT และจำเป็นต้องกำหนดให้ใบอนุญาต FLEGT ต้องใช้ยื่นประกอบการปฏิบัติพิธีการศุลกากรส่งออก อาจต้องมีการปรับปรุงแก้ไข LD

LD ที่อาจต้องแก้ไขปรับปรุง

ผู้ประกอบการที่ 6 ตัวชี้วัดที่ O6-1.2.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ต้องสำแดงข้อมูลสินค้าที่ส่งออกต่อกรมศุลกากร

โดยการเพิ่มเติมตัวตรวจพิสูจน์ คือ “ใบอนุญาต FLEGT” และกฎหมายอ้างอิง

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

จากการศึกษาแนวทางการแก้ไข LD ตามข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม โดยการหารือร่วมกับ คณะทำงานกลุ่มย่อยด้าน LD เจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง Ad-hoc Working Group TEFSO และ EFI ตลอดจน การทบทวนเอกสารเกี่ยวกับการควบคุมห่วงโซ่อุปทานและกฎหมายใหม่ที่มีการประกาศใช้บังคับแล้ว จึงได้ข้อสรุปการ แก้ไข LD ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1) ประเด็นที่มีการแก้ไขใน LD

(1) การปรับปรุงโครงสร้างและเนื้อหาของตาราง LD

เนื่องจาก LD จำเป็นต้องสอดคล้องกับโครงสร้างทางกฎหมายและระบบการควบคุมห่วงโซ่อุปทานที่เป็นอยู่ ดังนั้น ภาพรวมในการปรับปรุง LD จึงอยู่บนหลักฐานพื้นฐานคือ

หลักการและหลักเกณฑ์ จะต้องสอดคล้องกับโครงสร้างทางกฎหมายและระบบการควบคุมห่วงโซ่อุปทานของไทย และครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการตรวจพิสูจน์ความถูกต้องตามกฎหมายของ FLEGT

ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันในห่วงโซ่อุปทาน

กระบวนการตรวจพิสูจน์ สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทและหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแลการปฏิบัติตาม กฎหมาย และเพิ่มเติมกระบวนการตีตราไม้และการตรวจพิสูจน์บัญชีไม้ประจำโรงงานเข้าไว้ด้วย

(2) LD จะต้องครอบคลุมแหล่งที่มาของไม้ทุกแหล่งที่จะเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน

ในการปรับปรุง LD ได้เพิ่มกระบวนการทำไม้จากแหล่งที่มาที่ยังขาดตกบกพร่อง ให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ คือ การทำไม้จากป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ เพิ่มเอกสารในการใช้ประโยชน์ที่ดินบางประเภทที่ขาดตกบกพร่องไป เช่น บันทึกรื้อถอนกลางระหว่างกรมป่าไม้กับ อ.อ.ป. หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของนิคมสหกรณ์ (กสน.3) หรือ หนังสือแสดงการทำประโยชน์ (กสน.5) ใบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) การได้มาซึ่งไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูก สร้างและเครื่องใช้ เป็นต้น

(3) ปรับปรุงข้อกำหนดด้านการคุ้มครองแรงงาน (รวมถึงความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน) โดยจำแนกเป็น 3 ประเภท คือ

(3.1) จำแนกข้อกำหนดเฉพาะสำหรับ อ.อ.ป. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ อย่างไรก็ตาม ในการตรวจพิสูจน์การปฏิบัติ ตาม LD จำเป็นต้องพัฒนา TLAS ให้มีการแชร์ข้อมูลร่วมกับสำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป. หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจยืนยันว่าผู้ประกอบการได้มีการปฏิบัติตาม LD ก่อนมีการออกใบอนุญาต FLEGT

(3.2) ตัดข้อกำหนดด้านการคุ้มครองแรงงาน ในผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3 ที่ไม่ใช่ อ.อ.ป. ออก เนื่องจาก อาจมีปัญหาในนำ LD ไปใช้ได้ทางปฏิบัติ กล่าวคือ ในทางข้อเท็จจริงงานภาคการเกษตรเกี่ยวกับการปลูกต้นไม้ ส่วน ใหญ่ ไม่มีนิติสัมพันธ์เชิงนายจ้างลูกจ้าง โดยควรศึกษาหาแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติด้านแรงงาน ที่ดีต่อไป

(3.3) ปรับปรุงเพิ่มเติมตัวชี้วัดด้านการคุ้มครองแรงงาน ในผู้ประกอบการที่ 5 ตามบทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ดี ในการตรวจพิสูจน์การปฏิบัติตาม LD จำเป็นต้องพัฒนา TLAS ให้มีการแชร์ข้อมูลร่วมกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เพื่อตรวจยืนยันว่าผู้ประกอบการได้มีการปฏิบัติตาม LD ก่อนมีการออกใบอนุญาต FLEGT

(4) ปรับปรุงข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยจำแนกเป็น 3 ประเภท คือ

(4.1) เพิ่มข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ในเรื่องการตรวจสอบสภาพป่าและการสำรวจปัญหาภัยธรรมชาติ ก่อนการพิจารณาอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน

(4.2) สำหรับข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ในการปลูกและดูแลรักษาต้นไม้ ไม่มีข้อบังคับทางกฎหมาย จึงไม่มีการระบุเพิ่มเติมใน LD โดยควรศึกษาหาแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติด้านความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมต่อไป

(4.3) ปรับปรุงเพิ่มเติมตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ในผู้ประกอบการที่ 5 ตามบทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ดี ในการตรวจพิสูจน์การปฏิบัติตาม LD จำเป็นต้องพัฒนา TLAS ให้มีการแชร์ข้อมูลร่วมกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อตรวจยืนยันว่าผู้ประกอบการได้มีการปฏิบัติตาม LD ก่อนมีการออกใบอนุญาต FLEGT

(5) จำแนกข้อกำหนดสำหรับการประกอบกิจการแปรรูปไม้ยางพาราไว้เป็นการเฉพาะ เนื่องจากมีบทบัญญัติทางกฎหมายที่เฉพาะเจาะจง

(6) เพิ่มตัวชี้วัดเกี่ยวกับการปฏิบัติพิธีการศุลกากร สำหรับการนำเข้าและส่งออก เนื่องจากเป็นขั้นตอนสำคัญในการตรวจสอบความถูกต้องกฎหมายของแหล่งที่มาของไม้และการควบคุมปริมาณไม้ที่นำเคลื่อนที่ในระบบห่วงโซ่อุปทาน

(7) การตัดข้อกำหนดเกี่ยวกับเสียงรบกวนออกจาก LD เนื่องจากไม่มีผลต่อความถูกต้องกฎหมายของไม้ และเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมไม้เศรษฐกิจตามนโยบายปัจจุบัน

(8) ปรับปรุง LD ตามกฎหมายและกฎระเบียบใหม่ที่ประกาศใช้บังคับแล้ว

2) ความเชื่อมโยงระหว่าง LD กับ SCC

ตาราง LD ในหลักการที่ 1 2 และ 3 เป็นหลักการที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมห่วงโซ่อุปทานการทำไม้ ดังนั้น เอกสารที่ระบุไว้ในตัวตรวจพิสูจน์บางรายการ จะถูกนำมาใช้เป็นหลักฐานการตรวจสอบย้อนกลับได้ นอกจากนี้ กระบวนการในการตรวจพิสูจน์เอกสาร รวมทั้งหลักฐานทางกายภาพ เช่น การตีตราไม้ จะถูกนำมาอธิบายไว้ในเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน

อย่างไรก็ดี พบว่าห่วงโซ่อุปทานของไม้บางชนิดที่ไม่มีกฎหมายกำกับควบคุม แต่ถือว่าเป็นไม้ที่ถูกกฎหมาย เช่น ไม้บนที่ดินเอกชน ไม้เรือนเก่า เป็นต้น แม้ว่าจะไม่มีระบุข้อกำหนดไว้ใน LD แต่ในเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทานจะต้องออกแบบกระบวนการควบคุมเพื่อให้มั่นใจได้ว่าไม้เหล่านี้มาจากแหล่งที่มาที่ขอบด้วยกฎหมาย

สำหรับไม้จากแหล่งที่มาบางประเภท เช่น ไม้ที่รัฐอนุญาตให้ทำไม้เพื่อการใช้สอยเท่านั้นแต่ไม่อนุญาตให้ทำไม้เพื่อการค้า ไม้ที่ห้ามนำเข้าหรือมีมาตรการควบคุมการนำเข้าผ่าน เป็นต้น รวมถึงไม้ที่ผิดกฎหมาย จำเป็นต้องมีคำอธิบายกระบวนการกำกับดูแลไว้ในเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน

3) การกำกับติดตามการแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาพบว่ามีความหมายและกฎระเบียบที่อยู่ระหว่างการร่างและหรือแก้ไขเพิ่มเติม จำนวน 7 ฉบับ โดยกฎหมายที่สำคัญ คือ ร่าง พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ... อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์สาระสำคัญของกฎหมายแล้วมีเพียงบางฉบับที่อาจต้องดำเนินการแก้ไข LD ซึ่งส่วนใหญ่แม้จะวิเคราะห์ได้ว่าอาจต้องแก้ไข LD แต่ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าต้องแก้ไขอย่างไร โดยจำเป็นต้องรอความชัดเจนในการประกาศใช้กฎระเบียบดังกล่าว

6.2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษานี้ จำแนกเป็น 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

1) การพัฒนา LD ฉบับที่ได้นำเสนอในขอบเขตของงานนี้ (การดำเนินงานในระยะสั้น)

1.1) ใน LD ฉบับแก้ไข ที่ได้มีการนำเสนอในรายงานฉบับนี้ ได้ออกแบบไว้เพื่อรองรับระบบ Due diligence และการสำแดงตนเอง ซึ่ง LD ปัจจุบัน ระบบดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพัฒนาและยังไม่แล้วเสร็จ อย่างไรก็ตาม ระบบดังกล่าวจะระบุไว้ใน LD และมีผลบังคับใช้ก็ต่อเมื่อมีการออกกฎหมายรับรองความชอบด้วยกฎหมายของเอกสารดังกล่าวแล้ว ในกรณีที่ยังไม่มีกฎหมายออกกฎหมาย อาจพิจารณานำออกจาก LD ก่อนและอธิบายวิธีการควบคุมห่วงโซ่อุปทานไว้ เมื่อมีการออกกฎหมายใช้บังคับแล้วจึงนำกลับมาระบุไว้ใน LD ในภายหลัง

1.2) ข้อกำหนดในด้านแรงงาน และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม สำหรับผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3 ที่ไม่ใช่ อ.อ.ป. ยังไม่มีอยู่ใน LD ดังนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาแนวทางการพัฒนาข้อกำหนดในเรื่องดังกล่าว โดยอาจศึกษาแนวทางการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อนำมาปรับใช้กับผู้ประกอบการขนาดเล็ก และขนาดกลางอย่างเหมาะสม

2) เอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน (การดำเนินงานในระยะกลาง)

2.1) หลักฐานการตรวจสอบย้อนกลับและกระบวนการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน ให้เขียนอธิบายให้สอดคล้องกับตัวตรวจพิสูจน์ และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ที่กำหนดไว้ใน LD ในหลักการที่ 1 2 และ 3 ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานไม้

2.2) สำหรับไม้ที่ถูกกฎหมาย แต่ไม่มีกฎหมายกำกับควบคุม ควรมีการออกแบบระบบการควบคุมห่วงโซ่อุปทานไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และต้องระบุว่าไม้ดังกล่าวจะเชื่อมโยงมายังข้อกำหนดใน LD ณ จุดควบคุมที่สำคัญจุดใด โดยใช้เอกสารอะไร

2.3) เอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน จะต้องอธิบายครอบคลุมถึงแหล่งที่มาของไม้ทุกแหล่ง รวมทั้งไม้ที่ไม่อนุญาตให้ทำไม้เพื่อการค้า

2.4) เอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน จะต้องอธิบายกระบวนการควบคุมไม้ที่ห้ามนำเข้า ไม้ที่ถูกควบคุมตามมาตรการนำเข้า และไม้ที่ผิดกฎหมาย เพื่อไม่ให้เข้ามาสู่ห่วงโซ่อุปทานของไม้ที่ถูกกฎหมาย

2.5) นอกเหนือจากการออกแบบระบบการควบคุมห่วงโซ่อุปทานของไม้จากที่ดินเอกชนแล้ว ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการควบคุมห่วงโซ่อุปทานของไม้เรือนเก่า เพื่อให้สามารถผลิตเพื่อการส่งออกได้

2.6) ในการจัดทำเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน ควรคำนึงถึงข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการทดสอบภาคสนาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ประเด็นเรื่องการประกอบกิจการของพ่อค้าคนกลาง ซึ่งมีผลต่อการควบคุมห่วงโซ่อุปทานอย่างมีนัยยะสำคัญ

3) การกำกับติดตามการแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (การดำเนินงานในระยะกลางและระยะยาว)

3.1) บทบัญญัติที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายและกฎระเบียบที่อยู่ระหว่างการร่างหรือแก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงที่มีความเป็นไปได้ว่าจะประกาศใช้ในอนาคต ที่รวบรวมไว้ในรายงานฉบับนี้ ยังไม่มีความแน่นอนชัดเจน ดังนั้น เมื่อมีการประกาศใช้บังคับ จำเป็นต้องพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนอีกครั้ง เพื่อดำเนินการแก้ไข LD ให้เป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม

3.2) ควรมีการกำกับติดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาความถูกต้องกฎหมายของไม้อยู่เสมอ ทั้งที่ระบุอยู่ใน LD และที่ไม่อยู่ใน LD แต่จำเป็นต้องเพิ่มเติมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ FLEGT

4) การพัฒนา TLAS (การดำเนินงานในระยะยาว)

4.1) นำนโยบายและมาตรการด้านการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนของ อ.อ.ป. มาประกอบการพัฒนา TLAS

4.2) การออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ตามกฎกระทรวง การขอและการออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน พ.ศ. 2561 อาจนำมาพิจารณาประกอบการออกแบบ TLAS

4.3) ปัจจุบันยังไม่มีเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกรมป่าไม้กับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และกรมโรงงานอุตสาหกรรม ตลอดจนหน่วยงานรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง (นอกเหนือจากกรมศุลกากรและกระทรวงพาณิชย์) โดยจากการหารือกับหน่วยงานรัฐดังกล่าวพบว่าการเก็บบันทึกข้อมูลเป็นการภายในอยู่แล้ว แต่ไม่มีการเชื่อมโยงกับกรมป่าไม้อย่างไรก็ตามการพัฒนากระบวนการตรวจพิสูจน์การดำเนินงานตาม LD กรมป่าไม้จึงจำเป็นต้องหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการ

4.4) ในการออกแบบ TLAS ควรคำนึงถึงข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการทดสอบภาคสนาม

บรรณานุกรม

บันทึกสำนักงานกฤษฎีกา เรื่อง การนำในที่ดินกรรมสิทธิ์และไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้ว ไม่น้อยกว่าสองปีสำหรับไม้อื่นที่ไม่ใช่ไม้สัก และห้าปีสำหรับไม้สักเข้าโรงงานแปรรูปไม้มาตรา 48 แห่ง พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484, เรื่องเสร็จที่ 33/2553, มกราคม 2553.

รายงานประจำปี 2559 องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้, เข้าถึงข้อมูลได้ที่ <http://www.fio.co.th> เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2561.

หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ขอรื้อปัญหาข้อกฎหมาย ฉบับลงวันที่ 19 มิถุนายน 2538.

เอกสารการนำเสนอโครงการ “การสำรวจทางเลือกสำหรับการควบคุมไม้บนที่ดินเอกชน” ต่อที่ประชุม AHWG เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2561 โดยเจมส์ แซนดอม.

James Sandom and Pawinee Udommai, **Final Report: Results of the Field Testing of the Legality Definition**, Thailand - EU Policy Dialogues Support Facility (PDSF), November 2017.

NEPCON, ร่างรายงานการวินิจฉัยและการประเมินข้อบังคับเกี่ยวกับผู้ประกอบการด้านผลิตภัณฑ์ป่าไม้ขนาดเล็ก ระดับจุลภาค และที่อยู่นอกระบบในภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง ฉบับวันที่ 2 พฤษภาคม 2551, เผยแพร่ในการประชุม Ad-hoc Working Group วันที่ 3 ตุลาคม 2561 ณ อาคารเทียมคมกฤส กรมป่าไม้ กรุงเทพมหานคร.

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1 แผนการดำเนินงาน

ภาคผนวก 2 การบริหารหรือหน่วยงานรัฐ

ภาคผนวก 3 การจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม

ภาคผนวก 4 การแก้ไข LD

ภาคผนวก 5 สรุปการแก้ไข LD

ภาคผนวก 6 รายการตัวชี้วัดทั้งหมดที่มีการแก้ไข

ภาคผนวก 7 ร่างภาคผนวก LD

ภาคผนวก 8 ความเชื่อมโยงของ LD กับห่วงโซ่อุปทาน

ภาคผนวก 9 การกำกับติดตามการปฏิรูปกฎหมาย

ภาคผนวก 10 ข้อเสนอแนะ/ขั้นตอนต่อไป

การประชุมที่ได้เข้าร่วม

ตามแผนการดำเนินงาน (9 วัน)			นอกเหนือจากแผนการดำเนินงาน (7 วัน)		
ลำดับ	วันที่	ประชุม	ลำดับ	วันที่	ประชุม
1	7 พฤษภาคม 2561	Sub-WG Meeting: แผนการดำเนินงาน และระบุหน่วยงานรัฐอื่นที่เข้าปรึกษาหารือ		✓	
2	8 พฤษภาคม 2561	ประชุม AHWG: พิจารณาแผนการดำเนินงาน และระบุหน่วยงานรัฐอื่นที่เข้าปรึกษาหารือ		✓	
3	1 มิถุนายน 2561	Sub-WG Meeting: จัดกลุ่มและลำดับความสำคัญข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม, ประเด็นที่จะดำเนินการแก้ไข และแนวทางการแก้ไข		✓	
4	18 มิถุนายน 2561	AHWG Meeting: พิจารณาจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม, ประเด็นที่จะดำเนินการแก้ไข และแนวทางการแก้ไข		✓	
5	19-21 มิถุนายน 2561	EFI Technical Meeting: นำเสนอและขอความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม, และเลือกประเด็นที่จะดำเนินการแก้ไข		✓	
6	26 มิถุนายน 2561	Sub-WG Meeting: กำหนดแนวทางแก้ไข LD		✓	
7			1	9 กรกฎาคม 2561	Sub-WG Meeting: การแก้ไข LD ครั้งที่ 1
8			2	10 กรกฎาคม 2561	Sub-Committee: นำเสนอความก้าวหน้าการแก้ไข LD
9			3	17 กรกฎาคม 2561	JEM4: นำเสนอความก้าวหน้าการแก้ไข LD

ตามแผนการดำเนินงาน (9 วัน)			นอกเหนือจากแผนการดำเนินงาน (7 วัน)		
ลำดับ	วันที่	ประชุม	ลำดับ	วันที่	ประชุม
10	20 สิงหาคม 2561	Sub-WG Meeting: การแก้ไข LD ครั้งที่ 2		เปลี่ยนเป็น วันที่ 21 สิงหาคม 2561	
11	7 กันยายน 2561	AHWG Meeting: พิจารณาการแก้ไข LD		เปลี่ยนเป็น วันที่ 3 กันยายน 2561	
12			4	19 กันยายน 2561	Sub-WG Meeting: การแก้ไข LD ครั้งที่ 3
13			5	20 กันยายน 2561	Sub-WG Meeting: การแก้ไข LD ครั้งที่ 4
14	3 ตุลาคม 2561	AHWG Meeting: พิจารณาร่างรายงานฉบับสมบูรณ์และผลการดำเนินงาน		✓	
15			6	14 พฤศจิกายน 2561	AHWG Meeting: พิจารณา LD ที่ใช้สำหรับการเจรจา
16			7	20 พฤศจิกายน 2561	TC Meeting: นำเสนอ LD ฉบับแก้ไข และขอความคิดเห็น

ภาคผนวก 2

การปฐกษาหาหรือหน่วยงำนรัฐที่เกี่ยวข้อง

ลำดับ	วันที่	หน่วยงานรัฐ
1	18 พฤษภาคม 2561	ตัวแทนของหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้กรมป่าไม้ ได้แก่ ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้, ส่วนอนุญาตไม้และของป่า, ส่วนปลูกป่าภาคเอกชน และส่วนด่านป่าไม้
2	3 กรกฎาคม 2561	องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
3	6 กรกฎาคม 2561	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, กระทรวงแรงงาน (ครั้งที่ 1)
4	20 สิงหาคม 2561	สำนักกฎหมาย, กรมป่าไม้
5	22 สิงหาคม 2561	กรมโรงงานอุตสาหกรรม, กระทรวงอุตสาหกรรม
6	27 สิงหาคม 2561	1. กรมวิชาการเกษตร, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 2. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, กระทรวงแรงงาน (ครั้งที่ 2)
7	28 สิงหาคม 2561	1. กรมควบคุมมลพิษ, กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8	29 สิงหาคม 2561	กรมการค้าต่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์
9	30 สิงหาคม 2561	สำนักกฎหมาย, กรมป่าไม้
10	31 สิงหาคม 2561	กรมศุลกากร, กระทรวงการคลัง
11	6 กันยายน 2561	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, กระทรวงแรงงาน (ครั้งที่ 3)
12	7 กันยายน 2561	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
13	11 กันยายน 2561	สำนักกฎหมาย, กรมป่าไม้
14	14 กันยายน 2561	สำนักกฎหมาย, กรมป่าไม้
15	24 กันยายน 2561	สำนักรับรองการป่าไม้, กรมป่าไม้

ภาคผนวก 3

การจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม

ตามขอบเขตของงานนี้ ที่ปรึกษาต้องทบทวนข้อเสนอแนะในรายงานการทดสอบภาคสนาม และหารือร่วมกับคณะทำงานกลุ่มย่อยเพื่อระบุแนวทางการแก้ไข LD โดยจัดลำดับความสำคัญของข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผลการทดสอบภาคสนาม

การแก้ไข LD ตามวัตถุประสงค์ของรายงานฉบับนี้ จำเป็นต้องยึดตามข้อเสนอแนะการทดสอบภาคสนามเป็นสำคัญ ดังนั้น ที่ปรึกษาและคณะทำงานกลุ่มย่อย จึงได้ศึกษาประเด็นข้อเสนอแนะจากรายงานการทดสอบภาคสนาม หัวข้อที่ 5 ข้อค้นพบ ข้อสรุป และข้อเสนอแนะ เป็นหลัก เพื่อที่จะหารือร่วมกันต่อไปว่าจะมีแนวทางแก้ไข LD ตามข้อเสนอแนะดังกล่าวเหล่านั้นอย่างไร

จัดกลุ่มข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม แบ่งตามลักษณะของข้อเสนอแนะ และจัดลำดับตามความสำคัญในการแก้ไข LD ได้ตามลำดับดังนี้

กลุ่ม LD คือ ข้อเสนอแนะที่จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงใน LD

ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ มีความสำคัญลำดับแรกและต้องได้รับการดำเนินงานในขอบเขตของงานนี้ กล่าวคือ เป็นประเด็นที่ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขตาราง LD โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ

LD-1 ข้อกำหนดที่มีระบุอยู่แล้วใน LD แต่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข เช่น ข้อกำหนดเกี่ยวกับการนำไม้เคลื่อนที่ ข้อกำหนดเกี่ยวกับเลื่อยโซยนต์ เป็นต้น

LD-2 ข้อกำหนดที่มีกฎหมาย แต่ไม่ปรากฏอยู่ใน LD และจำเป็นต้องเพิ่มเติม เช่น การทำไม้จากบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมตาม พรบ. โรงงาน พ.ศ. 2535 เป็นต้น

กลุ่ม SCC คือ ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Control)

ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ มีความสำคัญรองลงมาจากกลุ่ม LD และจำเป็นต้องคำนึงถึงอยู่เสมอเมื่อมีการแก้ไข LD ประกอบกับขอบเขตของงานนี้ จะได้ระบุถึงความเชื่อมโยงระหว่าง LD กับ SCC เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะสำหรับการจัดทำเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทานต่อไป

กลุ่ม TLAS คือ ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับระบบการประกันความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ แต่ไม่จัดอยู่ในกลุ่ม LD และ กลุ่ม SCC

ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ จำเป็นต้องสะท้อนให้เห็นอยู่ในเอกสารส่วนใดส่วนหนึ่งอันเป็นองค์ประกอบของ TLAS แต่ไม่ต้องนำมาระบุไว้ใน LD หรือใน SCC รวมทั้งอยู่นอกเหนือจากขอบเขตการดำเนินงานนี้ ดังนั้น ข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ จะต้องนำไปพิจารณาและศึกษาเพิ่มเติมเมื่อมีการออกแบบ TLAS ในกระบวนการ FLEGT VPA ของไทย

กลุ่ม N (Not relevant) คือ ข้อเสนอแนะไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ FLEGT VPA ของไทย

จากการศึกษาในงานนี้ มีข้อสรุปว่าประเด็นตามข้อเสนอแนะกลุ่มนี้ จะไม่ถูกนำมาพิจารณาในกระบวนการ FLEGT VPA ของไทย เนื่องจากอยู่นอกเหนือจากขอบเขตและวัตถุประสงค์ในการจัดทำ VPA ทั้งนี้ เว้นแต่ ในอนาคตหากสถานการณ์เปลี่ยนไปและผู้มีส่วนได้เสียประสงค์จะนำประเด็นดังกล่าวกลับมาหารือในกระบวนการ FLEGT VPA

ข้อค้นพบที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	กลุ่ม
1) โครงสร้างและเนื้อหาของ LD (หัวข้อ 5.3 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
	1.1) ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ จำแนกตามหน้าที่และเป้าหมายได้ 2 ประเภท คือ - ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ซึ่งกำหนดตามผลลัพธ์ (เช่น ใบเสร็จรับเงิน รายชื่อเอกสาร เป็นต้น) - ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ซึ่งออกแบบเพื่อตรวจพิสูจน์ว่ากระบวนการได้รับการปฏิบัติอย่างครบถ้วน แต่จากการทดสอบภาคสนามพบว่าการตรวจสอบว่ากระบวนการได้รับการปฏิบัติอย่างครบถ้วนนั้นทำได้ยาก เนื่องจากตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ไม่เพียงพอ หรือมีรายละเอียดไม่ครบ ตัวอย่างเช่น 16.1.3 ของ O1 เป็นตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ที่มีกระบวนการซับซ้อน และกระบวนการมีความสำคัญที่จะแสดงผลลัพธ์สุดท้ายมีความถูกต้องตามกฎหมาย แต่ตัวพิสูจน์เพียงหนึ่งตัวดูที่ผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการเท่านั้น	ปรับปรุงตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ โดยคำนึงถึงการตรวจพิสูจน์กิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงกัน (ไม่ใช่เพียงการตรวจพิสูจน์ผลลัพธ์)	LD-1,2

ข้อค้นพบที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	กลุ่ม
4, 33	1.2) LD ประกอบด้วยผู้ดำเนินการ 2 ประเภทหลัก คือ ผู้ประกอบการซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ และ หน่วยงานกำกับดูแลซึ่งต้องปฏิบัติงานตามกระบวนการที่กำหนด	พิจารณาและวิเคราะห์ถึงบทบาทและหน้าที่ที่ต่างกันของผู้ดำเนินการทั้งสองประเภท และออกแบบตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ที่เฉพาะเจาะจงสำหรับผู้ดำเนินการแต่ละประเภท (ความแตกต่างนี้ มีความสำคัญต่อโครงสร้างของ TLAS พัฒนาตัวชี้วัดและตรวจพิสูจน์ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการแสดงให้เห็นว่าการตรวจพิสูจน์ของหน่วยงานกำกับดูแล ดำเนินการตามที่ได้วางแผนได้	LD-1
	1.3) ปัจจุบันยังไม่มีกลไกเชิงสถาบันหรือกระบวนการที่จะ รวมเอา หน้าที่ของหน่วยงานกำกับดูแลหลายหน่วยงานเข้าด้วยกัน หรือแชร์ ข้อมูลระหว่างกัน จึงไม่มีฐานข้อมูลกลาง หรือรูปแบบทั่วไปสำหรับการบันทึกข้อมูลการตรวจพิสูจน์การดำเนินงานของผู้ประกอบการ	ควรมีการแชร์ข้อมูลระหว่างหน่วยงานกำกับดูแล และ หน่วยงานที่มีอำนาจออกใบอนุญาต FLEGT	TLAS
	1.4) การเรียงลำดับตัวเลข	ให้ความสำคัญกับหลักการก็เพียงพอ สำหรับตัวเลขอื่น ไม่ควรเกิน 2 หลัก	LD-1
2) กระบวนการที่ขาดหายไปจาก LD (หัวข้อ 5.4 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
15a และ 57	2.1) การตีตราไม้และการทำเครื่องหมายบนไม้	เพิ่มเติมไว้ใน LD และ TLAS	LD-2, SCC
18,46,47, 83 และ 130	2.2) การจัดการกับไม้ที่ผิดกฎหมายหรือความถูกกฎหมายยังไม่มี ความแน่ชัด	เพิ่มเติมเป็นหัวข้อย่อยใน LD และหรือใน TLAS	LD-2, SCC
34 และ 43	2.3) ไม้ที่ได้มาจากการเปิดที่ดินเพื่อทำประโยชน์	เพิ่มเติมใน LD และ TLAS	LD-2, SCC
	2.4) ไม้เรือนเก่า	เพิ่มเติมใน LD และ TLAS	LD-2, SCC
	2.5) ไม้รีไซเคิล (เฟอร์นิเจอร์ ของใช้ เรือ เป็นต้น)	เพิ่มเติมใน LD และ TLAS	N
	2.6) ไม้ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในน้ำ	เพิ่มเติมใน LD และ TLAS	LD-2, SCC

ข้อค้นพบที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	กลุ่ม
	2.7) ต้นไม้ในเมือง ไม้ข้างทาง	เพิ่มเติมใน LD และ TLAS	LD-2, SCC
116	2.8) การตรวจพิสูจน์บัญชีไม้	เพิ่มเติมใน LD และ TLAS	LD-2, SCC
71	2.9) เอกสารที่ออกให้เป็นกรณีพิเศษ	เพิ่มเติมใน LD และ TLAS	N
40,108,129	2.10) เชื้อเพลิงชีวภาพและชีวมวล	เพิ่มเติมใน LD และ TLAS	N
59	2.11) สวัสดิการสัตว์	เพิ่มเติมใน LD และ TLAS	N
3) ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ที่ขาดไป ที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือที่ไม่มีประสิทธิภาพ (หัวข้อ 5.5 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
24, 25, 48, 49, 50a, 50b, 51, 53-59, 64, 72, 73, 81, 94-100	3.1) ประกาศ คสช. 106/2557 วันที่ 21 กรกฎาคม 2557 ซึ่งเกี่ยวกับการทำไม้ การตัด การค้า ไม้ไร้สวูด ไม่สะท้อนให้เห็นใน LD	แสดงให้เห็นไว้อย่างชัดเจนใน LD	LD-1
	3.2) O1 I1.1.1 คทช.	เพิ่มเอกสาร คทช. แต่ควรมีการพิสูจน์ว่าใครเป็นผู้ปลูก	LD-1
	3.3) O1 I2.3.1 ตัวชี้วัดจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุง รวมทั้งกฎหมายอ้างอิง	เปลี่ยนแปลงตัวชี้วัด ตัวตรวจพิสูจน์ รวมทั้งกฎหมายอ้างอิง เพื่อให้รวมเอาการถือครองที่ดินประเภทอื่น	LD-1,2
	3.4) O1 I2.3.2	เปลี่ยนแปลงตัวตรวจพิสูจน์ ให้ครอบคลุมเอกสารการนำเคลื่อนที่ทุกประเภทและเอกสารประกอบอื่นที่เหมาะสม	LD-1
	3.5) O1 I5.1.1 และ I5.1.2	เปลี่ยนแปลงตัวชี้วัดเพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำและจำแนกเอกสารการชำระเงินประเภทต่างๆ ให้ชัดเจน รวมถึงการออก สป. 23	LD-1
	3.6) O4 I2.1.1 การนำเข้า	จำเป็นต้องกำหนดตัวตรวจพิสูจน์ 2 เรื่อง ซึ่งกำหนดหลักฐานที่ต่างกัน คือ - การพิสูจน์แหล่งกำเนิดที่แท้จริงของไม้ - การพิสูจน์ความถูกต้องกฎหมาย ณ จุดที่เป็นแหล่งกำเนิด	LD-1

ข้อค้นพบที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	กลุ่ม
	3.7) O5 I1.2.1 ตัวชี้วัดต้องการหาตัวตรวจพิสูจน์หลายตัว แต่ใน LD มีเพียง 1 ตัวเท่านั้น	เพิ่มตัวตรวจพิสูจน์	LD-1
	3.8) O5 I2.2.2 ต้องการเอกสาร ซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงสิทธิการได้มา สิทธิการตัดโค่น และสิทธิการนำเคลื่อนที่ แต่ สป. 13, 15 และ 3 ถูกกล่าวไว้หลายครั้งและกล่าวซ้ำ ๆ	จำแนกให้ชัดว่า เอกสารอะไรจะใช้พิสูจน์ถึงตัวชี้วัดในเรื่องใด	LD-1
	3.9) O5 I2.3.1 มีความสับสนบางประการ ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างการทดสอบภาคสนาม ว่าตัวชี้วัดเดียวกัน ใช้อย่างไรกับการนำเคลื่อนที่ไม่ทุกชนิดจากโรงงานแปรรูป	จำแนกให้ชัดว่า เอกสารอะไรจะใช้พิสูจน์ถึงตัวชี้วัดในเรื่องใด	LD-1
	3.10) O5 I4.1.1 และ 4.1.2	ปรับปรุงตัวชี้วัด ตัวตรวจพิสูจน์ และกฎหมายอ้างอิง ในการตรวจพิสูจน์ว่าแรงงานจะต้องขึ้นทะเบียนประกันสังคม และได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปี	LD-2
4) ข้อค้นพบเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์และสิทธิการเช่าที่ดิน รวมถึงประเด็นเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ (หัวข้อ 5.6 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
	4.1) จุดควบคุมที่สำคัญจุดแรก จะต้องตรวจพิสูจน์แหล่งที่มาและความถูกต้องของสินค้าด้วย การพิสูจน์ความถูกต้องกฎหมาย ในเรื่อง 1. กรรมสิทธิ์ในที่ดิน (และสิทธิหรือเงื่อนไขการใช้สิทธิ) 2. สิทธิหรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการปลูกและการดูแลรักษาต้นไม้ 3. ความถูกต้องกฎหมายของต้นไม้ (ข้อกำหนดเกี่ยวกับ ชนิดพันธุ์ การใช้สารเคมี สุขอนามัยของพืช การควบคุมแมลง เป็นต้น 4. ความถูกต้องกฎหมายของกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ (หรือไม้ เมื่อต้นไม้ถูกตัดโค่น)	ข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ควรได้รับการแบ่งย่อยใน O1,2,3 สิทธิการตัดโค่นไม้ อยู่ภายใต้ P3 และสิทธิในการเคลื่อนย้ายและนำเคลื่อนที่อยู่ภายใต้ P2 ในแต่ละ O จะต้องประกอบด้วย C I และ V ซึ่งทำการตรวจพิสูจน์ความถูกต้องกฎหมายขององค์ประกอบทั้ง 4 ประการ	LD-1,2

ข้อค้นพบที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	กลุ่ม
44	4.2) การพิสูจน์กรรมสิทธิ์ในต้นไม้	ปรับปรุง C และ I เพื่อตรวจพิสูจน์ กรรมสิทธิ์ในต้นไม้ แยกต่างหากจากกรรมสิทธิ์ในที่ดิน คณะทำงานทางเทคนิคจะศึกษาถึงการใช้แบบฟอร์มมาตรฐานของสัญญาทางธุรกิจ และใบส่งสินค้า ซึ่งใช้ในการซื้อขายไม้ ซึ่งจะต้องมีรายละเอียดของเจ้าของและสถานที่ตั้งเดิมอยู่ด้วย (คล้ายกับเอกสารการนำเข้า)	LD-1
34,43,61,62	4.4) ไม้จากแหล่งที่มาอื่น ๆ	ต้องพิสูจน์กรรมสิทธิ์ในต้นไม้ แยกต่างหากจากกรรมสิทธิ์ในที่ดิน	LD-2
5) กรมป่าไม้ ซึ่งเป็นหน่วยงานกำกับดูแล (การตรวจพิสูจน์และการตรวจ ณ ด่านป่าไม้ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน) (หัวข้อ 5.7 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
	5.1) ขั้นตอนในการตรวจพิสูจน์ความถูกต้องกฎหมายของไม้ (หรือผิดกฎหมายหรือสงสัยว่าผิดกฎหมาย) โดยกรมป่าไม้ที่มีความชัดเจนจะเป็นประโยชน์ต่อ LD และ TLAS มีความเป็นไปได้ที่จะแยกหัวข้อย่อยใน LD สำหรับด่านป่าไม้ ซึ่งเป็นการสร้างองค์ประกอบสำคัญของ TLAS	อธิบายขั้นตอน (และข้อกำหนดทางกฎหมาย) ในการตรวจพิสูจน์ของกรมป่าไม้ สำหรับการยึดอายัด การจัดเก็บไม้ที่ถูกยึด การบันทึกและติดตามไม้ที่ถูกยึด เป็นหัวข้อย่อยใน LD และ/หรือใน TLAS	SCC
6) หน่วยงานกำกับดูแลอื่น ๆ (ระบบการตรวจพิสูจน์และประเด็นที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน) (หัวข้อ 5.8 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
3, 28, 39, 101, 112, 121, 125, 127, 128	6.1) ประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของการตรวจพิสูจน์ ต้องการการติดต่อประสานงานอย่างใกล้ชิด การสื่อสารที่ดี การแชร์ข้อมูล และการเข้าถึงอย่างโดยตรง และเรลไทม์ ระหว่างหน่วยงานทั้งหมดที่รับผิดชอบในการวางข้อกำหนดและการปรับใช้กฎหมาย	จำเป็นต้องมีระบบที่สามารถทำงานได้อย่างเรลไทม์ นอกจากนี้ จะได้รับประโยชน์จากการมีขั้นตอนการปฏิบัติที่กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรและมีความชัดเจน ตามมาตรฐานและแบบฟอร์มเดียวกัน ดังนั้น ระบบ ISO QMS จึงเป็นทางเลือกหนึ่ง ที่อาจใช้เป็นพื้นฐาน ในการจัดทำระบบการทำงานดังกล่าว	TLAS
7) ข้อค้นพบ สำหรับหรือที่เกี่ยวข้องกับ ออป. (หัวข้อ 5.9 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			

ข้อค้นพบที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	กลุ่ม
5,26,48,50a,59, 78,79,80, 85	7.1) อำนาจหน้าที่ของ ออป. ในการทำสวนป่า มาจากหนังสือ คณะรัฐมนตรี	กำหนดตัวตรวจพิสูจน์ที่เหมาะสม ใน O1 หรือ P1	LD-2
	7.2) ออป. เป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจเดียวในกิจการภาค สวนป่าไม้ ออป. มีกฎหมายและข้อกำหนดเกี่ยวกับการจ้างงานและ คนงาน แต่หลักการของ P4 ใน LD ปัจจุบันไม่ได้ใช้กับ FIO	การจัดวางข้อกำหนดสำหรับ FIO แยกเป็นไว้เป็นการเฉพาะ สำหรับ FIO หรือจัดทำตารางความสอดคล้องกันของ ข้อกำหนด ออป. และกฎหมายแรงงาน และรวมไว้ใน TLAS	LD-2
	7.3) แม้ว่าข้อกำหนดและเงื่อนไขของ ออป. จะเทียบกับที่กำหนด ไว้ใน LD ปัจจุบัน แต่จำเป็นต้องมีกระบวนการตรวจพิสูจน์สำหรับ ออป. ในการพิสูจน์ว่า ออป. ปฏิบัติข้อกำหนดของ ออป. หรือไม่	การตรวจพิสูจน์เป็นประจำ ของ ออป. ด้วยข้อกำหนดภายใน ของ ออป. เอง จะต้องได้รับการตรวจพิสูจน์ภายใต้ TLAS	TLAS
	7.4) ออป. ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของ ออป. เอง เกี่ยวกับการออก ปส. 32 สำหรับไม้ที่มาจากสวนป่าของ ออป.	ปรับปรุง LD	LD-1
	7.5) สวนป่าที่ ออป. บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์ ที่มาจาก งบประมาณของกรมป่าไม้	เพิ่มเติมไว้ใน LD	LD-2
	7.6) ออป. ใช้สัตว์ (ช้าง) สำหรับชักลาก แต่ยังขาดตัวชีวิตและตัว ตรวจพิสูจน์เกี่ยวกับการใช้และสวัสดิการของสัตว์	เพิ่มตัวชีวิตและตัวตรวจพิสูจน์	N
	7.7) ขาดตัวชีวิตที่เหมาะสมเกี่ยวกับการนำเคลื่อนที่ไม้ออกจาก โรงเลื่อยหรือโรงงานของ ออป.	เพิ่มตัวชีวิตและตัวตรวจพิสูจน์ที่เหมาะสม (หนังสือกำกับฯ ใบเบิกทาง)	LD-2
	7.8) การทดสอบภาคสนามพบว่า ระบบการโอนข้อมูลบัญชีไม้ ระหว่างสวนป่าของ ออป. และโรงเลื่อยของ ออป. มีความเรียบง่าย และมีประสิทธิภาพ แต่อยู่นอกระบบ NSW ทั้งนี้ โดยใช้ กระบวนการโอนข้อมูลภายในเอกสาร excel ซึ่งแนบไปกับการส่ง	ขั้นตอนการโอนไม้ ควรทำให้ชัดเจนเป็นขั้นตอนที่ทำการเป็น ลายลักษณ์อักษร และจำเป็นต้องรวมไว้ใน TLAS	TLAS

ข้อค้นพบที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	กลุ่ม
	อีเมล โรงเลื่อยจะนำข้อมูลใน excel เพิ่มบัญชีไม้ของโรงเลื่อย และสวนป่าจะตัดบัญชีไม้ของสวนป่าตามข้อมูลใน excel		
8) กฎหมายและข้อกำหนดด้านแรงงาน รวมถึงสุขอนามัยและความปลอดภัย - หลักการที่ 4 (หัวข้อ 5.10 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
28,29,39,52,91, 92 และ 111	8.1) การทดสอบภาคสนามหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดที่กำหนดใน LD เดิม ทำได้ยากมาก เนื่องจากเป็นไปตามหลักฐานที่มีอยู่ที่สถานประกอบการเท่านั้น แต่หลักฐานอยู่ที่กระทรวงแรงงาน	การตรวจพิสูจน์ ภายใต้ TLAS จะต้องเข้าถึงข้อมูลที่บ้านทักไวก์ที่หน่วยงานกำกับดูแลได้โดยง่ายและโดยตรง ดังนั้น TLAS จึงต้องอาศัยการตรวจสอบและระบบการดำเนินงานโดยหน่วยงานอื่น (ในที่นี้คือกระทรวงแรงงาน) และมีวิธีการแชร์ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์ที่มีประสิทธิภาพ และเรลไทม์	TLAS
	8.2) มีตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่ไม่มีใน LD เดิม เช่น สัญญาณเอกสารเงื่อนไขและสภาพการจ้าง หลักฐานบันทึกการฝึกอบรม หลักฐานการตรวจสอบสุขภาพและการตรวจสุขภาพที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการทำงานที่เป็นอันตรายและวัตถุอันตราย	พิจารณาแก้ไขปรับปรุงตัวชี้วัดให้เหมาะสม	LD-2
	8.3) การนำส่งรายงานประจำปีทางอิเล็กทรอนิกส์ต่อกระทรวงแรงงาน แต่ไม่สามารถตรวจพบเอกสารได้ในระหว่างทดสอบภาคสนาม การตรวจพิสูจน์จำเป็นต้องเข้าถึงข้อมูลของกระทรวงแรงงาน	การตรวจพิสูจน์ ภายใต้ TLAS จะต้องเข้าถึงข้อมูลที่บ้านทักไวก์ที่หน่วยงานกำกับดูแลได้โดยง่ายและโดยตรง ดังนั้น TLAS จึงต้องอาศัยการตรวจสอบและระบบการดำเนินงานโดยหน่วยงานอื่น (ในที่นี้คือกระทรวงแรงงาน) และมีวิธีการแชร์ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์ที่มีประสิทธิภาพ และเรลไทม์	TLAS
	8.4) สัญญาจ้างช่วง ซึ่งอาจไม่เหมาะสมที่จะพยายามรวมไว้ใน LD และจำเป็นต้องได้รับการระบุไว้ใน TLAS	ระบุการตรวจพิสูจน์สัญญาจ้างช่วงใน TLAS	TLAS

ข้อค้นพบที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	กลุ่ม
	8.5) การทดสอบภาคสนาม ไม่สามารถเกี่ยวกับ สัญญาจ้างแรงงาน หลักฐานการชำระค่าจ้าง การทำงานล่วงเวลา เป็นต้น ในสถาน ประกอบกิจการได้	ปรับปรุง LD	LD-2
	8.6) การทดสอบภาคสนาม พบข้อกำหนดเกี่ยวกับสุขอนามัยและความปลอดภัยจำนวนมาก ซึ่งไม่มีอยู่ใน LD ซึ่งจำเป็นต้องระบุให้ชัดเจนเมื่อมีการแก้ไข LD	ปรับปรุง LD	LD-2
	8.7) การทดสอบภาคสนาม พบว่า มีการจ้างแบบรายวัน และการจ้างทำของ ซึ่งอยู่นอกเหนือจากการกำกับดูแลตามกฎหมาย คัดกรองแรงงาน	ประเด็นนี้อยู่นอกเหนือจากประเด็นการปฏิบัติตาม ข้อกำหนดทางกฎหมาย (ใน LD) และเป็นเรื่องที่หน่วยงาน กำกับดูแลจะเป็นผู้ตรวจสอบว่าผู้ประกอบการปฏิบัติถูกต้อง ตามกฎหมายหรือไม่	N
9) ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม – รวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับโรงงานและการแปรรูป - หลักการที่ 6 (หัวข้อ 5.11 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
86, 87, 106	9.1) ใน LD มีตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องอยู่จำนวนน้อยมาก	ปรับปรุง LD	LD-2
	9.2) จากการทดสอบภาคสนามพบว่า O1 – O3 มีวิธีปฏิบัติที่ คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและสังคม แต่วิธีปฏิบัติดังกล่าวเป็นแนวปฏิบัติ ของชุมชน ไม่ใช่ข้อกำหนดทางกฎหมาย	ไม่ใช่ข้อกำหนดทางกฎหมาย จึงไม่อาจเสนอแนะให้เพิ่มเติม ใน LD ได้	TLAS
	9.3) LD เดิม ยังขาดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการ (O5) ซึ่งมีเงื่อนไขตาม พรบ. โรงงานฯ อยู่จำนวนมาก แต่ไม่ได้ถูกอ้างถึง หรือกำหนดเป็นตัวชี้วัดหรือตัวตรวจพิสูจน์ใน LD	ควรรวมข้อกำหนดตาม พรบ. โรงงานฯ ไว้ใน LD	LD-2
	9.4) LD ปัจจุบันไม่มีตัวชี้วัดหรือตัวตรวจพิสูจน์ เกี่ยวกับพรบ. การ สาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 31, 32 และประกาศ..... กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2558 ข้อ 3	ควรเพิ่มเติมไว้ใน LD	LD-2

ข้อค้นพบที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	กลุ่ม
	9.5) การตรวจพิสูจน์ดำเนินการโดยหน่วยงานกำกับดูแล (ในที่นี้คือ กรมโรงงานอุตสาหกรรม)	การตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายโดยหน่วยงานกำกับดูแลนี้ ต้องดำเนินการโดยการพัฒนา TLAS	TLAS
	9.6) การทดสอบภาคสนาม พบว่าผู้ประกอบการบางรายปฏิบัติตามมาตรฐาน ISO 26000 จึงควรศึกษาจะรวมไว้ใน TLAS หรือไม่	การพัฒนา TLAS ควรพิจารณารวมเอาข้อกำหนดซึ่งสะท้อนถึงแนวทางปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับในทางระหว่างประเทศสำหรับกระบวนการแปรรูปไว้ด้วย	TLAS
10) ป่าชุมชน และโครงการขนาดเล็ก (หัวข้อ 5.12 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
8,32a,32b,38,7 5 และ 76	10.1) จากการทดสอบภาคสนามพบว่า ป่าชุมชนและโครงการขนาดเล็ก เป็นแหล่งผลิตไม้แหล่งหนึ่ง ซึ่งจากการหารือในที่ประชุมทราบว่ามีความเป็นไปได้ที่ไม้เหล่านี้ จะเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน แม้ว่าปัจจุบันจะเป็นไม้ที่ไม่ได้ปฏิบัติถูกต้องครบถ้วนตามข้อกำหนดทางกฎหมาย	เสนอต้นแบบของห่วงโซ่อุปทานและระบบการกำกับติดตาม และควบคุมไม้จากห่วงโซ่อุปทานแหล่งต่าง ๆ ไว้ในภาคผนวกที่ 6 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม	SCC, Legal reform
11) ข้อกำหนดเกี่ยวกับเลื่อยโซยนต์ (หัวข้อ 5.13 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
	11.1) การกำหนดเรื่องเลื่อยโซยนต์ไว้เป็นเรื่องที่ดี แต่ไม่ใช่ประเด็นหลักในการตัดสินความถูกต้องกฎหมายของไม้ และหากไม้ถูกตัดโค่นโดยเลื่อยโซยนต์ที่ไม่มีใบอนุญาต จะหมายความว่าไม้นั้นถูกจัดว่าเป็นไม้ที่ผิดกฎหมาย หรือไม่	จำเป็นต้องพิจารณาต่อไปว่า ข้อกำหนดนี้ยังคงต้องเป็นข้อกำหนดทางกฎหมายสำหรับประเทศไทยหรือไม่ แต่ข้อกำหนดเหล่านี้ไม่เป็นจำเป็นต้องรวมอยู่ใน LD	LD-1
12) ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – ประเด็นพื้นฐาน (หัวข้อ 5.14 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
102,103,117,1 18,131a และ 131b	12.1) การทดสอบภาคสนามพบว่า มีการใช้ทั้งระบบเอกสาร และ NSW โดยกรมป่าไม้เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ	ใช้ระบบที่มีอยู่และและเพิ่มเติมองค์ประกอบบางเรื่องให้ เป็นไปตามความต้องการของ TLAS โดยการพัฒนา NSW	TLAS
	12.2) ข้อค้นพบประการหนึ่ง การตรวจสอบย้อนกลับไม้ที่ซื้อขาย ปริมาณมาก (ตามน้ำหนัก) (เช่น ยางพารา ยูคาลิปตัส และกระถิน) ไม่ได้ซื้อขายเป็นรายต้น ไม้เหล่านี้ไม่จำเป็นต้องพัฒนาระบบการ	ศึกษาความเป็นไปได้ของระบบห่วงโซ่การเก็บรักษา พยานหลักฐานและระบบห่วงโซ่อุปทาน สำหรับการจัดส่งไม้	SCC

ข้อค้นพบที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	กลุ่ม
	เก็บรักษาเอกสารหลักฐานที่ซับซ้อนเพื่อติดตามตรวจสอบเป็นรายต้น	ปริมาณมาก โดยใช้เจ้าหน้าที่ที่จะติดตามเป็นรายต้นหรือปริมาตรของไม้	
	12.3) ห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน ที่ยังพบข้อบกพร่องอยู่ คือ ไม้ที่มีไม้หวงห้าม การนำเข้า ชนิดพันธุ์ไม้ตาม CITES	จัดทำขั้นตอนที่เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อการตรวจสอบ บัญชีไม้ของผู้ประกอบการที่ 5 สำหรับไม้ชนิดต่าง ๆ	SCC
13) ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – National Single Window และ eTree (หัวข้อ 5.15 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
	13.1) รูปแบบการติดตามและการอนุญาตนำเข้าเคลื่อนที่ในระบบ NSW เป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับ TLAS	การพัฒนาหรือการเพิ่มเติมองค์ประกอบใด ๆ เกี่ยวกับระบบการติดตามตรวจสอบและการขนส่งของ TLAS ควรพัฒนาในระบบ NSW ต่อไป	TLAS
	13.2) รูปแบบการขึ้นทะเบียนสวนป่าโดยใช้ NSW ยังมีประสิทธิภาพน้อยเนื่องจากกระบวนการที่ล่าช้า	พัฒนา NSW	TLAS
14) ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – Due Diligence และความเสี่ยง (รวมถึง การนำเข้า การส่งออก และการซื้อขายและถ่ายโอนภายในประเทศ) (หัวข้อ 5.16 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
11, 21, 22, 23, 65a, 65b, 66, 67, 70, 110, 120, 126, 88, 117, 120	14.1) การสอบทานธุรกิจ (Due Diligence) ปัจจุบันถูกนำมาใช้ทั้งในบริษัทผู้นำเข้าและบริษัทผู้ส่งออก แต่ระบบดังกล่าวไม่สอดคล้อง และยังคงมีปัญหาอยู่หลายประการ ได้แก่ - ความน่าเชื่อถือของการพิสูจน์แหล่งกำเนิดที่แท้จริงของไม้ - ความน่าเชื่อถือของการพิสูจน์ความถูกต้องกฎหมาย ณ แหล่งกำเนิด และหรือ จุดที่มีการขาย - วัตถุประสงค์ การปฏิบัติ และกระบวนการในการตรวจสอบความเสี่ยง	ประเทศไทยกำลังพัฒนาระเบียบวิธีสำหรับการสอบทานธุรกิจ ของประเทศ และนำมารวมไว้ใน TLAS โดยที่ระบบการสอบทานธุรกิจจำเป็นต้องคำนึงถึงบทบาทของตัวแทนด้วย	SCC

ข้อค้นพบที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	กลุ่ม
	- แนวปฏิบัติที่ชัดเจน เกี่ยวมาตรการลดความเสี่ยงและเอกสารหลักฐานที่เหมาะสมและเป็นที่น่าพอใจ ที่ใช้กับแหล่งที่มาหรือผู้ขายที่มีความเสี่ยงสูง		
15) ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – CITES (หัวข้อ 5.17 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
65a, 68, 123, 124	15.1) ชนิดพันธุ์ไม้ในบัญชี CITES ซึ่งนำเข้าสู่กระบวนการเพื่อผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้อยู่ในรูปของไม้ (เช่น น้ำมันจากไม้กฤษณา)	เพิ่มเติมใน LD	N
	15.2) LD เดิม ยังไม่ได้แสดงให้เห็นถึงข้อกำหนดในการตรวจสอบไม้ CITES	เพิ่มเติมใน LD	LD-2
	15.3) การตรวจพิสูจน์ไม้ CITES จะดำเนินการเมื่อมีการสำแดงว่าเป็นไม้ CITES แต่ในกรณีที่ไม่นำเข้าไม้ได้สำแดงว่าเป็นไม้ CITES ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์ดังกล่าวนี้ จำเป็นต้องอธิบายไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน	อธิบายขั้นตอนการตรวจสอบการนำเข้าไม้ที่ไม่ได้สำแดงว่าเป็นไม้ CITES เพื่อป้องกันการลักลอบการนำเข้าไม้ CITES	TLAS
	15.4) การทดสอบภาคสนาม พบว่าในการออกใบอนุญาตส่งออก มีขั้นตอนสำหรับการตรวจสอบผลิตภัณฑ์จากไม้ CITES (ทั้งในประเทศและที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ) อย่างไร	จัดทำขั้นตอนที่เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน	TLAS
16) ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – ไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม (หัวข้อ 5.18 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
	16.1) ระบบในการเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน จะต้องได้รับการพัฒนาไว้ในการควบคุมห่วงโซ่อุปทานและ TLAS	นำเสนอต้นแบบห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐานและห่วงโซ่อุปทานไว้ในภาคผนวก 6 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม	SCC
17) ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับ Chain of Custody – ห่วงโซ่ของไม้เชื้อเพลิง ชีวมวล และเชื้อเพลิงอัดเม็ด (หัวข้อ 5.19 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			

ข้อค้นพบที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	กลุ่ม
69,77,119	17.1) พ่อค้า ตัวแทน และนายหน้า มีส่วนเกี่ยวข้องและเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทาน เพราะมีหน้าที่ที่เฉพาะเจาะจงอย่างมาก ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการต่าง ๆ ในห่วงโซ่อุปทาน	บทบาทและหน้าที่ของพ่อค้า ตัวแทน และนายหน้า จำเป็นต้องทำความเข้าใจอย่างครบถ้วนในการออกแบบ TLAS	SCC
18) ประเด็นห่วงโซ่อุปทานการเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน – ห่วงโซ่อุปทานสำหรับไม้เชื้อเพลิง เชื้อเพลิงชีวภาพ และเชื้อเพลิงอัดเม็ด (หัวข้อ 5.20 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
40, 108, 129	18.1) ระบบการตรวจพิสูจน์และการควบคุมในปัจจุบัน ไม่ได้ ออกแบบ ให้รวมเอาห่วงโซ่อุปทานสำหรับไม้เชื้อเพลิง เชื้อเพลิงชีวภาพ และเชื้อเพลิงอัดเม็ด ไว้ด้วย ดังนั้น LD ปัจจุบันจึงไม่ครอบคลุมถึง ความเป็นเจ้าของ การบ่งชี้ชนิดพันธุ์ไม้ การตรวจสอบย้อนกลับ และการตรวจสอบติดตาม	ควรรวมห่วงโซ่อุปทานสำหรับไม้เชื้อเพลิง เชื้อเพลิงชีวภาพ และเชื้อเพลิงอัดเม็ด ไว้ใน TLAS และเพิ่มเติมตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ที่ชัดเจนและเรียบง่าย ไว้ใน LD ฉบับแก้ไข	SCC
19) การจัดทำเอกสาร วิธีปฏิบัติงาน และระบบบริหารงานคุณภาพ (หัวข้อ 5.21 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม)			
6, 16, 109, 132	19.1) ขั้นตอนปฏิบัติงานในบางเรื่องมีเอกสารอยู่แล้ว เพียงแต่ไม่ได้ถูกรวบรวมไว้ตามมาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ	การออกแบบ TLAS จำเป็นต้องตระหนักว่า TLAS จะเป็นแผนงานหนึ่งที่รวบรวมเอาใบอนุญาตต่าง ๆ มาใช้ในการตรวจสอบย้อนกลับและตรวจสอบติดตาม อย่างเป็นระบบตามมาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างสากล	TLAS
	19.2) การจัดทำเอกสารการส่งมอบสินค้า (Delivery Note) ทำกันอยู่ทั่วไป แต่ไม่มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน	เสนอแนะให้มีการจัดทำแบบฟอร์มเอกสารส่งมอบสินค้า (Delivery Note) และแบบฟอร์มบัญชีรายการสินค้าที่ซื้อขาย (Bill of Sale) ที่เป็นมาตรฐาน รายละเอียดนำเสนอไว้ในภาคผนวกที่ 6 ของรายงานการทดสอบภาคสนาม	N

ภาคผนวก 4

การแก้ไข LD

คณะทำงานกลุ่มย่อยและตัวแทนของหน่วยงานรัฐอื่นร่วมกับที่ปรึกษา ได้ทบทวนข้อเสนอแนะการทดสอบภาคสนามที่เลือกจัดกลุ่มไว้ในกลุ่ม LD เพื่อที่จะพิจารณาแนวทางในการดำเนินการกับข้อเสนอแนะดังกล่าว

ก. การแก้ไข LD ตามข้อเสนอแนะในการลงทดสอบภาคสนาม

1. โครงสร้างและเนื้อหาของ LD (หัวข้อที่ 5.3)

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
1	1.1	หน้าที่และเป้าหมายของตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ใน LD: LD ประกอบด้วยประเภทของตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ที่ต่างกัน 2 ประเภท คือ ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ที่ขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ และ ที่ใช้ตรวจพิสูจน์ว่ากระบวนการ (ความเชื่อมโยงของกิจกรรม) มีความสมบูรณ์หรือไม่	ปรับปรุงตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์เกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์กระบวนการ (หรือความเชื่อมโยงของแต่ละกิจกรรม)	LD-1,2	- ปรับปรุงโครงสร้างตาราง LD ตามห่วงโซ่อุปทานที่เป็นอยู่ - ตัวชี้วัด (และตัวตรวจพิสูจน์ที่เกี่ยวข้อง) มีการแก้ไขให้สะท้อนถึงความเชื่อมโยงของแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่อุปทาน - ตัวชี้วัดที่ขาดไป (และตัวตรวจพิสูจน์ที่เกี่ยวข้อง)	-	โปรดดู ภาคผนวก 6 รายการตัวชี้วัดทั้งหมดที่มีการแก้ไข ภาคผนวก 7 ร่าง ภาคผนวก LD

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
		Most of I and V in the LD based on outputs but not to verify the process			เพิ่มไว้ให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของ LD		
2	1.2	LD ประกอบด้วยผู้ดำเนินการ 2 ประเภทหลัก คือ ผู้ประกอบการ ซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบและหน่วยงานกำกับดูแลซึ่งต้องปฏิบัติงานตามกระบวนการที่กำหนด	พิจารณาและวิเคราะห์ถึงบทบาทและหน้าที่ต่างกันผู้ประกอบการและหน่วยงานกำกับดูแล และออกแบบตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์และกระบวนการที่เหมาะสม	LD-1	● แก้ไขกระบวนการตรวจพิสูจน์เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติให้ชัดเจน เพื่อสะท้อนให้เห็นความเชื่อมโยงของกิจกรรมที่ดำเนินการโดยหน่วยงานรัฐที่กำกับดูแล ● เพิ่มตัวชี้วัด (และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง) เพื่อสะท้อนให้เห็นบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานกำกับดูแล เช่น การตรวจสอบสภาพป่าโดยกรมป่าไม้ ก่อนการออกใบอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน ● ตาราง LD ให้ใช้งานง่ายขึ้น	-	โปรดดู ภาคผนวก 7 ร่าง ภาคผนวก LD

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
3	1.4)	การเรียงลำดับตัวเลข	ตัวเลขไม่ควรเกิน 2 หลัก เพื่อป้องกันความสับสน	LD-1	ปรับปรุงตามตัวอย่างด้านล่างนี้ ตย. O1-1.2.3 'O1' หมายถึง ผู้ประกอบการที่ 1 '1.' หมายถึง หลักการที่ 1 ในผู้ประกอบการที่ 1 '2.' หมายถึง หลักเกณฑ์ที่ 2 ในหลักการที่ 1 '3' หมายถึง ตัวชี้วัดที่ 3 ในหลักเกณฑ์ที่ 2	-	โปรดดู ภาคผนวก 7 ร่าง ภาคผนวก LD

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					O1 และ O2) ให้ อ.อ.ป. เพียงผู้เดียวเท่านั้น ที่มีสิทธิทำไม้ โดยได้เพิ่มตัวชี้วัดไว้ใน O1-2.2.2 และ O2-2.2.2 - ข้อกำหนดสำหรับ “ไม้ได้น้ำ” ขึ้นอยู่กับที่ดินประเภท O1 O2 หรือ O3 แล้วแต่กรณี - สำหรับ “ไม้ในเมือง” และ “ไม้ข้างทาง” หน่วยงานที่เป็นผู้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน มีสิทธิขออนุญาตทำไม้ได้ตามกระบวนการปกติ ตามที่กำหนดไว้ใน LD ฉบับก่อนหน้านี้ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องแก้ไข LD	ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ข้อ 11 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดิน เพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. 2525	
2	2.4	ไม้เรือนเก่า	เพิ่มเติม LD และ TLAS	LD-2, SCC	มีกฎหมายควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้เรือนเก่าออกนอกเขตจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสิ่งปลูกสร้าง ดังนั้นสถานที่ตั้งสิ่งปลูกสร้าง (แหล่งที่มาของไม้เรือนเก่า) จึงสามารถตรวจพิสูจน์ได้	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 39 ตรึ ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการนำไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้	- O1-3.2.3: ทั้งหมด - O2-3.2.3: ทั้งหมด - O3-3.2.2: ทั้งหมด

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					● เพิ่มตัวชี้วัดใหม่และองค์ประกอบ การที่เกี่ยวข้องใน O1, O2 และ O3 ● หมายเหตุ มีปัญหาในทางปฏิบัติ เกี่ยวกับการขอเอกสารการ เคลื่อนย้ายไม้เรือนเก่า	เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัด พ.ศ. 2560 ข้อ 5 6 และ 7	
3	2.1	การตีตราไม้และการทำ เครื่องหมายบนไม้	เพิ่มเติม LD และ TLAS	LD-2, SCC	● กระบวนการตีตราและทำ เครื่องหมายบนไม้ตามที่กฎหมาย กำหนด มีดังนี้ 1. ไม้จากสวนป่า ตาม พรบ. สวนป่าฯ - ก่อนการนำเคลื่อนที่: อธิบาย ขั้นตอนปฏิบัติไว้ใน กระบวนการตรวจพิสูจน์ของ ตัวชี้วัดใหม่ในเรื่องการตรวจ พิสูจน์กรรมสิทธิ์ของไม้ 2. กรณีไม้ที่ได้มาจากแหล่งอื่น ที่ไม่ใช่ไม้ตาม พรบ. สวนป่า ฯ ● ไม้ท่อน	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 9 และ 13 กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอน ดำเนินการเหล่านี้ มีดังนี้ (กฎระเบียบเหล่านี้ ไม่ได้รวมไว้ใน	● O1-2.2.1, O1-2.2.2, O1-3.1.1, O1-3.2.1, O1-3.2.4: VP ● O2-2.2.1, O2-2.2.2, O2-3.1.1, O2-3.2.1, O2-3.2.2, O2-3.2.4: VP ● O2-3.1.1: VP ● O4-3.2.4: VP ● O5-2.2.4: VP ● O6-2.1.3: VP

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					- ก่อนการตัดโค่น - หลังการตัดโค่นและ - ก่อนการชักลาก - ก่อนการนำไม้ไปใช้ ประโยชน์: ประทับเพื่อแสดงว่าชำระค่าภาคหลวงหรือได้รับการยกเว้นค่าภาคหลวง (สำหรับใบอนุญาตทำไม้บางประเภท) - ก่อนการนำเคลื่อนที่และ/หรือ เมื่อไม้เคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ ● ไม้แปรรูป - ก่อนนำเคลื่อนที่ออกนอกเขตจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ● อธิบายขั้นตอนการติดตามให้ชัดเจนในกระบวนการ	LD เนื่องจากไม่ใช่ข้อกำหนดหลักสำหรับตัวชี้วัดนั้น) กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำไม้หวงห้าม พ.ศ. 2560 ข้อ 6 และ 8 กฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ข้อ 3 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. 2525 ข้อ 11 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการนำไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัด พ.ศ. 2560 ข้อ 12	

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					ตรวจพิสูจน์ของตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง		
4	2.8	การตรวจพิสูจน์บัญชีไม้ประจำโรงงาน	เพิ่มเติมใน LD และ TLAS	LD-2, SCC	- มีกฎหมายกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องจัดทำบัญชีไม้ประจำโรงงาน และมีกระบวนการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ - อธิบายขั้นตอนปฏิบัติไว้ให้ชัดเจนในกระบวนการตรวจพิสูจน์ของตัวชี้วัดในเรื่องความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ	กระบวนการตรวจพิสูจน์ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ พ.ศ. 2541 (กฎระเบียบเหล่านี้ ไม่ได้รวมไว้ใน LD เนื่องจากไม่ใช่ข้อกำหนดหลักสำหรับตัวชี้วัดนั้น)	- O5-1.2.1 O5-2.2.1 O5-2.2.2 O5-2.2.6: VP - O6-1.1.1 O6-2.1.1 O6-2.1.5: VP

3. ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ที่ขาดไป ที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือที่ไม่มีประสิทธิภาพ (หัวข้อ 5.5)

ลำดับ	อ้างถึง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
1	3.1	การกำหนดไม้หวงห้ามตามประกาศ คสช. ที่ 106/2557 ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2557 ซึ่งแก้ไขกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ไม่ได้สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนใน LD ฉบับเดิม และไม่มีตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์เกี่ยวกับข้อกำหนดใหม่นี้	แสดงให้เห็นถึงประกาศฉบับนี้ ใน LD	LD-1	- ประกาศนี้ ประกาศเพื่อแก้ไขมาตรา 7 (การทำไม้หวงห้าม) และมาตรา 48 (การควบคุมการแปรรูปไม้) แห่ง พรบ. ป่าไม้ฯ ซึ่งมาตราดังกล่าวระบุไว้ใน LD อยู่แล้ว จึงไม่ต้องแก้ไข LD อีก - มาตรา 7 และมาตรา 48 มีการอ้างไว้ใน LD ฉบับเดิมอยู่แล้ว และไม่จำเป็นต้องแก้ไขอีก - คำจำกัดความเกี่ยวกับไม้หวงห้ามระบุไว้ในภาคผนวก LD	-	-
2	3.2	เอกสารการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินตาม	ระบุเอกสารดังกล่าวเป็นตัวตรวจพิสูจน์ในตาราง LD	LD-1	คทช. ย่อมาจากคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ใช้เรียกเอกสารที่ออกภายใต้นโยบายซึ่ง	-	- (โปรดดู ภาคผนวก 9 การกำกับติดตามการแก้ไขกฎหมาย)

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
		นโยบายของ คทช. ขาดไปจาก LD			ประกาศใช้โดยคณะกรรมการนี้ อย่างไรก็ตาม การอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายเฉพาะในการอนุญาตให้ใช้ที่ดิน เช่น เอกสาร สป. 23 ซึ่งออกตามพรบ. ป่าสงวนแห่งชาติฯ ● กฎหมายเฉพาะในการออกใบอนุญาตดังกล่าวเหล่านี้ มีอยู่แล้วใน LD ● กฎหมายใหม่ คือ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. อยู่ระหว่างการร่าง รายละเอียดโปรดดูในภาคผนวกเรื่องการกำกับติดตามการแก้ไขกฎหมาย		
3	3.4, 3.5,	จำแนกตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ที่มีการกล่าวซ้ำ	จำแนกให้ชัดเจนว่าเอกสารอะไรจะใช้พิสูจน์ถึงตัวชี้วัด	LD-1	● มีกฎหมายระบุใน LD อยู่แล้ว	-	โปรดดูภาคผนวก 7 ร่างภาคผนวก LD

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
	3.8, 3.9	➤ 12.3.2 ในผู้ประกอบการทั้งหมด ➤ 15.1.1 และ 15.1.2 ในผู้ประกอบการทั้งหมด ➤ 12.2.2 ในผู้ประกอบการที่ 5 ➤ 12.3.1 ในผู้ประกอบการที่ 5 และ 6	ในเรื่องใด ให้สอดคล้องกับผู้ประกอบการแต่ละราย		● จำแนกตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์โดยคำนึงถึงผู้ประกอบการแต่ละราย เป้าหมายของหลักเกณฑ์ ● แก้ไขตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับข้อกำหนดทางกฎหมาย		
4	3.3	เงื่อนไขการครอบครองที่ดินประเภทต่าง ๆ (เช่น ผู้ครอบครองที่ดินกับสิทธิขออนุญาตทำไม้)	ควรมีการพิสูจน์ถึงเงื่อนไขการใช้ประโยชน์ที่ดินด้วย	LD-1	● ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์ความชอบด้วยกฎหมายของเอกสาร เงื่อนไขการใช้ที่ดิน และการตรวจสอบสภาพที่ดิน ดำเนินการโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ก่อนการอนุญาตทำไม้ หรือการขึ้นทะเบียนสวนป่า ดังนั้น ปรับปรุงกระบวนการตรวจพิสูจน์ในตัวชี้วัดเรื่องความถูกต้อง	ขั้นตอนปฏิบัติงานกำหนดไว้ในระเบียบกรมป่าไม้ แต่ไม่มีอยู่ใน LD ฉบับแก้ไข เนื่องจากไม่ใช่ข้อกำหนดหลักในตัวชี้วัดนั้น	● O1-1.1.1, O2-1.1.1, O3-1.1.1: VP ● O1-2.1.1, O2-2.1.1: ทั้งหมด ● O1-3.2.1, O2-3.2.1: ทั้งหมด ● O1-3.2.2: ทั้งหมด

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					ตามกฎหมายของผู้ประกอบการ ● การขึ้นทะเบียนสวนป่าในที่ดินรัฐ (O1,O2) ไม่ครอบคลุมถึงต้นไม้ที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ ดังนั้น จึงเพิ่มเติมตัวชี้วัดใหม่และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ● ชนิดพันธุ์ไม้ใดๆ จาก O1 และไม้หวงห้ามใน O2 ต้องชำระค่าภาคหลวงเพื่อที่จะได้มาซึ่งไม้ ก่อนการนำไปใช้ประโยชน์ (ยกเว้นใบอนุญาตทำไม้บางประเภท) ดังนั้น จึงเพิ่มเติมตัวชี้วัดใหม่ และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ● สำหรับไม้ที่ปลูกโดยงบประมาณของกรมป่าไม้อ.อ.ป. ต้องชำระค่าตอบแทนต่อกรมป่าไม้เพื่อให้ได้มาซึ่งไม้ก่อน	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 7 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มาตรา 5,1,5,16 ทวิ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 14 ระเบียบกรมป่าไม้ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ การให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้	

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					นำไปใช้ประโยชน์ ดังนั้นจึงเพิ่มเติมตัวชี้วัดใหม่ และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ● ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเช่าที่ดิน มีอยู่แล้วใน LD ฉบับเดิม	งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. 2555	
5	3.6	การนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	จำเป็นต้องมีตัวตรวจพิสูจน์ 2 เรื่อง คือ ● การพิสูจน์แหล่งกำเนิดที่แท้จริงของไม้ ● การพิสูจน์ความถูกต้องตามกฎหมาย ณ จุดที่เป็นแหล่งกำเนิดไม้	LD-1	● กำลังอยู่ในกระบวนการออกแบบระบบ Due Diligence ● พัฒนาภาษาที่ใช้ในตัวชี้วัดให้พิสูจน์ทั้ง 2 ประเด็นตามที่เสนอแนะ ● ข้อกำหนดนี้ จะมีการพัฒนาต่อเมื่อ DDS มีผลใช้บังคับแล้ว ดังนั้น ในงานนี้ ตัวชี้วัดในเรื่องนี้ จึงถูกตัดออกจาก LD และระบุไว้ในภาคผนวกเกี่ยวกับการกำกับติดตามปฏิรูปกฎหมาย (ตามความ	-	ตัดออกจาก O4 (โปรดดู ภาคผนวก 9 การกำกับติดตามการแก้ไขกฎหมาย)

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					เห็นชอบจากที่ประชุม AHWG)		
6	3.7	11.2.1 ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนด และไม่สะท้อนให้เห็นว่าสิ่งใดที่ต้องทำการตรวจพิสูจน์	ปรับปรุงตัวตรวจพิสูจน์	LD-1	- มีกฎหมายใหม่ เกี่ยวกับกฎกระทรวงที่อธิบายรายละเอียดของข้อกำหนดในเรื่องดังกล่าว - ปรับปรุงตัวชี้วัดตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับใหม่	กฎกระทรวง การขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า พ.ศ. 2561 ข้อ 6	O5-1.1.1: ทั้งหมด O5-1.1.2: ทั้งหมด O5-2.1.1: ทั้งหมด
7	3.10	O5 14.1.1 และ 4.1.2 เรื่องข้อกำหนดด้านการคุ้มครองแรงงาน	ควรปรับปรุงให้เป็นการตรวจพิสูจน์ว่าแรงงานต้องขึ้นทะเบียนประกันสังคม และได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปี ตามที่พบหลักฐานจากการตรวจสอบภาคสนาม	LD-2	การปรับปรุงข้อกำหนดด้านแรงงาน โปรดดูในหัวข้อที่ 6 ด้านล่าง	-	โปรดดูในหัวข้อที่ 6 ด้านล่าง

4. ข้อค้นพบเกี่ยวกับการปฏิบัติและสิทธิการเช่าที่ดิน รวมถึงประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติในต้นไม้ (หัวข้อ 5.6)

ลำดับ	อ้างอิงภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
1	4.1, 4.2, 4.3	การพิสูจน์ความถูกต้องกฎหมายและกรรมสิทธิ์ในที่ดิน กรรมสิทธิ์ในต้นไม้ และกรรมสิทธิ์ในไม้	ในแต่ละ O จะต้องประกอบด้วย C I และ V เพื่อตรวจพิสูจน์ 1. กรรมสิทธิ์ในที่ดิน (และสิทธิหรือเงื่อนไขการใช้สิทธิ) 2. สิทธิหรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการปลูกและการดูแลรักษาต้นไม้ 3. ความถูกต้องกฎหมายของต้นไม้ (ข้อกำหนดเกี่ยวกับชนิดพันธุ์ การใช้สารเคมี สุขอนามัยของพืช การควบคุมแมลง เป็นต้น 4. ความถูกต้องกฎหมายของกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ (หรือไม้ ที่ถูกตัดโค่น)	LD-1,2	1. กรรมสิทธิ์ในที่ดิน (และสิทธิหรือเงื่อนไขการใช้ประโยชน์) ● โปรตดู หัวข้อ 3(4) ข้างต้น 2. สิทธิ (หรือเงื่อนไข) เกี่ยวกับการปลูกและการดูแลรักษาต้นไม้ ● ไม่มีกฎหมายควบคุม และจำเป็นต้องศึกษาถึงแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องดังกล่าวนี้ 3. ความถูกต้องกฎหมายของต้นไม้ (ข้อกำหนดเกี่ยวกับชนิดพันธุ์ การใช้สารเคมี สุขอนามัยของพืช การควบคุมแมลง เป็นต้น ● ไม่มีกฎหมายควบคุม และจำเป็นต้องศึกษาถึงแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องดังกล่าวนี้ 4. ความถูกต้องกฎหมายของกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ (หรือไม้ ที่ถูกตัดโค่น)	-	โปรดดู หัวข้อ 3(4) ข้างต้น

					• โปรดดู หัวข้อ 3(4) ข้างต้น		
--	--	--	--	--	--	--	--

5. ข้อค้นพบสำหรับหรือที่เกี่ยวข้องกับ ออป. (หัวข้อ 5.9)

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
1	7.1, 7.5	การใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานตามมติคณะรัฐมนตรี และสวนป่าที่ปลูกโดยงบประมาณของกรมป่าไม้	เพิ่มตัวตรวจพิสูจน์	LD-2	● เพิ่มใน O1 P1 ● หลักฐานคือ บันทึกข้อตกลงระหว่างกรมป่าไม้ กับ อ.อ.ป.	มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2535 แก้ไขปรับปรุงโดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2536	O1-1.1.1: V
2	7.2	ข้อกำหนดด้านแรงงานของอ.อ.ป.	ข้อกำหนดเป็นไปตามกฎหมายแรงงานสำหรับรัฐวิสาหกิจ และกระบวนการตรวจพิสูจน์ดำเนินการโดยผู้ตรวจสอบภายใน โดยใช้กฎระเบียบภายในหน่วยงาน	LD-2	● ออกแบบหลักเกณฑ์เฉพาะสำหรับ FIO ● สำหรับด้านการคุ้มครองแรงงาน อ.อ.ป. ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำของแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ในเรื่อง ค่าจ้าง ชั่วโมงทำงาน เป็นต้น ● สำหรับด้าน OSHE อ.อ.ป. ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องซึ่งตัวชี้วัดประกอบด้วย	พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 มาตรา 27 ประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 มาตรา 3,8 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความ	องค์ประกอบทั้งหมด ของ C5.1 ใน O1, O2 และ C4.2 ใน O5 (ข้อเสนอแนะ: จำเป็นต้องมีการแชร์ข้อมูลระหว่างหน่วยงานรัฐเหล่านี้ภายใต้ TLAS)

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					1. การจัดทำคู่มือปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย และการกำกับติดตามว่าคู่มือดังกล่าวเป็นไปตามแผนการปฏิบัติงานด้าน OSHE ประจำปี (และปรับปรุงหากจำเป็น) 2. Providing PPEs for workers. การจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน (โดยที่ข้อกำหนดทางกฎหมายครอบคลุมอยู่ในแผนดำเนินงานประจำปี ในด้าน OSHE และคู่มือปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย) ● กระบวนการตรวจพิสูจน์ดำเนินการโดยสำนักตรวจสอบภายใน และผู้ตรวจสอบมีหน้าที่ในการจัดทำรายงานการตรวจสอบประจำปี	ปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำพ.ศ. 2552	

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
3	7.4	เอกสาร ปส. 32	ปรับปรุง LD	LD-1	- ตัดตัวชี้วัดนี้ ออกจาก LD เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์ความถูกต้องกฎหมาย (ข้อมูลจากการหารือกับเจ้าหน้าที่ ออป.) - ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมโปรตูดู หัวข้อที่ 7 ด้านล่าง	-	-
4	7.7	ขาดตัวชี้วัดในการนำเคลื่อนที่ไม้แปรรูป สิ่งประดิษฐ์ ฯลฯ ออกจากโรงงาน	เพิ่มเติมตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์	LD-2	โปรตูดู หัวข้อ 3(4) ด้านบน	-	-

6. กฎหมายและข้อกำหนดด้านแรงงาน รวมถึงสุขอนามัยและความปลอดภัย- หลักการที่ 4 (หัวข้อ 5.10)

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
1	8.2, 8.5	ตัวชี้วัดด้านการ คุ้มครองแรงงาน ที่พบในการ ทดสอบ ภาคสนาม แต่ไม่ มีใน LD	ปรับปรุงตัวชี้วัด และตัวตรวจ พิสูจน์	LD-2	● สำหรับ O1 2 และ 3 (ไม่ใช่ อ.อ.ป.) ตัดข้อกำหนดด้านแรงงานออกจาก LD และจำเป็นต้องศึกษาแนวทางการปรับใช้แนวปฏิบัติด้านแรงงานที่ดีที่จัดทำขึ้นโดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ● สำหรับ O5 (ไม่ใช่ อ.อ.ป.) ● ออกแบบหลักเกณฑ์เฉพาะสำหรับด้านสวัสดิการและการคุ้มครองแรงงาน ● หลักเกณฑ์นี้ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ 1. (สำหรับนายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป) แบบแสดงสภาพการจ้างและสภาพการทำงานของสถานประกอบกิจการ (แบบ คร. 11) ประจำปี	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 44, 70, 112, 113, 114, 115/1 พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 มาตรา 9	(ข้อเสนอแนะ: จำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติมถึงการปรับใช้แนวปฏิบัติที่ดีด้านแรงงานซึ่งจัดทำขึ้นโดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) องค์ประกอบทั้งหมดของ C4.2 ใน O5 (ข้อเสนอแนะ: จำเป็นต้องมีการแชร์ข้อมูลระหว่างหน่วยงานรัฐต่าง ๆ ภายใต้ TLAS)

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					2. (สำหรับนายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป) จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการชำระค่าจ้าง ตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด 3. ไม่มีการจ้างแรงงานเด็ก 4. ไม่มีแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย		
2	8.6	ตัวชี้วัดด้าน OSHE ที่พบในการทดสอบภาคสนาม แต่ไม่มีใน LD	ปรับปรุงตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์	LD-2	● สำหรับ O1 2 และ 3 (ไม่ใช่ อ.อ.ป.) ตัดข้อกำหนดด้านแรงงานออกจาก LD และจำเป็นต้องศึกษาแนวทางการปรับใช้แนวปฏิบัติด้านแรงงานที่ดีที่จัดทำขึ้นโดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ● สำหรับ O5 (ไม่ใช่ อ.อ.ป.) 1. ออกแบบหลักเกณฑ์เฉพาะสำหรับด้าน OSHE 2. หลักเกณฑ์นี้ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัดคือ 1. การครอบครองสารเคมีอันตราย	พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 มาตรา 8 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความ	(ข้อเสนอแนะ: จำเป็นต้องมีการแชร์ข้อมูลระหว่างหน่วยงานรัฐต่าง ๆ ภายใต้ TLAS)

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					2. PPE อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล 3. การตรวจสอบสุขภาพ สำหรับงานที่มีปัจจัยเสี่ยง 4. การฝึกอบรมการดับเพลิงและซ้อมแผนดับเพลิง • สำหรับ อ.อ.ป. โปรดดูในหัวข้อ 5(2) ข้างต้น	ปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2556 ข้อ 2,12 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำพ.ศ. 2552 ข้อ 96,97 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2559 ข้อ 12,13 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการ	

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
						ป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2555 ข้อ 27,30 กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบสภาพของลูกจ้างและส่งผล การตรวจแก้พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ. 2547 ข้อ 3, 5, 6, 7	

7. ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม – รวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับโรงงานและการแปรรูป – หลักการที่ 6 (หัวข้อ 5.11)

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
1	9.1	มีตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องอยู่ใน LD จำนวนน้อยมาก	ปรับปรุง LD	LD-2	- ตัดตัวชี้วัดบางเรื่อง ที่ไม่เกี่ยวข้องออก และเพิ่มเติมตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องไว้ใน LD - สำหรับ O1, O2 การตรวจสภาพป่าและรายงานของ อบต. หรือเทศบาล ว่าไม่มีปัญหากับราษฎร ในชุมชน เมื่อมีการออกหรือต่อใบอนุญาต - สำหรับ O1,O2,O3 ไม่มีข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม ในการปลูก และดูแลรักษาแปลงปลูกต้นไม้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาถึงการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดี ด้านสิ่งแวดล้อม	- สำหรับ O1 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ข้อ 8 ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ข้อ 8, 11, 19 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ข้อ 9,17 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการอนุญาตให้ทำประโยชน์และอยู่อาศัยภายในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2530 ข้อ 6,7 - สำหรับ O2	องค์ประกอบทั้งหมดใน C4.1 และ 4.2 ของ O1 และ C4.1 ของ O2

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
						กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ. 2558 ข้อ 9, 12	
2	9.3	กำหนดตัวชี้วัดตามข้อกำหนดในพรบ. โรงงานฯ	ควรรวมข้อกำหนดตามพรบ. โรงงานฯ ไว้ใน LD	LD-2	● สำหรับ O5 ● ปรับปรุงถ้อยคำในตัวชี้วัดในเรื่องวัตถุอันตราย และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ● เพิ่มตัวชี้วัดใหม่ และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1. ระบบการจัดการและขจัดมลพิษ (น้ำ อากาศ) 2. ระบบการจัดการ กำจัด จัดเก็บ และการควบคุมกากอุตสาหกรรม 3. วิธีการป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น มลพิษทางเสียง แสง ความสั่นสะเทือน	พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 มาตรา 8 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	● องค์ประกอบทั้งหมดใน C3.2 ของ O5 (ข้อเสนอแนะ: จำเป็นต้องมีการแชร์ข้อมูลกับหน่วยงานรัฐต่าง ๆ ภายใต้ TLAS)
3	9.4	ใบอนุญาตประกอบกิจการที่	ควรเพิ่มเติมไว้ใน LD	LD-2	การปรับปรุงข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม โปรดดูหัวข้อ 7(2) ข้างต้น	-	-

ลำดับ	อ้างอิงภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
		เป็นอันตรายต่อสุขภาพ					

8. ข้อกำหนดเกี่ยวกับเลื่อยโซยนต์ (หัวข้อ 5.13)

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
1	11.1	การกำหนดเรื่องเลื่อยโซยนต์ไว้เป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่ใช่ประเด็นหลักในการตัดสินความถูกต้องกฎหมายของไม้ หากไม้ที่ตัดโค่นโดยเลื่อยโซยนต์นั้นไม่มีใบอนุญาตจะหมายความว่าไม้นั้นเป็นไม้ที่ผิดกฎหมายด้วยหรือไม่	จำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติมว่ากระเบียนนี้ควรเป็นข้อกำหนดทางกฎหมายของไทยหรือไม่ แต่ข้อกำหนดนี้ ไม่จำเป็นต้องรวมไว้ใน LD	LD-1	ตัดออกจาก LD เนื่องจาก 1. การใช้เลื่อยโซยนต์ที่ผิดกฎหมาย ไม่มีผลต่อความถูกต้องกฎหมายของไม้ 2. เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ เป็นการเพิ่มมาตรการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าตามนโยบายของรัฐบาลในสมัยนั้น แต่ปัจจุบันสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปแล้ว	-	-

9. ประเด็นห่วงโซ่การเก็บรักษาเอกสารหลักฐาน - CITES (หัวข้อ 5.17)

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
1	15.2	LD เดิม ยังไม่ได้แสดงให้เห็นถึงข้อกำหนดในการตรวจสอบไม้ CITES	เพิ่มเติมใน LD	LD-2	- มีข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์ไม้ CITES อยู่แล้ว - ปรับปรุงองค์ประกอบทั้งหมดในตัวชี้วัดนี้ ให้สมบูรณ์	พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 มาตรา 29 ตีรึขั้นตอนปฏิบัติถูกกำหนดไว้ใน ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์และซากของพืชอนุรักษ์ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 พ.ศ. 2547 (ประกาศนี้ไม่รวมไว้ใน LD ฉบับแก้ไข เนื่องจาก ไม่ใช่เป็นข้อกำหนดหลักของตัวชี้วัดนี้)	O4-1.1.2 และ O6-1.2.3

ข. การแก้ไข LD ในประเด็นที่พบในระหว่างการดำเนินงานนี้

ลำดับ	อ้างถึง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
1	-	ทบทวนแหล่งที่มาของไม้ทั้งหมด	-	LD-1	- เพิ่มเติมแหล่งที่มาของไม้ ที่ทำเพื่อการค้า ซึ่งขาดไปจาก LD ฉบับเดิม (นอกเหนือจากที่แนะนำไว้ในรายงานการทดสอบภาคสนาม) - ตัวตรวจพิสูจน์ใหม่ คือ O2: กสน. 3 และ กสน. 5 O3: สค. 1	ตัวตรวจพิสูจน์เหล่านี้ ออกตามพระราชบัญญัติการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511 มาตรา 23, 24 และประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งได้ระบุไว้ใน LD แล้ว	O2-1.1.1: V O3-1.1.1: V
2	-	สะท้อนให้เห็นข้อกำหนดเฉพาะสำหรับไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด	-	LD-1,2	- มีข้อกำหนดเฉพาะสำหรับไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด ซึ่งควรสะท้อนให้เห็นใน LD - เพิ่มเติมตัวชี้วัดใหม่: สำหรับโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด ผู้รับอนุญาตมีไม้ไว้ในครอบครองและทำการแปรรูปได้เฉพาะแต่ไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิดตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย - การนำเคลื่อนที่ไม้เหล่านี้ จะมีหนังสือกำกับที่ออกแบบไว้เฉพาะสำหรับไม้ทั้ง 14 ชนิดนี้ ดังนั้น จึงปรับปรุง	ข้อกำหนด ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2525) ออกตามความใน พรบ.ป่าไม้ พ.ศ. 2584 ว่าด้วยการควบคุมการตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรเพื่อทำการแปรรูปไม้ยางพารา	O5-2.2.2: ทั้งหมด O5-2.2.3 และ O6-2.1.2: VP O6-1.2.2: V O6-2.2.1: I

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					กระบวนการตรวจพิสูจน์ให้สะท้อนถึง การออกหนังสือกำกับที่แตกต่างกัน ระบุชื่อยกเว้นสำหรับไม้ยางพารา ว่า สามารถส่งออกได้โดยไม่ต้องมีใบรับรอง จากกรมป่าไม้		
3	-	เพิ่มเติม ข้อกำหนด เกี่ยวกับการ สำแดงข้อมูลการ นำเข้าและส่งออก	-	LD-2	- มีข้อกำหนดทางกฎหมายในการสำแดง ข้อมูล และหรือเอกสารบางรายการ สำหรับการนำเข้าสินค้า หรือการ ส่งออกสินค้า - มีกระบวนการสำหรับการตรวจร่วม โดยกรมป่าไม้และกรมศุลกากร สำหรับการนำเข้าไม้ท่อนและไม้แปรรูป) เพิ่มตัวชี้วัดใหม่สำหรับการสำแดง ข้อมูลการนำเข้าและการส่งออกไม้และ ผลิตภัณฑ์ไม้ - ปรับปรุงตัวชี้วัดในเรื่องการนำเคลื่อนที่ ไม้เพื่อให้เชื่อมโยงกับกระบวนการ เกี่ยวกับการนำเข้า	พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 51	O4-1.1.1: ทั้งหมด O4-2.1.2: ทั้งหมด O6-1.2.1: ทั้งหมด

ค. การแก้ไข LD ตามกฎหมายและกฎระเบียบฉบับใหม่

ลำดับ	อ้างถึง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
1	-	การขึ้นทะเบียนสวนป่า	-	LD-2	- มีกฎกระทรวงฉบับใหม่ ภายใต้ พรบ. สวนป่าฯ ซึ่งอธิบายถึงรายละเอียดในการขึ้นทะเบียนสวนป่า ดังนั้น จึงเพิ่มเติมกฎหมายอ้างอิง - เพิ่มตัวชี้วัดใหม่เกี่ยวกับสิทธิในการตัดโค่นไม้เฉพาะที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วเท่านั้น ซึ่งมีข้อกำหนดทางกฎหมายใน พรบ.สวนป่าฯ อยู่แล้ว (ขั้นตอนปฏิบัติได้อธิบายไว้ในกฎกระทรวงใหม่นี้) แต่ไม่มีอยู่ใน LD ฉบับเดิม	กฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า พ.ศ. 2561	O1 O2 และ O3-2.1.2: ทั้งหมด
2	-	การขออนุญาตใช้สถานที่เพื่อการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า	-	LD-2	- มีกฎกระทรวงฉบับใหม่ ภายใต้ พรบ. สวนป่าฯ ซึ่งอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนปฏิบัติในการขออนุญาตใช้สถานที่เพื่อการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า - เพิ่มตัวชี้วัดใหม่ เกี่ยวกับความถูกต้องกฎหมายของผู้ประกอบการในการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากสวนป่า ซึ่งมี	กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า พ.ศ. 2561	O5-1.1.2: ทั้งหมด O5-2.1.1: ทั้งหมด

ลำดับ	อ้างอิง ภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					ข้อกำหนดทางกฎหมายอยู่ในพรบ. สวนป่า อยู่แล้ว (ขั้นตอนปฏิบัติ อธิบายไว้ในกฎกระทรวงฉบับใหม่นี้) แต่ไม่มีอยู่ใน LD ฉบับเดิม		
3	-	ใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน	-	LD-2	- มีกฎกระทรวงฉบับใหม่ ภายใต้ พรบ. สวนป่า ให้ผู้ทำสวนป่ามีสิทธิขอใบรับรอง และให้เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้มีหน้าที่ในการตรวจสอบในพื้นที่ - เสนอให้ระบุไว้ในองค์ประกอบของ TLAS	กฎกระทรวง การขอและการออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน พ.ศ. 2561	เสนอให้ระบุไว้ในองค์ประกอบของ TLAS
4	-	การทำไม้หวงห้าม	-	LD-1	- กฎกระทรวงฉบับเดิมภายใต้พรบ. ป่าไม้ คุกยกเลิก จึงต้องปรับปรุงกฎหมายอ้างอิง - บุคคลที่ออกใบอนุญาตทำไม้: เปลี่ยนเป็น “อธิบดีกรมป่าไม้” เท่านั้น	กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำไม้หวงห้าม 2560	O1 และ O2-2.2.1: ในคอลัมน์ “ออกโดย”
5	-	แรงงานต่างด้าว	-	LD-1	กฎหมายอ้างอิงที่อ้างไว้ใน LD ฉบับเดิม คุกยกเลิก	พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560	O5-4.2.3: LR

ลำดับ	อ้างอิงภาคผนวก 3	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ	ประเภท	การแก้ไข LD		
					แก้ไขอย่างไร	กฎหมายอ้างอิง	ส่วนที่แก้ไข
					- ข้อกำหนดทางกฎหมายที่กล่าวไว้ใน LD ฉบับเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง - ดังนั้น จึงปรับปรุงเฉพาะกฎหมายอ้างอิง		
6	-	พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560	-	LD-1,2	- กฎหมายอ้างอิงที่อ้างไว้ใน LD ฉบับเดิม ถูกยกเลิก - ข้อกำหนดทางกฎหมายที่กล่าวไว้ใน LD ฉบับเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง - ปรับปรุงกฎหมายอ้างอิง (ในเรื่องอากรการนำเข้าและส่งออก) - เพิ่มตัวชี้วัดใหม่ที่ขาดไปจาก LD โปรดดูในหัวข้อ ข (3)	พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 13 มาตรา 51	O4-1.1.1, O4-2.1.2: ทั้งหมด O4-3.2.1: LR O6-3.2.1: ทั้งหมด O6-3.2.1: LR

ภาคผนวก 5
สรุปการแก้ไข LD

หัวข้อ	แก้ไขอย่างไร	อ้างอิง LD ที่แก้ไข	อ้างอิงรายงาน FT
1 การปรับปรุงโครงสร้างและเนื้อหาของตาราง LD	- โครงสร้าง ตาราง LD เป็นไปตามห่วงโซ่อุปทานที่เป็นอยู่ปัจจุบัน - แก้ไขตัวชี้วัด (และตัวตรวจพิสูจน์ที่เกี่ยวข้อง) ให้สะท้อนถึงความเชื่อมโยงของแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่อุปทาน - แก้ไขเพิ่มเติมตัวชี้วัด (และตัวตรวจพิสูจน์ที่เกี่ยวข้อง) หรือกระบวนการตรวจพิสูจน์ที่ขาดไป ไม่เกี่ยวข้อง หรือไม่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของ LD - แก้ไขกระบวนการตรวจพิสูจน์ให้ชัดเจนและสะท้อนให้เห็นขั้นตอนการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกันของหน่วยงานรัฐ - เพิ่มเติมตัวชี้วัด (และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง) เพื่อสะท้อนให้เห็นบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่กำลังดูแล เช่น การสำรวจสภาพป่า - ปรับปรุงตาราง LD ให้ใช้งานง่ายขึ้น	ดูในตาราง LD ฉบับแก้ไข	หัวข้อที่ 5.3 บางส่วนของหัวข้อที่ 5.4, 5.5, 5.6, 5.9, 5.17
2 LD จะต้องครอบคลุมแหล่งที่มาของไม้ถูกกฎหมายทุกแหล่ง ที่ทำการการค้า	เพิ่มเติมหลักฐานในการพิสูจน์การเข้าถึงที่ดิน ได้แก่ ป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์: เพิ่มตัวตรวจพิสูจน์ “ประกาศอธิบดีกรมป่าไม้ กำหนดบริเวณพื้นที่ให้ส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐเข้าใช้ประโยชน์” ในผู้ประกอบการที่ 1	● O1-1.1.1: V, LR, VP ● O1-2.2.2: ทั้งหมด ● O2-2.2.2: ทั้งหมด	● บางส่วนของหัวข้อที่ 5.4

หัวข้อ	หัวข้อ	แก้ไขอย่างไร	อ้างอิง LD ที่แก้ไข	อ้างอิงรายงาน FT
		● เพิ่มตัวตรวจพิสูจน์ที่ขาดหายไป ในผู้ประกอบการที่ 2 ● ไม้เรือนเก่าฯ เพิ่มเติมตัวชี้วัดและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องไว้ในผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3 (หมายเหตุ: มีปัญหาในทางปฏิบัติในการขอออกใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้) ● ไม้ได้นำ: การทำไม้ขึ้นอยู่กับประเภทของที่ดิน ตามผู้ประกอบการที่ 1 2 หรือ 3 ● ไม้ในเมืองและไม้ข้างทาง: หน่วยงานรัฐผู้มีสิทธิใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นผู้มีสิทธิขออนุญาตทำไม้		● ข้อค้นพบที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานนี้
3	ข้อกำหนดด้านแรงงาน รวมถึงความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	● สะท้อนให้เห็นข้อกำหนดเฉพาะสำหรับ อ.อ.ป. ● ตัดข้อกำหนดด้านแรงงานในผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3 สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ อ.อ.ป. ออก และควรศึกษาการปรับใช้ แนวปฏิบัติที่ดีด้านแรงงาน สำหรับแรงงานในสาขาป่าไม้ ● ปรับปรุงตัวชี้วัดในผู้ประกอบการที่ 5 ตามกฎหมายที่ใช้บังคับ ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	● หลักเกณฑ์ ว่าด้วยด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (ข้อเสนอแนะ: ศึกษาแนวทางการนำแนวปฏิบัติที่ดีด้านแรงงาน ที่จัดทำโดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน มาปรับใช้กับแรงงานในสาขาป่าไม้)	หัวข้อที่ 5.5, 5.10
4	ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม	● เพิ่มเติมตัวชี้วัดใหม่ เกี่ยวกับการสำรวจสภาพป่า ก่อนการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในป่า รวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาชุมชน	หลักเกณฑ์ว่าด้วย หน้าที่ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ข้อเสนอแนะ:	หัวข้อที่ 5.11

หัวข้อ		แก้ไขอย่างไร	อ้างอิง LD ที่แก้ไข	อ้างอิงรายงาน FT
		- ไม่มีข้อกำหนดสำหรับการปลูกและดูแลรักษาแปลงปลูก และควรออกแบบแนวปฏิบัติที่ดีด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อนำมาใช้กับเกษตรกร - ปรับปรุงตัวชี้วัด ในผู้ประกอบการที่ 5 ตามข้อกำหนดในกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง	1. (สำหรับ อ.อ.ป.) ควรรวมเอามาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่ อ.อ.ป ปฏิบัติอยู่มาใช้ใน TLAS 2. ศึกษาออกแบบแนวทางการปฏิบัติที่ดีด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับสาขาป่าไม้	
5	สะท้อนให้เห็นถึงข้อกำหนดเฉพาะของไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด	- มีข้อกำหนดเฉพาะสำหรับไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด จึงควรแสดงไว้ใน LD - เพิ่มตัวชี้วัดใหม่: ผู้รับอนุญาตแปรรูปไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด จะต้องครอบครองและแปรรูปไม้เฉพาะ 14 ชนิดนี้เท่านั้น - ปรับปรุงตัวตรวจพิสูจน์เกี่ยวกับการนำเคลื่อนที่: ไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด จะต้องใช้หนังสือกำกับไม้ยางพาราแปรรูป - ข้อยกเว้นสำหรับการส่งออกไม้ยางพารา ไม่ต้องขอหนังสือรับรองจากกรมป่าไม้	- O5-2.2.2: ทั้งหมด - O5-2.2.3 และ O6-2.1.2: VP - O6-1.2.2: V - O6-2.2.1: I	เสนอโดย AHWG
6	เพิ่มเติมตัวชี้วัดใหม่เกี่ยวกับพิธีการศุลกากรในการนำเข้าและส่งออก	- มีกฎหมายกำหนดให้สำแดงข้อมูลและเอกสารตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับการนำเข้าและการส่งออกสินค้า - มีกระบวนการเปิดตรวจร่วม สำหรับการนำเข้าไม้ท่อนและไม้แปรรูป - เพิ่มตัวชี้วัดใหม่สำหรับการสำแดงข้อมูลการนำเข้าและส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	- O4-1.1.1: ทั้งหมด - O4-2.1.2: ทั้งหมด - O6-1.2.1: ทั้งหมด	เสนอโดยที่ปรึกษาและได้รับความเห็นชอบจากผู้มีส่วนได้เสีย

หัวข้อ		แก้ไขอย่างไร	อ้างอิง LD ที่แก้ไข	อ้างอิงรายงาน FT
		ปรับปรุงตัวชี้วัดเกี่ยวกับการนำเข้าเคลื่อนไม่นำเข้า เพื่อให้เชื่อมโยงกับขั้นตอนการนำเข้า		
7	ตัดข้อกำหนดเกี่ยวกับ เลื่อยโซยนต์ออกจาก LD	- ตัดออกจาก LD เนื่องจาก - การใช้เลื่อยโซยนต์ที่ผิดกฎหมายไม่มีผลกระทบต่อความถูกต้องกฎหมายของไม้ โดยที่ไม้ไม่ได้ถูกยึดด้วย - เหตุผลในการประกาศใช้บังคับ พรบ. เลื่อยโซยนต์ พ.ศ. 2535 เพื่อปรับปรุงมาตรการในการคุ้มครองการทำไม้ในพื้นที่ป่าตามนโยบายในขณะนั้น แต่สถานการณ์ปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปคือต้องการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ แต่ขั้นตอนในการขออนุญาตไม่มีความเหมาะสมกับนโยบายดังกล่าว - ในการประชุมผู้มีส่วนได้เสียจำนวนหลายครั้ง ผู้มีส่วนได้เสียได้หยิบยกประเด็นว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับการจำกัดพื้นที่ในการใช้เลื่อยโซยนต์ สร้างภาระแก่ผู้ประกอบการ ดังนั้น จึงควรศึกษาว่าควรมีการปรับปรุงพัฒนาข้อกำหนดในเรื่องดังกล่าวอย่างไร เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ สอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ	-	หัวข้อที่ 5.13 และได้รับความเห็นชอบ จากผู้มีส่วนได้เสีย
8	ปรับปรุง LD ตาม กฎหมายและกฎระเบียบ ใหม่	- กฎกระทรวง การขอขึ้นทะเบียนและการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า พ.ศ. 2561 - กฎกระทรวง การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า พ.ศ. 2561 - กฎกระทรวง การขอและการออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน พ.ศ. 2561	- O1 O2 และ O3-2.1.2: ทั้งหมด - O5-1.1.2: ทั้งหมด - O5-2.1.1: ทั้งหมด (เสนอแนะให้ระบุไว้ในองค์ประกอบของ TLAS)	ข้อค้นพบที่เกิดขึ้น ระหว่างการดำเนินงานนี้

หัวข้อ		แก้ไขอย่างไร	อ้างอิง LD ที่แก้ไข	อ้างอิงรายงาน FT
		● กฎกระทรวง การขออนุญาตและการอนุญาตทำไม้หวงห้าม พ.ศ. 2560 ● พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 ● พระราชบัญญัติสุกลากร พ.ศ. 2560	● O1 และ O2-2.2.1: คอลัมน์ “ออกโดย” ● O5-4.2.3: LR ● O4-1.1.1, O4-2.1.2: ทั้งหมด ● O4-3.2.1: LR ● O6-3.2.1: ทั้งหมด ● O6-3.2.1: LR	

ภาคผนวก 6
รายการตัวชี้วัดทั้งหมดที่มีการแก้ไข

ผู้ประกอบการที่ 1 ผู้ประกอบการบนที่ดินรัฐ (ป่าสงวนแห่งชาติ)

LD ฉบับแก้ไข-O1	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	P1
หลักเกณฑ์ 1.1: สิทธิของผู้ประกอบการในการเข้าถึงที่ดิน	C1.1
O1-1.1.1: ผู้ประกอบการได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ	แก้ไข I1.1.1
หลักการที่ 2: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในด้านการจัดการป่าและการตัดโค่นไม้	P3
หลักเกณฑ์ 2.1: สิทธิในการตัดโค่นไม้ (การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)	C3.1
O1-2.1.1: ผู้ทำสวนป่า ขึ้นทะเบียนสวนป่าได้เฉพาะไม้ที่ปลูกขึ้นเท่านั้น	เพิ่มเติม
O1-2.1.2: ผู้ทำสวนป่ามีสิทธิตัดหรือโค่นไม้ ตามชนิดและไม่เกินจำนวนที่ขึ้นทะเบียนไว้เท่านั้น	เพิ่มเติม
O1-2.1.3: ผู้ทำสวนป่า ต้องแจ้งรายการไม้ที่จะทำการตัดโค่นต่อนายอำเภอท้องที่ก่อนทำการตัดโค่น	แก้ไข I3.1.1
หลักเกณฑ์ 2.2: สิทธิในการตัดโค่นไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)	รวม C3.2 + C3.3
O1-2.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จะต้องทำไม้ตามชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาต ตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้แนบท้ายใบอนุญาตทำไม้เท่านั้น	รวม I3.2.1 + I3.3.1
O1-2.2.2: สำหรับการทำไม้ออกจากป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ อ.อ.ป. ทำไม้ออกตามชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้เท่านั้น	เพิ่มเติม
หลักการที่ 3: การจัดหาไม้และการขนส่งไม้	P2
หลักเกณฑ์ 3.1: สำหรับไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า	C2.2
O1-3.1.1: ภายหลังจากการตัดโค่น ผู้ทำสวนป่าต้องใช้ตราที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ ทำรอยตราตี ดอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ ที่ได้มาจากการทำสวนป่า	แก้ไข I2.2.1

LD ฉบับแก้ไข-O1	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
O1-3.1.2: ผู้ที่ขนส่งไม้ออกจากสวนป่า ต้องมีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างอิงหนังสือรับรองการแจ้ง บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	แก้ไข I2.2.2
O1-3.1.3: ผู้ที่รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	เพิ่มเติม
หลักเกณฑ์ 3.2: สำหรับไม้ที่ได้มาจากแหล่งอื่น ที่ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า	C2.3
O1-3.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้ ต้องชำระค่าภาคหลวงให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้ได้มาซึ่งไม้ เว้นแต่ได้รับการยกเว้นค่าภาคหลวง	เพิ่มเติม
O1-3.2.2: กรณี อ.อ.ป. ทำไม้จากพื้นที่ที่ปลูกโดยงบประมาณของกรมป่าไม้ จะต้องชำระค่าตอบแทนการซื้อไม้	เพิ่มเติม
O1-3.2.3: สำหรับไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่ได้มาจากสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ จะต้องเคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ไม่น้อยกว่า 10 ปีสำหรับไม้สัก หรือ 5 ปีสำหรับไม้อื่น เว้นแต่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้จังหวัดใดให้สิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ชิ้นนั้นเป็นไม้ที่เคยอยู่ในสภาพสิ่งปลูกสร้างหรือใช้ไม่น้อยกว่า 20 ปี	เพิ่มเติม
O1-3.2.4: ผู้ขนส่งไม้ มีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ซึ่งอ้างอิงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	แก้ไข I2.3.2
O1-3.2.5: ผู้ที่รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	เพิ่มเติม
หลักการที่ 4: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคม	P6
หลักเกณฑ์ที่ 4.1: การตรวจสอบสภาพป่าและการใช้ประโยชน์ที่ดิน	C6.1
O1-4.1.1: สภาพป่าที่รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน ต้องไม่ขัดกับมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำ ป่าชายเลน ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ ทิวทัศน์ และสัตว์ป่า	เพิ่มเติม
O1-4.1.2: สำหรับการหนังสืออนุญาตให้ทำประโยชน์และอยู่อาศัยภายในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ (สทก.) บุคคลที่ขอรับอนุญาตจะต้องเข้าทำประโยชน์และอยู่อาศัยในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมก่อนวันที่ประกาศกำหนดเป็นเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ และไม่อยู่ในพื้นที่ซึ่งได้กำหนดแนวพื้นที่ป่ามีสภาพเป็น ต้นน้ำลำธาร ภูเขาสูงชัน พื้นที่ล่อแหลมคุกคามต่อระบบนิเวศ หรือมีสภาพที่ควรรักษาไว้	เพิ่มเติม
หลักเกณฑ์ที่ 4.2: ความรับผิดชอบต่อสังคม	เพิ่มเติม
O1-4.2.1: การประกอบกิจการในพื้นที่ที่รับอนุญาต จะต้องไม่มีปัญหากับราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล	เพิ่มเติม

LD ฉบับแก้ไข-O1		อ้างอิง LD ฉบับเดิม
หลักการที่ 5: หน้าที่ของผู้ประกอบการ ในด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		P4
หลักเกณฑ์ 5.1: สำหรับแรงงานในรัฐวิสาหกิจ (อ.อ.ป.)		C4.1
O1-5.1.1: อ.อ.ป. จะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่าง อ.อ.ป. กับแรงงาน ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำ		เพิ่มเติม
O1-5.1.2: อ.อ.ป. จัดให้มีคู่มือความปลอดภัยในการทำงานแก่ผู้ปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับแผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงานของ อ.อ.ป.		เพิ่มเติม
O1-5.1.3: อ.อ.ป. ต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสม ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานใช้อุปกรณ์ดังกล่าว ตลอดเวลาทำงาน		เพิ่มเติม
หลักการที่ 6: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ		P5
หลักเกณฑ์ 6.1: การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)		C5.1
O1-6.1.1: ก่อนได้รับใบอนุญาตทำไม้ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำไม้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว		แก้ไข I5.1.2
O1-6.1.2: ก่อนการนำไม้ไปใช้ประโยชน์ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระ		แก้ไข I5.1.1
O1-6.1.3: ก่อนได้รับใบเบิกทางผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบเบิกทางถูกต้องครบถ้วนแล้ว		แก้ไข I5.1.3

ผู้ประกอบการที่ 2 ผู้ประกอบการบนที่ดินรัฐ (นอกเหนือจาก ป่าสงวนแห่งชาติ และป่าอนุรักษ์)

LD ฉบับแก้ไข-O2	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	P1
หลักเกณฑ์ 1.1: สิทธิของผู้ประกอบการในการเข้าถึงที่ดิน	C1.1
O2-1.1.1: ผู้ประกอบการที่จัดหาไม้จากที่ดินรัฐ (นอกเหนือจาก ป่าสงวนแห่งชาติ และป่าคุ้มครอง) ได้รับใบอนุญาตให้เข้าทำกิจกรรมในพื้นที่ป่าหรือใบรับรองการได้รับอนุญาตจากหน่วยงานรัฐ	แก้ไข I1.1.1
หลักการที่ 2: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในด้านการจัดการป่าและการตัดโค่นไม้	P3
หลักเกณฑ์ 2.1: สิทธิในการตัดโค่นไม้ (การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)	C3.1
O2-2.1.1: ผู้ทำสวนป่า ขึ้นทะเบียนสวนป่าได้เฉพาะไม้ที่ปลูกขึ้นเท่านั้น	เพิ่มเติม
O2-2.1.2: ผู้ทำสวนป่ามีสิทธิตัดหรือโค่นไม้ ตามชนิดและไม่เกินจำนวนที่ขึ้นทะเบียนไว้เท่านั้น	เพิ่มเติม
O2-2.1.3: ผู้ทำสวนป่า ต้องแจ้งรายการไม้ที่จะทำการตัดโค่นต่อนายอำเภอท้องที่ก่อนทำการตัดโค่น	แก้ไข I3.1.1
หลักเกณฑ์ 2.2: สิทธิในการตัดโค่นไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)	C3.3
O2-2.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้หวงห้าม จะต้องทำไม้ตามชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาต ตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้แนบท้ายใบอนุญาตทำไม้เท่านั้น	แก้ไข I3.3.1
O2-2.2.2: สำหรับการทำไม้ออกจากป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ในเขตป่า ให้ อ.อ.ป. ทำไม้ออกตามชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้เท่านั้น	เพิ่มเติม
หลักการที่ 3: การจัดหาไม้และการขนส่งไม้	P2
หลักเกณฑ์ 3.1: สำหรับไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า	C2.2
O2-3.1.1: ภายหลังจากการตัดโค่น ผู้ทำสวนป่าต้องใช้ตราที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ ทำรอยตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ ที่ได้มาจากการทำสวนป่า	แก้ไข I2.2.1
O2-3.1.2: ผู้ที่ขนส่งไม้ออกจากสวนป่า ต้องมีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างอิงหนังสือรับรองการแจ้ง บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	แก้ไข I2.2.2
O2-3.1.3: ผู้ที่รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	เพิ่มเติม

LD ฉบับแก้ไข-O2	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
หลักเกณฑ์ 3.2: สำหรับไม้ที่ได้มาจากแหล่งอื่น ที่ไม่ใช้การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า	C2.3
O2-3.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้หวงห้าม ต้องชำระค่าภาคหลวงให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้ได้มาซึ่งไม้ เว้นแต่ได้รับการยกเว้นค่าภาคหลวง	แก้ไข I2.3.1
O2-3.2.2: สำหรับไม้ที่มีไซไม้หวงห้าม ผู้ประกอบการจะต้องได้รับการรับรองว่าไม้ นั้นได้มาจากโดยชอบด้วยกฎหมาย	แก้ไข I2.3.2
O2-3.2.3: สำหรับไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่ได้มาจากสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ จะต้องเคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ไม่น้อยกว่า 10 ปีสำหรับไม้สัก หรือ 5 ปีสำหรับไม้อื่น เว้นแต่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้จังหวัดใดให้สิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้นั้นเป็นไม้ที่เคยอยู่ในสภาพสิ่งปลูกสร้างหรือใช้ไม่น้อยกว่า 20 ปี	เพิ่มเติม
O2-3.2.4: ผู้ขนส่งไม้ มีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ซึ่งอ้างอิงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	แก้ไข I2.3.3
O2-3.2.5: ผู้รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	เพิ่มเติม
หลักการที่ 4: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในการจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคม	เพิ่มเติม
หลักเกณฑ์ที่ 4.1: การตรวจสอบสภาพป่าและการใช้ประโยชน์ที่ดิน	เพิ่มเติม
O2-4.1.1: สภาพป่าที่รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน ต้องไม่ขัดกับมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำ ไม่เป็นป่าที่มีสภาพป่าไม้สมบูรณ์ ไม่เป็นพื้นที่ที่ควรรักษาไว้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า และไม่เป็นพื้นที่ที่ห้ามใช้ประโยชน์	เพิ่มเติม
หลักการที่ 5: หน้าที่ของผู้ประกอบการ ในด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	P4
หลักเกณฑ์ 5.1: สำหรับแรงงานในรัฐวิสาหกิจ (อ.อ.ป.)	เพิ่มเติม
O2-5.1.1: อ.อ.ป. จะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่าง อ.อ.ป. กับแรงงาน ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำ	เพิ่มเติม
O2-5.1.2: อ.อ.ป. จัดให้มีคู่มือความปลอดภัยในการทำงานแก่ผู้ปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับแผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงานของ อ.อ.ป.	เพิ่มเติม
O2-5.1.3: อ.อ.ป. ต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสม ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานใช้อุปกรณ์ดังกล่าวตลอดเวลาที่ทำงาน	เพิ่มเติม
หลักการที่ 6: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	P5

LD ฉบับแก้ไข-O2	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
หลักเกณฑ์ 6.1: การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)	C5.1
O2-6.1.1: สำหรับไม้หวงห้าม ก่อนได้รับใบอนุญาตทำไม้ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการทำไม้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว	แก้ไข 15.1.2
O2-6.1.2: สำหรับไม้หวงห้าม ก่อนนำไม้ไปใช้ประโยชน์ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า	แก้ไข 15.1.1
O2-6.1.3: สำหรับไม้ที่มีไม้หวงห้าม ต้องชำระค่าธรรมเนียมการนำไม้ที่มีไม้หวงห้ามเข้าเขตด่าน ณ ด่านป่าไม้ด่านแรก	เพิ่มเติม
O2-6.1.4: ก่อนได้รับใบเบิกทางผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบเบิกทางถูกต้องครบถ้วนแล้ว	แก้ไข 15.1.3

ผู้ประกอบการที่ 3 ผู้ประกอบการบนที่ดินเอกชน

LD ฉบับแก้ไข-O3	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	P1
หลักเกณฑ์ 1.1: สิทธิของผู้ประกอบการในการเข้าถึงที่ดิน	C1.1
O3-1.1.1: ผู้ประกอบการที่จัดหาไม้จากที่ดินเอกชน เป็นผู้มีการมสิทธิ์ และ/หรือสิทธิครอบครองในที่ดิน	I1.1.1
หลักการที่ 2: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในด้านการจัดการป่าและการตัดโค่นไม้	P3
หลักเกณฑ์ 2.1: สิทธิในการตัดโค่นไม้ (การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)	C3.1
O3-2.1.1: ผู้ทำสวนป่ามีสิทธิตัดหรือโค่นไม้ ตามชนิดและไม่เกินจำนวนที่ขึ้นทะเบียนไว้เท่านั้น	เพิ่มเติม
O3-2.1.2: ผู้ทำสวนป่า ต้องแจ้งรายการไม้ที่จะทำการตัดโค่นต่อนายอำเภอท้องที่ก่อนทำการตัดโค่น	แก้ไข I3.1.1
หลักเกณฑ์ 2.2: สิทธิในการตัดโค่นไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)	C3.2
O3-2.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้หวงห้าม จะต้องทำไม้ตามชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาต ตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้แนบท้ายใบอนุญาตทำไม้เท่านั้น	แก้ไข I3.2.1
หลักการที่ 3: การจัดหาไม้และการขนส่งไม้	P2
หลักเกณฑ์ 3.1: สำหรับไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า	C2.2
O3-3.1.1: ภายหลังจากการตัดโค่น ผู้ทำสวนป่าต้องใช้ตราที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ ทำรอยตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ ที่ได้มาจากการทำสวนป่า	แก้ไข I2.2.1
O3-3.1.2: ผู้ที่ขนส่งไม้ออกจากสวนป่า ต้องมีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างอิงหนังสือรับรองการแจ้ง บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	แก้ไข I2.2.2
O3-3.1.3: ผู้ที่รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	เพิ่มเติม
หลักเกณฑ์ 3.2: สำหรับไม้ที่ได้มาจากแหล่งอื่น ที่ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า	C2.3
O3-3.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้ ต้องชำระค่าภาคหลวงให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้ได้มาซึ่งไม้ เว้นแต่ได้รับการยกเว้นค่าภาคหลวง	แก้ไข I2.3.1

LD ฉบับแก้ไข-O3	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
O3-3.2.2: สำหรับไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่ได้มาจากสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ จะต้องเคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ไม่น้อยกว่า 10 ปีสำหรับไม้สัก หรือ 5 ปีสำหรับไม้อื่น เว้นแต่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้จังหวัดใดให้สิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้นั้นเป็นไม้ที่เคยอยู่ในสภาพสิ่งปลูกสร้างหรือใช้ไม่น้อยกว่า 20 ปี	เพิ่มเติม
O3-3.2.3: ผู้ขนส่งไม้หวงห้ามหรือไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ มีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างอิงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	แก้ไข 12.3.2
O3-3.2.4: ผู้รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	เพิ่มเติม
หลักการที่ 4: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	เพิ่มเติม
หลักเกณฑ์ 4.1: การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)	เพิ่มเติม
O3-4.1.1: สำหรับการทำไม้หวงห้ามในที่ดินเอกชน ก่อนได้รับใบอนุญาตทำไม้ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการทำไม้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว	เพิ่มเติม
O3-4.1.2: สำหรับการทำไม้หวงห้ามในที่ดินเอกชน ก่อนนำไม้ไปใช้ประโยชน์ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าภาคหลวง เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระ	เพิ่มเติม
O3-4.1.3: ก่อนได้รับใบเบิกทางผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบเบิกทางถูกต้องครบถ้วนแล้ว	เพิ่มเติม

ผู้ประกอบการที่ 4 ผู้ประกอบการนำเข้าไม้

LD ฉบับแก้ไข-O4	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	เพิ่มเติม
หลักเกณฑ์ 1.1: สิทธิของผู้ประกอบการในการนำเข้า	เพิ่มเติม
O4-1.1.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ต้องสำแดงข้อมูลสินค้าที่นำเข้าต่อกรมศุลกากร	เพิ่มเติม
O4-1.1.2: กรณีนำเข้าชนิดพันธุ์ไม้ที่อยู่ภายใต้อนุสัญญา CITES ต้องได้รับอนุญาตจากกรมวิชาการเกษตร	แก้ไข I2.1.2
หลักการที่ 2: การจัดหาไม้และการขนส่งไม้	P2
หลักเกณฑ์ 2.1: สำหรับไม้ที่ได้มาจากแหล่งอื่น ที่ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า	C2.1
O4-2.1.1: ผู้นำเข้าต้องผ่านพิธีการศุลกากรนำเข้า เพื่อแสดงให้เห็นถึงการได้มาซึ่งไม้โดยชอบด้วยกฎหมาย	เพิ่มเติม
O4-2.1.2: ผู้ขนส่งไม้ก่อนและไม้แปรรูปนำเข้า มีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ซึ่งอ้างอิงถึงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	แก้ไข I2.3.1
หลักการที่ 3: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	P5
หลักเกณฑ์ 3.1: การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)	C5.1
O4-3.1.1: ก่อนได้รับใบเบิกทาง ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบเบิกทางถูกต้องครบถ้วนแล้ว	แก้ไข I5.1.1
หลักเกณฑ์ 3.2: การชำระภาษีอากร ที่ไม่ใช่ด้านการป่าไม้	C5.2
O4-3.2.1: ก่อนการตรวจปล่อยสินค้า ผู้ประกอบการได้ชำระอากรขาเข้าถูกต้องครบถ้วนแล้ว	แก้ไข I5.2.1

ผู้ประกอบการที่ 5 ผู้ประกอบการแปรรูปไม้

LD ฉบับแก้ไข-O5	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	P1
หลักเกณฑ์ 1.1: สิทธิการแปรรูปไม้ ตาม พรบ. สวนป่า	C1.2
O5-1.1.1: ผู้ทำสวนป่า มีสิทธิแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าของตนเองได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตแปรรูป	เพิ่มเติม
O5-1.1.2: ผู้ทำสวนป่า มีสิทธิขออนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้จากการทำสวนป่า และต้องทำบัญชีไม้ให้ครบถ้วนตามความเป็นจริงอยู่เสมอ	แก้ไข I1.2.1
หลักเกณฑ์ 1.2: สิทธิการแปรรูปไม้ ตาม พรบ. ป่าไม้	เพิ่มเติม
O5-1.2.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะตั้งโรงงานแปรรูปไม้ จะต้องได้รับใบอนุญาต และต้องจัดทำบัญชีไม้ให้เป็นจริงอยู่เสมอ	แก้ไข I1.2.2
O5-1.2.2: ผู้ประกอบการที่จะดำเนินการแปรรูปไม้หวงห้ามเป็นการชั่วคราว จะต้องไม้ที่จะนำมาแปรรูปเป็นที่แน่นอนแล้ว และได้รับอนุญาตให้ทำการแปรรูปไม้ได้ คราวละไม่เกิน 90 วัน	เพิ่มเติม
หลักการที่ 2: การจัดหาไม้และการขนส่งไม้	P2
หลักเกณฑ์ 2.1: สำหรับการแปรรูปไม้ ภายใต พรบ.สวนป่า	C2.2
O5-2.1.1: ผู้รับอนุญาต จะต้องทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าใด ๆ ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ เท่านั้น	เพิ่มเติม
O5-2.1.2: ผู้ขนส่งไม้แปรรูปหรือสิ่งประดิษฐ์ มีเอกสารการนำเคลื่อนที่ ซึ่งระบุอ้างอิงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	แก้ไข I2.2.2
O5-2.1.3: ผู้ที่รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	เพิ่มเติม
หลักเกณฑ์ 2.2: สำหรับการแปรรูปไม้ ภายใต พรบ.ป่าไม้	C2.2
O5-2.2.1: ผู้รับอนุญาต มีไม้ไว้ในครอบครองและทำการแปรรูปไม้ได้ทุกชนิด ที่มีหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย	เพิ่มเติม
O5-2.2.2: สำหรับโรงงานแปรรูปไม้อย่างพาราและไม้ 13 ชนิด ผู้รับอนุญาตมีไม้ไว้ในครอบครองและทำการแปรรูปได้เฉพาะแต่ไม้อย่างพาราและไม้ 13 ชนิดตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย	เพิ่มเติม

LD ฉบับแก้ไข-O5	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
O5-2.2.3: ผู้ขนส่งไม้แปรรูป และ/หรือสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้หวงห้ามออกจากโรงงาน จะต้องมีการนำเคลื่อนที่ ซึ่งระบุอ้างอิงแหล่งที่มาของไม้ บัญชีรายการไม้แปรรูปและ/หรือสิ่งประดิษฐ์ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่	เพิ่มเติม
O5-2.2.4: สำหรับไม้แปรรูป ที่ไม่ได้ทำมาจากไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด ที่จะนำเคลื่อนที่ออกนอกจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ต้องมีใบเบิกทาง ซึ่งจะต้องระบุอ้างอิงแหล่งที่มาของไม้ บัญชีรายการไม้แปรรูป ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่	เพิ่มเติม
O5-2.2.5: สำหรับสิ่งประดิษฐ์ที่ไม่ได้ทำมาจากไม้หวงห้าม ผู้ประกอบการได้ออกใบส่งสินค้า ซึ่งระบุรายการสิ่งประดิษฐ์ที่ซื้อขาย ที่สอดคล้องกับรายการที่บันทึกไว้ในบัญชีสิ่งประดิษฐ์ประจำโรงงาน	เพิ่มเติม
O5-2.2.6: ผู้รับโอนไม้แปรรูปและหรือสิ่งประดิษฐ์ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	เพิ่มเติม
หลักการที่ 3: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในการจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคม	P6
หลักเกณฑ์ที่ 3.1: การควบคุมการใช้วัตถุดิบทราย	C6.2
O5-3.1.1: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ครอบครองวัตถุดิบทรายตามชนิดและปริมาณที่กฎหมายกำหนด ต้องมีใบอนุญาตและรายงานการเก็บรักษาต่อหน่วยงานรัฐที่กำกับดูแล	แก้ไข I6.2.1
หลักเกณฑ์ที่ 3.2: การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม	เพิ่มเติม
O5-3.2.1: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน มีระบบการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	เพิ่มเติม
O5-3.2.2: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน มีมาตรการป้องกันการก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญเกี่ยวกับ เสียง กลิ่น และความสั่นสะเทือน	เพิ่มเติม
O5-3.2.3: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน มีระบบควบคุมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัตถุที่ไม่ใช้แล้ว	เพิ่มเติม
หลักเกณฑ์ที่ 3.3: การบรรเทาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม	C6.3
O5-3.3.1: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ผลิตกระดาษ กระดาษแข็งหรือเส้นใยกระดาษเพื่อใช้ผลิตวัสดุก่อสร้าง มากกว่า 50 ตันต่อวัน ต้องกำกับดูแลการปล่อยมลพิษทางน้ำและอากาศไม่ให้เกินค่ามาตรฐาน	แก้ไข I6.3.1
O5-3.3.2: ผู้ประกอบการที่ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ผลิตเยื่อกระดาษ มากกว่า 50 ตันต่อวัน ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)	แก้ไข I6.3.2
O5-3.3.3: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ผลิตเยื่อกระดาษ มากกว่า 50 ตันต่อวัน ต้องมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)	แก้ไข I6.3.2

LD ฉบับแก้ไข-O5	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
หลักการที่ 4: หน้าที่ของผู้ประกอบการ ในด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (รวมถึงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน)	P4
หลักเกณฑ์ 4.2: การคุ้มครองแรงงานในภาคเอกชน	เพิ่มเติม
O5-4.1.1: อ.อ.ป. จะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่าง อ.อ.ป. กับแรงงาน ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำ	เพิ่มเติม
O5-4.1.2: อ.อ.ป. จัดให้มีคู่มือความปลอดภัยในการทำงานแก่ผู้ปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับแผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงานของ อ.อ.ป.	เพิ่มเติม
O5-4.1.3: อ.อ.ป. ต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสม ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานใช้อุปกรณ์ดังกล่าว ตลอดเวลาทำงาน	เพิ่มเติม
Criteria 4.2: Labour protection of private sector.	C4.1
O5-4.2.1: นายจ้าง ที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป จะต้องยื่นแบบแสดงสภาพการจ้างและสภาพการทำงานของสถานประกอบการเป็นประจำทุกปี	แก้ไข I4.1.1
O5-4.2.2: นายจ้าง ที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการชำระค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ซึ่งระบุจำนวนเงินที่ชำระไม่น้อยกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด	แก้ไข I4.1.2
O5-4.2.3: นายจ้างต้องไม่จ้างแรงงานเด็กที่อายุต่ำกว่า 15 ปี	I4.2.1
O5-4.2.4: นายจ้างต้องไม่รับคนต่างด้าวซึ่งไม่มีใบอนุญาตทำงานกับตนเข้าทำงาน	แก้ไข I4.3.1
หลักเกณฑ์ 4.3: ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในภาคเอกชน	C4.4
O5-4.3.1: นายจ้างที่มีสารเคมีอันตรายในความครอบครอง จัดทำบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและระบบป้องกันและควบคุมระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศ	เพิ่มเติม
O5-4.3.2: นายจ้างต้องจัดและดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับประเภทและชนิดของงาน ตลอดเวลาทำงาน	เพิ่มเติม
O5-4.3.3: นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง เช่น สารเคมีอันตราย ความร้อน เสียง ฝุ่น เป็นต้น อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	เพิ่มเติม
O5-4.3.4: นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น และฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพ	เพิ่มเติม
หลักการที่ 5: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	P5
หลักเกณฑ์ 5.1: การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)	C5.1

LD ฉบับแก้ไข-O5	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
O5-5.1.1: ก่อนได้รับ ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือใบอนุญาตแปรรูปไม้ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมอย่างถูกต้องครบถ้วน	I5.1.1
O5-5.1.2: ก่อนได้รับใบเบิกทางผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบเบิกทางถูกต้องครบถ้วนแล้ว	I5.1.2

ผู้ประกอบการที่ 6 ผู้ประกอบการค้าและการส่งออก

LD ฉบับแก้ไข-O6	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	P1
หลักเกณฑ์ 1.1: สิทธิในการค้าไม้และสิ่งประดิษฐ์	C1.2
O6-1.1.1: ผู้ประกอบการที่ดำเนินการค้าไม้แปรรูปและ/หรือสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้หวงห้าม มีใบอนุญาตตั้งโรงค้า และจัดทำบัญชีไม้แปรรูป และหรือบัญชีสิ่งประดิษฐ์ ให้เป็นจริงอยู่เสมอ	แก้ไข I1.2.1
หลักเกณฑ์ 1.2: สิทธิในการส่งออก	C1.3
O6-1.2.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ต้องสำแดงข้อมูลสินค้าที่ส่งออกต่อกรมศุลกากร	เพิ่มเติม
O6-1.2.2: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้ท่อนและไม้แปรรูปตามชนิดพันธุ์และหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตการส่งออกจากกรมการค้าต่างประเทศ	แก้ไข I1.3.1
O6-1.2.3: กรณีส่งออกชนิดพันธุ์ไม้ที่อยู่ภายใต้อนุสัญญา CITES ต้องได้รับอนุญาตจากกรมวิชาการเกษตร	แก้ไข I1.3.2
หลักการที่ 2: การจัดหาไม้และการขนส่งไม้	P2
หลักเกณฑ์ 2.1: การจัดหาและการขนส่งไม้เพื่อการค้า	รวม C2.2 + C2.3
O6-2.1.1: ผู้รับอนุญาต ต้องครอบครองเฉพาะไม้ที่มีหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น	รวม I2.2.1 + I2.3.1
O6-2.1.2: ผู้ขนส่งไม้แปรรูป และ/หรือสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้หวงห้ามออกจากโรงงาน จะต้องมีการนำเคลื่อนที่ ซึ่งระบุอ้างอิงแหล่งที่มาของไม้ บัญชีรายการไม้แปรรูปและ/หรือสิ่งประดิษฐ์ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่	รวม I2.2.2 + I1.2.2
O6-2.1.3: สำหรับไม้แปรรูปที่ไม่ได้ทำมาจากไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด ที่จะนำเคลื่อนที่ออกนอกจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ต้องมีใบเบิกทาง ซึ่งจะต้องระบุอ้างอิงแหล่งที่มาของไม้ บัญชีรายการไม้แปรรูป ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่	เพิ่มเติม
O6-2.1.4: สำหรับสิ่งประดิษฐ์ที่ไม่ได้ทำมาจากไม้หวงห้าม ผู้ประกอบการได้ออกใบส่งสินค้า ซึ่งระบุรายการสิ่งประดิษฐ์ที่ซื้อขาย ที่สอดคล้องกับรายการที่บันทึกไว้ในบัญชีสิ่งประดิษฐ์ประจำโรงงาน	เพิ่มเติม
O6-2.1.5: ผู้ที่รับโอนไม้แปรรูปและหรือสิ่งประดิษฐ์ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	เพิ่มเติม

LD ฉบับแก้ไข-O6	อ้างอิง LD ฉบับเดิม
หลักเกณฑ์ 2.2: การจัดหาและการขนส่งไม้เพื่อการส่งออก	เพิ่มเติม
O6-2.2.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์ส่งออกไม้ท่อนและไม้แปรรูป ตามชนิดพันธุ์และหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (ยกเว้น ไม้ยางพารา) จะต้องได้รับการรับรองแหล่งที่มาของไม้	เพิ่มเติม
หลักการที่ 3: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	P5
หลักเกณฑ์ 3.1: การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)	C5.1
O6-3.1.1: ก่อนได้รับ ใบอนุญาตตั้งโรงค้า ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมอย่างถูกต้องครบถ้วน	เพิ่มเติม
O6-3.1.2: ก่อนได้รับใบเบิกทางผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบเบิกทางถูกต้องครบถ้วนแล้ว	แก้ไข I5.1.1
หลักเกณฑ์ 3.2: การชำระภาษีอากร ที่ไม่ใช่ด้านการป่าไม้	C5.2
O6-3.2.1: ก่อนการตรวจปล่อยสินค้า ผู้ประกอบการได้ชำระอากรขาออกถูกต้องครบถ้วนแล้ว	แก้ไข I5.2.1

ภาคผนวก 7

(ร่าง) ภาคผนวก นิยามความถูกต้องตามกฎหมายของไม้

ส่วนที่ 1 คำอธิบายวิธีการใช้งาน LD (Introduction)

ขอบเขตการบังคับใช้ LD

ในการพิจารณาว่าไม้หรือผลิตภัณฑ์ไม้ที่จำหน่ายในตลาดภายในประเทศหรือที่ส่งออกเป็นไม้ที่ถูกต้องตามกฎหมาย การตัดโค่น การแปรรูป การค้าและการส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ดังกล่าว จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดทางกฎหมายที่ระบุไว้ในตารางนิยามความถูกต้องตามกฎหมายนี้

ส่วนประกอบของ LD

(1) ผู้ประกอบการ

ตาราง LD จำแนกผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจในสาขาป่าไม้ ซึ่งประกอบด้วย

ผู้ประกอบการที่ 1 ผู้ประกอบการบนที่ดินรัฐ (ป่าสงวนแห่งชาติ) หมายถึง ผู้ที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการปลูกและดูแลรักษาต้นไม้ การทำไม้ ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ รวมถึงผู้ที่ไม่เคลื่อนที่ออกจากบริเวณที่ดินที่ไม้นั้นขึ้นอยู่หรือออกจากหมอนไม้

ผู้ประกอบการที่ 2 ผู้ประกอบการบนที่ดินรัฐ (นอกเหนือจาก ป่าสงวนแห่งชาติ และป่าอนุรักษ์) หมายถึง ผู้ที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการปลูกและดูแลรักษาต้นไม้ การทำไม้ ในที่ดินของรัฐ ที่มีใช้ป่าสงวนแห่งชาติและป่าอนุรักษ์ รวมถึงผู้ที่ไม่เคลื่อนที่ออกจากบริเวณที่ดินที่ไม้นั้นขึ้นอยู่หรือออกจากหมอนไม้

ผู้ประกอบการที่ 3 ผู้ประกอบการบนที่ดินเอกชน หมายถึง ผู้ที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการปลูกและดูแลรักษาต้นไม้ การทำไม้ ในที่ดินมีกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครอง และให้หมายความรวมถึง ที่ดินที่มีใบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) หรือใบจอง (น.ส.2) ด้วย รวมถึงผู้ที่ไม่เคลื่อนที่ออกจากบริเวณที่ดินที่ไม้นั้นขึ้นอยู่หรือออกจากหมอนไม้

ผู้ประกอบการที่ 4 ผู้ประกอบการนำเข้าไม้ หมายถึง ผู้ที่ประกอบกิจการนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้เข้ามาในราชอาณาจักร รวมถึงผู้ที่ไม่เคลื่อนที่ออกจากอารักขาของศุลกากร

ผู้ประกอบการที่ 5 ผู้ประกอบการแปรรูปไม้ หมายถึง ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ผู้รับอนุญาตแปรรูปไม้ ผู้ทำสวนป่าที่ทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากสวนป่า รวมถึงผู้ที่ไม่แปรรูปและสิ่งประดิษฐ์เคลื่อนที่ออกจากโรงงานแปรรูปหรือสถานที่แปรรูป

ผู้ประกอบการที่ 6 ผู้ประกอบการค้าและการส่งออก หมายถึง ผู้รับอนุญาตตั้งโรงค้า ผู้ประกอบกิจการค้าไม้ และสิ่งประดิษฐ์ ผู้ส่งออก รวมถึงผู้ที่ไม่เคลื่อนที่ออกจากโรงค้าหรือสถานที่จัดเก็บ

(2) หลักการ (Principle) และหลักเกณฑ์ (Criteria)

การพิจารณาถึงความถูกกฎหมายของไม้ จะต้องพิจารณาครอบคลุมหลักการจำนวน 6 หลักการ โดยในแต่ละผู้ประกอบการอาจจะไม่มีตัวชี้วัดครบทุกหลักการก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับบริบทของประเภทกิจการนั้น ๆ

ในแต่ละหลักการจำแนกย่อยออกเป็นหลักเกณฑ์ โดยจำแนกตามกฎหมายที่บังคับใช้แก่กิจกรรมนั้น ๆ

การกำหนดหลักการและหลักเกณฑ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะใช้ในการพิจารณาถึงความถูกกฎหมายของไม้ในตาราง LD

หลักการ	หลักเกณฑ์	O1	O2	O3	O4	O5	O6
(1) ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	สิทธิของผู้ประกอบการในการเข้าถึงที่ดิน	✓	✓	✓	-	-	-
	สิทธิของผู้ประกอบการในการนำเข้า/ส่งออก	-	-	-	✓	-	✓
	สิทธิของผู้ทำสวนป่าในการแปรรูปไม้ ตาม พรบ. สวนป่า	-	-	-	-	✓	-
	สิทธิของผู้ประกอบการในการแปรรูปไม้ ตาม พรบ. ป่าไม้	-	-	-	-	✓	-
	สิทธิของผู้ประกอบการในการประกอบกิจการค้าไม้	-	-	-	-	-	✓
(2) การจัดการป่าและการตัดโค่นไม้	การตัดโค่นไม้ ภายใต้อำนาจ พรบ. สวนป่า	✓	✓	✓	-	-	-
	การทำไม้ ที่ไม่อยู่ภายใต้ พรบ.สวนป่า	✓	✓	✓	-	-	-
(3) การจัดหาไม้และการขนส่งไม้	ข้อกำหนดตามพรบ. สวนป่า	✓	✓	✓		✓	✓
	ข้อกำหนด ที่ไม่อยู่ภายใต้ พรบ.สวนป่า	✓	✓	✓	✓	✓	✓
(4) การจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคม	การตรวจสอบสภาพป่าและการใช้ประโยชน์ที่ดิน	✓	✓	-	-	-	-
	ความรับผิดชอบต่อสังคม	✓	-	-	-	-	-
	การควบคุมการใช้วัตถุอันตราย	-	-	-	-	✓	-
	การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม	-	-	-	-	✓	-
	การบรรเทาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม	-	-	-	-	✓	-
(5) ด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	สำหรับแรงงานในรัฐวิสาหกิจ (อ.อ.ป.)	✓	✓	-	-	✓	-
	การคุ้มครองแรงงานในภาคเอกชน	-	-	-	-	✓	-
	ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในภาคเอกชน	-	-	-	-	✓	-
	การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช้การทำสวนป่า ภายใต้อำนาจ พรบ.สวนป่า)	✓	✓	✓	✓	✓	✓

หลักการ	หลักเกณฑ์	O1	O2	O3	O4	O5	O6
(6) ต้า น ภ า ษี ค่าธรรมเนียม และ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	การชำระภาษีอากร ที่ไม่ใช่ด้านการป่าไม้	-	-	-	✓	-	✓

(3) ตัวชี้วัด (Indicator) และตัวตรวจพิสูจน์ (Verifier)

ตัวชี้วัด คือสาระสำคัญของข้อกำหนดทางกฎหมายที่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิสูจน์ความถูกต้องกฎหมายของไม้ โดยใช้ตัวตรวจพิสูจน์ ในการอ้างอิงเป็นหลักฐานว่าผู้ประกอบการได้ปฏิบัติตามตัวชี้วัดในเรื่องดังกล่าวแล้ว

ตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ จะต้องได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนด

(4) กระบวนการตรวจพิสูจน์ (Verification Process)

กระบวนการตรวจพิสูจน์ที่อธิบายไว้ใน LD แสดงให้เห็นถึงขั้นตอน วิธีปฏิบัติ และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการกำกับดูแลการปฏิบัติตามตัวชี้วัด รวมถึงความถี่ในการตรวจพิสูจน์การปฏิบัติตามตัวชี้วัดที่กำหนด

ส่วนที่ 2 นิยามศัพท์ (Definition)

ในภาคผนวกนี้ ให้คำศัพท์ดังต่อไปนี้ มีความหมายตามที่กำหนดไว้

“กลุ่มจังหวัด” หมายความว่า นนทบุรี นครปฐม อ่างทอง ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สมุทรสาคร สมุทรสงคราม สมุทรปราการ สิงห์บุรี และกรุงเทพมหานคร

“ทำไม้” หมายความว่า ตัดฟันกานโค่นลิดเลื่อยผ่าถากทอนซุดชักลากไม้ในป่าหรือนำไม้ออกจากป่าด้วยประการใด ๆ

“ใบเบิกทาง” หมายความว่า เอกสารที่ใช้กำกับการนำไม้ ไม้แปรรูป และไม้นำเข้า เคลื่อนที่ ออกโดยเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด แล้วแต่กรณี

“ป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์” หมายความว่า ป่าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่จากส่วนราชการผู้มีหน้าที่ควบคุมการใช้พื้นที่ป่าไม้ หรือตามผลของกฎหมายซึ่งได้มีโครงการหรือแผนการในการจะเข้าใช้ที่ดินทำประโยชน์แล้ว

“ผู้ทำสวนป่า” หมายความว่า ผู้ได้รับหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า และหมายความรวมถึงผู้ยื่นคำขอรับโอนทะเบียนสวนป่าด้วย

“ไม้แปรรูป” หมายความว่า หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว และหมายความรวมถึงไม้ที่อยู่ในสภาพรางว่าเป็นสิ่งปลูกสร้าง หรืออยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างอันไม่ชอบด้วยลักษณะสิ่งปลูกสร้างทั่ว ๆ ไป หรือที่ผิวดกตวิสัย หรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ที่ไม่ชอบด้วยลักษณะของเครื่องใช้ที่เป็นปกติในท้องถิ่นนั้น หรือที่ผิวดกตวิสัย

ไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ ทั้งนี้ ตลอดเวลาที่อยู่ในสภาพเช่นนั้น รวมทั้งไม้ที่เคยอยู่ในสภาพดังกล่าว และผู้ครอบครองพิสูจน์ได้ว่าได้เคยมีสภาพเช่นนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีสำหรับไม้อื่นที่มีใช้ไม้สัก และไม่น้อยกว่าสิบปีสำหรับไม้สัก มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป

“ไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้” หมายความว่า ไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีสำหรับไม้อื่นที่มีใช้ไม้สัก และไม่น้อยกว่าสิบปีสำหรับไม้สัก และพ้นจากสภาพการเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้แล้ว เว้นแต่ รัฐมนตรีจะประกาศกำหนด ให้ไม้นั้นต้องเป็นไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปี

“ไม้อย่างพารา และไม้ 13 ชนิด” หมายความว่า ไม้อย่างพารา ยูคาลิปตัส สะเดาเทียม สนทะเล สนปฏิพัทธ์ กระถินณรงค์ กระถินเทพา กระถินยักษ์ มะพร้าว มะขาม มะไฟบ้าน มะปรางบ้าน จามจุรี และไม้ตาล

“ไม้หวงห้าม” หมายความว่า ไม้สัก ไม้ยาง ไม้ชิงชัน ไม้เก็ดแดง ไม้โอเม้ง ไม้พะยุงเกลบ ไม้กระพี้ ไม้แดงจีน ไม้ชะยูง ไม้ชิง ไม้กระชิก ไม้กระชิบ ไม้พะยุง ไม้หมากพลูตักแตน ไม้กระพี้เขาควาย ไม้เก็ดดำ ไม้โอเฒ่า และไม้เก็ดเขาควาย ไม่ว่าจะขึ้นอยู่ที่ใดในราชอาณาจักร และไม่ว่าชนิดในป่า ในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักรตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. 2530 รวมทั้งที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในอนาคต

“สิ่งประดิษฐ์” หมายความว่า ของที่ทำด้วยไม้ ที่ไม่ใช่ไม้แปรรูป

“สวนป่า” หมายความว่า ที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 เพื่อทำการปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้ตามชนิดที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัติ

“หนังสือกำกับ” หมายความว่า เอกสารที่ใช้กำกับการนำไม้แปรรูป ไม้ยางพาราแปรรูป (รวมถึงไม้ 13 ชนิด) และสิ่งประดิษฐ์บรรดาที่ทำมาจากไม้หวงห้าม เคลื่อนที่ ออกโดยผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูป หรือผู้รับอนุญาตโรงค้าแล้วแต่กรณี หนังสือกำกับจะต้องได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับเจ้าหน้าที่ จึงจะสามารถนำมาใช้ได้

“เอกสารการนำเคลื่อนที่” หมายความว่า เอกสารใดๆ ที่ใช้กำกับการนำเคลื่อนที่ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ได้แก่ ใบเบิกทาง หนังสือกำกับ ตลอดจนเอกสารใดๆ ซึ่งออกโดยผู้ขายหรือหน่วยงานที่มีอำนาจ ตามที่กำหนดไว้ในตารางนิยามความถูกต้องตามกฎหมายนี้

ส่วนที่ 3 ตารางนิยามความถูกต้องกฎหมายของไม้ (Legality Definition Matrix)

ผู้ประกอบการที่ 1 ผู้ประกอบการบนที่ดินรัฐ (ป่าสงวนแห่งชาติ)

หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)			
หลักเกณฑ์ 1.1: สิทธิของผู้ประกอบการในการเข้าถึงที่ดิน			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O1-1.1.1: ผู้ประกอบการได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ	1) ประกาศอธิบดีกรมป่าไม้ กำหนดบริเวณพื้นที่ให้ส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐเข้าใช้ประโยชน์	อธิบดีกรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มาตรา 13/1, 16, 16 ทวิ, 16 ตริ, 20 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2535 แก้ไขปรับปรุงโดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2536
	2) หนังสืออนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ป.ส.31)	อธิบดีกรมป่าไม้	
	3) หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ป.ส.23)	อธิบดีกรมป่าไม้	
	4) หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์และอยู่อาศัยในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ (สทก 1 ก, สทก.2 ก.) หนังสืออนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตปรับปรุงป่าสงวน (สทก. 1 ข) อนุญาตจากกรมป่าไม้ เพื่อใช้ป่าสงวน หรือ หนังสืออนุญาตจากอธิบดีกรมป่าไม้หรือ คณะรัฐมนตรี	อธิบดีกรมป่าไม้	
	5) บันทึกข้อตกลงระหว่างกรมป่าไม้ กับ อ.อ.ป.	อธิบดีกรมป่าไม้ และอ.อ.ป.	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: กรณีส่วนราชการและองค์การของรัฐเข้าใช้ประโยชน์: เมื่อจำเป็นต้องทำไม้ออกจากพื้นที่ที่ประกาศกำหนดให้ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐเข้าใช้ประโยชน์ และส่วนราชการและองค์การของรัฐได้แจ้งให้จังหวัดทราบแล้ว จังหวัดจะตรวจสอบว่าเป็นพื้นที่ที่ประกาศกำหนดบริเวณพื้นที่ ซึ่งได้มีโครงการหรือแผนการใดจะเข้าใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์แล้ว จากนั้น จึงจะส่งเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ให้สำรวจพื้นที่ต่อไป กรณีอื่น: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนสวนป่าหรือขออนุญาตทำไม้ จะต้องแสดงหลักฐานการได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ ยื่นมาพร้อมกับคำขอ หากพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบว่าหลักฐานนั้นชอบด้วยกฎหมายและยังมีผลใช้บังคับ จึงจะทำการสำรวจพื้นที่ที่ขอขึ้นทะเบียนสวนป่าหรือขออนุญาตทำไม้แล้วแต่กรณีต่อไป (สำหรับ ปส. 23 และบันทึกข้อตกลงระหว่างกรมป่าไม้ กับ อ.อ.ป. ที่ใช้ขบประมาณของเอกชนในการปลูก ไม่สามารถนำมาขึ้นทะเบียนสวนป่าได้) วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบสภาพที่ตั้งที่ดิน			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ทุกครั้งที่มีการขอขึ้นทะเบียนสวนป่าหรือขออนุญาตทำไม้ แล้วแต่กรณี

หลักการที่ 2: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในการจัดการป่าและการตัดโค่นไม้			
หลักเกณฑ์ 2.1: สิทธิในการตัดโค่นไม้ (การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
○1-2.1.1: ผู้ทำสวนป่า ขึ้นทะเบียนสวนป่าได้เฉพาะไม้ที่ปลูกขึ้นเท่านั้น	1) รายงานเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง สภาพที่ดิน ชนิด ขนาด และจำนวนของไม้ที่มีอยู่เดิมตามธรรมชาติ	เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 6, 7
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อรับคำขอขึ้นทะเบียน ให้เจ้าหน้าที่ ทสจ. ออกไปตรวจสอบที่ดินว่ามีไม้ขึ้นเองตามธรรมชาติหรือไม่ ถ้ามีให้จัดทำบัญชีต้นไม้ไว้และไม่รับขึ้นทะเบียนต้นไม้ดังกล่าว กระบวนการนี้แสดงให้เห็นว่าต้นไม้ที่รับขึ้นทะเบียนต้องเป็นต้นไม้ที่ปลูกขึ้นเท่านั้น วิธีการตรวจพิสูจน์: การสำรวจสถานที่ตั้ง สภาพที่ดิน ชนิด ขนาด และจำนวนของไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: เมื่อมีการขออนุญาตขึ้นทะเบียนสวนป่าแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
○1-2.1.2: ผู้ทำสวนป่ามีสิทธิตัดหรือโค่นไม้ ตามชนิดและไม้เกินจำนวนที่ขึ้นทะเบียนไว้เท่านั้น	1) หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนสวนป่า (สป. 3)	นายทะเบียนสวนป่า คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 6 กฎกระทรวงการขอขึ้นทะเบียนและการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า พ.ศ. 2561
	2) บัญชีแสดงชนิดและจำนวนไม้ที่ทำการปลูกและบำรุงรักษา	ผู้ทำสวนป่า	
	3) แบบแจ้งการตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.12)	ผู้ทำสวนป่า	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อนายทะเบียนสวนป่ารับขึ้นทะเบียนสวนป่าแล้ว ให้นายทะเบียนออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนสวนป่า (สป.3) และให้ผู้ทำสวนป่าจัดทำบัญชีแสดงชนิดและจำนวนไม้ที่ได้ทำการปลูกและบำรุงรักษาไว้แก่นายทะเบียน หากมีการเปลี่ยนแปลงชนิดหรือจำนวนชนิดพันธุ์ไม้ในภายหลัง ก็ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนสวนป่า ผู้ทำสวนป่ามีสิทธิตัดโค่นไม้ตามบัญชีไม้ที่ยื่นไว้แก่นายทะเบียนเท่านั้น เมื่อผู้ทำสวนป่ายื่นแบบแจ้งการตัดโค่นไม้ ให้เจ้าหน้าที่ ทสจ. ตรวจสอบว่าตรงตามบัญชีที่ได้แจ้งไว้ และทำความเห็นเสนอต่อนายอำเภอ วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการแจ้งตัดโค่นแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
○1-2.1.3: ผู้ทำสวนป่า ต้องแจ้งรายการไม้ที่จะทำการตัดโค่นต่อนายอำเภอท้องถิ่นก่อนทำการตัดโค่น	หนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการการทำสวนป่า (สป.13)	นายอำเภอท้องถิ่นที่สวนป่าตั้งอยู่	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 11, 12

คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อผู้ทำสวนป่าประสงค์จะตัดโค่นไม้ ต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อนายอำเภอท้องที่ เมื่อนายอำเภอเห็นว่าถูกต้องตามบัญชี ก็จะออกหนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า และผู้ทำสวนป่าจะต้องเก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งไว้ที่สวนป่า เพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีที่มีการตรวจสอบ วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการแจ้งตัดโค่นแต่ละครั้ง
หลักเกณฑ์ 2.2: สิทธิในการตัดโค่นไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้อ.พ.ร.บ.สวนป่า)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
01-2.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จะต้องทำไม้ตามชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาต ตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้แนบท้ายใบอนุญาตทำไม้เท่านั้น	ใบอนุญาตทำไม้ ซึ่งแนบบัญชีคัดเลือกไม้	สำหรับไม้ไม่หวงห้าม: ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับไม้หวงห้ามประเภท ก: อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับไม้หวงห้ามประเภท ข: รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มาตรา 15 พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 6,7,11
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ก่อนการออกใบอนุญาตทำไม้ พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ขออนุญาตจะทำการสำรวจเฉพาะต้นไม้ที่จะอนุญาตและตีตราประทับไม้และจัดทำบัญชีคัดเลือกไม้ เพื่อกำหนดใบอนุญาตทำไม้ต่อไป ภายหลังการตัดโค่นและก่อนชักลากไม้ออกมารวมหมอน พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบว่าไม้ที่ถูกตัดโค่นตรงตามบัญชีไม้แนบท้ายใบอนุญาตและประทับตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ (ตรา ต.) เลขเรียง และตราชักลาก ที่ต่อไม้และไม้ทุกท่อน พร้อมจัดทำบันทึกแสดงรายการบัญชีชักลากไม้ เพื่อเสนอต่อให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดำเนินการตรวจค่าภาคหลวง วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: สำหรับไม้ไม่หวงห้าม: เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำหรับไม้หวงห้าม: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการตัดโค่นไม้แต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
01-2.2.2: สำหรับการทำไม้ออกจากป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ อ.อ.ป. ทำไม้ถูกต้องตาม	หนังสือแจ้งให้ อ.อ.ป. ไปดำเนินการทำไม้ออก พร้อมแนบบัญชีคัดเลือกไม้	ผู้ว่าราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

ชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้เท่านั้น			มาตรา 19 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ข้อ 11 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการสำรวจ และการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. 2525
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อจังหวัดได้รับแจ้งจากผู้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่ว่าจำเป็นต้องทำไม้ออกเพื่อใช้พื้นที่ จังหวัดจะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ทำการสำรวจต้นไม้ในป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ และตีตราประทับไม้และจัดทำบัญชีคัดเลือกไม้ จากนั้น จังหวัดจะแจ้งเป็นหนังสือให้ อ.อ.ป. ไปดำเนินการทำไม้ออก พร้อมแนบบัญชีคัดเลือกไม้ กรณี อ.อ.ป. ทำไม้ออกจากป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ ให้ อ.อ.ป. ใช้ตราประจำป่าของ อ.อ.ป. ประทับที่ไม้ แทนการประทับตราอนุญาตชักลากไม้ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการตัดโค่นไม้แต่ละครั้ง
หลักการที่ 3: การจัดหาไม้และการขนส่งไม้			
หลักเกณฑ์ 3.1: สำหรับไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
๐1-3.1.1: ภายหลังการตัดโค่น ผู้ทำสวนป่าต้องใช้ตราที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ ทำรอยตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ ที่ได้มาจากการทำสวนป่า	1) หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนตรา (สป. 8)	นายทะเบียนสวนป่า คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 9, 13
	2) กรณีตราที่ใช้ตีตอก ต้องมีหนังสือรับรองตรา (สป. 9)	นายทะเบียนสวนป่า คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	

คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ภายหลังจากการตัดโค่น ก่อนที่ไม้จะนำเคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ไม้จะต้องมีรอยตราติของเจ้าของสวนป่า ซึ่งได้เป็นรอยตราที่มีการรับรองจากนายทะเบียนโดยมีเครื่องหมายที่นายทะเบียนทำกำกับไว้ ตามหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนตราและกรณีตราที่ใช้ติดอก ต้องมีหนังสือรับรองตรา ผู้ครอบครองไม้จะต้องแน่ใจว่าผู้ทำสวนป่าเป็นผู้มีสิทธิใช้ตรานั้น วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบไม้ที่จะนำเคลื่อนที่			ผู้ตรวจพิสูจน์: นายทะเบียนสวนป่า ความถี่: เมื่อขอขึ้นทะเบียนตราและตามการขนส่งแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O1-3.1.2: ผู้ที่ขนส่งไม้ออกจากสวนป่า ต้องมีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างถึงหนังสือรับรองการแจ้ง บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	1) หนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) พร้อมบัญชีแสดงรายการไม้	ผู้ทำสวนป่า	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 13, 21
	2) หนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.13) หรือสำเนาที่พนักงานเจ้าหน้าที่รับรองให้	นายอำเภอท้องที่ที่สวนป่าตั้งอยู่	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ทำสวนป่าจะต้องมีหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ซึ่งได้ลงทะเบียนเล่มไว้ต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแล้ว ก่อนการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องกรอกข้อมูลลงในหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป. 15) ซึ่งอ้างอิงหนังสือรับรองการแจ้ง ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่ โดยที่ ตอนที่ 1 ใช้กำกับไปกับไม้ตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่และไม้ที่นำเคลื่อนที่ทุกท่อน จะต้องมียอยตราของผู้ทำสวนป่าแสดงความเป็นเจ้าของ ตอนที่ 2 ผู้ทำสวนป่าต้องนำส่งต่อสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และ ตอนที่ 3 ให้เก็บไว้กับผู้ทำสวนป่า ผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่ มีหน้าที่ควบคุมไม้ที่ขนส่งให้ถูกต้องตรงตามบัญชีแสดงรายการไม้ ตลอดระยะเวลาที่นำไม้เคลื่อนที่ จนกระทั่งถึงสถานที่ปลายทางที่ระบุไว้ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ปริมาณ และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O1-3.1.3: ผู้ที่รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	1) หนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) พร้อมบัญชีแสดงรายการไม้	ผู้ทำสวนป่า	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 13, 21

คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ก่อนการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องทราบว่าไม้ดังกล่าวจะโอนไปยังบุคคลใด และสถานที่ใด ผู้ทำสวนป่าต้องระบุชื่อผู้รับโอนพร้อมทั้งที่อยู่ในหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) เมื่อนำเคลื่อนที่ไม่ไปถึงสถานที่ปลายทาง ผู้รับโอนต้องตรวจสอบว่าไม้ที่จะรับมือนั้นถูกต้องตรงกันกับที่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการไม้หรือไม่ แล้วจึงจัดเก็บไว้ในสถานที่จัดเก็บของผู้รับโอน จากนั้น ให้ผู้รับโอนบันทึกบัญชีไม้ที่ได้รับมาและจัดเก็บหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) เพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย หนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) พร้อมทั้งบันทึกบัญชีไม้ จะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสถานประกอบการ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ปริมาณ และจำนวนไม้				ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
หลักเกณฑ์ 3.2: สำหรับไม้ที่ได้มาจากแหล่งอื่น ที่ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า				
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง	
O1-3.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้ ต้องชำระค่าภาคหลวงให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้ได้มาซึ่งไม้ เว้นแต่ได้รับการยกเว้นค่าภาคหลวง	1) ใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวง	สำหรับไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม: ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับไม้หวงห้าม: กรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มาตรา 5, 15, 16 ทวิ	
	2) กรณีได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง ต้องมีใบอนุญาตทำไม้ โดยได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง	สำหรับไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม: ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับไม้หวงห้าม: กรมป่าไม้	กฎกระทรวง ฉบับที่ 1221 พุทธศักราช 2531 พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 14	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ในการชำระค่าภาคหลวง พนักงานเจ้าหน้าที่จะไปตรวจสอบว่าไม้ตรงกับบัญชีชักลากไม้หรือไม่ เมื่อตรวจพบว่าไม้ตรงกับบัญชีชักลาก จะดำเนินการประทับตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ และตราค่าภาคหลวง (กล) หรือในกรณีที่ยกเว้นค่าภาคหลวงให้ประทับตรายกเว้นค่าภาคหลวง (ตรา อนุ.) ที่หน้าตัดไม้ทุกท่อน เจ้าหน้าที่จะดำเนินการคำนวณและจัดทำบัญชีชำระค่าภาคหลวง และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตชำระค่าภาคหลวงพร้อมทั้งรับใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวง และบัญชีไม้แสดงการชำระค่าภาคหลวง เมื่อมีการยื่นคำขอออกใบเบิกทางก่อนที่จะนำไม้เคลื่อนที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบใบเสร็จค่าภาคหลวงว่าเป็นเอกสารที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ จากนั้น จึงตรวจสอบไม่ว่ามีชนิด จำนวน ขนาด ปริมาณ รูปรอยตราหรือเครื่องหมาย ครบถ้วนตรงตามบัญชีแนบท้ายใบเสร็จค่าภาคหลวงหรือไม่ กรณีที่ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง จะต้องตรวจสอบให้ตรงตามบัญชีแนบท้ายใบอนุญาตทำไม้ และมีรอยตรายกเว้นค่าภาคหลวง ก่อนที่จะพิจารณาออกใบเบิกทางต่อไป วิธีการตรวจพิสูจน์:				ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ก่อนการนำเคลื่อนที่แต่ละครั้ง

1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O1-3.2.2: กรณี อ.อ.ป. ทำไม้จากพื้นที่ที่ปลูกโดย งบประมาณของกรมป่าไม้ จะต้องชำระค่าตอบแทนการซื้อ ไม้	1) ใบเสร็จรับเงิน	กรมป่าไม้	ระเบียบกรมป่าไม้ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ การให้อำนาจการอุตสาหกรรมป่า ไม้ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์สวนป่าที่ ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. 2555
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: สำหรับการทำไม้ที่ปลูกโดยงบประมาณของกรมป่าไม้ นอกจากค่าภาคหลวง อ.อ.ป. จะต้องชำระค่าตอบแทนการซื้อไม้ด้วย โดย เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้จะประทับตรารัฐบาลขาย (รช.) และออกใบเสร็จรับเงินค่าตอบแทนการซื้อไม้ให้แก่ อ.อ.ป. และเก็บต้นขี้ไต้ที่กรมป่าไม้ ในการตรวจสอบหลักฐานการได้มาของไม้เพื่อออกใบเบิกทาง นอกจากใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวงแล้ว เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้จะตรวจสอบใบเสร็จรับเงินค่าตอบแทนการซื้อไม้และ ตรารัฐบาลขาย ด้วย วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ก่อนการนำเคลื่อนที่แต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O1-3.2.3: สำหรับไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับ ไม้หวงห้ามที่ได้มาจากสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ จะต้องเคย อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ไม่น้อยกว่า 10 ปี สำหรับไม้สัก หรือ 5 ปีสำหรับไม้อื่น เว้นแต่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดให้จังหวัดใดให้สิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้นั้นเป็นไม้ที่ เคยอยู่ในสภาพสิ่งปลูกสร้างหรือใช้ไม่น้อยกว่า 20 ปี	1) รายงานการบันทึกการตรวจสอบสภาพ	คณะกรรมการตรวจสอบ แต่งตั้งโดยผู้ว่า ราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 39 ตี ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการนำไม้หวง ห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้ หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูก สร้างหรือเครื่องใช้ เคลื่อนย้ายออกนอก เขตจังหวัด พ.ศ. 2560
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: พนักงานเจ้าหน้าที่ ในรูปคณะกรรมการตรวจสอบ ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสาร ได้แก่ หลักฐานแสดงสิทธิใน ที่ดิน ภาพถ่าย แผนที่สิ่งปลูกสร้าง และเอกสารประกอบอื่นที่เกี่ยวข้อง จากนั้น จึงลงพื้นที่เพื่อทำการตรวจสอบลักษณะและสภาพของสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ที่ขอรื้อถอน เพื่อพิจารณาว่าเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดหรือไม่ เมื่อเห็นควรอนุญาตจึงสั่งให้รื้อถอน แล้วพนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบัญชีรายการแสดงชนิด จำนวน ขนาด ปริมาตร พร้อมกับให้ประทับตราประจำตัวของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจสอบ ไว้ที่ไม้ทุกท่อน แผ่น ขึ้น หากไม่สามารถประทับตราได้เพราะเหตุใด ให้หมายเหตุไว้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่:

ในบัญชีรายการไม้ด้วย โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบและผู้ขออนุญาตลงลายมือชื่อกำกับบัญชีรายการไม้นั้นไว้ทุกแผ่น เพื่อเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการออกใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ (ม.ก.4) ต่อไป วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบสภาพสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้		ก่อนทำการรื้อถอนแต่ละครั้ง	
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O1-3.2.4: ผู้ขนส่งไม้ มีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ซึ่งอ้างถึงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	1) สำหรับไม้ท่อน ให้ใช้ใบเบิกทาง	กรมป่าไม้ หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัด ในเขตพื้นที่	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 38, 39, 39 ตร กฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ข้อ 2, 5
	2) สำหรับไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ ให้ใช้ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ (ม.ก.4)	ผู้ว่าราชการจังหวัด	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: สำหรับไม้ท่อน: ในการขออนุญาตใบเบิกทาง เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วว่าไม้นั้นได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เจ้าหน้าที่จะประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) ที่ไม้ทุกท่อน ทุกชิ้น หากไม่สามารถประทับตราได้เพราะเหตุใดก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หมายเหตุไว้ในใบเบิกทางและจัดทำบัญชีรายการไม้แนบท้ายใบเบิกทาง พร้อมทั้งตัดยอดบัญชีราคาภาคลงว่าไม้นั้นได้นำเคลื่อนที่ออกไปแล้ว ใบเบิกทางมอบไว้แก่ผู้ประกอบการเพื่อใช้กำกับการนำเคลื่อนที่เมื่อผู้ขนส่งนำไม้เคลื่อนที่เข้าเขตด่านป่าไม้ ต้องแจ้งเข้าเขตด่านตามเส้นทางทุกด่านเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบใบเบิกทางว่าออกโดยชอบด้วยกฎหมาย และตรวจสอบว่าไม้ตรงตามหลักฐานที่นำมาแสดงหรือไม่ จากนั้นจึงประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) เท่าที่สามารถประทับได้ บันทึกรับแจ้งในใบเบิกทางและออกหนังสืออนุญาตให้นำไม้เคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ หากเป็นกรณีถึงด่านปลายทาง พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจและประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) และอนุญาตให้เข้าเขตด่านได้ สำหรับไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้: ให้ใช้ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ (ม.ก.4) กำกับการนำเคลื่อนที่จนกระทั่งถึงสถานที่ปลายทาง โดยไม่ต้องแจ้งเข้าเขตด่าน เมื่อถึงสถานที่ปลายทางแล้วและประสงค์จะนำเคลื่อนที่ต่อไปอีก ให้ถือเอาใบเบิกทางฉบับเดิม เป็นเอกสารการได้มาซึ่งไม้ เพื่อขออนุญาตใบเบิกทางฉบับใหม่ต่อไป			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร			

2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O1-3.2.5: ผู้ที่รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	1) สำหรับไม้ท่อน ให้ใช้ใบเบิกทาง	กรมป่าไม้ หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัดในเขตพื้นที่	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 38, 39, 39 ตรี กฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ข้อ 2, 5
	2) สำหรับไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ ให้ใช้ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ (ม.ก.4)	ผู้ว่าราชการจังหวัด	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ก่อนการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากหมอนไม้ ผู้รับอนุญาตต้องทราบว่าจะนำไม้ดังกล่าวจะโอนไปยังบุคคลใด และสถานที่ใด ผู้ทำสวนป่าต้องระบุชื่อผู้รับโอนพร้อมทั้งที่อยู่ในเอกสารการนำเคลื่อนที่ เมื่อนำเคลื่อนที่ไม่ไปถึงสถานที่ปลายทาง ผู้รับโอนต้องตรวจสอบว่าไม้ที่จะรับมอบนั้นถูกต้องตรงกันกับที่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการไม้หรือไม่ แล้วจึงจัดเก็บไว้ในสถานที่จัดเก็บของผู้รับโอน จากนั้น ให้ผู้รับโอนบันทึกบัญชีไม้ที่ได้รับมาและจัดเก็บเอกสารการนำเคลื่อนที่ เพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เอกสารการนำเคลื่อนที่พร้อมทั้งบันทึกบัญชีไม้ จะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสถานประกอบการ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ปริมาณ และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
หลักการที่ 4: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในการจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคม			
หลักเกณฑ์ที่ 4.1: การตรวจสอบสภาพป่าและการใช้ประโยชน์ที่ดิน			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O1-4.1.1: สภาพป่าที่รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน ต้องไม่ขัดกับมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำ ป่าชายเลน ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ ทิวทัศน์ และสัตว์ป่า	1) รายงานผลการตรวจสอบสภาพป่า	ผู้ว่าราชการจังหวัด	ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548

			ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ข้อ 8,19 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ข้อ 9,17
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อบุคคลใดยื่นคำขออนุญาตใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปทำการตรวจสอบสภาพป่าร่วมกับผู้ขออนุญาต และจัดทำรายงานผลการตรวจสอบสภาพป่าพร้อมทั้งลงนามรับรอง และให้ความเห็น เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้ โดยพื้นที่ที่จะพิจารณาอนุญาตได้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกำหนด วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบพื้นที่			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: เมื่อมีการขออนุญาต
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
01-4.1.2: สำหรับการหนังสืออนุญาตให้ทำประโยชน์และอยู่อาศัยภายในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ (สทก.) บุคคลที่ขอรับอนุญาตจะต้องเข้าทำประโยชน์และอยู่อาศัยในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมก่อนวันที่ประกาศกำหนดเป็นเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ และไม่อยู่ในพื้นที่ซึ่งได้กำหนดแนวพื้นที่ป่ามีสภาพเป็น ต้นน้ำลำธาร ภูเขาสูงชัน พื้นที่ล่อแหลมคุกคามต่อระบบนิเวศ หรือมีสภาพที่ควรรักษาไว้	1) รายงานผลการตรวจสอบสภาพป่า	ผู้ว่าราชการจังหวัด	ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการอนุญาตให้ทำประโยชน์และอยู่อาศัยภายในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2530 ข้อ 6,7
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการสำรวจสภาพพื้นที่เพื่อกำหนดแนวพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการให้สิทธิทำกิน เมื่อประกาศพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมเป็นเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ให้สำรวจพื้นที่เพื่อให้สิทธิทำกิน โดยการนัดหมายราษฎรให้มาประชุมเพื่อรับฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้สิทธิทำกิน เมื่อราษฎรยื่นคำขอ จึงนัดหมายราษฎรแต่ละรายมาขึ้นเพื่อสำรวจการถือครอง ตรวจสอบสภาพพื้นที่ ทำการรังวัด และจัดทำรายงานผลการตรวจสอบสภาพป่าพร้อมทั้งลง			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

นามรับรอง และให้ความเห็น เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้ โดยพื้นที่ที่จะพิจารณาอนุญาตได้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์สภาพป่าที่กำหนด			ความถี่: เมื่อมีการขออนุญาต
วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบพื้นที่			
หลักเกณฑ์ที่ 4.2: ความรับผิดชอบต่อสังคม			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
01-4.2.1: การประกอบกิจการในพื้นที่ที่รับอนุญาต จะต้องไม่มีปัญหากับราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล	รายงานการประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล	องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล	ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ข้อ 8,19 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ข้อ 9,17
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อบุคคลใดยื่นคำขออนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปทำการตรวจสภาพป่าร่วมกับผู้ขออนุญาต และผู้ขออนุญาตจะต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล โดยผู้ขออนุญาตจะต้องนำเสนอรายงานการประชุมของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: ผู้ว่าราชการจังหวัด
วิธีการตรวจพิสูจน์:			ความถี่: เมื่อมีการขออนุญาต

1. การตรวจสอบเอกสาร			
2. ทารือกับชุมชน			
หลักการที่ 5: หน้าที่ของผู้ประกอบการ ในด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน			
หลักเกณฑ์ 5.1: สำหรับแรงงานในรัฐวิสาหกิจ (อ.อ.ป.)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O1-5.1.1: อ.อ.ป. จะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่าง อ.อ.ป. กับแรงงาน ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำ	1) เอกสารการจ้างงาน	หน่วยผลิตของ อ.อ.ป.	พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 มาตรา 27 ประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ
	2) หลักฐานการชำระค่าจ้าง	หน่วยผลิตของ อ.อ.ป.	
	3) รายงานการตรวจสอบ	สำนักตรวจสอบภายในของ อปป.	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: อ.อ.ป. เป็นรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจถูกกำหนดโดยพระราชบัญญัติ แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 ให้ตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างเป็นตามมาตรฐานขั้นต่ำ โดยมีระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี (นอกจากนี้ ในกรณีที่ลูกจ้างและ อ.อ.ป. ไม่ได้ตกลงระยะเวลาไว้ให้กำหนดระยะเวลา 12 เดือน) เมื่อ อ.อ.ป. และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจได้มีการตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ทำการตรวจพิสูจน์ว่าข้อตกลงเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ สำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ และกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: สำนักตรวจสอบภายในของ อปป. ความถี่: ทุกปี
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O1-5.1.2: อ.อ.ป. จัดให้มีคู่มือความปลอดภัยในการทำงาน แก่ผู้ปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับแผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน ของ อ.อ.ป.	1) แผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน	อ.อ.ป.	กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549
	2) คู่มือความปลอดภัยในการทำงาน อ.อ.ป.	คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของ อ.อ.ป.	
	3) รายงานการตรวจสอบ	สำนักตรวจสอบภายในของ อปป.	

คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: อ.อ.ป. มีการจัดทำแผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งกำหนดให้ต้องจัดทำคู่มือความปลอดภัยในการทำงานให้สอดคล้องกับแผนดังกล่าว เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานนำไปปฏิบัติ สำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบคู่มือความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงการกำกับติดตามการปฏิบัติตามคู่มือการทำงานดังกล่าว และจัดทำรายงานการตรวจสอบเป็นประจำทุกปี วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบการปฏิบัติงาน		ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: สำนักตรวจสอบภายในของ อปป. ความถี่: ทุกปี	
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
๐1-5.1.3: อ.อ.ป. ต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสม ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานใช้อุปกรณ์ดังกล่าวตลอดเวลาที่ทำงาน	1) บันทึกการเบิกอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	หน่วยผลิตของ อ.อ.ป.	พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 มาตรา 22 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2556 ข้อ 12 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำพ.ศ. 2552 ข้อ 96 และ 97 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ
	2) รายงานการตรวจสอบ	สำนักตรวจสอบภายในของ อปป.	

			สภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับ ความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2559 ข้อ 12,13
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: อ.อ.ป. ต้องจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับประเภทงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และกำกับดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าวตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานไม่มีอุปกรณ์ดังกล่าวมาด้วย เจ้าหน้าที่ของ อ.อ.ป. จะเบิกอุปกรณ์ดังกล่าวและจัดทำบันทึกการเบิกไว้ สำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบบันทึกการเบิกอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ตรวจสอบการปฏิบัติงาน และจัดทำรายงานการตรวจสอบเป็นประจำทุกปี วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบการปฏิบัติงาน			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: สำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป. ความถี่: ทุกปี
หลักการที่ 6: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ			
หลักเกณฑ์ 6.1: การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
○1-6.1.1: ก่อนได้รับใบอนุญาตทำไม้ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำไม้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว	1) ใบเสร็จรับเงิน	สำหรับไม้หวงห้าม: กรมป่าไม้ สำหรับไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 75 กฎกระทรวง ฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2518) ออกตามความใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มาตรา 5, 16 ทวิ กฎกระทรวง ฉบับที่ 1,221 (พ.ศ. 2531) ออกตามความใน

			พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการชำระค่าธรรมเนียม เมื่อมีการออกใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบเสร็จรับเงิน และเก็บต้นข้าวไว้กับกรมป่าไม้หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด การมีใบอนุญาตทำไม้ แสดงให้เห็นว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการออกใบอนุญาตทำไม้แต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
○1-6.1.2: ก่อนการนำไม้ไปใช้ประโยชน์ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระ	1) ใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวง หรือใบอนุญาตทำไม้ที่ได้รับยกเว้นการชำระค่าภาคหลวง	กรมป่าไม้หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 14,15 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วย การตรวจวัด การประทับตรา การเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงไม้ ไม้พิน หรือไม้เผ่าถ่าน พ.ศ. 2510 ข้อ 14 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มาตรา 5, 15, 16 ทวิ กฎกระทรวง ฉบับที่ 1221 (พ.ศ. 2531) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507
	2) ใบเสร็จรับเงินค่าบำรุงป่า	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: สำหรับไม้หวงห้าม กฎหมายได้กำหนดให้มีการชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าบางส่วนก่อนได้รับใบอนุญาตให้ทำไม้เป็นรายต้นหรือท่อน และต้องชำระค่าภาคหลวงส่วนที่เหลือให้เสร็จสิ้นหลังได้รับใบอนุญาตให้ทำไม้			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงาน

สำหรับไม้ที่มีไซ้ไม้หวงห้ามการชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าจะชำระภายหลังได้รับการอนุญาตให้ทำไม้แล้ว ในทั้งสองกรณี พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบเสร็จค่าภาคหลวง ค่าบำรุงป่า ที่ได้รับ และเก็บต้นข้าวไว้ สำหรับกรณีที่ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง เจ้าหน้าที่จะทำบันทึกการยกเว้นในใบอนุญาตทำไม้ ใบเสร็จค่าภาคหลวงหรือบันทึกยกเว้นในใบอนุญาตทำไม้ รวมถึงตราประทับค่าภาคหลวงหรือยกเว้นค่าภาคหลวง จะได้รับการตรวจพิสูจน์เมื่อนำไปใช้ประกอบการขอออกใบเบิกทาง วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบไม้ที่ขอออกใบเบิกทาง			ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด ความถี่: ตามการขนส่ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
01-6.1.3: ก่อนได้รับใบเบิกทางผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบเบิกทางถูกต้องครบถ้วนแล้ว	1) ใบเสร็จรับเงิน	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด หรือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ท้องที่	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 75 กฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2518) ออกตามความใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: : ผู้ประกอบการต้องชำระ ค่าธรรมเนียมก่อนได้รับใบเบิกทาง แล้วจึงออกใบเสร็จรับเงินให้และจัดเก็บต้นข้าวไว้ การมีใบเบิกทาง แสดงให้เห็นว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว และจะถูกตรวจสอบโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านป่าไม้ทุกด่านที่ไม้เคลื่อนที่ผ่าน วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด ความถี่: ตามการขนส่ง

ผู้ประกอบการที่ 2 ผู้ประกอบการบนที่ดินรัฐ (นอกเหนือจาก ป่าสงวนแห่งชาติ และป่าอนุรักษ์)

หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)			
หลักเกณฑ์ 1.1: สิทธิของผู้ประกอบการในการเข้าถึงที่ดิน			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-1.1.1: ผู้ประกอบการที่จัดหาไม้จากที่ดินรัฐ (นอกเหนือจาก ป่าสงวนแห่งชาติ และป่าคุ้มครอง) ได้รับ ใบอนุญาตให้เข้าทำกิจกรรมในพื้นที่ป่าหรือใบรับรองการ ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานรัฐ	1) ใบอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า ตามมาตรา 54 แห่ง พรบ. ป่าไม้ พ.ศ. 2584	อธิบดีกรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 54
	2) หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของนิคม สหกรณ์ (กสน.3) หรือหนังสือแสดงการทำประโยชน์ (กสน.5)	อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์	พระราชบัญญัติการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511 มาตรา 23, 24 พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 มาตรา 30
	3) หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดิน (น.ค.1) หรือ หนังสือแสดงการทำประโยชน์ (น.ค.3)	อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และการจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2545
	4) หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดิน (ส.ป.ก.)	คณะกรรมการปฏิรูปที่ดิน	ข้อ 23
	5) สัญญาเช่าและสัญญาต่างตอบแทนอื่น (เฉพาะ หน่วยงานรัฐเท่านั้น)	กรมธนารักษ์	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนสวนป่าหรือขออนุญาตทำไม้ จะต้องแสดงหลักฐานการได้รับอนุญาตหรือการรับรองจาก หน่วยงานรัฐ ยื่นมาพร้อมกับคำขอ หากพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบว่าหลักฐานนั้นชอบด้วยกฎหมายและยังมีผลใช้บังคับ จึงจะทำการสำรวจพื้นที่ที่ขอขึ้นทะเบียน สวนป่าหรือขออนุญาตทำไม้แล้วแต่กรณีต่อไป (ที่ดินที่สามารถนำมาขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าได้ ได้แก่ ใบอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า, ก.ส.น.5, น.ค. 3, ส.ป.ก.4-01 และสัญญาเช่าหรือสัญญาต่างตอบแทนอื่นในที่ราชพัสดุเฉพาะที่ปลูกโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ) วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบสภาพที่ตั้งที่ดิน			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ทุกครั้งที่ขอขึ้นทะเบียนสวนป่า หรือขออนุญาตทำไม้ แล้วแต่กรณี
หลักการที่ 2: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในด้านการจัดการป่าและการตัดโค่นไม้			
หลักเกณฑ์ 2.1: สิทธิในการตัดโค่นไม้ (การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง

02-2.1.1: ผู้ทำสวนป่า ขึ้นทะเบียนสวนป่าได้เฉพาะไม้ที่ปลูกรุ่นเท่านั้น	1) รายงานเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง สภาพที่ดิน ชนิด ขนาด และจำนวนของไม้ที่มีอยู่เดิมตามธรรมชาติ	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ กรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 6, 7
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อรับคำขอขึ้นทะเบียน ให้เจ้าหน้าที่ ทสจ. ออกไปตรวจสอบที่ดินว่ามีไม้ที่ขึ้นเองตามธรรมชาติหรือไม่ ถ้ามีให้จัดทำบัญชีต้นไม้ไว้และไม่รับขึ้นทะเบียนต้นไม้ดังกล่าว กระบวนการนี้แสดงให้เห็นว่าต้นไม้ที่รับขึ้นทะเบียนต้องเป็นต้นไม้ที่ปลูกรุ่นเท่านั้น วิธีการตรวจพิสูจน์: การสำรวจสถานที่ตั้ง สภาพที่ดิน ชนิด ขนาด และจำนวนของไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: เมื่อขออนุญาตขึ้นทะเบียนสวนป่าแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
02-2.1.2: ผู้ทำสวนป่ามีสิทธิตัดหรือโค่นไม้ ตามชนิดและไม้เกินจำนวนที่ขึ้นทะเบียนไว้เท่านั้น	1) หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนสวนป่า (สป. 3)	นายทะเบียนสวนป่า สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 6 กฎกระทรวงการขอขึ้นทะเบียนและการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า พ.ศ. 2561
	2) บัญชีแสดงชนิดและจำนวนไม้ที่ทำการปลูกและบำรุงรักษา	ผู้ทำสวนป่า	
	3) แบบแจ้งการตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.12)	ผู้ทำสวนป่า	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อนายทะเบียนสวนป่ารับขึ้นทะเบียนสวนป่าแล้ว ให้นายทะเบียนออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนสวนป่า (สป.3) และให้ผู้ทำสวนป่าจัดทำบัญชีแสดงชนิดและจำนวนไม้ที่ได้ทำการปลูกและบำรุงรักษาไว้แก่นายทะเบียน หากมีการเปลี่ยนแปลงชนิดหรือจำนวนชนิดพันธุ์ไม้ในภายหลัง ก็ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนสวนป่า ผู้ทำสวนป่ามีสิทธิตัดโค่นไม้ตามบัญชีไม้ที่ยื่นไว้แก่นายทะเบียนเท่านั้น เมื่อผู้ทำสวนป่ายื่นแบบแจ้งการตัดโค่นไม้ ให้เจ้าหน้าที่ ทสจ. ตรวจสอบว่าตรงตามบัญชีที่ได้แจ้งไว้ และทำความเข้าใจเสนอต่อนายอำเภอ วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่:

			ตามการแจ้งตัดโค่นแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
๐2-2.1.3: ผู้ทำสวนป่า ต้องแจ้งรายการไม้ที่จะทำการตัดโค่นต่อนายอำเภอท้องที่ก่อนทำการตัดโค่น	หนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการการทำสวนป่า (สป.13)	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ ผู้อำนวยการส่วนปลูกป่าภาคเอกชน สำหรับจังหวัดอื่น คือ นายอำเภอท้องที่ที่สวนป่าตั้งอยู่	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 11, 12
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อผู้ทำสวนป่าประสงค์จะตัดโค่นไม้ ต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อนายอำเภอท้องที่ เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าถูกต้องตามบัญชี ก็จะออกหนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า และผู้ทำสวนป่าจะต้องเก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งไว้ที่สวนป่า เพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีที่มีการตรวจสอบ วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการแจ้งตัดโค่นแต่ละครั้ง
หลักเกณฑ์ 2.2: สิทธิในการตัดโค่นไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
๐2-2.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้หวงห้าม จะต้องทำไม้ตามชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาต ตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้แนบท้ายใบอนุญาตทำไม้เท่านั้น	ใบอนุญาตทำไม้ ซึ่งแนบบัญชีคัดเลือกไม้	สำหรับไม้หวงห้ามประเภท ก คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับไม้หวงห้ามประเภท ข คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 6,7,11
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: สำหรับไม้หวงห้าม ก่อนการออกใบอนุญาตทำไม้ พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ขออนุญาตจะทำการสำรวจเฉพาะต้นไม้ที่จะอนุญาตและตีตราประทับไม้และจัดทำบัญชีคัดเลือกไม้ เพื่อออกใบอนุญาตทำไม้ต่อไป (สำหรับไม้ที่มีไม้หวงห้าม ไม่ต้องขออนุญาตทำไม้) ภายหลังการตัดโค่นและก่อนชักลากไม้ออกมารวมหมอน พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบว่าไม้ที่ถูกตัดโค่นตรงตามบัญชีไม้แนบท้ายใบอนุญาตและประทับตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ (ตรา ต.) เลขเรียง และตราชักลาก ที่ต่อไม้และไม้ทุกท่อน พร้อมจัดทำบันทึกแสดงรายการบัญชีชักลากไม้ เพื่อเสนอต่อให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดำเนินการตรวจค่าภาคหลวง วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการตัดโค่นไม้แต่ละครั้ง

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-2.2.2: สำหรับการทำไม้ออกจากป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ในเขตป่า ให้ อ.อ.ป. ทำไม้ออกตามชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้เท่านั้น	หนังสือแจ้งให้ อ.อ.ป. ไปดำเนินการทำไม้ออก พร้อมแนบบัญชีคัดเลือกไม้	กรมป่าไม้	กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ. 2558 มาตรา 24 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการสำรวจและทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. 2525
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: หากมีกรณีจำเป็นต้องทำไม้และนำเคลื่อนที่ออกจากพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า ตามมาตรา 54 พรบ. ป่าไม้ฯ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือต่อหน่วยตรวจสอบสภาพป่า คือ เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ณ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้จังหวัด และแจ้งให้ อ.อ.ป. ทำไม้ออกและทำการสำรวจต้นไม้อื่นในป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ร่วมกับเจ้าหน้าที่ และตราประทับไม้และจัดทำบัญชีคัดเลือกไม้ กรณี อ.อ.ป. ทำไม้ออกจากป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ ให้ อ.อ.ป. ใช้ตราประจำป่าของ อ.อ.ป. ประทับที่ไม้ แทนการประทับตราอนุญาตชักลากไม้ ผู้ใช้พื้นที่ แจ้งสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ สำนักฯ แจ้ง อ.อ.ป. ทำไม้ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการตัดโค่นไม้แต่ละครั้ง
หลักการที่ 3: การจัดหาไม้และการขนส่งไม้			
หลักเกณฑ์ 3.1: สำหรับไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-3.1.1: ภายหลังจากตัดโค่น ผู้ทำสวนป่าต้องใช้ตราที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ ทำรอยตราตี ดอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ ที่ได้มาจากการทำสวนป่า	1) หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนตรา (สป. 8)	นายทะเบียนสวนป่า สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 9, 13
	2) กรณีตราที่ใช้ตีดอก ต้องมีหนังสือรับรองตรา (สป. 9)	นายทะเบียนสวนป่า คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ภายหลังจากตัดโค่น ก่อนที่จะนำเคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ไม้จะต้องมีรอยตราตีของเจ้าของสวนป่า ซึ่งได้เป็นรอยตราที่มีการรับรองจากนายทะเบียนโดยมีเครื่องหมายที่นายทะเบียนทำกำกับไว้ ตามหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนตราและกรณีตราที่ใช้ตีดอก ต้องมีหนังสือรับรองตรา ผู้ครอบครองไม้จะต้องแน่ใจว่าผู้ทำสวนป่าเป็นผู้มีสิทธิใช้ตรานั้น			ผู้ตรวจพิสูจน์: นายทะเบียนสวนป่า ความถี่:

วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบไม้ที่จะนำเคลื่อนที่			เมื่อขอขึ้นทะเบียนตราและตามการขนส่งแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-3.1.2: ผู้ที่ขนส่งไม้ออกจากสวนป่า ต้องมีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างถึงหนังสือรับรองการแจ้ง บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	1) หนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) พร้อมบัญชีแสดงรายการไม้	ผู้ทำสวนป่า	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 13, 21
	2) หนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.13) หรือสำเนาที่พนักงานเจ้าหน้าที่รับรองให้	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ ผู้อำนวยการสวนปลูกป่าภาคเอกชน สำหรับจังหวัดอื่น คือ นายอำเภอท้องที่ที่สวนป่าตั้งอยู่	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ทำสวนป่าจะต้องมีหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ซึ่งได้ลงทะเบียนเล่มไว้ต่อกรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแล้ว ก่อนการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องกรอกข้อมูลลงในหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป. 15) ซึ่งอ้างถึงหนังสือรับรองการแจ้ง ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่ โดยที่ ตอนที่ 1 ใช้กำกับไปกับไม้ตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่และไม้ที่นำเคลื่อนที่ทุกท่อน จะต้องมียอดตราของผู้ทำสวนป่าแสดงความเป็นเจ้าของ ตอนที่ 2 ผู้ทำสวนป่าต้องนำส่งต่อกรมป่าไม้หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และ ตอนที่ 3 ให้เก็บไว้กับผู้ทำสวนป่า ผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่ มีหน้าที่ควบคุมไม้ที่ขนส่งให้ถูกต้องตรงตามบัญชีแสดงรายการไม้ ตลอดระยะเวลาที่นำไม้เคลื่อนที่ จนกระทั่งถึงสถานที่ปลายทางที่ระบุไว้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ปริมาณ และจำนวนไม้			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-3.1.3: ผู้ที่รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	1) หนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) พร้อมบัญชีแสดงรายการไม้	ผู้ทำสวนป่า	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 13, 21
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ก่อนการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องทราบว่าจะโอนไปยังบุคคลใด และสถานที่ใด ผู้ทำสวนป่าต้องระบุชื่อผู้รับโอนพร้อมทั้งที่อยู่ในหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) เมื่อนำเคลื่อนที่ไม่ไปถึงสถานที่ปลายทาง ผู้รับโอนต้องตรวจสอบว่าไม้ที่จะรับมอบนั้นถูกต้องตรงกันกับที่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการไม้หรือไม่ แล้วจึงจัดเก็บไว้ในสถานที่จัดเก็บของผู้รับโอน จากนั้น ให้ผู้รับโอนบันทึกบัญชีไม้ที่ได้รับมาและจัดเก็บหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) เพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

หนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) พร้อมทั้งบันทึกบัญชีไม้ จะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสถานประกอบการ			ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ปริมาณ และจำนวนไม้			
หลักเกณฑ์ 3.2: สำหรับไม้ที่ได้มาจากแหล่งอื่น ที่ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-3.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้หวงห้าม ต้องชำระค่าภาคหลวงให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้ได้มาซึ่งไม้ เว้นแต่ได้รับการยกเว้นค่าภาคหลวง	1) ใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวง	กรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 14
	2) กรณีได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง ต้องมีใบอนุญาตทำไม้ โดยได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง	กรมป่าไม้	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ในการชำระค่าภาคหลวง พนักงานเจ้าหน้าที่จะไปตรวจสอบว่าไม้ตรงกับบัญชีชักลากไม้หรือไม่ เมื่อตรวจพบว่าไม้ตรงกับบัญชีชักลาก จะดำเนินการประทับตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ และตราค่าภาคหลวง (กล) หรือในกรณีที่ยกเว้นค่าภาคหลวงให้ประทับตรายกเว้นค่าภาคหลวง (ตรา อนุ.) ที่หน้าตัดไม้ทุกท่อน เจ้าหน้าที่จะดำเนินการคำนวณและจัดทำบัญชีชำระค่าภาคหลวง และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตชำระค่าภาคหลวงพร้อมทั้งรับใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวง และบัญชีไม่แสดงการชำระค่าภาคหลวง เมื่อมีการยื่นคำขอออกใบเบิกทางก่อนที่จะนำไม้เคลื่อนที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบใบเสร็จค่าภาคหลวงว่าเป็นเอกสารที่ขอด้วยกฎหมายหรือไม่ จากนั้น จึงตรวจสอบไม้ว่ามีชนิด จำนวน ขนาด ปริมาณ รูปรอยตราหรือเครื่องหมาย ครบถ้วนตรงตามบัญชีแนบท้ายใบเสร็จค่าภาคหลวงหรือไม่ กรณีที่ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง จะต้องตรวจสอบให้ตรงตามบัญชีแนบท้ายใบอนุญาตทำไม้ และมีรอยตรายกเว้นค่าภาคหลวง ก่อนที่จะพิจารณาออกใบเบิกทางต่อไป			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ก่อนการนำเคลื่อนที่แต่ละครั้ง
วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-3.2.2: สำหรับไม้ที่มีไม้หวงห้าม ผู้ประกอบการจะต้องได้รับการรับรองว่าไม้ที่ได้มาจากโดยชอบด้วยกฎหมาย	1) บันทึกผลการตรวจสอบบัญชีไม้และแผนที่ป่า โดยสังเขป	<i>สำหรับกรุงเทพมหานคร</i> คือ เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ <i>สำหรับจังหวัดอื่น</i> คือ นายอำเภอ	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 25 หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0704.3/540 ออกเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2546 ข้อ 1, 3, 4
	2) ใบเบิกทางนำไม้เคลื่อนที่จากต่อไม้	<i>สำหรับกรุงเทพมหานคร</i> คือ อธิบดีกรมป่าไม้ <i>สำหรับจังหวัดอื่น</i> คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	

คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะนำไม้ (ไม้ท่อนซุง) ที่มีใช้ไม้หวงห้าม ออกจากที่ดินรัฐซึ่งไม้ชิ้นนั้นขึ้นอยู่ ก่อนนำเคลื่อนที่จากตอ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปสำรวจและประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) พร้อมเลขเรียง ที่หน้าตัดของไม้แต่ละท่อนและที่ตอไม้ทุกตอ (เช่นเดียวกับการประทับตราชักลาก) และทำบันทึกผลการตรวจสอบบัญชีไม้และแผนที่ป่าโดยสังเขป พร้อมทั้งลงนาม และให้นายอำเภอหรือเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้พิจารณาลงนามอีกชั้นหนึ่งจากนั้น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมป่าไม้ออกใบเบิกทางนำไม้เคลื่อนที่จากตอไม้ โดยใช้บัญชีไม้ที่ตรวจสอบแนบท้ายใบเบิกทาง เมื่อถึงด่านป่าไม้ด่านแรกและประสงค์จะนำเคลื่อนที่ต่อไป จะต้องใช้เอกสารดังกล่าวประกอบการขอออกใบเบิกทาง พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจพิสูจน์ไม่ว่ามีชนิด จำนวน ขนาด ปริมาณ รูปรอยตราหรือเครื่องหมาย ครบถ้วนตรงตามบัญชีหรือไม่ ก่อนที่จะพิจารณาออกใบเบิกทางต่อไป			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ก่อนการนำเคลื่อนที่แต่ละครั้ง
วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-3.2.3: สำหรับไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่ได้มาจากสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ จะต้องเคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ไม่น้อยกว่า 10 ปี สำหรับไม้สัก หรือ 5 ปีสำหรับไม้อื่น เว้นแต่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้จังหวัดใดให้สิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้นั้นเป็นไม้ที่เคยอยู่ในสภาพสิ่งปลูกสร้างหรือใช้ไม่น้อยกว่า 20 ปี	1) รายงานการบันทึกการตรวจสอบสภาพ	คณะกรรมการตรวจสอบ แต่งตั้งโดยผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 39 ตี ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการนำไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัด พ.ศ. 2560
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: พนักงานเจ้าหน้าที่ ในรูปคณะกรรมการตรวจสอบ ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสาร ได้แก่ หลักฐานแสดงสิทธิในที่ดิน ภาพถ่าย แผนที่สังเขป และเอกสารประกอบอื่นที่เกี่ยวข้อง จากนั้น จึงลงพื้นที่เพื่อทำการตรวจสอบลักษณะและสภาพของสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ที่ขอรื้อถอน เพื่อพิจารณาว่าเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดหรือไม่ เมื่อเห็นควรอนุญาตจึงสั่งให้รื้อถอน แล้วพนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบัญชีรายการแสดงชนิด จำนวน ขนาด ปริมาตร พร้อมกับให้ประทับตราประจำตัวของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจสอบ ไว้ที่ไม้ทุกท่อน แผ่น ขึ้น หากไม่สามารถประทับตราได้เพราะเหตุใด ให้หมายเหตุไว้ในบัญชีรายการไม้ด้วย โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบและผู้ขออนุญาตลงลายมือชื่อกำกับบัญชีรายการไม้นั้นไว้ทุกแผ่น เพื่อเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการออกใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ต่อไป			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ก่อนทำการรื้อถอนแต่ละครั้ง
วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบสภาพสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้			

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-3.2.4: ผู้ขนส่งไม้ มีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ซึ่งอ้างถึงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	1) สำหรับไม้ท่อน ให้ใช้ใบเบิกทาง	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 38, 39, 39 ตรี กฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ข้อ 2, 5
	2) สำหรับไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ ให้ใช้ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ (ม.ก.4)	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: สำหรับไม้ท่อน: ในการขออนุญาตใบเบิกทาง เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วว่าไม้นั้นได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เจ้าหน้าที่จะประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) ที่ไม้ท่อน ท่อนขึ้น หากไม่สามารถประทับตราได้เพราะเหตุใดก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หมายเหตุไว้ในใบเบิกทางและจัดทำบัญชีรายการไม้แนบท้ายใบเบิกทาง พร้อมทั้งตัดยอดบัญชีราคาผลลงว่าไม้นั้นได้นำเคลื่อนที่ออกไปแล้ว ใบเบิกทางมอบไว้แก่ผู้ประกอบการเพื่อใช้กำกับการนำเคลื่อนที่ เมื่อผู้ขนส่งนำไม้เคลื่อนที่เข้าเขตด่านป่าไม้ ต้องแจ้งเข้าเขตด่านตามเส้นทางทุกด่านเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบใบเบิกทางว่าออกโดยชอบด้วยกฎหมาย และตรวจสอบว่าไม้ตรงตามหลักฐานที่นำมาแสดงหรือไม่ จากนั้นจึงประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) บนที่ก้นไม้ในใบเบิกทาง และออกหนังสืออนุญาตให้นำไม้เคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ หากเป็นกรณีถึงด่านปลายทาง พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจและประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) และอนุญาตให้เข้าเขตด่านได้ สำหรับไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้: ให้ใช้ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ (ม.ก.4) กำกับการนำเคลื่อนที่จนกระทั่งถึงสถานที่ปลายทาง โดยไม่ต้องแจ้งเข้าเขตด่าน เมื่อถึงสถานที่ปลายทางแล้วและประสงค์จะนำเคลื่อนที่ต่อไปอีก ให้ถือเอาใบเบิกทางฉบับเดิม เป็นเอกสารการได้มาซึ่งไม้ เพื่อขออนุญาตใบเบิกทางฉบับใหม่ต่อไป วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-3.2.5: ผู้รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	1) สำหรับไม้ท่อน ให้ใช้ใบเบิกทาง	กรมป่าไม้ หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดในเขตพื้นที่	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 38, 39, 39 ตรี กฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้
	2) สำหรับไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ ให้ใช้ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ (ม.ก.4)	ผู้ว่าราชการจังหวัด	

			พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ข้อ 2, 5
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ก่อนการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากหมอนไม้ ผู้รับอนุญาตต้องทราบว่าจะนำไม้ไปยังบุคคลใด และสถานที่ใด ผู้ทำสวนป่าต้องระบุชื่อผู้รับโอนพร้อมทั้งที่อยู่ในเอกสารการนำเคลื่อนที่ เมื่อนำเคลื่อนที่ไม่ไปถึงสถานที่ปลายทาง ผู้รับโอนต้องตรวจสอบว่าไม้ที่จะรับมอบนั้นถูกต้องตรงกันกับที่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการไม้หรือไม่ แล้วจึงจัดเก็บไว้ในสถานที่จัดเก็บของผู้รับโอน จากนั้น ให้ผู้รับโอนบันทึกบัญชีไม้ที่ได้รับมาและจัดเก็บเอกสารการนำเคลื่อนที่ เพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เอกสารการนำเคลื่อนที่พร้อมทั้งบันทึกบัญชีไม้ จะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสถานประกอบการ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ปริมาณ และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
หลักการที่ 4: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในการจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคม			
หลักเกณฑ์ที่ 4.1: การตรวจสอบสภาพป่าและการใช้ประโยชน์ที่ดิน			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-4.1.1: สภาพป่าที่รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน ต้องไม่ขัดกับมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำ ไม่เป็นป่าที่มีสภาพป่าไม้สมบูรณ์ ไม่เป็นพื้นที่ที่ควรรักษาไว้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า และไม่เป็นพื้นที่ที่ห้ามใช้ประโยชน์	1) รายงานผลการตรวจสอบสภาพป่า	ผู้ว่าราชการจังหวัด	กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ. 2558 ข้อ 9, 12
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อบุคคลใดยื่นคำขออนุญาตใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่า ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปทำการตรวจสอบสภาพป่าร่วมกับผู้ขออนุญาต และจัดทำรายงานผลการตรวจสอบสภาพป่าพร้อมทั้งลงนามรับรอง และให้ความเห็น เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้ โดยพื้นที่ที่จะพิจารณาอนุญาตได้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์สภาพป่าที่กำหนด วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบพื้นที่			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: เมื่อมีการขออนุญาต
หลักการที่ 5: หน้าที่ของผู้ประกอบการ ในด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน			
หลักเกณฑ์ 5.1: สำหรับแรงงานในรัฐวิสาหกิจ (อ.อ.ป.)			

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-5.1.1: อ.อ.ป. จะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่าง อ.อ.ป. กับแรงงาน ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำ	1) เอกสารการจ้างงาน	หน่วยผลิตของ อ.อ.ป.	พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 มาตรา 27 ประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ
	2) หลักฐานการชำระค่าจ้าง	หน่วยผลิตของ อ.อ.ป.	
	3) รายงานการตรวจสอบ	สำนักตรวจสอบภายในของ อปป.	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: อ.อ.ป. เป็นรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจถูกกำหนดโดยพระราชบัญญัติ แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 ให้ตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำ โดยมีระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี (นอกจากนี้ ในกรณีที่ลูกจ้างและ อ.อ.ป. ไม่ได้ตกลงระยะเวลาไว้ให้มีกำหนดระยะเวลา 12 เดือน) เมื่อ อ.อ.ป. และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจได้มีการตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ทำการตรวจพิสูจน์ว่าข้อตกลงเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ สำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ และกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: สำนักตรวจสอบภายในของ อปป. ความถี่: ทุกปี
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-5.1.2: อ.อ.ป. จัดให้มีคู่มือความปลอดภัยในการทำงาน แก่ผู้ปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับแผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงานของ อ.อ.ป.	1) แผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน	อ.อ.ป.	กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549
	2) คู่มือความปลอดภัยในการทำงาน อ.อ.ป.	คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของ อ.อ.ป.	
	3) รายงานการตรวจสอบ	สำนักตรวจสอบภายในของ อปป.	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: อ.อ.ป. มีการจัดทำแผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งกำหนดให้ต้องจัดทำคู่มือความปลอดภัยในการทำงานให้สอดคล้องกับแผนดังกล่าว เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานนำไปปฏิบัติ สำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบคู่มือความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงการกำกับติดตามการปฏิบัติตามคู่มือการทำงานดังกล่าว และจัดทำรายงานการตรวจสอบเป็นประจำทุกปี วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบการปฏิบัติงาน			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: สำนักตรวจสอบภายในของ อปป. ความถี่: ทุกปี

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
๐2-5.1.3: อ.อ.ป. ต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสม ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานใช้อุปกรณ์ดังกล่าวตลอดเวลาที่ทำงาน	1) บันทึกการเบิกอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	หน่วยผลิตของ อ.อ.ป.	พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 มาตรา 22 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2556 ข้อ 12 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำพ.ศ. 2552 ข้อ 96 และ 97 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2559 ข้อ 12,13
	2) รายงานการตรวจสอบ	สำนักตรวจสอบภายในของ อปป.	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: อ.อ.ป. ต้องจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับประเภทงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และกำกับดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าวตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานไม่มีอุปกรณ์ดังกล่าวมาด้วย เจ้าหน้าที่ของ อ.อ.ป. จะเบิกอุปกรณ์ดังกล่าวและจัดทำบันทึกการเบิกไว้			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: สำนักตรวจสอบภายในของ อปป.

สำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบบันทึกการเบิกอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ตรวจสอบการปฏิบัติงาน และจัดทำรายงานการตรวจสอบเป็นประจำทุกปี วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบการปฏิบัติงาน			ความถี่: ทุกปี
หลักการที่ 6: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ			
หลักเกณฑ์ 6.1: การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-6.1.1: สำหรับไม้หวงห้าม ก่อนได้รับใบอนุญาตทำไม้ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการทำไม้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว	1) ใบเสร็จรับเงิน	กรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 25, 75 กฎกระทรวง ฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2518) ออกตามความใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการชำระค่าธรรมเนียม เมื่อมีการออกใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบเสร็จรับเงิน และเก็บต้นขี้ไต้กับกรมป่าไม้ การมีใบอนุญาตทำไม้ แสดงให้เห็นว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด ความถี่: ตามการออกใบอนุญาตทำไม้แต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-6.1.2: สำหรับไม้หวงห้าม ก่อนนำไม้ไปใช้ประโยชน์ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า	1) ใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวง	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 14,15
	2) ใบเสร็จรับเงินค่าบำรุงป่า	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่	

			ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วย การตรวจวัด การประทับตรา การเรียกเก็บเงิน ค่าภาคหลวงไม้ ไม้ฟืน หรือไม้เผาถ่าน พ.ศ. 2510 ข้อ 14
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: สำหรับไม้หวงห้าม กฎหมายได้กำหนดให้มีการชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าบางส่วนก่อนได้รับใบอนุญาตให้ทำไม้เป็นรายต้นหรือท่อน และต้องชำระค่าภาคหลวงส่วนที่เหลือให้เสร็จสิ้นหลังได้รับใบอนุญาตให้ทำไม้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวง ค่าบำรุงป่า ที่ได้รับ และเก็บต้นข้าวไว้ ใบเสร็จค่าภาคหลวง รวมถึงตราประทับค่าภาคหลวง จะได้รับการตรวจพิสูจน์เมื่อขอออกใบเบิกทาง สำหรับไม้ที่มิใช่ไม้หวงห้ามการทำไม้ไม่ต้องรับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่ต้องชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบไม้ที่ขอออกใบเบิกทาง			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการขนส่ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-6.1.3: สำหรับไม้ที่มิใช่ไม้หวงห้าม ต้องชำระค่าธรรมเนียมการนำไม้ที่มิใช่ไม้หวงห้ามเข้าเขตด่าน ณ ด่านป่าไม้ด่านแรก	1) ใบเสร็จรับเงิน	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด หรือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่้องที่	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 25
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: : ผู้ประกอบการชำระค่าธรรมเนียม เมื่อมีการนำไม้เข้าเขตด่านป่าไม้ด่านแรก สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด หรือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่้องที่ จะออกใบเสร็จรับเงินให้ และเก็บต้นข้าวไว้ ใบเสร็จรับเงิน จะได้รับการตรวจพิสูจน์เมื่อมีการขอออกใบเบิกทางนำไม้เคลื่อนที่ วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด ความถี่: ตามการขนส่ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O2-6.1.4: ก่อนได้รับใบเบิกทางผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบเบิกทางถูกต้องครบถ้วนแล้ว	1) ใบเสร็จรับเงิน	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด หรือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่้องที่	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 75

			กฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2518) ออกตามความใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตรา ค่าธรรมเนียม
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: : ผู้ประกอบการต้องชำระ ค่าธรรมเนียมก่อนได้รับใบเบิกทาง แล้วจึงออกใบเสร็จรับเงินให้และจัดเก็บต้นข้าวไว้ การมีใบเบิกทาง แสดงให้เห็นว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว และจะถูกตรวจสอบโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านป่าไม้ทุกด่านที่ไม้เคลื่อนที่ผ่าน วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่า ไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด ความถี่: ตามการขนส่ง

ผู้ประกอบการที่ 3 ผู้ประกอบการบนที่ดินเอกชน

หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)			
หลักเกณฑ์ 1.1: สิทธิของผู้ประกอบการในการเข้าถึงที่ดิน			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O3-1.1.1: ผู้ประกอบการที่จัดหาไม่จากที่ดินเอกชน เป็นผู้มีการมสิทธิ์ และ/หรือสิทธิครอบครองในที่ดิน	1) โฉนดที่ดิน	กรมที่ดิน	ประมวลกฎหมายที่ดิน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 เอกเทศสัญญา ลักษณะ 4 เช่า ทรัพย์
	2) หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3, น.ส. 3ก, น.ส. 3ข)	กรมที่ดิน	
	3) ใบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1)	หัวหน้าเขต นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ	
	4) ใบจอง (น.ส.2)	หัวหน้าเขต นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ	
	5) สัญญาเช่าหรือหนังสืออนุญาตให้ใช้ที่ดิน ตามข้อ 1) – 4) ข้างต้น	ผู้ให้เช่า ซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้มีสิทธิครอบครอง	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการประสงค์ที่จะขึ้นทะเบียนสวนป่าหรือขออนุญาตทำไม้หวงห้าม จะต้องแสดงหลักฐานการใช้ประโยชน์ในที่ดิน ยื่นมาพร้อมกับคำขอ หากพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบว่าหลักฐานนั้นชอบด้วยกฎหมายและยังมีผลใช้บังคับ จึงจะทำการสำรวจพื้นที่ที่ขอขึ้นทะเบียนสวนป่าหรือขออนุญาตทำไม้แล้วแต่กรณีต่อไป สำหรับไม้ที่ไมใช่ไม้หวงห้าม ไม่ถูกควบคุมโดย พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 จึงไม่จำเป็นต้องขออนุญาตตัดโค่นและนำไม้เคลื่อนที่ (สำหรับ ส.ค. 1 น.ส.2 และสัญญาเช่าหรือหนังสืออนุญาตให้ใช้ที่ดิน ส.ค. 1 และน.ส. 2 ไม่สามารถนำมาขึ้นทะเบียนสวนป่าได้) วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบสภาพที่ตั้งที่ดิน			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ทุกครั้งที่ขอขึ้นทะเบียนสวนป่าหรือขออนุญาตทำไม้ แล้วแต่กรณี
หลักการที่ 2: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในด้านการจัดการป่าและการตัดโค่นไม้			
หลักเกณฑ์ 2.1: สิทธิในการตัดโค่นไม้ (การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O3-2.1.1: ผู้ทำสวนป่ามีสิทธิตัดหรือโค่นไม้ ตามชนิดและไม่เกินจำนวนที่ขึ้นทะเบียนไว้เท่านั้น	1) หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนสวนป่า (สป. 3)	นายทะเบียนสวนป่า สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 6

	2) บัญชีแสดงชนิดและจำนวนไม้ที่ทำการปลูกและบำรุงรักษา	ผู้ทำสวนป่า	กฎกระทรวงการขอขึ้นทะเบียนและการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า พ.ศ. 2561
	3) แบบแจ้งการตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.12)	ผู้ทำสวนป่า	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อนายทะเบียนสวนป่ารับขึ้นทะเบียนสวนป่าแล้ว ให้นายทะเบียนออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนสวนป่า (สป.3) และให้ผู้ทำสวนป่าจัดทำบัญชีแสดงชนิดและจำนวนไม้ที่ได้ทำการปลูกและบำรุงรักษาไว้แก่นายทะเบียน หากมีการเปลี่ยนแปลงชนิดหรือจำนวนชนิดพันธุ์ไม้ในภายหลัง ก็ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนสวนป่า ผู้ทำสวนป่ามีสิทธิตัดโค่นไม้ตามบัญชีที่ยื่นไว้แก่นายทะเบียนเท่านั้น เมื่อผู้ทำสวนป่ายื่นแบบแจ้งการตัดโค่นไม้ ให้เจ้าหน้าที่ ทสจ. ตรวจสอบว่าตรงตามบัญชีที่ได้แจ้งไว้ และทำความเห็นเสนอต่อนายอำเภอ วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการแจ้งตัดโค่นแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
03-2.1.2: ผู้ทำสวนป่า ต้องแจ้งรายการไม้ที่จะทำการตัดโค่นต่อนายอำเภอท้องถิ่นก่อนทำการตัดโค่น	หนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการการทำสวนป่า (สป.13)	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ ผู้อำนวยการส่วนปลูกป่าภาคเอกชน สำหรับจังหวัดอื่น คือ นายอำเภอท้องถิ่นที่สวนป่าตั้งอยู่	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 11, 12
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อผู้ทำสวนป่าประสงค์จะตัดโค่นไม้ ต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อนายอำเภอท้องถิ่น เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าถูกต้องตามบัญชี ก็จะออกหนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า และผู้ทำสวนป่าจะต้องเก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งไว้ที่สวนป่า เพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีที่มีการตรวจสอบ วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการแจ้งตัดโค่นแต่ละครั้ง
หลักเกณฑ์ 2.2: สิทธิในการตัดโค่นไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้อำนาจ พ.ร.บ.สวนป่า)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
03-2.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้หวงห้าม จะต้องทำไม้ตามชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาต ตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้แนบท้ายใบอนุญาตทำไม้เท่านั้น	ใบอนุญาตทำไม้ ซึ่งแนบบัญชีคัดเลือกไม้	อธิบดีกรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 6,7,11

คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: สำหรับไม้หวงห้าม ก่อนการออกใบอนุญาตทำไม้ พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ขออนุญาตจะทำการสำรวจเฉพาะต้นไม้ที่จะอนุญาตและ ตีตราประทับไม้และจัดทำบัญชีคัดเลือกไม้ เพื่อออกใบอนุญาตทำไม้ต่อไป (สำหรับไม้ที่มีไม้หวงห้ามในที่ดินเอกชน ไม่ต้องขออนุญาตทำไม้) ภายหลังการตัดโค่นและก่อนชักลากไม้ออกมารวมหมอน พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบว่าไม้ที่ถูกตัดโค่นตรงตามบัญชีไม้แนบท้ายใบอนุญาตและประทับตราประจำตัว พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ (ตรา ต.) เลขเรียง และตราชักลาก ที่ต่อไม้และไม้ทุกท่อน พร้อมจัดทำบันทึกแสดงรายการบัญชีชักลากไม้ เพื่อเสนอต่อให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ ดำเนินการตรวจยกเว้นค่าภาคหลวง วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการตัดโค่นไม้แต่ละครั้ง
หลักการที่ 3: การจัดหาไม้และการขนส่งไม้			
หลักเกณฑ์ 3.1: สำหรับไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O3-3.1.1: ภายหลังการตัดโค่น ผู้ทำสวนป่าต้องใช้ตราที่ได้ ขึ้นทะเบียนไว้ ทำรอยตราตี ดอก หรือประทับหรือแสดงการ เป็นเจ้าของไม้ ที่ได้มาจากการทำสวนป่า	1) หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนตรา (สป. 8)	นายทะเบียนสวนป่า สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 9, 13
	2) กรณีตราที่ใช้ตีดอก ต้องมีหนังสือรับรองตรา (สป. 9)	นายทะเบียนสวนป่า คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ภายหลังการตัดโค่น ก่อนที่ไม้จะนำเคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ไม้จะต้องมีรอยตราตีของเจ้าของสวนป่า ซึ่งได้เป็นรอยตราที่มีการ รับรองจากนายทะเบียนโดยมีเครื่องหมายที่นายทะเบียนทำกำกับไว้ ตามหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนตราและกรณีตราที่ใช้ตีดอก ต้องมีหนังสือรับรองตรา ผู้ครอบครอง ไม้จะต้องแน่ใจว่าผู้ทำสวนป่าเป็นผู้มีสิทธิใช้ตรานั้น วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบไม้ที่จะนำเคลื่อนที่			ผู้ตรวจพิสูจน์: นายทะเบียนสวนป่า ความถี่: เมื่อขอขึ้นทะเบียนตราและตามการขนส่ง ไม้แต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O3-3.1.2: ผู้ที่ขนส่งไม้ออกจากสวนป่า ต้องมีเอกสารการนำ ไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างอิงหนังสือรับรองการแจ้ง บัญชีรายการไม้	1) หนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวน ป่า (สป.15) พร้อมบัญชีแสดงรายการไม้	ผู้ทำสวนป่า	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 13, 21

ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	2) หนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.13) หรือสำเนาที่พนักงานเจ้าหน้าที่รับรองให้	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ ผู้อำนวยการส่วนปลูกป่าภาคเอกชน สำหรับจังหวัดอื่น คือ นายอำเภอท้องที่ที่สวนป่าตั้งอยู่	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ทำสวนป่าจะต้องมีหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ซึ่งได้ลงทะเบียนเล่มไว้ต่อกรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแล้ว ก่อนการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องกรอกข้อมูลลงในหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป. 15) ซึ่งอ้างอิงหนังสือรับรองการแจ้ง ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่ โดยที่ ตอนที่ 1 ใช้กำกับไปกับไม้ตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่และไม้ที่นำเคลื่อนที่ทุกท่อน จะต้องมียอดตราของผู้ทำสวนป่าแสดงความเป็นเจ้าของ ตอนที่ 2 ผู้ทำสวนป่าต้องนำส่งต่อกรมป่าไม้หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และ ตอนที่ 3 ให้เก็บไว้กับผู้ทำสวนป่า ผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่ มีหน้าที่ควบคุมไม้ที่ขนส่งให้ถูกต้องตรงตามบัญชีแสดงรายการไม้ ตลอดระยะเวลาที่นำไม้เคลื่อนที่ จนกระทั่งถึงสถานที่ปลายทางที่ระบุไว้ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ปริมาณ และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
๐3-3.1.3: ผู้ที่รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	1) หนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) พร้อมบัญชีแสดงรายการไม้	ผู้ทำสวนป่า	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 13, 21
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ก่อนการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องทราบดีว่าไม้ดังกล่าวจะโอนไปยังบุคคลใด และสถานที่ใด ผู้ทำสวนป่าต้องระบุชื่อผู้รับโอนพร้อมทั้งที่อยู่ในหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) เมื่อนำเคลื่อนที่ไม่ไปถึงสถานที่ปลายทาง ผู้รับโอนต้องตรวจสอบว่าไม้ที่จะรับมอบนั้นถูกต้องตรงกันกับที่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการไม้หรือไม่ แล้วจึงจัดเก็บไว้ในสถานที่จัดเก็บของผู้รับโอน จากนั้น ให้ผู้รับโอนบันทึกบัญชีไม้ที่ได้รับมาและจัดเก็บหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) เพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย หนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) พร้อมทั้งบันทึกบัญชีไม้ จะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสถานประกอบการ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ปริมาณ และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
หลักเกณฑ์ 3.2: สำหรับไม้ที่ได้มาจากแหล่งอื่น ที่ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้อำนาจ พ.ร.บ.สวนป่า			

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O3-3.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้ ต้องชำระค่าภาคหลวงให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้ได้มาซึ่งไม้ เว้นแต่ได้รับการยกเว้นค่าภาคหลวง	1) สำหรับการทำไม้ในที่ดิน สค. 1 และ น.ส. 2 ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวง	กรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 14, 14 ทวิ
	2) สำหรับการทำไม้ในที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ให้ใช้ใบอนุญาตทำไม้โดยได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง	กรมป่าไม้	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ในการชำระค่าภาคหลวง พนักงานเจ้าหน้าที่จะไปตรวจสอบว่าไม้ตรงกับบัญชีซากไม้หรือไม่ เมื่อตรวจพบว่าไม้ตรงกับบัญชีซาก ไม้จะดำเนินการประทับตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ และตราค่าภาคหลวง (ภล) หรือในกรณีที่ยกเว้นค่าภาคหลวงให้ประทับตรายกเว้นค่าภาคหลวง (ตรา อย.) ที่หน้าตัดไม้ทุกท่อน เจ้าหน้าที่จะดำเนินการคำนวณและจัดทำบัญชีชำระค่าภาคหลวง และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตชำระค่าภาคหลวงพร้อมทั้งรับใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวง และบัญชีไม่แสดงการชำระค่าภาคหลวง เมื่อมีการยื่นคำขออนุญาตเบิกทางก่อนที่จะนำไม้เคลื่อนที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวงว่าเป็นเอกสารที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ จากนั้น จึงตรวจสอบไม้ว่ามีชนิด จำนวน ขนาด ปริมาณ รูปรอยตราหรือเครื่องหมาย ครบถ้วนตรงตามบัญชีแนบท้ายใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวงหรือไม่ กรณีที่ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง จะต้องตรวจสอบให้ตรงตามบัญชีแนบท้ายใบอนุญาตทำไม้ และมีรอยตรายกเว้นค่าภาคหลวง ก่อนที่จะพิจารณาออกใบเบิกทางต่อไป วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ก่อนการนำเคลื่อนที่แต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O3-3.2.2: สำหรับไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่ได้มาจากสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ จะต้องเคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ไม่น้อยกว่า 10 ปี สำหรับไม้สัก หรือ 5 ปีสำหรับไม้อื่น เว้นแต่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้จังหวัดใดให้สิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้นั้นเป็นไม้ที่เคยอยู่ในสภาพสิ่งปลูกสร้างหรือใช้ไม่น้อยกว่า 20 ปี	1) รายงานการบันทึกการตรวจสอบ	คณะกรรมการตรวจสอบ แต่งตั้งโดยผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 39 ตริ ระเบียบกรมป่าไม้วางด้วยการนำไม้หวงห้ามหรือไม้ที่มีชื่อหรือชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัด พ.ศ. 2560
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: พนักงานเจ้าหน้าที่ ในรูปคณะกรรมการตรวจสอบ ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสาร ได้แก่ หลักฐานแสดงสิทธิในที่ดิน ภาพถ่าย แผนที่สังเขป และเอกสารประกอบอื่นที่เกี่ยวข้อง จากนั้น จึงลงพื้นที่เพื่อทำการตรวจสอบลักษณะและสภาพของสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ที่ขอรื้อถอน			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้

เพื่อพิจารณาว่าเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดหรือไม่ เมื่อเห็นควรอนุญาตจึงสั่งให้รื้อถอน แล้วพนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบัญชีรายการแสดงชนิด จำนวน ขนาด ปริมาตร พร้อมกับให้ประทับตราประจำตัวของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจสอบ ไว้ที่ไม้ทุกท่อน แผ่น ขึ้น หากไม่สามารถประทับตราได้เพราะเหตุใด ให้หมายเหตุไว้ในบัญชีรายการไม้ด้วย โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบและผู้ขออนุญาตลงลายมือชื่อกำกับบัญชีรายการไม้นั้นไว้ทุกแผ่น เพื่อเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการออกใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ต่อไป วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบสภาพสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้			ความถี่: ก่อนทำการรื้อถอนแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
03-3.2.3: ผู้ขนส่งไม้หวงห้ามหรือไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ มีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างถึงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทาง และสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	1) สำหรับไม้ท่อน ให้ใช้ใบเบิกทาง	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ สำหรับต่างจังหวัด คือ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 38, 39, 39 ตรี กฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ข้อ 2, 5
	2) สำหรับไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ ให้ใช้ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ (ม.ก.4)	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับต่างจังหวัด คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: สำหรับไม้ท่อน: ในการขออนุญาตใบเบิกทาง เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วว่าไม้ชิ้นนั้นได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เจ้าหน้าที่จะประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) ที่ไม้ทุกท่อน ทุกชิ้น หากไม่สามารถประทับตราได้เพราะเหตุใดก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หมายเหตุไว้ในใบเบิกทางและจัดทำบัญชีรายการไม้แนบท้ายใบเบิกทาง พร้อมทั้งตัดยอดบัญชีราคาของไม้ชิ้นนั้นได้นำเคลื่อนที่ออกไปแล้ว ใบเบิกทางมอบไว้แก่ผู้ประกอบการเพื่อใช้กำกับการนำเคลื่อนที่ เมื่อผู้ขนส่งนำไม้เคลื่อนที่เข้าเขตด่านป่าไม้ ต้องแจ้งเข้าเขตด่านตามเส้นทางทุกด่านเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบใบเบิกทางว่าออกโดยชอบด้วยกฎหมาย และตรวจสอบว่าไม้ตรงตามหลักฐานที่นำมาแสดงหรือไม่ จากนั้นจึงประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) บนที่กรับแจ้งในใบเบิกทาง และออกหนังสืออนุญาตให้นำไม้เคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ หากเป็นกรณีถึงด่านปลายทาง พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจและประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) และอนุญาตให้เข้าเขตด่านได้ สำหรับไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้: ให้ใช้ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ (ม.ก.4) กำกับการนำเคลื่อนที่จนกระทั่งถึงสถานที่ปลายทาง โดยไม่ต้องแจ้งเข้าเขตด่าน เมื่อถึงสถานที่ปลายทางแล้วและประสงค์จะนำเคลื่อนที่ต่อไปอีก ให้ถือเอาใบเบิกทางฉบับเดิม หรือใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ (ม.ก.4) แล้วแต่กรณี เป็นเอกสารการได้มาซึ่งไม้ เพื่อขออนุญาตใบเบิกทางฉบับใหม่ต่อไป			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง

วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O3-3.2.4: ผู้รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	1) สำหรับไม้ท่อนที่เป็นไม้หวงห้าม ให้ใช้ใบเบิกทาง	กรมป่าไม้ หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัดในเขตพื้นที่	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 38, 39, 39 ตรี กฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ข้อ 2, 5
	2) สำหรับไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ ให้ใช้ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายไม้ (ม.ก.4)	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับต่างจังหวัด คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ก่อนการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากหมอนไม้ ผู้รับอนุญาตต้องทราบว่าจะโอนไปยังบุคคลใด และสถานที่ใด ผู้ทำสวนป่าต้องระบุชื่อผู้รับโอนพร้อมทั้งที่อยู่ในเอกสารการนำเคลื่อนที่ เมื่อนำเคลื่อนที่ไม่ไปถึงสถานที่ปลายทาง ผู้รับโอนต้องตรวจสอบว่าไม้ที่จะรับมอบนั้นถูกต้องตรงกันกับที่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการไม้หรือไม่ แล้วจึงจัดเก็บไว้ในสถานที่จัดเก็บของผู้รับโอน จากนั้น ให้ผู้รับโอนบันทึกบัญชีไม้ที่ได้รับมาและจัดเก็บเอกสารการนำเคลื่อนที่ เพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เอกสารการนำเคลื่อนที่พร้อมทั้งบันทึกบัญชีไม้ จะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสถานประกอบการ			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ปริมาณ และจำนวนไม้			
หลักการที่ 4: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ			
หลักเกณฑ์ 4.1: การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O3-4.1.1: สำหรับการทำไม้หวงห้ามในที่ดินเอกชน ก่อนได้รับใบอนุญาตทำไม้ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการทำไม้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว	1) ใบเสร็จรับเงิน	กรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 75

			กฎกระทรวง ฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2518) ออกตามความใน พรบ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการชำระค่าธรรมเนียม เมื่อมีการออกใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบเสร็จรับเงิน และเก็บต้นขี้ไต้กับกรมป่าไม้ การมีใบอนุญาตทำไม้ แสดงให้เห็นว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด ความถี่: ตามการออกใบอนุญาตทำไม้แต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O3-4.1.2: สำหรับการทำไม้หวงห้ามในที่ดินเอกชน ก่อนนำไม้ไปใช้ประโยชน์ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าภาคหลวง เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระ	1) สำหรับการทำไม้ในที่ดิน สค. 1 และ น.ส. 2 ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวง	กรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 14,14 ทวิ, 15
	2) สำหรับการทำไม้ในที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ให้ใช้ใบอนุญาตทำไม้โดยได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง	กรมป่าไม้	ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วย การตรวจวัด การประทับตรา การเรียกเก็บเงิน ค่าภาคหลวงไม้ ไม้ฟืน หรือไม้เผาถ่าน พ.ศ. 2510 ข้อ 14
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: สำหรับไม้หวงห้ามในที่ดินเอกชน กฎหมายได้กำหนดให้มีการชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าบางส่วนก่อนได้รับใบอนุญาตให้ทำไม้เป็นรายต้นหรือท่อนและต้องชำระค่าภาคหลวงส่วนที่เหลือให้เสร็จสิ้นหลังได้รับใบอนุญาตให้ทำไม้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบเสร็จค่าภาคหลวงที่ได้รับ และเก็บต้นขี้ไต้ สำหรับกรณีที่ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง เจ้าหน้าที่จะทำบันทึกการยกเว้นในใบอนุญาตทำไม้ ใบเสร็จค่าภาคหลวงหรือบันทึกยกเว้นในใบอนุญาตทำไม้ รวมถึงตราประทับค่าภาคหลวงหรือยกเว้นค่าภาคหลวง จะได้รับการตรวจพิสูจน์เมื่อนำไปใช้ประกอบการขอออกใบเบิกทาง วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบไม้ที่ขี้ออกใบเบิกทาง			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด ความถี่: ตามการขนส่ง

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
๐3-4.1.3: ก่อนได้รับใบเบิกทางผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบเบิกทางถูกต้องครบถ้วนแล้ว	1) ใบเสร็จรับเงิน	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด หรือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่อยู่ที่	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 75 กฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: : ในการนำเคลื่อนที่ไม้หวงห้ามออกจากที่ดินเอกชนต้องขออนุญาตใบเบิกทาง ผู้ประกอบการต้องชำระค่าธรรมเนียมก่อนได้รับใบเบิกทางแล้วเจ้าหน้าที่จึงจะออกใบเสร็จรับเงินให้และจัดเก็บต้นข้าวไว้ การมีใบเบิกทาง แสดงให้เห็นว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว และจะถูกตรวจสอบโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านป่าไม้ทุกด่านที่ไม้เคลื่อนที่ผ่าน วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่ง

ผู้ประกอบการที่ 4 ผู้ประกอบการนำเข้าไม้

หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)

หลักเกณฑ์ 1.1: สิทธิของผู้ประกอบการในการนำเข้า

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O4-1.1.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ต้องสำแดงข้อมูลสินค้าที่นำเข้าต่อกรมศุลกากร	1) ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading)	ผู้ขนส่ง	พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 51 ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการกำหนดค่าศุลกากรนำเข้าไม้เข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548
	2) บัญชีราคาสินค้า (Invoice)	ผู้ส่งออกจากประเทศต้นทาง	
	3) บัญชีรายการไม้ (Packing List)	ผู้ส่งออกจากประเทศต้นทาง	
	4) สรุปรายการไม้ (Lading Summary)	ผู้ส่งออกจากประเทศต้นทาง	
	5) สำหรับการนำเข้าตามแนวชายแดนจังหวัดที่ติดกับเมียนมาร์และกัมพูชา ให้มีใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (C/O) หรือหลักฐานการอนุญาตให้ส่งออก	หน่วยงานรัฐของประเทศต้นทาง	
	6) ใบขนสินค้าขาเข้า	กรมศุลกากร	
	7) สำหรับการนำเข้าไม้ท่อนและไม้แปรรูป ให้มีรายงานบันทึกการตรวจรวม	เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรและเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จะต้องส่งข้อมูลสำหรับการจัดทำใบขนสินค้าขาเข้าเข้าระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร พร้อมทั้งเอกสารประกอบ ระบบจะคำนวณค่าภาษีอากรที่ต้องชำระ เพื่อให้ผู้นำเข้าชำระค่าภาษีอากร เมื่อชำระค่าภาษีแล้วระบบจะตรวจพิสูจน์การสำแดงข้อมูลว่าเป็นสินค้าที่ต้องเปิดตรวจหรือไม่ โดยใช้ระบบบริหารความเสี่ยง (Risk Management) เมื่อระบบตรวจสอบเสร็จแล้วจะกำหนดเลขที่ใบขนสินค้าก่อนปล่อยสินค้าออกจากอารักขาของศุลกากร กรณีเป็นการนำเข้าไม้ท่อนและไม้แปรรูป ก่อนปล่อยสินค้าออกจากอารักขาของศุลกากร ให้เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรจะประสานงานกับเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ เพื่อทำการเปิดตรวจทุกกรณี โดยตรวจสอบความถูกต้องของไม้หรือไม้แปรรูป กับข้อมูลที่สำแดงในใบขนสินค้าและเอกสารประกอบ และจัดทำรายงานบันทึกการตรวจรวม หากรายการถูกต้องตามที่สำแดง เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรจะอนุมัติตรวจปล่อยในระบบคอมพิวเตอร์ วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่ศุลกากร และ/หรือเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการนำเข้าแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O4-1.1.2: กรณีนำเข้าชนิดพันธุ์ไม้ที่อยู่ภายใต้อนุสัญญา CITES ต้องได้รับอนุญาตจากกรมวิชาการเกษตร	1) เอกสารอนุญาตส่งออกจากประเทศต้นทาง	หน่วยงานรัฐของประเทศต้นทาง	พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 มาตรา 29 ตรี
	2) หนังสืออนุญาตนำเข้า	อธิบดีกรมวิชาการเกษตร	

คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อผู้ประกอบการนำเข้าชนิดพันธุ์ไม้ที่อยู่ภายใต้อนุสัญญา CITES จะต้องยื่นคำขออนุญาตนำเข้าต่อเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบหนังสืออนุญาตส่งออกจากประเทศต้นทาง โดยตรวจสอบจำแนกชนิดพันธุ์อนุรักษ์ว่าถูกต้องตามหนังสืออนุญาตส่งออกจากประเทศต้นทางแล้วจึงจะออกหนังสืออนุญาตนำเข้า ในเปิดตรวจสินค้านำเข้า (ตรวจร่วม) และการตรวจพิสูจน์ไม้เพื่อออกใบเบิกทาง เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้จะตรวจพิสูจน์ชนิดพันธุ์ไม้ หากพบว่าเป็นชนิดพันธุ์ไม้ที่อยู่ภายใต้อนุสัญญา CITES จะตรวจสอบว่ามีหนังสืออนุญาตนำเข้ากำกับมาด้วย วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร และเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการนำเข้าและการขนส่งแต่ละครั้ง
หลักการที่ 2: การจัดหาไม้และการขนส่งไม้			
หลักเกณฑ์ 2.1: สำหรับไม้ที่ได้มาจากแหล่งอื่น ที่ไม่ใช้การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O4-2.1.1: ผู้นำเข้าต้องผ่านพิธีการศุลกากรนำเข้า เพื่อแสดงให้เห็นถึงการได้มาซึ่งไม้โดยชอบด้วยกฎหมาย	1) ใบขนสินค้าขาเข้า	กรมศุลกากร	พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 51
	2) ใบเสร็จรับเงินค่าอากร	กรมศุลกากร	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: กระบวนการทางพิธีการศุลกากรนำเข้า เป็นกระบวนการที่ตรวจพิสูจน์ถึงการได้มาของไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร การออกใบขนสินค้าขาเข้าและใบเสร็จรับเงินค่าอากร เป็นการยืนยันถึงการได้ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับไม้ท่อนและไม้แปรรูป ผู้นำเข้าจะต้องแสดงใบขนสินค้าขาเข้าพร้อมทั้งใบเสร็จรับเงินค่าอากร เพื่อประกอบการขออนุญาตออกใบเบิกทาง เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้จะตรวจสอบใบขนสินค้าขาเข้าและใบเสร็จรับเงินเป็นเอกสารที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ก่อนที่จะพิจารณาออกใบเบิกทางต่อไป วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรและเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการนำเข้าแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O4-2.1.2: ผู้ขนส่งไม้ท่อนและไม้แปรรูปนำเข้า มีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ซึ่งอ้างถึงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	ใบเบิกทาง	กรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 38, 39
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ในการขออนุญาตออกใบเบิกทาง เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วว่าไม้ดังกล่าวได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เจ้าหน้าที่จะประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) ที่ไม้ทุกท่อน ทุกชิ้น หากไม่สามารถประทับตราได้เพราะเหตุใดก็ได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หมายเหตุไว้ในใบเบิกทางและจัดทำบัญชีรายการไม้แนบท้าย			ผู้ตรวจพิสูจน์:

ใบเบิกทาง พร้อมทั้งตัดยอดในเอกสารสรุปรายการไม้ (Lading Summary) ว่าไม้ นั้นได้นำเคลื่อนที่ออกไปแล้ว ใบเบิกทางมอบไว้แก่ผู้ประกอบการเพื่อใช้กำกับการนำเคลื่อนที่ ใบเบิกทาง จะได้รับการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรที่ควบคุมการปล่อยไม้ท่อนและไม้แปรรูปออกจากอารักขาของศุลกากร และเมื่อผู้ขนส่งนำไม้เคลื่อนที่เข้าเขตด่านป่าไม้ ต้องแจ้งเข้าเขตด่านตามเส้นทางทุกด่านเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบใบเบิกทางว่าออกโดยชอบด้วยกฎหมาย และตรวจสอบว่าไม้ตรงตามหลักฐานที่นำมาแสดงหรือไม่ จากนั้นจึงประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) บันทึกรับแจ้งในใบเบิกทาง และออกหนังสืออนุญาตให้นำไม้เคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ หากเป็นกรณีถึงด่านปลายทาง พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจและประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) และอนุญาตให้เข้าเขตด่านได้ เมื่อถึงสถานที่ปลายทางแล้วและประสงค์จะนำเคลื่อนที่ต่อไปอีก ให้ถือเอาใบเบิกทางฉบับเดิม เป็นเอกสารการได้มาซึ่งไม้ เพื่อขอกใบเบิกทางฉบับใหม่ต่อไป วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้				เจ้าหน้าที่กรมศุลกากร และเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
หลักการที่ 3: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ				
หลักเกณฑ์ 3.1: การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)				
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง	
O4-3.1.1: ก่อนได้รับใบเบิกทาง ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบเบิกทางถูกต้องครบถ้วนแล้ว	1) ใบเสร็จรับเงิน	กรมป่าไม้	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 75 กฎกระทรวง ฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2518) ออกตามความใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการชำระค่าธรรมเนียม เมื่อมีการออกใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบเสร็จรับเงิน และเก็บต้นขี้ไต้กับกรมป่าไม้ การมีใบอนุญาตทำไม้ แสดงให้เห็นว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด ความถี่: ตามการออกใบอนุญาตทำไม้แต่ละครั้ง	

หลักเกณฑ์ 3.2: การชำระภาษีอากร ที่ไม่ใช่ด้านการป่าไม้

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
04-3.2.1: ก่อนการตรวจปล่อยสินค้า ผู้ประกอบการได้ชำระอากรขาเข้าถูกต้องครบถ้วนแล้ว	1) ใบเสร็จรับเงิน	กรมศุลกากร	พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 13 พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 มาตรา 4
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อผู้นำเข้านำส่งข้อมูลเพื่อจัดทำใบขนสินค้าขาเข้าเข้าระบบคอมพิวเตอร์ ระบบจะตรวจสอบข้อมูลสินค้าและคำนวณภาษีอากรที่ต้องชำระ ผู้นำเข้าจะต้องชำระค่าภาษีอากรที่หน่วยงานบัญชีและอากรของด่านศุลกากร กรมศุลกากรจะออกใบเสร็จรับเงินให้ และเก็บรักษาต้นฉบับไว้ รวมถึงหลักฐานว่าได้ชำระภาษีอากรแล้วจะปรากฏอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร ใบเสร็จรับเงินนี้ถูกตรวจพิสูจน์ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ด่านป่าไม้ที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ เมื่อผู้นำเข้าขอออกใบเบิกทาง วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการออกใบเบิกทางแต่ละครั้ง

ผู้ประกอบการที่ 5 ผู้ประกอบการแปรรูปไม้

หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)

หลักเกณฑ์ 1.1: สิทธิการแปรรูปไม้ ตาม พรบ. สวนป่าฯ

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-1.1.1: ผู้ทำสวนป่า มีสิทธิแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าของตนเองได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตแปรรูป	1) หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนสวน (สป.3)	นายทะเบียนสวนป่า สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 10
	2) หนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.13)	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ ผู้อำนวยการส่วนปลูกป่าภาคเอกชน สำหรับจังหวัดอื่น คือ นายอำเภอท้องที่ที่สวนป่าตั้งอยู่	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ทำสวนป่าที่ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.13) สามารถแปรรูปไม้ดังกล่าวในสวนป่าของตนได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตแปรรูปไม้ตามพรบ. สวนป่าฯ และพรบ. ป่าไม้ฯ เมื่อประสงค์จะนำไม้แปรรูปเคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าจัดทำหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) โดยสำหรับ สป. 15 ตอนที่ 2 ที่นำส่งต่อกรมป่าไม้หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จะเป็นผู้ตรวจพิสูจน์ว่าบัญชีแสดงรายการไม้ตาม สป. 15 ตรงตามบัญชีรายการไม้ที่แจ้งไว้ตาม สป.13 หรือไม่ วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามที่ขนส่งออกจากสวนป่า
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-1.1.2: ผู้ทำสวนป่า มีสิทธิขอรับอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้จากการทำสวนป่า และต้องทำบัญชีไม้ให้ครบถ้วนตามความเป็นจริงอยู่เสมอ	1) ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้จากการทำสวนป่า	นายทะเบียนสวนป่า สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 10/1 กฎกระทรวง การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ใช้สถานที่ เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า พ.ศ. 2561
	2) บัญชีไม้ ได้แก่ บัญชีไม้ท่อน บัญชีไม้แปรรูป และ/หรือบัญชีสิ่งประดิษฐ์	ผู้ทำสวนป่า	

คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ขอรับอนุญาตจะต้องยื่นคำขออนุญาตใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้จากการทำสวนป่า ซึ่งประกอบด้วยหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนสวนป่า หนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการการทำสวนป่า (สป.13) ทั้งนี้ โดยไม่ต้องขออนุญาตแปรรูปไม้ ตาม พรบ. ป่าไม้ ผู้รับอนุญาตจะต้องจัดทำบัญชีไม้ ซึ่งอ้างถึงแหล่งที่มาของไม้ ปริมาณไม้ที่ได้มา ที่จำหน่ายออกไป และปริมาณไม้คงเหลือในสถานที่แปรรูป โดยเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้หรือทสจ. จะตรวจสอบว่าไม้ที่แปรรูปในสถานที่ดังกล่าวนี้ได้มาจากการสวนป่าใด ๆ ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบสถานที่ที่ใช้ทำการแปรรูปไม้ เพื่อตรวจสอบชนิด จำนวน และปริมาณไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: เมื่อขอรับใบอนุญาต
หลักเกณฑ์ 1.2: สิทธิการแปรรูปไม้ ตาม พรบ. ป่าไม้			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-1.2.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะตั้งโรงงานแปรรูปไม้จะต้องได้รับใบอนุญาต และต้องจัดทำบัญชีไม้ให้เป็นจริงอยู่เสมอ	1) ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 48, 50, 51 กฎกระทรวง ฉบับที่ 25 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการแปรรูปไม้และมีไม้แปรรูป ข้อ 6, 7 ข้อกำหนด ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2525) ว่าด้วยการควบคุมการตั้งโรงงานแปรรูปโดยใช้เครื่องจักรเพื่อทำการแปรรูปไม้ ยางพารา มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 25 มกราคม 2537 ว่าด้วยการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ (โรงเลื่อย) เพื่อผลิตไม้แปรรูปหรือชิ้นไม้สับจากไม้ยางพาราและไม้ที่ปลูกขึ้นโดยเฉพาะ 13 ชนิด
	2) บัญชีไม้ประจำโรงงาน ได้แก่ บัญชีไม้ท่อน บัญชีไม้แปรรูป และ/หรือบัญชีสิ่งประดิษฐ์ และบัญชีแสดงสถิติไม้ท่อนและไม้แปรรูป	ผู้รับอนุญาต	

คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: การออกใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ผู้ประกอบการต้องยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมป่าไม้ (ในเขตกรุงเทพมหานคร) หรือนายอำเภอท้องที่ (ในเขตนอกกรุงเทพมหานคร) ผู้รับอนุญาตจะต้องจัดทำบัญชีไม้ ซึ่งประกอบด้วย บัญชีไม้ท่อน บัญชีไม้แปรรูป และ/หรือบัญชีสิ่งประดิษฐ์ โดยต้องลงรายการไม้ที่รับเข้าโรงงาน รวมทั้ง ปริมาณของไม้ที่เข้ามา ปริมาณของไม้ที่ทำการแปรรูป ปริมาณของไม้คงเหลือ และปริมาณของไม้ที่จำหน่ายออกไป และบัญชีแสดงสถิติไม้ท่อนและไม้แปรรูป โดยจัดทำสรุปยอดไม้ท่อนและไม้แปรรูปแต่ละชนิดที่รับและจำหน่ายรวมตลอดทั้งเดือนลงในบัญชีสถิติไม้ท่อนและไม้แปรรูป ใบอนุญาตต้องได้รับการต่ออายุทุกปี และในการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะต้องนำบัญชีไม้ประจำโรงงานมาแสดงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อทำการตรวจสอบและประทับตราปิดบัญชี พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบบัญชีไม้และพิสูจน์ว่าผู้ประกอบการมีใบอนุญาตสำหรับช่วงระยะเวลาก่อนหน้านั้น ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะลงพื้นที่ตรวจสอบสถานประกอบการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อตรวจพิสูจน์ว่าผู้ประกอบการมีใบอนุญาต และตรวจสอบบัญชีไม้และไม้ที่ครอบครองไว้ในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตว่าถูกต้องตรงกันหรือไม่ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การลงพื้นที่สถานประกอบการ เพื่อตรวจสอบชนิด จำนวน และปริมาณไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: เมื่อมีการต่อใบอนุญาต (และอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง)
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-1.2.2: ผู้ประกอบการที่จะดำเนินการแปรรูปไม้หวงห้ามเป็นการชั่วคราว จะต้องไม้ที่จะนำมาแปรรูปเป็นที่แน่นอนแล้ว และได้รับอนุญาตให้ทำการแปรรูปไม้ได้คราวละไม่เกิน 90 วัน	1) ใบอนุญาตแปรรูปไม้	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 48
	2) บัญชีรายการไม้	ผู้รับอนุญาต	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะแปรรูปไม้ชั่วคราว จะต้องจัดทำบัญชีรายการไม้ โดยระบุชนิด จำนวน และปริมาตรไม้ที่จะนำมาแปรรูปในแต่พร้อมแสดงหลักฐานการได้มาเพื่อประกอบการขออนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบเอกสารว่าถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย และพิจารณานุญาตโดยคำนึงถึงเหตุผลและความจำเป็นเป็นครั้งคราว โดยกำหนดระยะเวลาไว้ไม่เกิน 90 วัน วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด จำนวน และปริมาณไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: เมื่อขอรับใบอนุญาต
หลักการที่ 2: การจัดหาไม้และการขนส่งไม้			
หลักเกณฑ์ 2.1: สำหรับการแปรรูปไม้ ภายใต้ พรบ.สวนป่า			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง

05-2.1.1: ผู้รับอนุญาต จะต้องทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าใด ๆ ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ เท่านั้น	1) หนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.13) 2) กรณีที่เป็นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าแห่งอื่น ต้องมีหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป. 15) พร้อมบัญชีแสดงรายการไม้	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ ผู้อำนวยการส่วนปลูกป่าภาคเอกชน สำหรับจังหวัดอื่น คือ นายอำเภอท้องที่ที่สวนป่าตั้งอยู่ ผู้ทำสวนป่า	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 11, 13
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ จะต้องจัดทำบัญชีรายการไม้ ซึ่งระบุชนิด จำนวน และปริมาณไม้ พร้อมแสดงหลักฐานการได้มาของไม้ เพื่อใช้ประกอบการขออนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่ จะตรวจสอบเอกสารว่าชอบด้วยกฎหมาย และตรวจสอบว่าเป็นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า จึงจะพิจารณาอนุญาตให้ทำการแปรรูปไม้ได้ โดยกำหนดระยะเวลาไว้ไม่เกิน 180 วัน วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: เมื่อขออนุญาต
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
05-2.1.2: ผู้ขนส่งไม้แปรรูปหรือสิ่งประดิษฐ์ มีเอกสารการนำเคลื่อนที่ ซึ่งระบุอ้างอิงหลักฐานการได้มา บัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่	1) หนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.13) 2) หนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) พร้อมบัญชีแสดงรายการไม้	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ ผู้อำนวยการส่วนปลูกป่าภาคเอกชน สำหรับจังหวัดอื่น คือ นายอำเภอท้องที่ที่สวนป่าตั้งอยู่ ผู้ทำสวนป่า	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 13
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ไม้แปรรูปหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้มาจากการแปรรูปตามพรบ. สวนป่าฯ จะต้องมีการมีหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) ซึ่งได้ลงทะเบียนแล้วไว้กับกรมป่าไม้หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดไว้แล้ว ก่อนการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากสถานที่แปรรูป ผู้ทำสวนป่าหรือผู้รับอนุญาตต้องกรอกข้อมูลลงในหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป. 15) ซึ่งอ้างอิงหนังสือรับรองการแจ้ง ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่ โดยที่ ตอนที่ 1 ใช้กำกับไปกับไม้ตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่และไม้ที่นำเคลื่อนที่ทุกท่อน จะต้องมียอดตราของผู้ทำสวนป่าแสดงความเป็นเจ้าของ ตอนที่ 2 ผู้ทำสวนป่าต้องนำส่งต่อกรมป่าไม้หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และ ตอนที่ 3 ให้เก็บไว้กับผู้ทำสวนป่า ผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่ มีหน้าที่ควบคุมไม้ที่ขนส่งให้ถูกต้องตรงตามบัญชีแสดงรายการไม้ ตลอดระยะเวลาที่นำไม้เคลื่อนที่ จนกระทั่งถึงสถานที่ปลายทางที่ระบุไว้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง

วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ปริมาณ และจำนวนไม้			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-2.1.3: ผู้ที่รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	หนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) พร้อมบัญชีแสดงรายการไม้	ผู้ทำสวนป่า	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 13, 21
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ก่อนการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องทราบว่าจะโอนไปยังบุคคลใด และสถานที่ใด ผู้ทำสวนป่าต้องระบุชื่อผู้รับโอนพร้อมทั้งที่อยู่ในหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) เมื่อนำเคลื่อนที่ไม่ไปถึงสถานที่ปลายทาง ผู้รับโอนต้องตรวจสอบว่าไม้ที่จะรับมอบนั้นถูกต้องตรงกันกับที่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการไม้หรือไม่ แล้วจึงจัดเก็บไว้ในสถานที่จัดเก็บของผู้รับโอน จากนั้น ให้ผู้รับโอนบันทึกบัญชีไม้ที่ได้รับมาและจัดเก็บหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) เพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย หนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15) พร้อมทั้งบันทึกบัญชีไม้ จะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสถานประกอบการ			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
หลักการ 2.2: สำหรับการแปรรูปไม้ ภายใต้ พรบ.ป่าไม้ฯ			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-2.2.1: ผู้รับอนุญาต มีไม้ไว้ในครอบครองและทำการแปรรูปไม้ได้ทุกชนิด ที่มีหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย	1) ไม้ที่ได้มาจากสวนป่า ให้มีหนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.13) และหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15)	สป. 13 ออกโดยนายทะเบียนสวนป่า สป. 15 ออกโดยผู้ทำสวนป่า	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 49 ทวิ, 51 พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 21
	2) ไม้ก่อนที่การทำไม้ต้องขออนุญาต ให้มีใบเบิกทาง	เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
	3) ไม้แปรรูป ให้มีหนังสือกำกับไม้แปรรูป หรือใบเบิกทาง	หนังสือกำกับไม้แปรรูป/ ออกโดยผู้รับอนุญาตแปรรูป	

		ใบเบิกทาง ออกโดยเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
	4) ไม่นำเข้า ให้มีใบเบิกทาง	เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
	5) ไม้อื่นที่ไม่มีกฎหมายควบคุม หลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย	ผู้ขาย	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อผู้รับอนุญาตจะนำไม้เข้าสู่โรงงาน ผู้ประกอบการจะต้องตรวจสอบหลักฐานการได้มาว่าชอบด้วยกฎหมาย ตรวจสอบว่าไม้ที่รับมานั้นตรงตามบัญชีที่แสดงไว้ในหลักฐานแสดงการได้มาหรือไม่ และเก็บเอกสารการได้มานั้นไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งบันทึกการขายการลงในบัญชีไม้ประจำโรงงาน บัญชีไม้ดังกล่าว จะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อมีการต่อใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ และพนักงานเจ้าหน้าที่จะลงพื้นที่ตรวจสอบสถานประกอบการ เพื่อตรวจสอบไม้ในโรงงาน หลักฐานการได้มาของไม้ และบัญชีไม้ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง กรณีได้รับอนุญาตให้แปรรูปไม้ชั่วคราว ผู้รับอนุญาตจะแปรรูปไม้ได้เฉพาะแต่ที่ระบุไว้ในบัญชีรายการไม้ที่ยื่นขออนุญาตไว้เท่านั้น วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การลงพื้นที่สถานประกอบการ เพื่อตรวจสอบชนิด จำนวน และปริมาณไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: เมื่อมีการต่อใบอนุญาต (และอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง)
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-2.2.2: สำหรับโรงงานแปรรูปไม้อย่างพาราและไม้ 13 ชนิด ผู้รับอนุญาตมีไม้ไว้ในครอบครองและทำการแปรรูปได้เฉพาะแต่ไม้อย่างพาราและไม้ 13 ชนิดตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย	หลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย	ผู้ขาย	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 49 ทวิ, 51 ข้อกำหนด ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2525) ว่าด้วยการควบคุมการตั้งโรงงานแปรรูปโดยใช้เครื่องจักรเพื่อทำการแปรรูปไม้อย่างพารา
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อผู้ประกอบการจะนำไม้เข้าสู่โรงงาน ผู้ประกอบการจะต้องตรวจสอบหลักฐานการได้มาว่าชอบด้วยกฎหมาย ตรวจสอบว่าไม้ที่รับตรงตามบัญชีที่แสดงไว้ในหลักฐานแสดงการได้มาหรือไม่ และเก็บเอกสารการได้มานั้นไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งบันทึกการขายการรับไม้ท่อนลงในบัญชีไม้ บัญชีไม้ จะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อมีการต่อใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูป และเจ้าหน้าที่ ทสจ. หรือเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ จะลงพื้นที่ตรวจสอบสถานประกอบการ เพื่อตรวจสอบไม้ในโรงงาน หลักฐานการได้มา และบัญชีไม้ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การลงพื้นที่สถานประกอบการ เพื่อตรวจสอบชนิด จำนวน และปริมาณไม้			ความถี่: เมื่อมีการต่อใบอนุญาต (และอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง)
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-2.2.3: ผู้ขนส่งไม้แปรรูป และ/หรือสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้หวงห้ามออกจากโรงงาน จะต้องมียกเอกสารการนำเคลื่อนที่ ซึ่งระบุอ้างอิงแหล่งที่มาของไม้ บัญชีรายการไม้แปรรูปและ/หรือสิ่งประดิษฐ์ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่	หนังสือกำกับไม้แปรรูป หรือ หนังสือกำกับไม้ยางพาราแปรรูป หรือ หนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้หวงห้าม	ผู้รับอนุญาต	กฎกระทรวงที่ 27 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ข้อ 6 ข้อกำหนด ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2525) ออกตามความใน พรบ.ป่าไม้ พ.ศ. 2584 ว่าด้วยการควบคุมการตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรเพื่อทำการแปรรูปไม้ยางพารา ข้อ 9
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ จะต้องออกหนังสือกำกับไม้แปรรูป หนังสือกำกับไม้ยางพาราแปรรูป หรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งได้ลงทะเบียนแล้วต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ก่อนการนำไม้แปรรูปหรือสิ่งประดิษฐ์ออกจากโรงงาน ผู้รับอนุญาตต้องกรอกข้อมูลลงในหนังสือกำกับฯ ซึ่งอ้างอิงหลักฐานการได้มา จัดทำบัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่ สำหรับหนังสือกำกับไม้แปรรูป ประกอบด้วย 3 ตอน โดยที่ตอนที่ 1 ใช้กำกับไปกับไม้ตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่ ตอนที่ 2 นำส่งผู้ว่าฯ หรือกรมป่าไม้ และ ตอนที่ 3 เก็บไว้กับผู้รับอนุญาต โดยให้ใช้กำกับกับการนำเคลื่อนที่เฉพาะภายในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเท่านั้น หากประสงค์จะนำออกนอกจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ต้องนำหนังสือกำกับไม้แปรรูปไปใช้ประกอบในการขอออกใบเบิกทาง สำหรับหนังสือกำกับไม้ยางพาราแปรรูป และหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์บรรดาที่ทำมาจากไม้หวงห้าม ประกอบด้วย 2 ตอน โดยที่ตอนที่ 1 ใช้กำกับไปกับไม้ตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่ และตอนที่ 2 เก็บไว้กับผู้รับอนุญาต ผู้นำไม้แปรรูปหรือสิ่งประดิษฐ์เคลื่อนที่มีหน้าที่ควบคุมไม้ที่ทำการขนส่งให้ตรงตามบัญชีแสดงรายการไม้ ตลอดระยะเวลาที่นำไม้เคลื่อนที่ จนกระทั่งถึงสถานที่ปลายทางที่ระบุไว้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง

วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้และผลิตภัณฑ์ไม้				
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง	
O5-2.2.4: สำหรับไม้แปรรูป ที่ไม่ได้ทำมาจากไม้ยางพารา และไม้ 13 ชนิด ที่จะนำเคลื่อนที่ออกนอกจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ต้องมีใบเบิกทาง ซึ่งจะต้องระบุอ้างอิงแหล่งที่มาของไม้ บัญชีรายการไม้แปรรูป ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่	ใบเบิกทาง	เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 38,39 กฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ข้อ 2, 5	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ไม้แปรรูปที่ไม่ได้ทำมาจากไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด ที่จะนำเคลื่อนที่ออกนอกจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ผู้ขนส่งจะต้องนำหนังสือกำกับไม้แปรรูปมาประกอบการขอออกใบเบิกทางต่อเจ้าหน้าที่ ทสจ. หรือเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ เจ้าหน้าที่จะตรวจสอบว่าหนังสือกำกับไม้แปรรูปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และตรวจสอบไม้ว่าตรงตามบัญชีหรือไม่ จากนั้นเจ้าหน้าที่จะประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) ที่ไม้ทุกท่อน ทุกชิ้น หากไม่สามารถประทับตราได้เพราะเหตุใดก็ได้ พนักงานเจ้าหน้าที่หมายเหตุไว้ในใบเบิกทางและจัดทำบัญชีรายการไม้แนบท้ายใบเบิกทาง พร้อมทั้งตัดยอดบัญชีรายการไม้ในหนังสือกำกับไม้แปรรูป เพื่อแสดงว่าไม้แปรรูปนั้นได้นำเคลื่อนที่ออกไปแล้ว ใบเบิกทางมอบให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อใช้กำกับการนำเคลื่อนที่ ผู้ประกอบการที่นำไม้แปรรูปเคลื่อนที่เข้าเขตด่านป่าไม้ต้องแจ้งเข้าเขตด่านเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ตามเส้นทางทุกด่าน พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบใบเบิกทางว่าออกโดยชอบด้วยกฎหมาย และตรวจสอบว่าไม้แปรรูปตรงตามหลักฐานที่นำมาแสดงหรือไม่ จากนั้นจึงประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) บันทึกรับแจ้งในใบเบิกทาง พร้อมทั้งออกหนังสืออนุญาตให้ผ่านด่านป่าไม้ หากเป็นกรณีถึงด่านปลายทาง พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจและประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) และอนุญาตให้เข้าเขตด่านได้เมื่อถึงสถานที่ปลายทางแล้ว และประสงค์จะนำไม้เคลื่อนที่ต่อไปอีก ให้ถือเอาใบเบิกทางฉบับเดิมเป็นเอกสารการได้มา และดำเนินการตามที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้				ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง	
O5-2.2.5: สำหรับสิ่งประดิษฐ์ที่ไม่ได้ทำมาจากไม้หวงห้าม ผู้ประกอบการได้ออกใบส่งสินค้า ซึ่งระบุรายการสิ่งประดิษฐ์	ใบส่งสินค้า (Invoice)	ผู้รับอนุญาต	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 48	

ที่ซื้อขาย ที่สอดคล้องกับรายการที่บันทึกไว้ในบัญชี สิ่งประดิษฐ์ประจำโรงงาน			
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: สำหรับสิ่งประดิษฐ์ที่ไม่ได้ทำมาจากไม้หวงห้าม ไม่อยู่ในบังคับต้องออกหนังสือกำกับกับการนำเคลื่อนที่ อย่างไรก็ตามในการแปรรูปไม้เพื่อ การประดิษฐ์กรรม ผู้รับอนุญาตต้องจัดทำบัญชีสิ่งประดิษฐ์ประจำโรงงาน และเมื่อมีการซื้อขาย ผู้รับอนุญาตในฐานะเป็นผู้ขายต้องออกใบส่งสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ ซึ่งรายการ สิ่งประดิษฐ์ที่ระบุในใบส่งสินค้าจะต้องสอดคล้องกับรายการที่บันทึกไว้ในบัญชีสิ่งประดิษฐ์ประจำโรงงาน วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบรายการสิ่งประดิษฐ์			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-2.2.6: ผู้รับโอนไม้แปรรูปและหรือสิ่งประดิษฐ์ ต้องเป็นผู้ ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่	1) ไม้แปรรูป ให้มีหนังสือกำกับไม้แปรรูป หรือ ใบเบิกทาง	หนังสือกำกับไม้แปรรูป ออกโดยผู้รับอนุญาต แปรรูป ใบเบิกทาง ออกโดยเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ หรือ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 38, 39, 39 ตรี กฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือ ของป่าเคลื่อนที่ ข้อ 2, 5
	2) สำหรับสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้หวงห้าม ให้ใช้ หนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์	ผู้รับอนุญาต (ผู้ขาย)	
	3) สำหรับสิ่งประดิษฐ์ที่ไม่ได้ทำมาจากไม้หวงห้าม ให้ใช้ ใบส่งสินค้า (Invoice)	ผู้ขาย	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ก่อนการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากโรงงาน ผู้รับอนุญาตต้องทราบว่ามีดังกล่าวก่อนจะโอนไปยังบุคคลใด และสถานที่ใด ผู้ทำสวนป่าต้อง ระบุชื่อผู้รับโอนพร้อมทั้งที่อยู่ในเอกสารการนำเคลื่อนที่ เมื่อนำเคลื่อนที่ไม่ไปถึงสถานที่ปลายทาง ผู้รับโอนต้องตรวจสอบว่าไม้ที่จะรับมอบนั้นถูกต้องตรงกันกับที่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการไม้หรือไม่ แล้วจึงจัดเก็บไว้ใน สถานที่จัดเก็บของผู้รับโอน จากนั้น ให้ผู้รับโอนบันทึกบัญชีไม้ที่ได้รับมาและจัดเก็บเอกสารการนำเคลื่อนที่ เพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เอกสารการนำเคลื่อนที่พร้อมทั้งบันทึกบัญชีไม้ จะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสถานประกอบการ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ปริมาณ และจำนวนไม้และผลิตภัณฑ์ไม้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง

หลักการที่ 3: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในการจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคม

หลักเกณฑ์ที่ 3.1: การควบคุมการใช้วัตถุดิบทราย

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-3.1.1: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ครอบครองวัตถุดิบทรายตามชนิดและปริมาณที่กฎหมายกำหนด จะต้องมีการมีใบอนุญาตและรายงานการเก็บรักษาต่อหน่วยงานรัฐที่กำกับดูแล	1) ใบอนุญาตครอบครองวัตถุดิบทราย	หน่วยงานรัฐที่ควบคุมวัตถุดิบทรายตามชนิดที่ผู้ประกอบการมีไว้ในครอบครอง	พระราชบัญญัติวัตถุดิบทราย พ.ศ. 2535 มาตรา 16 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการเก็บรักษาวัตถุดิบทรายที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมรับผิดชอบ พ.ศ. 2551
	2) รายงานความปลอดภัยการเก็บรักษาวัตถุดิบทรายประจำปี	ผู้ประกอบการ	
	3) รายงานผลการตรวจสอบการประกอบกิจการโรงงาน (แบบตรวจ 02)	เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่สถานประกอบการ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบว่าผู้ประกอบการครอบครองวัตถุดิบทรายชนิดใดและปริมาณเท่าใด หากพบว่าไม่มีวัตถุดิบทรายที่ต้องมีใบอนุญาตครอบครองวัตถุดิบทราย พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกตรวจสอบใบอนุญาตดังกล่าวและเอกสารที่เกี่ยวข้อง และตรวจสอบวิธีการจัดเก็บให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และบันทึกในรายงานผลการตรวจสอบการประกอบกิจการโรงงาน พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบเมื่อมีการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน และตามแผนประจำปี หรือเมื่อมีเหตุสงสัยหรือข้อร้องเรียน วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบโรงงาน			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม ความถี่: เมื่อมีการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ทุกห้าปี) และตามแผนประจำปีของกรมโรงงานอุตสาหกรรม
หลักเกณฑ์ที่ 3.2: การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-3.2.1: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน มีระบบการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	รายงานผลการตรวจสอบการประกอบกิจการโรงงาน (แบบตรวจ 02)	เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม	พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 มาตรา 8

			กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2549
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: พนักงานเจ้าหน้าที่จะลงพื้นที่สถานประกอบการโรงงาน เพื่อตรวจสอบกระบวนการผลิตที่ก่อให้เกิดมลพิษ ตรวจวัดปริมาณมลพิษ และระบบจัดการมลพิษ และตรวจวัดคุณภาพของมลพิษก่อนเข้าระบบและหลังออกจากระบบ และบันทึกในรายงานผลการตรวจสอบการประกอบการโรงงาน พร้อมทั้งแผนภาพแสดงระบบบำบัดและจุดเก็บตัวอย่างมลพิษ พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบเมื่อมีการต่อใบอนุญาตประกอบการโรงงาน และตามแผนประจำปี หรือเมื่อมีเหตุสงสัยหรือข้อร้องเรียน วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบโรงงาน			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม ความถี่: เมื่อมีการขออนุญาตประกอบการโรงงาน (ทุกห้าปี) และตามแผนประจำปีของกรมโรงงานอุตสาหกรรม
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-3.2.2: ผู้รับอนุญาตประกอบการโรงงาน มีมาตรการป้องกันการก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญเกี่ยวกับ เสียง กลิ่น และความสั่นสะเทือน	รายงานผลการตรวจสอบการประกอบการโรงงาน (แบบตรวจ 02)	เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม	พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 มาตรา 8 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: พนักงานเจ้าหน้าที่จะลงพื้นที่สถานประกอบการโรงงาน เพื่อตรวจสอบกระบวนการผลิตที่อาจก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ตรวจวัดระดับเสียง กลิ่น และความสั่นสะเทือน รวมถึงตรวจสอบมาตรการป้องกัน และบันทึกในรายงานผลการตรวจสอบการประกอบการโรงงาน พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบเมื่อมีการต่อใบอนุญาตประกอบการโรงงาน และตามแผนประจำปี หรือเมื่อมีเหตุสงสัยหรือข้อร้องเรียน วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบโรงงาน			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม ความถี่: เมื่อมีการขออนุญาตประกอบการโรงงาน (ทุกห้าปี) และตามแผนประจำปีของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
05-3.2.3: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน มีระบบควบคุมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	รายงานผลการตรวจสอบการประกอบกิจการโรงงาน (แบบตรวจ 02)	เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม	พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 มาตรา 8 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2548
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: พนักงานเจ้าหน้าที่จะลงพื้นที่สถานประกอบกิจการโรงงาน เพื่อตรวจสอบกระบวนการผลิตที่ก่อให้เกิดสิ่งปฏิกูล ลักษณะและปริมาณสิ่งปฏิกูล ตรวจสอบวิธีการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว และบันทึกในรายงานผลการตรวจสอบการประกอบกิจการโรงงาน วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบโรงงาน			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม ความถี่: เมื่อมีการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ทุกห้าปี) และตามแผนประจำปีของกรมโรงงานอุตสาหกรรม
หลักเกณฑ์ที่ 3.3: การบรรเทาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
05-3.3.1: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ผลิตกระดาษ กระดาษแข็งหรือเส้นใยกระดาษเพื่อใช้ผลิตวัสดุก่อสร้าง มากกว่า 50 ตันต่อวัน ต้องกำกับดูแลการปล่อยมลพิษทางน้ำและอากาศไม่ให้เกินค่ามาตรฐาน	1) รายงานการปล่อยมลพิษน้ำ (แบบ รว.2)	หน่วยงานราชการที่มีห้องปฏิบัติการวิเคราะห์หรือเอกชนที่ขึ้นทะเบียนเป็นห้องปฏิบัติการวิเคราะห์	ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานที่ต้องจัดทำรายงานชนิดและปริมาณสารมลพิษที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2553 ข้อ 5, 13
	2) รายงานการปล่อยมลพิษอากาศ (แบบ รว.3)	หน่วยงานราชการที่มีห้องปฏิบัติการวิเคราะห์หรือเอกชนที่ขึ้นทะเบียนเป็นห้องปฏิบัติการวิเคราะห์	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: การตรวจวัดค่าการระบายมลพิษต้องทำการตรวจวัดโดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของทางราชการหรือห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกชนที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมโรงงานอุตสาหกรรม และจัดส่งรายงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็น 2 งวด เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบรายงานดังกล่าว งวดที่ 1 คือการตรวจวัดหรือคำนวณระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน ให้รายงานภายในวันที่ 31 กรกฎาคม ของปีนั้น งวดที่ 2 คือการตรวจวัดหรือคำนวณระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนธันวาคม ให้รายงานภายในวันที่ 31 มกราคม ของปีถัดไป และให้จัดทำสำเนาเอกสารโดยให้ผู้จัดการสิ่งแวดล้อมหรือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานลงนามรับรองและเก็บรักษาไว้พร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตลอดเวลา			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม ความถี่: ทุกหกเดือน

วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบโรงงาน 3. การวิเคราะห์ผลทางห้องปฏิบัติการ				
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง	
O5-3.3.2: ผู้ประกอบการที่ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ผลิตเยื่อกระดาษ มากกว่า 50 ตันต่อวัน ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)	1) รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)	ผู้รับอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิจัดทำรายงาน	พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 48, 50 ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ข้อ 4	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมและสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม รอกการส่งอนุญาตประกอบกิจการโรงงานประเภทดังกล่าวไว้ก่อน จนกว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ และได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตรวจสอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมา หากรายงานดังกล่าวจัดทำถูกต้องและมีเอกสารครบถ้วน หรือได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอความเห็นเบื้องต้นให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาต่อไป วิธีการตรวจพิสูจน์:				ผู้ตรวจพิสูจน์: คณะกรรมการผู้ชำนาญการ แต่งตั้งโดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ความถี่: เมื่อมีการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หรือขอขยายโรงงาน

1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบโรงงาน			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-3.3.3: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ผลิตเยื่อกระดาษ มากกว่า 50 ตันต่อวัน ต้องมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)	รายงานการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามรายงาน EIA	ผู้รับอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิจัดทำรายงาน	พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 51/5
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ต้องจัดให้มีรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Monitoring Report) ตามที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ส่งต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) เป็นประจำปีละ 2 ครั้ง คือ ครั้งแรกภายในเดือนกรกฎาคม โดยรวบรวมผลการติดตามตรวจสอบของเดือนมกราคมถึงมิถุนายน และครั้งที่ 2 ภายในเดือนมกราคม โดยรวบรวมผลการติดตามตรวจสอบของเดือนกรกฎาคมถึงธันวาคมของปีก่อน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวบรวมรายงานดังกล่าวและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวพร้อมข้อเสนอแนะและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กรณีที่ผู้รับอนุญาต หลีกเลียงหรือไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอแนะกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อบังคับให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติตามมาตรการที่ได้กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตให้ถูกต้อง วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ความถี่: ทุกหกเดือน
หลักการที่ 4: หน้าที่ของผู้ประกอบการ ในด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (รวมถึงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน)			
หลักเกณฑ์ 4.1: สำหรับแรงงานในรัฐวิสาหกิจ (อ.อ.ป.)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-4.1.1: อ.อ.ป. จะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่าง อ.อ.ป. กับแรงงาน ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำ	1) เอกสารการจ้างงาน	หน่วยผลิตของ อ.อ.ป.	พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 มาตรา 27 ประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ
	2) หลักฐานการชำระค่าจ้าง	หน่วยผลิตของ อ.อ.ป.	
	3) รายงานการตรวจสอบ	สำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป.	

คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: อ.อ.ป. เป็นรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจถูกกำหนดโดยพระราชบัญญัติ แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 ให้ตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างเป็นตามมาตรฐานขั้นต่ำ โดยมีระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี (นอกจากนี้ ในกรณีที่ถูกจ้างและ อ.อ.ป. ไม่ได้ตกลงระยะเวลาไว้ให้มีกำหนดระยะเวลา 12 เดือน) เมื่อ อ.อ.ป. และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจได้มีการตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ทำการตรวจพิสูจน์ว่าข้อตกลงเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ สำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ และกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: สำนักตรวจสอบภายในของ อปป. ความถี่: ทุกปี
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-4.1.2: อ.อ.ป. จัดให้มีคู่มือความปลอดภัยในการทำงาน แก่ผู้ปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับแผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน ของ อ.อ.ป.	1) แผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน	อ.อ.ป.	กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549
	2) คู่มือความปลอดภัยในการทำงาน อ.อ.ป.	คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของ อ.อ.ป.	
	3) รายงานการตรวจสอบ	สำนักตรวจสอบภายในของ อปป.	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: อ.อ.ป. มีการจัดทำแผนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งกำหนดให้ต้องจัดทำคู่มือความปลอดภัยในการทำงานให้สอดคล้องกับแผนดังกล่าว เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานนำไปปฏิบัติ สำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบคู่มือความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงการกำกับติดตามการปฏิบัติตามคู่มือการทำงานดังกล่าว และจัดทำรายงานการตรวจสอบเป็นประจำทุกปี วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบการปฏิบัติงาน			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: สำนักตรวจสอบภายในของ อปป. ความถี่: ทุกปี
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-4.1.3: อ.อ.ป. ต้องจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสม ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานใช้อุปกรณ์ดังกล่าวตลอดเวลาที่ทำงาน	1) บันทึกการเบิกอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	หน่วยผลิตของ อ.อ.ป.	พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 มาตรา 22
	2) รายงานการตรวจสอบ	สำนักตรวจสอบภายในของ อปป.	

			กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2556 ข้อ 12 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำพ.ศ. 2552 ข้อ 96 และ 97 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2559 ข้อ 12,13
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: อ.อ.ป. ต้องจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับประเภทงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และกำกับดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าวตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานไม่มีอุปกรณ์ดังกล่าวมาด้วย เจ้าหน้าที่ของ อ.อ.ป. จะเบิกอุปกรณ์ดังกล่าวและจัดทำบันทึกการเบิกไว้ สำนักตรวจสอบภายในของ อ.อ.ป. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบบันทึกการเบิกอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ตรวจสอบการปฏิบัติงาน และจัดทำรายงานการตรวจสอบเป็นประจำทุกปี วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: สำนักตรวจสอบภายในของ ออปป. ความถี่: ทุกปี

2. การตรวจสอบการปฏิบัติงาน			
หลักเกณฑ์ 4.2: การคุ้มครองแรงงานในภาคเอกชน			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
05-4.2.1: นายจ้าง ที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป จะต้องยื่นแบบแสดงสภาพการจ้างและสภาพการทำงานของสถานประกอบกิจการเป็นประจำทุกปี	แบบแสดงสภาพการจ้างและสภาพการทำงานของสถานประกอบกิจการ (แบบ คร.11)	นายจ้าง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 115/1
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: แบบแสดงสภาพการจ้างและสภาพการทำงานของสถานประกอบกิจการ (แบบ คร.11) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นายจ้างสำแดงตนเองเกี่ยวกับข้อมูลการจ้างงานในสถานประกอบกิจการเป็นประจำทุกปี เมื่อนำส่งแล้วให้พนักงานตรวจแรงงาน (กสร.) ดำเนินการตรวจสอบสภาพการจ้างและสภาพการทำงานตามข้อมูลที่ระบุในแบบแสดงสภาพการจ้างและสภาพการทำงานของสถานประกอบกิจการว่านายจ้างจ่ายค่าจ้างถูกต้องตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำและไม่มีการจ้างเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีทำงาน เมื่อพบว่าข้อมูลในแบบแสดงสภาพการจ้างฯ ที่นายจ้างยื่นให้พนักงานตรวจแรงงานดำเนินการเข้าตรวจสอบนายจ้างตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือแนวปฏิบัติของกรมฯ ต่อไป โดยการตรวจสอบนี้สัมพันธ์ความเป็นนายจ้างลูกจ้างและเอกสารประกอบคำให้การของลูกจ้าง วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: พนักงานตรวจแรงงาน (กสร.) ความถี่: ทุกปี
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
05-4.2.2: นายจ้าง ที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการชำระค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ซึ่งระบุจำนวนเงินที่ชำระไม่น้อยกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด	หลักฐานการชำระเงิน	นายจ้าง หรือธนาคารเจ้าของบัญชีเงินเดือน	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 70 และ 114
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ให้พนักงานตรวจแรงงานสอบถามข้อเท็จจริงจากนายจ้างและลูกจ้าง หากข้อเท็จจริงพบว่ามิสัมพันธ์ความเป็นนายจ้างและลูกจ้างอันมีลักษณะเป็นการจ้างแรงงานให้ตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้างต่อไป มีรายละเอียด ดังนี้ 1. กรณีลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นเงินสดให้ตรวจสอบจากเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้าง 2. กรณีลูกจ้างได้รับค่าจ้างผ่านบัญชีธนาคารให้ตรวจสอบจากเอกสารการโอนเงินเข้าเงินฝาก วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. สอบถามคำให้การจากลูกจ้าง			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: พนักงานตรวจแรงงาน (กสร.) ความถี่: ตามแผนประจำปีของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และเมื่อมีข้อร้องเรียนหรือมีสถานการณ์เฉพาะ

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-4.2.3: นายจ้างต้องไม่จ้างแรงงานเด็กที่อายุต่ำกว่า 15 ปี	1) ทะเบียนลูกจ้าง	นายจ้าง	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 44,112, และ 113
	2) เอกสารสำคัญประจำตัวที่ระบุอายุของลูกจ้าง เช่น บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวคนต่างด้าว ใบอนุญาตคนงานตามพรบ. ป่าไม้ฯ เป็นต้น	หน่วยงานของรัฐบาลไทย	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ให้นักงานตรวจแรงงานสอบถามข้อเท็จจริงจากนายจ้างและลูกจ้าง หากข้อเท็จจริงพบว่ามีความสัมพันธ์ความเป็นนายจ้างและลูกจ้าง อันมีลักษณะเป็นการจ้างแรงงานให้ตรวจสอบเกี่ยวกับอายุของลูกจ้างต่อไป มีรายละเอียด ดังนี้ 1. กรณีลูกจ้างสัญชาติไทยให้ตรวจสอบบัตรประจำตัวประชาชน หรือใบอนุญาตคนงานตาม พรบ. ป่าไม้ฯ ประกอบทะเบียนลูกจ้าง 2. กรณีลูกจ้างต่างด้าวให้ตรวจสอบจากเอกสารประจำตัวที่ระบุอายุ ซึ่งออกโดยหน่วยงานราชการของไทย วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. สอบถามคำให้การจากลูกจ้าง 3. ตรวจสอบสถานประกอบการ			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: พนักงานตรวจแรงงาน (กสร.) ความถี่: ตามแผนประจำปีของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และเมื่อมีข้อร้องเรียนหรือมีสถานการณ์เฉพาะ
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-4.2.4: นายจ้างต้องไม่รับคนต่างด้าวซึ่งไม่มีใบอนุญาตทำงานกับตนเข้าทำงาน	1) ทะเบียนลูกจ้าง	นายจ้าง	พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 มาตรา 9
	2) ใบอนุญาตการทำงาน	คณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: นายจ้างที่จ้างแรงงานต่างด้าวต้องมั่นใจว่าแรงงานต่างด้าวนั้นมีใบอนุญาตการทำงาน พนักงานตรวจแรงงานซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว และรับผิดชอบในการสังเกตการณ์และควบคุมสภาพการจ้าง และเข้าตรวจสอบสถานประกอบการตามแผนประจำปี นอกจากจะตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานแล้ว ในกรณีที่ตรวจพบหรือมีข้อสงสัยถึงการจ้างแรงงานต่างด้าวอย่างผิดกฎหมาย พนักงานตรวจแรงงานจะแจ้งไปยังเจ้าหน้าที่กรมการจัดหางานเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายต่อไป วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. สอบถามคำให้การจากลูกจ้าง 3. ตรวจสอบสถานประกอบการ			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: พนักงานตรวจแรงงาน (กสร.) และเจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน ความถี่: ตามแผนประจำปีของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และเมื่อมีข้อร้องเรียนหรือมีสถานการณ์เฉพาะ

หลักเกณฑ์ 4.3: ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในภาคเอกชน			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-4.3.1: นายจ้างที่มีสารเคมีอันตรายในความครอบครอง จัดทำบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและระบบป้องกันและควบคุมระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศ	1) บัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย (สอ.1)	นายจ้าง	พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 มาตรา 8 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2556
	2) รายงานผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย (สอ.3)	ผู้ขึ้นทะเบียนหรือได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ภายในเดือนมกราคมของทุกปี ให้นายจ้างแจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย และรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายที่ตนมีอยู่ในครอบครอง ประกอบด้วย ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับสารเคมีและการบ่งชี้ความอันตราย มาตรการป้องกันและจัดการอันตราย การจัดเก็บและควบคุม เป็นต้น ต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย โดยผู้ที่ขึ้นทะเบียนหรือได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานตรวจวัดและวิเคราะห์ผลทางห้องปฏิบัติการ และให้ผู้ประกอบการจัดทำรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายซึ่งได้รับการรับรองจากผู้ดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์ผลดังกล่าว นำส่งต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง นอกจากนี้ ให้นักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสภาพการทำงานจริง ตามแผนประจำปีของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และเมื่อมีข้อร้องเรียนหรือมีสถานการณ์เฉพาะ ว่าผู้ประกอบการมีการใช้หรือครอบครองสารเคมีอันตรายที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายหรือไม่ และทำการตรวจสอบเอกสารหลักฐานการปฏิบัติตามกฎหมาย ตรวจสอบความฟุ้งกระจายในอากาศ การจัดเก็บ มาตรการป้องกัน และการจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้ลูกจ้าง และจัดทำบันทึกผลการตรวจความปลอดภัย วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบสถานประกอบการ 3. การวิเคราะห์ผลทางห้องปฏิบัติการ			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: พนักงานตรวจความปลอดภัย ความถี่: ทุกปี
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง

05-4.3.2: นายจ้างต้องจัดและดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับประเภทและชนิดของงาน ตลอดเวลาทำงาน	บันทึกผลการตรวจความปลอดภัย	พนักงานตรวจความปลอดภัย	พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 มาตรา 22 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2556 ข้อ 12 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำพ.ศ. 2552 ข้อ 96 และ 97 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2559 ข้อ 12,13
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อเข้าไปในสถานประกอบการ พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบประเภทและชนิดของงาน และตรวจสอบการแต่งกายของลูกจ้างที่ปฏิบัติงานกับเครื่องจักร โดยลูกจ้างต้องสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับประเภทและชนิดของงาน เช่น งานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีอันตราย เครื่องจักร ความร้อน แสง และเสียง เป็นต้น และจัดทำบันทึกผลการตรวจความปลอดภัย			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: พนักงานตรวจความปลอดภัย

วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบการปฏิบัติงาน			ความถี่: ตามแผนประจำปีของกรม สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และเมื่อมี ขอร้องเรียนหรือมีสถานการณ์เฉพาะ
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-4.3.3: นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพของลูกจ้างที่ ทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง เช่น สารเคมีอันตราย ความร้อน เสียง ฝุ่น เป็นต้น อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	1) บันทึกผลการตรวจของแพทย์	แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง	กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และ วิธีการตรวจสอบสุขภาพของลูกจ้างและ ส่งผลการตรวจแก่พนักงานตรวจ แรงงาน พ.ศ. 2547 ข้อ 3, 9
	2) สมุดสุขภาพประจำตัว ซึ่งบันทึกผลการตรวจสุขภาพ ตามผลการตรวจของแพทย์	นายจ้าง	
	3) บันทึกผลการตรวจความปลอดภัย	พนักงานตรวจความปลอดภัย	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ในการตรวจสอบสุขภาพให้แพทย์ผู้ทำการตรวจบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการตรวจสุขภาพ โดยให้ระบุความเห็นของแพทย์ที่บ่งบอก ถึงสภาวะสุขภาพของลูกจ้างที่มีผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายของลูกจ้าง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อ ลงในสมุดสุขภาพ ประจำตัวของลูกจ้าง และให้นายจ้างบันทึกผลการตรวจลงในสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้าง ให้นายจ้างเก็บบันทึกผลการตรวจสุขภาพและสมุดสุขภาพประจำตัวของ ลูกจ้างไว้ ณ สถานที่ประกอบการ พนักงานตรวจความปลอดภัย จะตรวจสอบว่าสถานประกอบการมีปัจจัยเสี่ยงหรือไม่ และขอตรวจสอบรายงานผลการตรวจสุขภาพและเอกสารที่เกี่ยวข้อง และจัดทำ บันทึกผลการตรวจความปลอดภัย			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: พนักงานตรวจ ความปลอดภัย ความถี่: ตามแผนประจำปีของกรม สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และเมื่อมี ขอร้องเรียนหรือมีสถานการณ์เฉพาะ
วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. สอบถามคำให้การจากลูกจ้าง			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-4.3.4: นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างฝึกอบรมการดับเพลิง ขั้นต้น และฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพ	1) บันทึกการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น	ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและ คุ้มครองแรงงาน	พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีว อนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 มาตรา 8 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการ บริหาร จัดการ และดำเนินการด้าน ความปลอดภัยอาชีวอนามัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับ
	2) บันทึกการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ ประจำปี	นายจ้าง โดยมีกรมสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงานให้ความเห็นชอบ หรือผู้ที่ได้รับ ใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงาน	
	3) บันทึกผลการตรวจความปลอดภัย	พนักงานตรวจความปลอดภัย	

			การป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2555 ข้อ 2 4 27 และ 30
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ในสถานประกอบการที่มีการจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนลูกจ้างในแต่ละหน่วยงานของสถานประกอบการรับการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น โดยให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรม และต้องจัดให้ลูกจ้างทุกคนฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยให้นายจ้างหรือผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้ดำเนินการฝึกซ้อม พร้อมทั้งจัดทำรายงานผลการฝึกซ้อมยื่นต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ให้พนักงานตรวจความปลอดภัย เข้าไปในสถานประกอบการ เพื่อสอบถามข้อมูลจำนวนลูกจ้างและประเมินสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย ตรวจสอบเอกสารการปฏิบัติตามกฎหมาย มาตรการและระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย และจัดทำบันทึกผลการตรวจความปลอดภัย วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: พนักงานตรวจความปลอดภัย ความถี่: ตามแผนประจำปีของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และเมื่อมีข้อร้องเรียนหรือมีสถานการณ์เฉพาะ
หลักการที่ 5: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ			
หลักเกณฑ์ 5.1: การชำระเงินในด้านภาษี (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-5.1.1: ก่อนได้รับ ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือ ใบอนุญาตแปรรูปไม้ ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมอย่างถูกต้องครบถ้วน	1) ใบเสร็จรับเงิน	สำหรับกรุงเทพมหานคร: กรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น: สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 75 กฎกระทรวง ฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2518) ออกตามความใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ก่อนได้รับใบอนุญาต ผู้ประกอบการต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือ หรือใบอนุญาตแปรรูปไม้ และพนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้รับอนุญาต และเก็บต้นขี้ไต้ สำหรับใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ มีอายุ 1 ปี สำหรับใบอนุญาตแปรรูปไม้ มีอายุไม่เกิน 90 วัน การมีใบอนุญาต แสดงให้เห็นว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ความถี่: ตามการออกใบอนุญาตแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O5-5.1.2: ก่อนได้รับใบเบิกทางผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบเบิกทางถูกต้องครบถ้วนแล้ว	1) ใบเสร็จรับเงิน	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด หรือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ท้องที่	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 75 กฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2518) ออกตามความใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: : ผู้ประกอบการต้องชำระ ค่าธรรมเนียมก่อนได้รับใบเบิกทาง แล้วจึงออกใบเสร็จรับเงินให้และจัดเก็บต้นขี้ไต้ การมีใบเบิกทาง แสดงให้เห็นว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว และจะถูกตรวจสอบโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านป่าไม้ทุกด่านที่ไม้เคลื่อนที่ผ่าน วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่ง

ผู้ประกอบการที่ 6 ผู้ประกอบการค้าและการส่งออก

หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)

หลักเกณฑ์ 1.1: สิทธิในการค้าไม้และสิ่งประดิษฐ์

ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O6-1.1.1: ผู้ประกอบการที่ดำเนินการค้าไม้แปรรูปและ/หรือ สิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้หวงห้าม มีใบอนุญาตตั้งโรงค้า และจัดทำบัญชีไม้แปรรูป และหรือบัญชีสิ่งประดิษฐ์ ให้เป็นจริงอยู่เสมอ	1) สำหรับการค้าไม้แปรรูป คือ ใบอนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป เว้นแต่ การค้าไม้ในบริเวณเดียวกับที่ตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือที่ทำการแปรรูปไม้ และการค้าไม้ที่แปรรูปตาม พรบ. สวนป่าฯ	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 48, 53 ตี กฎกระทรวง ฉบับที่ 25 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการแปรรูปไม้และมีไม้แปรรูป ข้อ 8 กฎกระทรวงที่ 27 (พ.ศ. 2530)ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 ว่าด้วยการค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ข้อ 6 ข้อกำหนด ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2525) ออกตามความใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการควบคุมการทำโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรเพื่อทำการแปรรูปไม้ยางพารา ข้อ 9
	2) สำหรับสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้หวงห้าม คือ ใบอนุญาตตั้งโรงค้าสิ่งประดิษฐ์	สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ อธิบดีกรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด	
	3) บัญชีไม้ หรือบัญชีสิ่งประดิษฐ์	ผู้รับอนุญาต	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะประกอบกิจการค้าไม้และหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ทำจากไม้หวงห้าม ต้องยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมป่าไม้ (ในเขตกรุงเทพมหานคร) หรือนายอำเภอท้องที่ (นอกกรุงเทพมหานคร) ผู้รับอนุญาตต้องจัดทำบัญชีไม้ ซึ่งต้องลงรายการและปริมาณที่นำเข้ามา ที่จำหน่ายออกไป และปริมาณคงเหลือ			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ใบอนุญาตต้องได้รับการต่ออายุทุกปี และในการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะต้องนำบัญชีไม้ประจำโรงงานมาแสดงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อทำการตรวจสอบและประทับตราปิดบัญชี พนักงานเจ้าหน้าที่จะลงพื้นที่ตรวจสอบสถานประกอบการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อทำการตรวจสอบบัญชีไม้หรือบัญชีสิ่งประดิษฐ์ฯ และตรวจพิสูจน์ว่าผู้ประกอบการมีใบอนุญาตสำหรับช่วงระยะเวลาก่อนหน้านี้ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การลงตรวจสถานประกอบการ			ความถี่: เมื่อมีการออกใบอนุญาต (และอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง)
หลักเกณฑ์ 1.2: สิทธิในการส่งออก			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O6-1.2.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ต้องสำแดงข้อมูลสินค้าที่ส่งออกต่อกรมศุลกากร	1) บัญชีราคาสินค้า (Invoice)	ผู้ส่งออก	พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 51
	2) บัญชีรายการสินค้า (Packing List)	ผู้ส่งออก	
	3) สำหรับไม้ท่อนและไม้แปรรูปตามที่กฎหมายกำหนดมีใบอนุญาตส่งออก	กรมการค้าต่างประเทศ	
	4) ใบกำกับการขนย้ายสินค้า	กรมศุลกากร	
	5) ใบขนสินค้าขาออกพร้อมหลักฐานการชำระเงินอากรขาออก	กรมศุลกากร	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จะต้องส่งข้อมูลเพื่อจัดทำใบกำกับการขนย้ายสินค้าและใบขนสินค้าขาออกเข้าระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร พร้อมทั้งเอกสารประกอบ ระบบจะคำนวณค่าภาษีอากรที่ต้องชำระ เพื่อให้ผู้ส่งออกทำการชำระค่าภาษีอากร เมื่อชำระค่าภาษีแล้วระบบจะตรวจพิสูจน์การสำแดงข้อมูลว่าเป็นสินค้าที่ต้องเปิดตรวจหรือไม่ สำหรับกรณีเป็นสินค้าไม้ท่อนและไม้แปรรูปต้องผ่านการตรวจโดยเครื่องเอกซเรย์ทุกกรณี และหากผลการเอกซเรย์ มีข้อสงสัยเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรจะประสานงานกับเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้เพื่อทำการเปิดตรวจ หากถูกต้องตรงกันกับใบขนสินค้าที่สำแดงในระบบคอมพิวเตอร์ จะนำไม้ท่อนและไม้แปรรูปไปผ่านพิธีการที่ด่านพรมแดนหรือด่านตรวจเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรต่อไป ผู้ส่งออกหรือตัวแทนยื่นใบขนสินค้าขาออกต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่ประจำอยู่ ณ ด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบ เจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำด่านศุลกากรจะตรวจสอบจำนวนสินค้าที่ส่งออกมาถูกต้องตรงตามใบขนสินค้าขาออกในระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรหรือไม่ และได้ปฏิบัติพิธีการศุลกากรว่าด้วยการส่งออกครบถ้วนหรือไม่ เมื่อเห็นว่าถูกต้องก็ให้อนุญาตให้ผ่านด่านศุลกากรไปได้และให้บันทึกการรับบรรทุกในระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากร ใบกำกับการขนย้ายสินค้าให้เก็บไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการตรวจสอบต่อไป วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่ศุลกากร ความถี่: ตามการส่งออกแต่ละครั้ง

2. ตรวจสอบชนิด จำนวน และปริมาณไม้			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O6-1.2.2: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้ท่อนและไม้แปรรูปตามชนิดพันธุ์และหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตการส่งออกจากกรมการค้าต่างประเทศ	1) หนังสือรับรองไม้หรือผลิตภัณฑ์ไม้ (ยกเว้น ไม้ยางพารา)	กรมป่าไม้	ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ไม้เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการส่งออกป้อนราชอาณาจักร พ.ศ. 2555 ข้อ 3, 4 ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งไม้ท่อนและไม้แปรรูปออกป้อนราชอาณาจักร พ.ศ. 2549 ข้อ 3
	2) ใบส่งสินค้า (Invoice)	ผู้ส่งออก	
	3) ใบอนุญาตส่งออก	กรมการค้าต่างประเทศ	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ในการส่งออกไม้ท่อนและไม้แปรรูปตามชนิดพันธุ์และหลักเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ประกอบการต้องยื่นคำขอใบอนุญาตส่งออกต่อกรมการค้าต่างประเทศ เจ้าหน้าที่กรมการค้าต่างประเทศจะตรวจสอบว่าผู้ประกอบการได้รับหนังสือรับรองของกรมป่าไม้ (ยกเว้น ไม้ยางพารา) และตรวจสอบใบส่งสินค้าเพื่อแสดงว่ามีการซื้อขายเกิดขึ้นจริง จากนั้น จึงจะทำการตรวจสอบว่าชนิดและปริมาณไม้ที่ระบุในใบส่งสินค้า ถูกต้องตรงกับที่ระบุในหนังสือรับรองของกรมป่าไม้หรือไม่ เมื่อเห็นว่าถูกต้องจึงออกใบอนุญาตส่งออกสำหรับไม้ และผลิตภัณฑ์ไม้ ตามที่ยื่นมาในคำขอ ใบอนุญาตส่งออกนี้จะถูกตรวจพิสูจน์โดยเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรที่ทำที่ส่งออก วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมการค้าต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร ความถี่: ตามการส่งออกแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O6-1.2.3: กรณีส่งออกชนิดพันธุ์ไม้ที่อยู่ภายใต้อนุสัญญา CITES ต้องได้รับอนุญาตจากกรมวิชาการเกษตร	1) สำหรับไม้นำเข้า มีหนังสืออนุญาตนำเข้า	อธิบดีกรมวิชาการเกษตร	พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 มาตรา 29 ตี
	2) สำหรับไม้ในประเทศ มีใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแปลงปลูกพืชอนุรักษ์	อธิบดีกรมวิชาการเกษตร	
	3) หนังสืออนุญาตส่งออกพืชอนุรักษ์	อธิบดีกรมวิชาการเกษตร	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อผู้ประกอบการจะส่งออกชนิดพันธุ์ไม้ที่อยู่ภายใต้อนุสัญญา CITES ให้ยื่นคำขอพร้อมทั้งหลักฐานแสดงแหล่งที่มา วิธีการขยายพันธุ์เทียม หรือหมายเลขใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ที่ออกหนังสืออนุญาตส่งออกจะลงนามในแบบหนังสืออนุญาต			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร

ก่อนที่จะทำการส่งออก พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจพิสูจน์ฯ ที่ส่งออกว่าถูกต้องตรงกับที่แสดงไว้ในหนังสืออนุญาตส่งออก เสร็จแล้วจึงลงลายมือชื่อกำกับจึงจะสมบูรณ์			ความถี่: ตามการส่งออกแต่ละครั้ง
วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			
หลักการที่ 2: การจัดหาไม้และการขนส่งไม้			
หลักเกณฑ์ 2.1: การจัดหาและการขนส่งไม้เพื่อการค้า			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O6-2.1.1: ผู้รับอนุญาต ต้องครอบครองเฉพาะไม้ที่มีหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น	1) ไม้ที่ได้มาจากสวนป่า ให้มีหนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการการทำสวนป่า (สป.13) และหนังสือแสดงบัญชีรายการไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า (สป.15)	สป. 13 ออกโดยนายทะเบียนสวนป่า สป. 15 ออกโดยผู้ทำสวนป่า	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 49 ทวิ, 51 พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 21
	2) ไม้ก่อนที่การทำไม้ต้องขออนุญาต ให้มีใบเบิกทาง	เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
	3) ไม้แปรรูป ให้มีหนังสือกำกับไม้แปรรูป หรือใบเบิกทาง	หนังสือกำกับไม้แปรรูป ออกโดยผู้รับอนุญาตแปรรูป ใบเบิกทาง ออกโดยเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
	4) ไม้นำเข้า ให้มีใบเบิกทาง	เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
	5) ไม้อื่นที่ไม่มีกฎหมายควบคุม หลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย	ผู้ขาย	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อผู้รับอนุญาตจะนำไม้เข้าสู่โรงงาน ผู้ประกอบการจะต้องตรวจสอบหลักฐานการได้มาว่าชอบด้วยกฎหมาย ตรวจสอบว่าไม้ที่รับมานั้นตรงตามบัญชีที่แสดงไว้ในหลักฐานแสดงการได้มาหรือไม่ และเก็บเอกสารการได้มานั้นไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งบันทึกรายการลงในบัญชีไม้ประจำโรงงาน บัญชีไม้ดังกล่าว จะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อมีการต่อใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ และพนักงานเจ้าหน้าที่จะลงพื้นที่ตรวจสอบสถานประกอบการ เพื่อตรวจสอบไม้ในโรงงาน หลักฐานการได้มาของไม้ และบัญชีไม้ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การลงพื้นที่สถานประกอบการ เพื่อตรวจสอบชนิด จำนวน และปริมาณไม้			ความถี่: เมื่อมีการต่อใบอนุญาต (และอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง)
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O6-2.1.2: ผู้ขนส่งไม้แปรรูป และ/หรือสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้หวงห้ามออกจากโรงงาน จะต้องมียกเอกสารการนำเคลื่อนที่ ซึ่งระบุอ้างอิงแหล่งที่มาของไม้ บัญชีรายการไม้แปรรูปและ/หรือสิ่งประดิษฐ์ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่	หนังสือกำกับไม้แปรรูป หรือ หนังสือกำกับไม้ยางพาราแปรรูป หรือ หนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ที่ทำมาจากไม้หวงห้าม	ผู้รับอนุญาต	กฎกระทรวงที่ 27 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ข้อ 6 ข้อกำหนด ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2525) ออกตามความใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2584 ว่าด้วยการควบคุมการตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรเพื่อทำการแปรรูปไม้ยางพารา ข้อ 9
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ จะต้องออกหนังสือกำกับไม้แปรรูป หนังสือกำกับไม้ยางพาราแปรรูป หรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งได้ลงทะเบียนแล้วต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ก่อนการนำไม้แปรรูปหรือสิ่งประดิษฐ์ออกจากโรงงาน ผู้รับอนุญาตต้องกรอกข้อมูลลงในหนังสือกำกับฯ ซึ่งอ้างอิงหลักฐานการได้มา จัดทำบัญชีรายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่ สำหรับหนังสือกำกับไม้แปรรูป ประกอบด้วย 3 ตอน โดยที่ตอนที่ 1 ใช้กำกับไปกับไม้ตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่ ตอนที่ 2 นำส่งผู้ว่าฯ หรือกรมป่าไม้ และ ตอนที่ 3 เก็บไว้กับผู้รับอนุญาต โดยให้ใช้กำกับกับการนำเคลื่อนที่เฉพาะภายในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเท่านั้น หากประสงค์จะนำออกนอกจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ต้องนำหนังสือกำกับไม้แปรรูปไปใช้ประกอบในการขอออกใบเบิกทาง สำหรับหนังสือกำกับไม้ยางพาราแปรรูป และหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์บรรดาที่ทำมาจากไม้หวงห้าม ประกอบด้วย 2 ตอน โดยที่ตอนที่ 1 ใช้กำกับไปกับไม้ตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่ และตอนที่ 2 เก็บไว้กับผู้รับอนุญาต ผู้นำไม้แปรรูปหรือสิ่งประดิษฐ์เคลื่อนที่มีหน้าที่ควบคุมไม้ที่ทำการขนส่งให้ตรงตามบัญชีแสดงรายการไม้ ตลอดระยะเวลาที่นำไม้เคลื่อนที่ จนกระทั่งถึงสถานที่ปลายทางที่ระบุไว้			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง

วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การตรวจสอบชนิด ขนาด และจำนวนไม้			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O6-2.1.3: สำหรับไม้แปรรูปที่ไม่ได้ทำมาจากไม้ยางพารา และไม้ 13 ชนิด ที่จะนำเคลื่อนที่ออกนอกจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ต้องมีใบเบิกทาง ซึ่งจะต้องระบุอ้างอิงแหล่งที่มาของไม้ บัญชีรายการไม้แปรรูป ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และผู้ควบคุมการนำเคลื่อนที่	ใบเบิกทาง	เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 38,39 กฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ข้อ 2, 5
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ไม้แปรรูปที่ไม่ได้ทำมาจากไม้ยางพาราและไม้ 13 ชนิด ที่จะนำเคลื่อนที่ออกนอกจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ผู้ขนส่งจะต้องนำหนังสือกำกับไม้แปรรูปมาประกอบการขอออกใบเบิกทางต่อเจ้าหน้าที่ ทสจ. หรือเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ เจ้าหน้าที่จะตรวจสอบว่าหนังสือกำกับไม้แปรรูปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และตรวจสอบไม้ว่าตรงตามบัญชีหรือไม่ จากนั้นเจ้าหน้าที่จะประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) ที่ไม้ทุกท่อน ทุกชิ้น หากไม่สามารถประทับตราได้เพราะเหตุใดก็ได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หมายเหตุไว้ในใบเบิกทางและจัดทำบัญชีรายการไม้แนบท้ายใบเบิกทาง พร้อมทั้งตัดยอดบัญชีรายการไม้ในหนังสือกำกับไม้แปรรูป เพื่อแสดงว่าไม้แปรรูปนั้นได้นำเคลื่อนที่ออกไปแล้ว ใบเบิกทางมอบให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อใช้กำกับการนำเคลื่อนที่ ผู้ประกอบการที่นำไม้แปรรูปเคลื่อนที่เข้าเขตด่านป่าไม้ต้องแจ้งเข้าเขตด่านเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ตามเส้นทางทุกด่าน พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบใบเบิกทางว่าออกโดยชอบด้วยกฎหมาย และตรวจสอบว่าไม้แปรรูปตรงตามหลักฐานที่นำมาแสดงหรือไม่ จากนั้นจึงประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) บนที่กรับแจ้งในใบเบิกทาง พร้อมทั้งออกหนังสืออนุญาตให้ผ่านด่านป่าไม้ หากเป็นกรณีถึงด่านปลายทาง พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจและประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) และอนุญาตให้เข้าเขตด่านได้เมื่อถึงสถานที่ปลายทางแล้ว และประสงค์จะนำไม้เคลื่อนที่ต่อไปอีก ให้ถือเอาใบเบิกทางฉบับเดิมเป็นเอกสารการได้มา และดำเนินการตามที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้		ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ความถี่: ตามการขนส่งแต่ละครั้ง	
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O6-2.1.4: สำหรับสิ่งประดิษฐ์ที่ไม่ได้ทำมาจากไม้หวงห้าม ผู้ประกอบการได้ออกใบส่งสินค้า ซึ่งระบุรายการสิ่งประดิษฐ์ที่ซื้อขาย ที่สอดคล้องกับรายการที่บันทึกไว้ในบัญชีสิ่งประดิษฐ์ประจำโรงงาน	ใบส่งสินค้า (Invoice)	ผู้รับอนุญาต	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 48

O6-2.2.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์ส่งออกไม้ท่อนและไม้แปรรูป ตามชนิดพันธุ์และหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (ยกเว้น ไม้ยางพารา) จะต้องได้รับการรับรองแหล่งที่มาของไม้	1) สำหรับไม้สวนป่า มี สป. 15	ผู้ทำสวนป่า	ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ไม้เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการส่งออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2555 ข้อ 3, 4 ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งไม้และไม้แปรรูปออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2549 ข้อ 3 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการออกหนังสือรับรองไม้ ผลิตภัณฑ์ไม้ และถ่านไม้ เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2552
	2) สำหรับไม้ท่อนหรือไม้แปรรูป มีใบเบิกทางหรือหนังสือกำกับไม้แปรรูป	สำหรับใบเบิกทาง ออกโดยเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำหรับหนังสือกำกับไม้แปรรูป ออกโดยผู้รับอนุญาต	
	3) สำหรับไม้นำเข้า มีใบเบิกทาง	เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้	
	4) สำหรับสิ่งประดิษฐ์จากไม้หวงห้าม มีหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์	ผู้รับอนุญาต	
	5) หนังสือรับรองไม้หรือผลิตภัณฑ์ไม้	กรมป่าไม้	
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อผู้ประกอบการประสงค์จะส่งออกไม้ตามประเภทและชนิดที่กำหนดให้ส่งออกได้ ผู้ประกอบการต้องยื่นคำขอรับหนังสือรับรองจากกรมป่าไม้ เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้จะทำการตรวจพิสูจน์เอกสารการได้มาซึ่งไม่ว่าชอบด้วยกฎหมายและตรวจสอบว่าไม่ตรงตามเอกสารการได้มาที่นำมาแสดงหรือไม่ จึงจะออกหนังสือรับรองให้ หนังสือรับรองจะได้รับการตรวจพิสูจน์โดยเจ้าหน้าที่กรมการค้าต่างประเทศ เพื่อประกอบการออกหนังสืออนุญาตส่งออก สำหรับผลิตภัณฑ์ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ชนิดอื่น ที่ไม่อยู่ในบังคับต้องมีหนังสืออนุญาตส่งออกจากกรมการค้าต่างประเทศ มีสิทธิขอรับหนังสือรับรองไม้หรือผลิตภัณฑ์ไม้จากกรมป่าไม้ได้ ทั้งนี้ การขอรับการรับรองดังกล่าวเป็นภาคสมัครใจ วิธีการตรวจพิสูจน์: 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. ตรวจสอบชนิด จำนวน และปริมาณไม้และสิ่งประดิษฐ์			ผู้ตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ความถี่: ตามการส่งออกแต่ละครั้ง
หลักการที่ 3: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ			
หลักเกณฑ์ 3.1: การชำระเงินในด้านการป่าไม้ (ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า)			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง

06-3.1.1: ก่อนได้รับ ใบอนุญาตตั้งโรงค้า ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมอย่างถูกต้องครบถ้วน	1) ใบเสร็จรับเงิน	สำหรับกรุงเทพมหานคร: กรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่น: สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 75 กฎกระทรวง ฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2518) ออกตามความใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตรา ค่าธรรมเนียม
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: ก่อนได้รับใบอนุญาต ผู้ประกอบการต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงค้าซึ่งมีอายุ 1 ปี พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้รับอนุญาต และเก็บต้นข้าวไว้ การมีใบอนุญาต แสดงให้เห็นว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด ความถี่: ตามการออกใบอนุญาตแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
06-3.1.2: ก่อนได้รับใบเบิกทางผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมใบเบิกทางถูกต้องครบถ้วนแล้ว	1) ใบเสร็จรับเงิน	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด หรือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ท้องที่	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 75 กฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2518) ออกตามความใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตรา ค่าธรรมเนียม
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: : ผู้ประกอบการต้องชำระ ค่าธรรมเนียมก่อนได้รับใบเบิกทาง แล้วจึงออกใบเสร็จรับเงินให้และจัดเก็บต้นข้าวไว้ การมีใบเบิกทาง แสดงให้เห็นว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว และจะถูกตรวจสอบโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านป่าไม้ทุกด่านที่ไม้เคลื่อนที่ผ่าน วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด ความถี่:

			ตามการขนส่ง
หลักเกณฑ์ 3.2: การชำระภาษีอากร ที่ไม่ใช่ด้านการป่าไม้			
ตัวชี้วัด	ตัวตรวจพิสูจน์	ออกโดย	กฎหมายอ้างอิง
O6-3.2.1: ก่อนการตรวจปล่อยสินค้า ผู้ประกอบการได้ชำระ อากรขาออกถูกต้องครบถ้วนแล้ว	1) ใบเสร็จรับเงิน	กรมศุลกากร	พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 13 พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 มาตรา 4
คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์: เมื่อผู้ส่งออกนำส่งข้อมูลเพื่อจัดทำใบขนสินค้าขาออกเข้าระบบคอมพิวเตอร์ ระบบจะตรวจสอบข้อมูลสินค้าและคำนวณภาษีอากรที่ต้องชำระ ผู้ส่งออกจะต้องชำระค่าภาษีอากรที่หน่วยงานบัญชีและอากรของด่านศุลกากร กรมศุลกากรจะออกใบเสร็จรับเงินให้ และเก็บรักษาด่วนไว้ รวมถึงหลักฐานว่าได้ชำระภาษีอากรแล้วจะปรากฏอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร ใบขนสินค้าขาออกพร้อมทั้งใบเสร็จการชำระค่าภาษีอากร จะได้รับการตรวจพิสูจน์เมื่อมีการปล่อยสินค้าออกจากอารักขาของศุลกากร วิธีการตรวจพิสูจน์: การตรวจสอบเอกสาร			ผู้ทำการตรวจพิสูจน์: เจ้าหน้าที่กรมศุลกากร ความถี่: ตามการส่งออกแต่ละครั้ง

2. SCC ที่ปรากฏอยู่ใน LD

2.1 หลักฐานการตรวจสอบย้อนกลับที่ปรากฏอยู่ในตาราง LD

หลักการ	กฎหมาย	O1	O2	O3	O4	O5	O6
		CCP ₁			CCP _{2 - (n-1)}		CCP _n
P1 ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	พรบ. สวนป่าฯ	หลักฐานการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน, เอกสารสิทธิในที่ดิน, สัญญา/บันทึกข้อตกลง				ใบอนุญาตฯ, บัญชีไม้, บัญชีสิ่งประดิษฐ์	
	กฎหมายอื่น				ใบขนสินค้าขาเข้า, หนังสืออนุญาต CITES	ใบอนุญาตฯ, บัญชีไม้, บัญชีสิ่งประดิษฐ์	ใบขนสินค้าขาออก หนังสืออนุญาต CITES, ใบอนุญาตส่งออก
P2 การจัดการป่าและการตัดโค่นไม้	พรบ. สวนป่าฯ	สป. 3 สป. 13			-	-	-
	กฎหมายอื่น	ใบอนุญาตทำไม้			-	-	-
P3 การจัดหาและการนำเคลื่อนที่ไม้							
(3.1) การจัดหาไม้	พรบ. สวนป่าฯ	สป.13			-	สป.13, สป.15	-
	กฎหมายอื่น	สป.15, ใบเบิกทาง			ใบเบิกทาง, ใบขนสินค้าขาเข้า	สป.15, ใบเบิกทาง, หนังสือกำกับ,	-
(3.2) การขนส่งไม้	พรบ. สวนป่าฯ	สป.13			-	สป.13, สป.15	-
	กฎหมายอื่น	สป.15, ใบเบิกทาง			ใบเบิกทาง, ใบขนสินค้าขาเข้า	ใบเบิกทาง, หนังสือกำกับ, Invoice	-

2.2 กระบวนการควบคุมห่วงโซ่อุปทานที่ปรากฏในตาราง LD

หลักการ	กฎหมาย	O1	O2	O3	O4	O5	O6
		CCP ₁			CCP _{2 - (n-1)}		CCP _n
P1 ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)	พรบ. สวนป่า	ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของเอกสาร และตรวจสอบสภาพและขอบเขตพื้นที่ ก่อนการขึ้นทะเบียนสวนป่า/การขออนุญาตทำไม้			-	ตรวจสอบบัญชีไม้และบัญชีสิ่งประดิษฐ์	ตรวจปล่อยสินค้า
	กฎหมายอื่น				กระบวนการตรวจปล่อยสินค้า (ทั้งที่เปิดตรวจและไม่เปิดตรวจ)		
P2 การจัดการป่าและการตัดโค่นไม้	พรบ. สวนป่า	จัดทำบัญชีไม้ที่ขึ้นทะเบียน และตัดบัญชีไม้เมื่อแจ้งตัดโค่น			-	-	-
	กฎหมายอื่น	ตีตราสำหรับ คัดเลือกไม้และชักลาก			-	-	-
P3 การจัดหาและการนำเคลื่อนที่ไม้							
(3.1) การจัดหาไม้	พรบ. สวนป่า	แสดงความเป็นเจ้าของไม้ โดยใช้ตราที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับนายทะเบียน			-	ตรวจสอบบัญชีไม้ที่นำมาขออนุญาต	-
	กฎหมายอื่น	ตีตราค่าภาคหลวง หรือ ยกเว้นค่าภาคหลวง			Due Diligence System		
(3.2) การขนส่งไม้	พรบ. สวนป่า	ใช้หนังสือ สป. 15 ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับเจ้าหน้าที่ และนำส่งสำเนาตอน 2 ต่อนายทะเบียน			-	ใช้หนังสือ สป. 15 ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับเจ้าหน้าที่ และนำส่งสำเนาตอน 2 ต่อนายทะเบียน	-
	กฎหมายอื่น	ตีตราสำหรับออกใบเบิกทาง และเข้าเขตด้านป่าไม้			ไม้หรือไม้แปรรูป: พนักงานเจ้าหน้าที่ตีตราสำหรับออกใบเบิกทาง และเข้าเขตด้านป่าไม้ สิ่งประดิษฐ์: แมวว่าไม่		
						การบันทึกหลักฐานการได้มาไว้ในบัญชีไม้ประจำโรงงาน	การตรวจสอบแหล่งที่มาของเพื่อออกหนังสือรับรองไม้
						Process to การออก และ/หรือการตรวจสอบเอกสารประกอบการนำเคลื่อนตามประเภทของสินค้าที่นำ	-

หลักการ	กฎหมาย	O1	O2	O3	O4	O5	O6
		CCP ₁				CCP _{2 – (n-1)}	CCP _n
					ถูกควบคุมโดยกฎหมายป่าไม้ แต่ใบขนสินค้าพร้อมหลักฐานการชำระอากรใช้กับการนำเคลื่อนที่	เคลื่อนที่ได้แก่หนังสือกำกับ invoice, และใบเบิกทางสำหรับการนำเข้าไม้แปรรูปออกนอกเขตจังหวัด	

3. การควบคุมห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่ปรากฏในตาราง LD

หัวข้อ	ประเด็น	เชื่อมโยงกับ SCC
3.1 ห่วงโซ่อุปทานของไม้ที่ถูกกฎหมายที่ทำเพื่อการค้า แต่ไม่มีอยู่ใน LD (กิจกรรมบางช่วงไม่มีกฎหมายควบคุม)	- การทำไม้ในที่ดินเอกชน - ผลิตภัณฑ์จากไม้ที่ผลิตมาจากไม้เรือนเก่า	ห่วงโซ่ของไม้และผลิตภัณฑ์ไม้เหล่านี้ ต้องอธิบายไว้ในเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน
3.2 การทำไม้ที่อนุญาตให้ทำได้เพื่อการใช้สอยส่วนตัว/ใช้สอยในชุมชน เท่านั้น (ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า)	การทำไม้ในป่าชุมชน	ไม้ที่ตัดมาจากป่าชุมชนไม่สามารถจะนำเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานได้ ดังนั้น เอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทานควรอธิบายว่า ไม้ดังกล่าวเหล่านี้ จะถูกควบคุมเพื่อกันไม่ให้มารวมกับไม้ในห่วงโซ่อุปทานอย่างไร
3.3 มาตรการห้ามนำเข้าและมาตรการนำผ่าน	- กำหนดชนิดพันธุ์ไม้ที่ห้ามนำเข้าจากบางประเทศ - มาตรการนำผ่านสินค้าไม้	เอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน ควรอธิบายว่าไม้เหล่านี้ จะถูกควบคุมเพื่อกันไม่ให้เข้ามารวมกับไม้ในห่วงโซ่อุปทานอย่างไร
3.4 การควบคุมไม้ผิดกฎหมาย	ไม้ที่ผิดกฎหมาย	ไม้ที่ถูกตัดสินแล้วว่าเป็นไม้ที่ผิดกฎหมาย จะถูกนำไปแปรรูปที่โรงเลื่อยของ FIO เพื่อนำไปใช้ในการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างของรัฐ ไม้ผิดกฎหมายไม่สามารถกลับเข้ามาสู่ห่วงโซ่อุปทานได้อีก ดังนั้น เอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน ควรอธิบายว่า ไม้เหล่านี้ จะถูกควบคุมเพื่อกันไม่ให้เข้ามารวมกับไม้ในห่วงโซ่อุปทานอย่างไร

ภาคผนวกที่ 9

การกำกับติดตามการปฏิรูปกฎหมาย

1. ร่างกฎหมายและกฎระเบียบ ที่มีผลหรืออาจมีผลต่อ LD

ลำดับ	กฎหมาย/กฎระเบียบ	สาระสำคัญ	LD ที่อาจต้องแก้ไข
1	ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	(1) ยกเลิกและแก้ไขมาตรา 4(5) ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7	-
		(2) (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7) ยกเลิกการกำหนดไม้หวงห้ามในที่ดินกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครอง	ยกเลิก ตัวชี้วัด ต่อไปนี้ ● O3-2.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้หวงห้าม จะต้องทำไม้ตามชนิดและจำนวนที่ได้รับอนุญาต ตามที่ระบุไว้ในบัญชีคัดเลือกไม้แนบท้ายใบอนุญาตทำไม้เท่านั้น ● O3-3.2.1: ผู้รับอนุญาตทำไม้ ต้องชำระค่าภาคหลวงให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้ได้มาซึ่งไม้ เว้นแต่ได้รับการยกเว้นค่าภาคหลวง ● ตัวชี้วัดใน “หลักการที่ 4: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ” ทั้งหมด ปรับตัวตรวจพิสูจน์ที่อ้างถึงใบเบิกทาง ในตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้ ● O3-3.2.3: ผู้ขนส่งไม้หวงห้ามหรือไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ มีเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่ ซึ่งอ้างถึงหลักฐานการได้มา บัญชี

ลำดับ	กฎหมาย/กฎระเบียบ	สาระสำคัญ	LD ที่อาจต้องแก้ไข
			รายการไม้ ระบุสถานที่ต้นทางและสถานที่ปลายทาง และระบุชื่อผู้ควบคุมการนำไม้เคลื่อนที่ ● O3-3.2.4: ผู้รับโอนไม้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกระบุชื่อในเอกสารการนำไม้เคลื่อนที่
		(3) (เพิ่มมาตรา 18/1) กำหนดให้มีการออกหนังสือรับรองไม้ที่ขึ้นในที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน (ภาคสมัครใจ)	ควรเพิ่มไว้ใน TLAS
		(4) (เพิ่มมาตรา 18/2) การออกหนังสือรับรองไม้ เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ภาคสมัครใจ	ควรเพิ่มไว้ใน TLAS
		(5) (เพิ่มมาตรา 51(6)) โดยให้ผู้รับอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้ที่มีหนังสือรับรองตามมาตรา 18/1 และมาตรา 18/2 หรือไม้ที่มีหลักฐานแสดงว่าได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ได้	เพิ่มตัวตรวจพิสูจน์ไว้ในตัวชี้วัด ● O5-2.2.1: ผู้รับอนุญาต มีไม้ไว้ในครอบครองและทำการแปรรูปไม้ได้ทุกชนิด ที่มีหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย
2	ร่าง พรบ. ป่าชุมชน พ.ศ.	การจัดตั้งป่าชุมชน	ไม่กระทบต่อ LD เนื่องจากรัฐอนุญาตให้ทำไม้เพื่อใช้สอยส่วนตัวและใช้เพื่อประโยชน์ของชุมชนเท่านั้น ไม่สามารถทำไม้เพื่อการค้าได้ อย่างไรก็ดี ตัวที่วัดที่เกี่ยวข้องคือ

ลำดับ	กฎหมาย/กฎระเบียบ	สาระสำคัญ	LD ที่อาจต้องแก้ไข
			● O1-1.1.1: ผู้ประกอบการได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
3	ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.	จัดตั้งคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติให้เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรดินและที่ดิน	ไม่ต้องแก้ไข LD เนื่องจากเอกสารที่ออกให้ เป็นไปตามกฎหมายที่ระบุไว้ใน LD อยู่แล้ว
4	ยกเลิกและแก้ไขระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และการอนุญาตใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ	ปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และการอนุญาตใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยให้ความสำคัญกับการประเมินผลกระทบและการชดเชยความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมมากยิ่งขึ้น	ทบทวนตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้ ● O1-4.1.1: สภาพป่าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน ต้องไม่ขัดกับมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำ ป่าชายเลน ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ ทิวทัศน์ และสัตว์ป่า ● O1-4.2.1: การประกอบกิจการในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตจะต้องไม่มีปัญหากับราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล

ลำดับ	กฎหมาย/กฎระเบียบ	สาระสำคัญ	LD ที่อาจต้องแก้ไข
5	ร่างประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอขึ้นทะเบียน และการขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงหรือแปลงปลูกพืชอนุรักษประเภทไม้ยืนต้นเพื่อการส่งออก ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 พ.ศ.	กำหนดให้ขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงหรือแปลงปลูกพืชอนุรักษประเภทไม้ยืนต้นเพื่อการส่งออก	จำเป็นต้องรอความชัดเจน ว่าต้องการแก้ไขเพิ่มเติมใน O1,O2,O3 หรือไม่
6	แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ทบทวนแก้ไข ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการที่ต้องทำ EIA	จำเป็นต้องรอความชัดเจน มีการแก้ไขกิจการที่เกี่ยวข้องกับไม้ และผลิตภัณฑ์หรือไม่ ทบทวนตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ● O5-3.3.2: ผู้ประกอบการที่ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ผลิตเยื่อกระดาษ มากกว่า 50 ตันต่อวัน ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ● O5-3.3.3: ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ผลิตเยื่อกระดาษ มากกว่า 50 ตันต่อวัน ต้องมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

ลำดับ	กฎหมาย/กฎระเบียบ	สาระสำคัญ	LD ที่อาจต้องแก้ไข
7	ร่างประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ไม้ท่อน ไม้แปรรูป และถ่านไม้ เป็น สินค้าที่ต้องขออนุญาตส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และกำหนดให้สิ่งประดิษฐ์จาก ไม้ทุกชนิดและไม้ล่อมบางชนิดเป็นสินค้าที่ ต้องมีหนังสือรับรองในการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ.	ยกเลิกประกาศฉบับเดิม โดยมีสาระสำคัญที่ เปลี่ยนไป คือ 1. ผู้ประกอบการรายใด ๆ สามารถส่งออกไม้ได้ (เดิมจำกัดเฉพาะ ออป.) 2. ประเภทและชนิดของไม้และ/หรือสิ่งประดิษฐ์ ที่ต้องขออนุญาตส่งออก หรือต้องมีหนังสือ รับรองในการส่งออก 3. ให้ขออนุญาตส่งออกที่กรมป่าไม้	ทบทวนตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้ ● O6-1.2.2: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้ และไม้แปรรูปตามชนิดพันธุ์และหลักเกณฑ์ที่ กฎหมายกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตการส่งออก จากกรมการค้าต่างประเทศ ● O6-2.2.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์ออกส่งออกไม้ และไม้แปรรูป ตามชนิดพันธุ์และหลักเกณฑ์ที่ กฎหมายกำหนด จะต้องได้รับการรับรองแหล่งที่มา ของไม้

2. ความเป็นไปได้ในการออกกฎหมาย/กฎระเบียบที่อาจมีผลต่อ LD

ลำดับที่	เรื่อง	LD ที่อาจต้องแก้ไข
1	Self-Declaration	เมื่อมีการแก้ไขมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 การทำไม้ในที่ดินเอกสารจะไม่มี การควบคุมอีกต่อไป และต้องปรับปรุง LD ตามที่กล่าวไว้ในตารางข้างต้น อย่างไรก็ดี การควบคุมไม้ในที่ดินเอกชนจะถูกระบุไว้ใน LD เมื่อระบบ SD มีผลใช้บังคับแล้ว โดยตัวชี้วัดที่อาจมี การปรับปรุง คือ ● ตัวชี้วัดในผู้ประกอบการที่ 3 เกี่ยวกับการสำแดงหลักฐานแสดงการได้มาซึ่งไม้ ในหลักเกณฑ์ 3.2: สำหรับไม้ที่ได้มาจากแหล่งอื่น ที่ไม่ใช่การทำสวนป่า ภายใต้ พรบ.สวนป่า ● ตัวตรวจพิสูจน์ ในผู้ประกอบการที่ 5 เกี่ยวกับการสำแดงหลักฐานแสดงการได้มาซึ่งไม้ ในตัวชี้วัด O5-2.2.1: ผู้รับอนุญาต มีไม้ไว้ในครอบครองและทำการแปรรูปไม้ได้ทุกชนิด ที่มีหลักฐานการได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย
2	Due Diligence System	ทบทวนตัวชี้วัด ● O4-1.1.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ต้องสำแดงข้อมูลสินค้าที่นำเข้าต่อกรมศุลกากร (ผู้นำเข้าต้องสำแดงข้อมูลสินค้าที่ประสงค์จะนำเข้าและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ต่อกรมศุลกากร) เพิ่มตัวชี้วัด ● O4-2.1.1: ผู้นำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (ที่ไม่มีหนังสืออนุญาตนำเข้า CITES) สามารถแสดงให้เห็นได้ถึงแหล่งกำเนิดที่แท้จริงและความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ ในประเทศที่มีการตัดโค่นไม้ (ตัวชี้วัดนี้เกี่ยวข้องกับ DDS ซึ่งถูกตัดออกจาก LD ฉบับก่อนหน้านี้)
3	FLEGT Licencse	ทบทวนตัวชี้วัด ● O6-1.2.1: ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ต้องสำแดงข้อมูลสินค้าที่ส่งออกต่อกรมศุลกากร

ภาคผนวก 10

ข้อเสนอแนะ/ขั้นตอนต่อไป

1) การพัฒนา LD ฉบับที่ได้นำเสนอในขอบเขตของงานนี้ (การดำเนินงานในระยะสั้น)

1.1) LD ฉบับแก้ไขที่จัดทำขึ้นในขอบเขตของงานนี้ ทำขึ้นบนพื้นฐานของกฎหมายที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามในระหว่างการดำเนินงานนี้ พบว่ามีกฎหมายหลายฉบับที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่สำคัญที่จะเสร็จสิ้นในเร็ววันนี้ คือ กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และอาชกรรมถึงกระเจียบใหม่เกี่ยวกับ Due Diligence ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพิจารณาถึงความถูกกฎหมายของไม้ ดังนั้น การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว จึงต้องกำกับติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อเพิ่มเติมไว้ใน LD เมื่อกฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ แนวทางการแก้ไข LD ได้ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 9 แล้ว

1.2) ข้อกำหนดด้านแรงงาน สังคม และสิ่งแวดล้อม ในผู้ประกอบการที่ 1 2 และ 3 สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ อ.อ.ป. ยังไม่มีปรากฏใน LD เนื่องจากข้อกำหนดเหล่านี้ไม่สามารถพิสูจน์ได้ จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดีที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการขนาดต่าง ๆ และพิจารณาต่อไปว่าแนวปฏิบัติดังกล่าวจะสามารถรวมไว้ใน LD หรือ TLAS ได้อย่างไร

2) การควบคุมห่วงโซ่อุปทาน (การดำเนินงานในระยะกลาง)

2.1) หลักฐานการตรวจสอบย้อนกลับและกระบวนการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน ให้เขียนอธิบายให้สอดคล้องกับตัวตรวจพิสูจน์ และกระบวนการตรวจพิสูจน์ ที่กำหนดไว้ใน LD ในหลักการที่ 1 2 และ 3 ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานไม้

2.2) สำหรับไม้ที่ถูกกฎหมาย แต่ไม่มีกฎหมายกำกับควบคุม ควรมีการออกแบบระบบการควบคุมห่วงโซ่อุปทานไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และต้องระบุว่าไม้ดังกล่าวจะเชื่อมโยงมายังข้อกำหนดใน LD ณ จุดควบคุมที่สำคัญจุดใด โดยใช้เอกสารอะไร

2.3) เอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน จะต้องอธิบายครอบคลุมถึงแหล่งที่มาของไม้ทุกแหล่ง รวมทั้งไม้ที่ไม่อนุญาตให้ทำไม้เพื่อการค้า

2.4) เอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน จะต้องอธิบายกระบวนการควบคุมไม้ที่ห้ามนำเข้า ไม้ที่ถูกควบคุมตามมาตรการนำผ่าน และไม้ที่ผิดกฎหมาย เพื่อไม่ให้เข้ามาสู่ห่วงโซ่อุปทานของไม้ที่ถูกกฎหมาย

2.5) นอกเหนือจากการออกแบบระบบการควบคุมห่วงโซ่อุปทานของไม้จากที่ดินเอกชนแล้ว ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการควบคุมห่วงโซ่อุปทานของไม้เรือนเก่า เพื่อให้สามารถผลิตเพื่อการส่งออกได้

2.6) ในการจัดทำเอกสารการควบคุมห่วงโซ่อุปทาน ควรคำนึงถึงข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการทดสอบภาคสนาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ประเด็นเรื่องการประกอบกิจการของพ่อค้าคนกลาง ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในห่วงโซ่อุปทาน (ภาคผนวก 3 การจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม)

3) การกำกับติดตามการแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (การดำเนินงานในระยะกลางและระยะยาว)

3.1) บทบัญญัติที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายและกฎระเบียบที่อยู่ระหว่างการร่างหรือแก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงที่มีความเป็นไปได้ว่าจะประกาศใช้ในอนาคต ที่รวบรวมไว้ในรายงานฉบับนี้ ยังไม่มีความแน่นอนชัดเจน ดังนั้น เมื่อมีการประกาศใช้บังคับ จำเป็นต้องพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนอีกครั้ง เพื่อดำเนินการแก้ไข LD ให้เป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม

3.2) ควรมีการกำกับติดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาความถูกต้องกฎหมายของไม้ที่อยู่เสมอ ทั้งที่ระบุอยู่ใน LD และที่ไม่อยู่ใน LD แต่จำเป็นต้องเพิ่มเติมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ FLEGT

4) การพัฒนา TLAS (การดำเนินงานในระยะยาว)

4.1) นำนโยบายและมาตรการด้านการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนของ อ.อ.ป. มาประกอบการพัฒนา TLAS

4.2) การออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ตามกฎกระทรวง การขอและการออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน พ.ศ. 2561 ควรนำมาพิจารณาประกอบการออกแบบ TLAS

4.3) ปัจจุบันยังไม่มี การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกรมป่าไม้กับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และกรมโรงงานอุตสาหกรรม ตลอดจนหน่วยงานรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง (นอกเหนือจากกรมศุลกากรและกระทรวงพาณิชย์) โดยจากการหารือกับหน่วยงานรัฐดังกล่าวพบว่าการเก็บบันทึกข้อมูลเป็นการภายในอยู่แล้ว แต่ไม่มีการเชื่อมโยงกับกรมป่าไม้ อย่างไรก็ตามการพัฒนากระบวนการตรวจสอบพิสูจน์การดำเนินงานตาม LD กรมป่าไม้จึงจำเป็นต้องหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการ

4.4) ในการออกแบบ TLAS ควรคำนึงถึงข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการทดสอบภาคสนาม (ภาคผนวก 3 การจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญข้อเสนอแนะจากการทดสอบภาคสนาม)